

காலச்சுவடு



www.kalachuvadu.com

இதழ் 72 ரூ. 15



சந்திர ராமசாமி

நினைவுகள்
மதிப்பீடுகள்

ச.ரா. குறிப்புகள்

அந்த மணம் என்னைத் தேடி வரும்

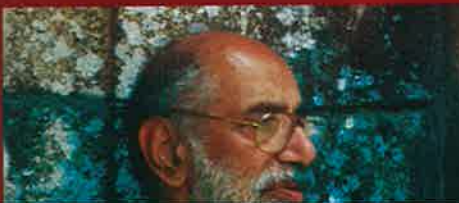
பாலுமடுகந்திரா

எளிமையை மீட்டும் கலைஞன்

கர்டி விவகாரம்

ஒழுக்கத்தின் கிழிந்த கொடி

அடுக்கறாயில்
முடங்கிய
பாழ்வு



படிப்பகம்



இந்தியாவின் இணையற்ற சீட்டு நீதிச் சிகரம் ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, இந்திய மக்களின் அனுபவ அறிவில் உதயமானது சீட்டு சேமிப்பு திட்டம். சமுதாய மக்கள் ஒருங்கிணைந்து, சிறுகச் சிறுகச் சேமிக்கவும், தேவைப்படும்போது அச்சேமிப்பில் இருந்தே கடன் பெறவும் உதவி செய்வதே சீட்டுச் சேமிப்பு திட்டத்தின் சிறப்பு அம்சம்.

இருவழிப் பயன்:

குடும்ப வளமைக்காகத் தொடர்ந்து சேமிக்கவும், அவசரத் தேவைகளையும், திட்டமிட்ட செலவுகளையும் எதிர் கொள்ளவும் உதவும் இருவழிச் சாதனம் சீட்டு சேமிப்பு திட்டம்.

வளரும் வளமை:

சீட்டு சேமிப்பு திட்டத்தில், சேமிக்கும் தொகை, சேமிக்கும் காலம், கடன் பெறும் தொகை, வட்டி விகிதம், யாவும் உறுப்பினர்களாலேயே தீர்மானிக்கப் படுகிறது. மேலும், மாதந்தோறும் வருவாய் உயரும் வாய்ப்பு, உறுப்பினர் அனைவரும் சமமாக லாபம் பெறும் வாய்ப்பு ஆகியவை இதன் தனிச்சிறப்பு அம்சங்கள்.



உயரும் வருவாய்:

வங்கிச் சேமிப்பு, அஞ்சலகச் சேமிப்பு, சிறுசேமிப்பு, ஆகிய முதலீடுகள் மீதான வருவாய் சரிந்து விட்டது. ஆனால் சீட்டுத் திட்டங்களில் ஏல உச்ச வரம்பு 40% ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளதால், உறுப்பினர்களின் கசறுத்தொகை (Dividend) கணிசமாக உயரும். ஏலத்தில் போட்டியின் கடுமை குறைந்து, உடனடியாக ஏலம் எடுக்கும் வாய்ப்பு உயர்ந்துள்ளது.

நீகரற்ற ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் 29 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பல லட்சம் குடும்பங்களின் வளமைக்கு வழிகாட்டி வருகிறது. நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளது. சீட்டுத் தொகையாக ரூ.10,500 கோடிக்கு மேல் பட்டுவாடா செய்துள்ளது.

உங்கள் அருகிலுள்ள ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் கிளைக்கு இன்றே வாருங்கள். நலமும் வளமும் வளரத் தேவையான திட்டங்களில் சேர்ந்து சீரும் சிறப்புமாய் வாழுங்கள்.



ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்
தமிழ்நாடு (பி) லிமிடெட்

சுப்ரமணியன் பில்டிங், 1, கிளப் ஹவுஸ் ரோடு, சென்னை 600 002.
போன்: 52011833. www.shriramchits.com

பாபநாலை கிராமிய கவிதைகள்



பாபநாலை

மாத இதழ்

பெறுவனார்:

சுந்தர ராமசாமி

டிசம்பர் 2005 • இதழ் 72

சுந்தர ராமசாமி 42 - 60

நினைவுகள், மதிப்பீடுகள்
ஆற்றூர் ரவிவர்மா, மாத்ருபுமி தலையங்கம்,
தேவேந்திர பூபதி, ஞானக்கூத்தன்,
ரவிக்குமார், கனிமொழி, பொன்னீலன்,
இந்திரா பார்த்தசாரதி, நாஞ்சில்நாடன்.



சுந்தர ராமசாமி 61 - 75

அந்த மணம்
என்னைத் தேடி வரும்
பத்திகள், குறிப்புகள், கவிதைகள்



பாலுமகேந்திரா 18
எளிமையை மீட்டும்
கலைஞன்

அடுக்களைக்குள்
முடங்கிய வாழ்வு
10



குஷ்பு - சஹாசினி விவகாரம் 3, 26

கவிதைகள்: ஆனந்த், பாலையிலவன் 21

கலை: ஏழு காட்சிகள் 38

நோபல் பரிசு: ஹரோல்ட் பிண்ட்டர் 41



தலையங்கம்.....	02
கோணங்கள்.....	03
கடிதங்கள்.....	07
அஞ்சலி.....	28
பத்தி.....	33
விவாதம்.....	35
பதிவுகள்.....	76



விதேசிக் கரங்களின் விளையாட்டு

ஈராக் மீதான அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தின் அதிர்வுகளை இந்தியா உணர ஆரம்பித்துள்ளது. அந்தப் போர் ஈராக்கின் எல்லையோடு நின்றுவிடாது என்ற யுகம் இப்போது மெய்யாகிவருகிறது. ஈரானுக்கு அமெரிக்கா கொடுத்துவரும் நெருக்கடியும் அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தருவதாக மாறிவரும் இந்தியாவின் வெளியுறவுக் கொள்கையும் நம் கவலைக்குரிய விஷயங்களாகியுள்ளன.

அமெரிக்காவை மையப்படுத்தி உருவாக்கப்பட்டுவரும் 'ஒரு துருவ உலக அமைப்பு' மிகவும் ஆபத்தானது என்பதை நாம் உணர்ந்தேயிருக்கிறோம். உலகெங்கும் அதற்கான மாற்றுகள் - சிறிய அளவிலேனும் - இப்போது உருவாக்கப்பட்டுவருகின்றன. ஆனால், இத்தகைய முயற்சிகள் பெரும்பாலும் மக்களாலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அரசாங்கங்களோ முன்னிலும் வேகமாக அமெரிக்க விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளன. காங்கிரஸ் தலைமையிலான இந்திய அரசு இதற்கு ஓர் உதாரணம்.

வோல்கர் அறிக்கையின் விளைவாக எழுந்துள்ள இரைச்சலில் இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையில் நேர்ந்து வரும் திசைமாற்றம் குறித்த விமர்சனம் அமுக்கப்படுகிறது. இப்படிச் சொல்வது, நடவர் சிங்கும் காங்கிரசும் கறை படியாதவர்கள் என நற்சான்றிதழ் வழங்குவதாகாது.

வோல்கர் அறிக்கையை பா.ஜ.க.வும் இடதுசாரிகளும் வெவ்வேறு விதமாக வர்ணிக்கின்றனர். இரண்டு பேரின் நிலைப்பாடுகளிலும் பகுதியளவே உண்மையிருக்கிறது. ஈராக் மீதான அமெரிக்க யுத்தத்தின் அநீதியான தன்மையோ ஐ.நா. சபையின் 'உணவுக்கு எண்ணெய்' திட்டத்தின் குறைபாடுகளோ நடவர் சிங்கமீதான குற்றச்சாட்டை இல்லையென்று ஆக்கிவிடவில்லை. அவரது அமைச்சர் பதவியைப் பறித்ததோடு காங்கிரசின் பொறுப்பு முடிந்துவிடவில்லை. வோல்கர் அறிக்கையின் பின்னிணைப்பில் நடவர் சிங்கின் பெயரோடு காங்கிரஸின் பெயரும் தான் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அறிக்கையின்படி நடவர் சிங்கைப் போலவே காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் நாற்பது லட்சம் பீப்பாய் எண்ணெய் "ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது".

ஸ்விஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த மேஸ்பீல்டு எ எண்ணெய் நிறுவனமே இருவருக்கும் முகவரர் செயல்பட்டு அந்த எண்ணெயை எடுத்துச் சென்றுள்ள நடவர் சிங் குற்றமிழைத்துள்ளது உண்மையென்ற அதே குற்றத்தை காங்கிரசும் செய்துள்ளது என்பது மறுக்க முடியாது.

வோல்கர் அறிக்கையின் அரசியல் பரிமாணம் குறித்து இடதுசாரிகள் எழுப்பும் எச்சரிக்கை கவனத்தூறியதுதான். ஆனால் அமெரிக்க எதிர்ப்புக் கொள்கை நடவர் சிங்கைப் பயன்படுத்தலாமென்ற நம்பிக்கை அவர்கள் இதில் ஊழல் ஏதும் நடக்கவில்லை என்போலப் பேசுவது சரியல்ல. மதச்சார்பின்மை எ. ஒற்றைச் செயல்திட்டத்தின் அடிப்படையில் உள்நா அரசியலில் சமரசம் செய்துகொள்வதுபோல அமெரி எதிர்ப்பு என்கிற ஒற்றைச் செயல்திட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு வெளியுறவுக் கொள்கையை அணுகி ஊழலே அவர்கள் சமரசம் செய்துகொள்வது சரியானதல்ல. ஈரானுக்கு எதிராக வாக்களித்தால் ஆதரவை விலக்கக் கொள்வது பற்றி யோசிப்போம் என மிரட்டுகிற இடதுசாரிகள் அதே அளவு கண்டிப்பை வோல்கர் அறிக்கை விஷயத்திலும் காட்டியிருக்க வேண்டும். காங்கிரசைப் பற்றி அவர்கள் வாய்திறக்காமல் இருப்பது நேர்மையே செயலல்ல.

காங்கிரஸ் கூட்டணி அரசில் இடம்பெற்றுள்ள தி.மு.பா.ம.க. உள்ளிட்ட பிராந்தியக் கட்சிகள் வழக்கம்போல இப்போதும் மௌனம் காத்துவருகின்றன. தங்களுடைய 'வழி'யில் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் போதும் என்பதுதான் அவர்களது எண்ணமாக இருக்கிறது.

தினசரி அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஆர்வம் காட்டுபவர்கள் கூட நாட்டின் வெளியுறவுக் கொள்கை குறித்து அக்கறைப்படுவதில்லை. அதிலும் குறிப்பாகப் பிராந்தியக் கட்சிகள் இது நமக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயம் என்ற எண்ணுகின்றன. பாகிஸ்தானுடனான உறவு பற்றி காஷ்மீரில் உள்ள தேசிய மாநாட்டுக் கட்சியே

நிறுவனர்
சுந்தர ராமசாமி

ஆசிரியர் குழு

ஆதவன்

அரவிந்தன்

நஞ்சண்டன்

உதவி ஆசிரியர்

திவாகர் ரங்கநாதன்

ஆலோசனைக் குழு

தமிழ்நாடு:

ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

ப்ரஸன்னா ராமஸ்வாமி

கனந்தை பீரமுகம்மது

இலங்கை: எம். ஏ. நூ. மான்

இங்கிலாந்து: பத்மநாப அய்யர்

அமெரிக்கா: கோகுலக் கண்ணன்

சிங்கப்பூர்: கனகலதா, மு. ந. மூர்த்தி

மலேசியா: சை. பீர் முகமது

வடிவமைப்பு

கீழ்வேளூர் பா. ராமநாதன்

தயாரிப்பில் உதவி

இரா. சக்திவேல்

கலை

சந்தோஷ்

பதிப்பாளர் - ஆசிரியர்

எஸ். ஆர். சுந்தரம்

(கண்ணன்)

■ தலைமை அலுவலகம்: 669, கே. பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629 001, தொலைபேசி: 91-4652-278525
தொலைநகல்: 91-4652-231160, மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in

■ சென்னை அலுவலகம்: பழைய எண் 216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை, சென்னை 600 005.
தொலைபேசி: 91-44-28481662, 91-44-52155972, மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@yahoo.com, kalachuvadu@gmail.com



தலையங்கம்

கையுடனான உறவு பற்றி ம.தி.மு.க. முதலான சீனா பேசுவது அந்தந்தக் கட்சிகளின் உள்நாட்டு லோடு அந்தப் பிரச்சினை நேரடியாகத் தொடர்பு இடப்படாததால்... ஆனால் வெளியுறவுக் கொள்கை தேசிய அரசியலிலும் முக்கியமான செல்வாக்கைச் சூழுகிறது. இந்தியாவின் சிவில், கிரிமினல் சட்டங்களில் தத்தப்படும் மாற்றங்கள்; பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டங்கள் முதலான நடவடிக்கைகள்; தொழிலாளர் சட்டத்தில் செய்யப்படும் திருத்தங்கள் போன்றவற்றுக்கும் புறவுக் கொள்கைக்கும் நேரடியான தொடர்பு கிறது. பொருளாதார மட்டத்தில் செய்யப்படும் நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கூறவே வேண்டாம். இந்த அளவு யத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும் வெளியுறவுக் கொள்கையைத் தீர்மானிப்பதை அமெரிக்கா முதலான

வல்லரசுகள் மேற்பார்வையிட்டே வருகின்றன. உலகமயமாதல் ஆரம்பமான எண்பதுகளிலிருந்து இந்தியாவின் நிதி அமைச்சர் எப்படி நியமிக்கப்படுகிறார், வெளியுறவுத் துறை இலாகா எவரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தால் அதில் விதேசிக் கரங்கள் விளையாடி இருப்பது தெரியவரக்கூடும்.

நடவர் சிங் பிரச்சினை என்பது ஊழல் பற்றிய பிரச்சினை மட்டுமல்ல. அதைவிடவும் விரிந்த ஆழமான தன்மை அதற்கு இருக்கிறது. அந்தப் பரிமாணங்கள் யாவற்றையும் வெளிக்கொண்டுவருவதுதான் உண்மையில் இடதுசாரிகளின் பணியாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் நமது துரதிருஷ்டம், அவர்கள் நடவர் சிங்கை ஆதரிப்பதில் மும்முரமாக இருக்கிறார்கள்.

கண்ணன்

ஓழுக்கத்தின் கிழிந்த கொடி*

கச் சமூகம் கடந்த நூற்றாண்டில் மிகவும் சிக்கலான பாதைகளில் பயணித்துள்ளது. மேற்கத்தியச் சமூகங்களின் தாக்கத்தில் தமிழகத்தில் பெண்ணுக்கு இடமும் சுதந்திரமும் விரிவுபெற்றுள்ளன. ஆனால் நேரத்தில் நவீனமயமாதலோடு இணைந்து வளர்ச்சியான சாதியினரை ஆட்கொண்ட சமஸ்கிருதமயமாதல், சைவமயமாதல் மற்றும் மேற்கத்தியமயமாதல் தாக்கத்தில் நெகிழ்வான சமூக மரபுகள் பல சிக்கமடைந்தன.

கண்ணன் தெய்வத்தின் மரணத்திற்குப் பிறகு கண்ணன் இறுதிவரை புலனடக்கி வாழ வேண்டும் என்பது தமிழ்ப் பண்பாடா? தாலியின் புனிதத்தைக் காப்பதும் பொருட்டுப் பெண் தனக்கு உவப்பளிக்காத வுடன் வாழவேண்டும் என்பது தமிழ்ப் பண்பாடா? நற்படி கேள்விகள் சார்ந்து தமிழ்ச் சமூகத்தில் பன்முகப் பார்வைகள், தமிழ்ச் சமூகம் நவீனமான காலத்தில் அழிந்துவிட்டன. மணவிலக்கு, மணம், கூடிவாழ்தல் போன்றவை சகஜமான க்கங்களாக இருந்துவந்த சமூகங்களில்கூட 'தாலியை யுத்துக் கட்டுபவர்கள்' எனும் 'பழி'க்கு அஞ்சி வை வழக்கொழிக்கப்பட்டன. அதேபோல உடை சார்ந்த தமிழ்ப் பண்பாடு என்பதும் பன்முகப் பட்டதாகவே இருந்துள்ளது. மேல் சீலை அணிய டார்கள் நடத்திய போராட்டமும் நம் பண்பாடு ன். மேலாடை அணிவது தமிழர் பண்பாடாகவே ல்லாதிருந்ததும் நம் பண்பாடுதான். ரவிக்கை ணிவதும் பவுடர் பூசுவதும் தாசிகளின் பழக்கமாக கழப்பட்டதும் நம் பண்பாடுதான். நவீனமயமாதலின் தியாகப் பெண்ணின் உடைசார்ந்த இந்தப் பன்முகப் பார்வைகளும் அழிந்துவிட்டன.

இன்று பெண்ணின் ஓழுக்கம், கற்பு, உடை சார்ந்த ருமித்த பார்வை உருவாகியுள்ளது. பெண்கள் பற்றிருக்கும் சுதந்திரங்களை வரையறுக்கும் முயற்சிகள்

தமிழ்ப் பண்பாட்டோடு இரண்டறக் கலந்துள்ள சைவ/சித்தர் மரபில் ஆழப் பதிந்திருக்கும் பெண் வெறுப்பு, பெண்ணைக் கண்காணிக்கும், கட்டுப்படுத்தும் இன்றைய மனோபாவத்திற்கு அடித்தளமாக உள்ளது. வைதீக மரபின் பெண் பற்றிய பார்வை மிக வைதீகமானது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆளும் கோட்பாடாக இருந்த விக்டோரியப் பார்வை இன்றைய சகிப்புத்தன்மையற்ற தமிழ்ப் பண்பாட்டின் இன்றியமையாத பகுதியாக உள்ளது.

அரசியல் அடிப்படையில் பார்க்கையில் காங்கிரஸ், இடதுசாரி, திராவிட இயக்கங்கள் ஓழுக்கத்தின் மீது கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த பற்றுதல் நடைமுறையில் பெண் சார்ந்தே அதிகமும் வெளிப்பட்டுள்ளன. விதிவிலக்காக ஒலித்த குரல்கள், பெரியார் போன்று, விதிவிலக்குகளாக கவே இன்றும் ஒலிக்கின்றன. இடதுசாரிக் கட்சிகளில் கூடப் பெண்களுக்கு, எழுதப்படாத விதியாக, உடைக் கட்டுப்பாடு உள்ளது என்ற செய்தியும் உடைக் கட்டுப் பாட்டுப் பிரச்சினையிலும் குஷ்பு விவகாரத்திலும் குரல் எழுப்பிய இடதுசாரிப் பெண்களின் குரல்கள் அடக்கப்பட்டன என்ற செய்தியும் அதிர்ச்சி அளிப் பவை. தி.க. தலைவர் வீரமணியும் உடைக் கட்டுப் பாட்டை ஆதரித்துள்ளார்.

இன்று தமிழகத்தில் பண்பாடு பற்றி வெகுஜன தளத்தில் இருந்துவரும் புரிதலில் சினிமா மற்றும் மீடியாவின் பங்கு ஆதாரமானது. தமிழ்ப் பண்பாட்டை நிர்ணயிப்பதில் பெரும் பங்காற்றிவரும் சினிமாவில் வெளிப்படும் பெண் பற்றிய பார்வை பொதுவாக மிகப் பிற்போக்கானது என்பதோடு போலித்தனமும் முரண்பாடும் தந்திரமும் நிறைந்தது. தமிழ் மீடியாவின் பெரும்பகுதிக்குச் சயமான இருப்பும் பார்வையும் இல்லை. தமிழ் சினிமா மற்றும் அரசியல் பண்பாட்டின் நிர்ணயகரவே அது உள்ளது. பெண்ணை அடக்கியும் அவமதித்தும் பேசியபடியே கண்ணகியின் கற்பை

விந்நோதும் பண்பாடு நம் அரசியல் பண்பாடு. பெண் உடலைச் சுரண்டியபடியே பெண்ணின் இடத்தை ஆணுக்குக் கீழானதாகவும் தாலியைக் கைவிலங்காகவும் சித்தரிப்பது நம் சினிமா பண்பாடு.

தமிழ் சினிமாவிலும் தொலைக்காட்சியிலும் பெண்கள் தாலிப் பிச்சை கேட்டுத் தினமும் கதறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இன்றுவரை தாலிப் பிச்சை கேட்ட எந்தப் பெண்ணையும் நான் பார்த்ததில்லை. அத்தகைய பெண்களைப் பார்த்தவர்களைப் பார்த்த தில்லை. கேள்விப்பட்டவர்களைக்கூடப் பார்த்த தில்லை. ஆனால் அத்தகைய பெண்களை உருவாக்கும் பணி இப்போது மீடியாவழி தீவிரமாக நடைபெற்று வருகிறது.

தமிழ் மீடியா இன்று தனது வளர்ச்சிக்காகப் பெண் உடலைச் சுரண்டியபடியே பெண்ணைக் கண்காணிக் கும் ரகசிய போலீஸ்போலச் செயல்படுகிறது. தமிழ்ப் பெண் கண்காணிப்புக்கு உள்ளாகாத ஒரு இடமோ ஒரு நொடியோ தமிழ் பேசும் நம் உலகில் எங்குமே இல்லை என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது இந்தப் போலிப் பண்பாடு எவ்வளவு பயங்கரமானது என்பதை உணர முடியும்.

உடை மற்றும் கற்பு பற்றிய சமீபத்திய விவாதங்கள் பண்பாட்டு பாசிசம் பற்றிய பீதியை எழுப்புகின்றன. மிக ஆபத்தானதொரு பண்பாட்டுச் சூழலை இன்று நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. விடுதலைச் சிறுத்தைகள் முதல் பா.ஜ.க. வரையிலான அரசியல் கட்சிகள், வெகுசன ஊடகங்கள், கல்வியாளர்கள், போலீஸ், நீதித் துறை, 'மக்கள்' கருத்து எனப் பெண் சுதந்திரத்திற்கு எதிராக உருவாகியுள்ள இந்த 'வானவில் கூட்டணி'யில் உருவாகிவரும் பாசிசத்தின் கோரமுகம் தெரிகிறது. நீண்ட போராட்டத்தின் விளைவாகப் பெண்கள் தமதாக்கிக்கொண்டிருக்கும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களை மீளப் பிடுங்குவதற்கு மேற்கொள்ளப் படும் முயற்சிகள் தீவிரமடைந்துள்ளன.

தமிழ்ப் பாதுகாப்பு இயக்கம் ஒரு பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறை இயக்கமாக உருவாகிவருகிறது. தமிழகத் தின் சிவசேனையாக உருவாகிவரும் இந்த இயக்கம் தமிழ் அடையாளத்தின், தமிழ் வாழ்வின் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு எதிரானது.

குஷ்பு ஒரு உருது முஸ்லிம் என்பதாலும் அவர் மும்பையைச் சேர்ந்தவர் என்பதாலும் தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிப் பேச அவருக்கு அருகதை இல்லை எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தின் சாமானிய மக்கள் குஷ்புவைத் தமிழ்ப் பெண்ணாக ஏற்றுக் கொண்டு அவருக்குக் கோயில்கூடக் கட்டியுள்ளனர். எனினும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் தளபதிகளுக்கு அவரது இருப்பையும் செயல்பாட்டையும்விட அவரது பிறப்பு அதிக முக்கியத்துவமுடையதாகத் தெரிகிறது. சிறுபான்மை மதத்தினருக்கும் சிறுபான்மை மொழியினருக்கும் சிறுபான்மை மற்றும் தீண்டப்படாத சாதியினருக்கும் தமிழ் அடையாளத்தை வெளிப் படையாகவும் உள்ளூறையாகவும் மறுத்துவரும் தமிழ் சனாதனிகளின் அடையாள அரசியலை ஒரு முடிவுக் குக் கொண்டுவருவது தமிழ் வாழ்வும் முழுமியும்

செழுமையுற இன்றியமையாத தேவை. அடையாளம் அதை ஏற்க விரும்பும் அனைவரு உரியது. அதை யாருக்கும் மறுக்கும் அதிர்வருக்கும் இல்லை.

எந்தக் கூற்றுகளுக்காக குஷ்புவுக்குத் தமிழ் அடையாளம் மறுக்கப்பட்டதோ அவற்றைப் படிக்கும் பெண்களை ஒடுக்கத் துடிக்கும் மேற்படி பாதுகாப்பு வீரர்களைக் காட்டிலும் குஷ்பு மே தமிழர் என்றே கருத வேண்டியுள்ளது. பெரி இன்றிருந்திருந்தால் குஷ்புவின் கருத்துக்கு ஆதரவாகவும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு பாசிசீட்டுக்கு எதிராகவும் கருத்துப் பிரச்சாரம் மேற்கொண்டிரு என்றே தோன்றுகிறது.

'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி' என்பதுதான் தட பண்பாடு என்றும் குஷ்பு இந்த 'ஆத்திரூடி மீறிவிட்டதால் அவர் தமிழ்ப் பண்பாட்டை மதித்துவிட்டார் என்றும் அவர்மீது தமிழகமெ வழக்கு தொடரப்பட்டுள்ளது. நீதியோடு பாட்டையும் காப்பாற்றச் சுயமுடிவு செய்திரு நமது தமிழ் நீதியரசர்கள் ஜனராக சட்ட நடவடி எடுத்துள்ளனர். மிகமிக அத்தியாவசியம வழக்குகளில் ஏற்படும் தாமதம் இதுபோன்ற மீ கவனமெடுக்கும் சாரமற்ற வழக்குகளில் ஏற்பட போவதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மே இதுதான் தமிழ்ப் பண்பாடு என்றால் வழக் தீர்ப்பு வரும்வரை தமிழ் அரசியல் மற்றும் பாட்டுத் தலைமையில் கணிசமான பகுதியினர் த பண்பாட்டிலிருந்து இடைநீக்கம் செய்யப்படல

இது போன்ற ஆதிக்க சக்திகள் ஒன்றிணை சூழலில் மாற்றுக் குரல்கள் பெண்ணியவாதிகள மிருந்தும் தலித்தியவாதிகளிடமிருந்தும் மாற் சிந்தனையாளர்களிடமிருந்தும் எழும் என எ பார்ப்பது இயல்பு. அவை அழுத்தமாக வெளி பட் வருகின்றன. ஆனால் தமிழகத்தின் முன்னணி த தலைவரான திருமாவளவன் உடைக் கட்டுப்பாட்டி ஆதரவாகவும் குஷ்பு மற்றும் கஹாசிளிக்கு எதிராக முன்னின்று செயல்படுவதை ஒரு சோக முர என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இவர்கள் தப பெரும்பான்மைச் சாதியைச் சேர்ந்த பெண்கள இருந்தால் இதே நடவடிக்கைகளில் திருமாவளவ இறங்கியிருப்பாரா? இன, மொழி அடிப்படைவாதிக உருவாக்கிவரும் குறுகிய தமிழ் அடையாளத்தி வரையறைக்குள் தலித்துகளை இறக்குமதி செய் அவர் செய்துவரும் சமரசங்களும் ஈடுபடும் ச செயல்பாடுகளும் வெளிப்படுத்தும் பல கருத்துகளு ஆபத்தானவை.

பெண் சகவாசத்திற்கு அப்பாற்பட்ட புனிதர்களாக தம் பிம்பத்தை உருவாக்கிவருபவர்களுக்கு நிராயுதபாணிகளாக நிற்கும் இரு நடிகைகளுக்கு எதிராக வாளேந்தி நிற்கும் மாவீரர்களுக்கும் ஒ எரிய வேண்டுகோள்: நீங்கள் அறியாதவை பற் தயைகூர்ந்து அறிந்த பின்னர் பேசுங்கள்.

*தலைப்பு: பசுவய்யா கவிதை வ



கோலங்கள்
கலிகஷன்

Nalli[®]
Since 1928

FAME/NALLI/3006

நல்லி சின்னசாமி செட்டி

பனகல் பார்க், தி.நகர், சென்னை-17. தொ.பே. 24344115 / 52604567. Fax : (044) 24343062

Email : inquiry@nalli.com Website : www.nalli.com

சந்தா செலுத்த சில எளிய வழிமுறைகள்

காலச்சுவடுக்கு சந்தா செலுத்த விரும்புவோர் மற்றும் காலச்சுவடு வெளியீடுகளை நேரடியாகப் பெறப் பணம் செலுத்த விரும்புவோருக்கான சில எளிய வழிமுறைகள்

காலச்சுவடு ICICI வங்கிக் கணக்கு எண் 609505010967

ICICIயின் எந்த கிளையிலிருந்தும் காலச்சுவடு கணக்கு எண்ணுக்கு சந்தா அல்லது புத்தக விலையை பணமாக டெப்பாசிட் செய்யலாம். வங்கி கமிஷன் இல்லை.

பிற வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் Kalachuvadu Pathippagam பெயருக்கு காசோலை எழுதி காலச்சுவடு கணக்கு எண் குறிப்பிட்டு உள்நூர் ICICI வங்கியில் டெப்பாசிட் செய்யலாம். கமிஷன் இல்லை.

ICICI வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் Kalachuvadu Pathippagam பெயருக்கு செக் எழுதி காலச்சுவடு கணக்கு எண் குறிப்பிட்டு பணம் transfer செய்துவிடலாம். கமிஷன் இல்லை.

Internet வழி காலச்சுவடு கணக்குக்குப் பணம் செலுத்தலாம். தனி கமிஷன் உண்டு.

சில குறிப்பிட்ட பெரிய நகரங்களில் தொலைபேசி வழி (Phone Banking) பணம் செலுத்தும் வசதி உண்டு. ICICI வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் Phone Banking வழி பணம் செலுத்தலாம். இதற்கும் கமிஷன் உண்டு.

ICICI வங்கியில் கணக்கு வைத்திருப்பவர்கள் வரைவோலை (Draft) எடுப்பதற்குப் பதில் ICICI வங்கியின் Payable at par at all branches of ICICI Bank in India cheque எழுதி காலச்சுவடு முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

மேற்படி வழிமுறைகளில் பணம் அனுப்புபவர்கள் செலுத்தப்பட்ட தொகை, தேதி, இடம், நாள் மற்றும் தேவைகளைக் குறிப்பிட்டு காலச்சுவடு தலைமை அலுவலக முகவரிக்கு கடிதம் எழுதவேண்டுகிறோம். அல்லது மின்னஞ்சல் முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

காலச்சுவடு

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை (multi colour) :	100
உள் அட்டை (multi colour) :	50
உள் பக்கம் கவர் :	50
முழுப் பக்கம் :	25
அரைப் பக்கம் :	12
ஒரு பத்தி (1/3 பக்கம்) :	7
கால் பக்கம் :	6

புத்தக விளம்பரங்களுக்கு 25% தள்ளு உண்டு. ஒரு வருடம் (12 இதழ்கள்) தொடர்ந்து வரும் புத்தக விளம்பரங்களுக்கு 50% தள்ளுபடி.

புத்தக (சிறு) விளம்பரம்

ஒரு நூலின் முக்கிய விவரங்கள் தர சிறு குறிப்பும் (25 வார்த்தைக்குள்) இட பெறும். விளம்பரக் கட்டணம் ரூ. 125 மட்டுமே. ஒன்றிற்கு ரூ.125 மட்டுமே.

அளவு : 5 x 9 செ.மீ

காலச்சுவடு சிறப்புத் திட்டங்கள்

- ❖ காலச்சுவடு தனி இதழ் ரூ.15. ஆண்டுச் சந்தா ரூ.140. இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ.240. ஐந்தாண்டுச் சந்தா ரூ.600. மாணவர் ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 75 (அடையாள அட்டையின் ஒளிநகலை அனுப்புக.)
- ❖ வெளிநாட்டவர்களுக்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 600. இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ.1000. ஐந்தாண்டுச் சந்தா \$ 75.
- ❖ காலச்சுவடு ஆயுள் சந்தா ரூ.2500. அயலில் வாழ்பவர்களுக்கு ஆயுள் சந்தா US\$ 250. ஆயுள் சந்தாதாரர்கள் ரூ.500க்கான காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
- ❖ மூன்று வாசகர்களை சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ப்பவர்களுக்கு ஒரு சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டப்படி ஆண்டுச் சந்தா, இரண்டாண்டுச் சந்தா, ஐந்தாண்டுச் சந்தா, மாணவர் சந்தா, ஆயுள் சந்தா ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கொடுப்பவர்களுக்கும் அதற்கு இணையான ஒரு சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
- ❖ ரூ.500க்குக் காலச்சுவடு பதிப்பக நூல்களை எங்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக்கொள்பவர்களுக்குக் காலச்சுவடு ஓராண்டுச் சந்தா அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
- ❖ காலச்சுவடு இரண்டாண்டுச் சந்தாதாரராகச் சேர்ப்பவர்களுக்கு 6 (பழைய) இருமாத இதழ்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும். இதை இந்தியாவில் இருக்கும் உங்கள் நண்பர்களுக்கும் காலச்சுவடு மூலமாக அனுப்பலாம். பழைய இதழ்கள் கையிருப்பை அனுசரித்து வழங்கப்படும்.
- ❖ anyindian.com இணைய தளம் வழியாகவும் சந்தா செலுத்தலாம்.

சந்தாத் தொகையை Kalachuvadu என்ற பெயரில் பணவிடையாகவோ, வரைவோலையாகவோ நாகர்கோவில் / சென்னை வங்கிக் காசோலையாகவோ அனுப்புக. இதரக் காசோலைக்கு ரூ. 40 சேர்த்து அனுப்புக.

தலைமை அலுவலகம்

669, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629 001
தொலைபேசி: 04652 278525
தொலைநகல்: 04652 231160
மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@sancharnet.in

சென்னை அலுவலகம்

216, திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 600 005
தொலைபேசி: 28481662, 42155972
மின்னஞ்சல்: kalachuvadu@yahoo.com
kalachuvadu@gmail.com

ராமசாமி அவர்களின் மறைவு துடிக்கத் தமிழ் உள்ளங்களையும் தில் ஆழத்தியுள்ளது. தனக்கென்று அணியை வகுத்து ஏறுநடை போட பல எழுத்தாளர்களுக்கும் முன் யாக, கலங்கரை விளக்காக விளங்குபின்னாரின் பிரிவு, எழுத்துலகிற்கே பெரிய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

ன்னார் பிரிவில் வாடும் தங்களுக்கும் பத்தார்க்கும் ஆழந்த அனுதாபத்திருவனந்தபுரம் தமிழ் எழுத்தாளர் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்வது அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடையப்படுத்திக்கொள்கிறோம்.

எம்.கே. நாதன்

செயலாளர்

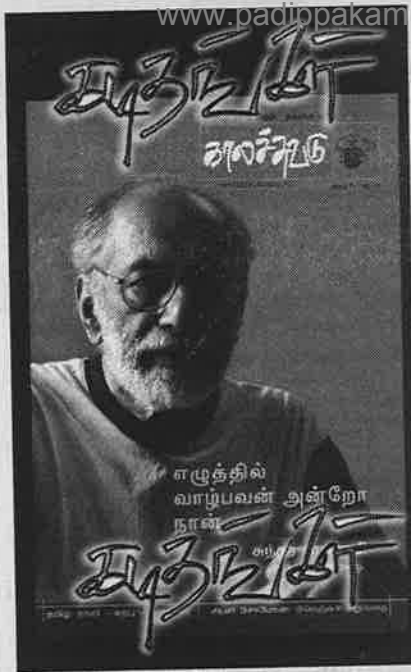
திருவனந்தபுரம் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சங்கம்

கடோபர் 14ஆம் தேதியன்று நான் ாஷமாக இருந்தேன். கவலைகள் ஒரு வகையான புத்துணர்ச்சி உலகத்தைப் பார்த்தேன். என்னு ம்கிழ்ச்சிக்குக் காரணம், அன்று யுடைய பிறந்த நாள். ஒரு வாரம் த்து. பிறந்த நாளை மறந்திருந்தேன். கமாக வாங்கும் புத்தகக் கடை யியா ருடேயின் தமிழ்ப் பிரதியை கி யதேச்சையாகப் புரட்டியபோது ராமசாமி அவர்களுடைய புகைப் தைக் கண்டேன். என்னவென்று து பார்த்தபோது அவர் இறந்து ார் என்பது தெரிந்தது. அஞ்சலி கரையை வாசித்தபோது அகடோபர் அறிந்தேன். தமிழ் இலக்கிய உலகம் த துக்கத்தில் இருந்த அதே நாளில் மட்டும் சந்தோஷமாக இருந்ததை னத்தபோது மனம் கணத்தது. இன் சில நாட்கள் கழித்து 'காலச் சுவடு'ல் சுந்தர ராமசாமி குறித்துப் பிற த்தாளர்கள் பகிர்ந்துகொண்ட நினைவு ள்களை வாசித்தபோது மனம் னும் அதிகமாக வலித்தது.

தி.ம. தனராஜ்

மைதூர் 8

தவீனத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் டியிர் கொடுத்துப் புதிய சிந்தனை ள விதைத்து வளர்த்தெடுத்தவர். ியில், சமூக வெளியிலும் இலக்கியத் ம் கறாரான மதிப்பீடுகளை முன் த்தவர். தொலைக்காட்சிகள், சினிமா ளயகளிலிருந்து இளைய சமுதாயத்தை க்கியத்தின்பால் ஈர்த்தவர். சுரா.வின் னத்திற்குத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும்



ஊடகங்களும் தந்த மரியாதை துயரத்திலும் ஆறுதல் தந்தது.

கே. பழனிச்சாமி

கரூர் 17

எங்கிருந்து எப்படி ஆரம்பித்தால் உங்களுக்குப் புரியவைக்க முடியும் எனத் தெரியவில்லை. 'ஆனந்த விகடன்', 'குமுதம்', 'கல்கி' மற்றும் இன்னபிற தமிழ் வார இதழ்களுடன் மட்டும் பரிச்சயம் உள்ள, இலக்கியம் பற்றி ஏதுமறியாத ஒரு சுராசரி 'சென்னை வாசகன்' முதன் முறையாக ஓர் இலக்கிய இதழுக்கு எழுதுவது எதற்கு? மரணம் பற்றி மகத்தானதொரு கவிதை (என் நினைவுச் சின்னம்) எழுதிய "பசுவய்யா" என்கிற சு.ரா. என்ற மனிதருக்காக.

நான் நவம்பர் மாத 'காலச்சுவடு' இதழை ஒரு திரையரங்கின் ஓரம் உள்ள டெட்டிக்கடையில் வாங்கினேன்! ஏனென் றால் நான் 'காலச்சுவடு'ின் சந்தாதாரன் அல்ல! நவம்பர் மாத இதழில் வெளி வந்துள்ள சு.ரா.வின் கவிதைகளைத் தவிர வேறொன்றையும் இதுவரை படித்த தில்லை. சில கவிதைகளை என்னைப் படிப்பலகின் வேறொரு தளத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுமெனின் அவரது கதைகள், கட்டுரைகளை முழுக்கவும் படிக்க நோந்தால்? நினைக்கவே சிலிர்ப் பாக இருக்கிறது. 'ஆனந்த விகடன்'ில் "சுஜாதா" தன்னை சு.ரா.வின் ரசிகன் என்று கூறிக்கொள்கிறார். எஸ்.

ராமகிருஷ்ணன் நெகிழ்கிறார். 'காலச் சுவடு' இதழில் எத்தனையோ எழுத்தாளர் கள் இரங்கல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு தனி மனிதனால் தன் மரணத்தால் இத்தனை பேரை இளகவைக்க முடிகிற து என்றால்... அவரின் எழுத்தாற்றலும் சுயமும் மற்றவர்களை எப்படி ஈர்த்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகையில் ஏன் நாம் இவரைப் படிக்காமல் போனோம் என்ற ஏக்கம் ஏற்படுகிறது அவரின் மரணம். ஆனால் காலம் தன் கணக்கை கண்ணேரக்கூடத் தாமதிக்காமல் நடத்திவிட்டது.

"எழுத்தில் வாழ்பவன் அன்றோ நான்" என்கிறார் அவர். உண்மைதான். என்னைப்போல் எத்தனை பேர் அவரைப் படிக்காமல் இருந்திருப்போம். இனி படிக்கப்படிக்க அவர் மீண்டும்மீண்டும் பிறந்துகொண்டே இருக்கப்போகிறார் தானே! உண்மையில் அவருக்கான என் அஞ்சலி என்பது படைப்புகளைப் படிப்பதில் தான் இருக்கிறது என்பேன்! கடைசியில் "மரணம் மட்டுமே உண்மையானது" என்று அவரும் (சுரா.) நிரூபிக்க வேண்டியதாயிற்று.

ந. வந்தியக்குமாரன்

சென்னை 41

சுந்தர ராமசாமி அவர்கள் படத்தை அட்டையில் கண்டதும் நெஞ்சம் துணுக்குற்றேன்.

தனியொரு மனிதனாக இல்லாமல் பல்துறைத் திறனும் கைவரப்பெற்ற ஒரு சகாப்தமாகவே அவர் வாழ்ந்திருந்தார் என்று அறிந்து வியந்தேன். ஒரு இதழ் முழுக்க ஒரு மனிதனைப் பற்றிய முழுச் செய்திகளை வெளியிட்டுள்ளது 'காலச் சுவடு'. இது பன்முகத் திறன்பெற்ற ஒருவரின் வரலாற்று ஆவணம்.

சுந்தர ராமசாமியின் ஒரு சில கதை களையே நான் படித்துள்ளேன். அதன் மூலம் அவரை ஆற்றல் வாழ்ந்த ஓர் எழுத்தாளர் என்றே எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் நவம்பர் 'காலச்சுவடு' படித்த பின்னர்தான் என் எண்ணத்திற்கும் உயர்வான அருமை, பெருமை, திறமை மிக்க எழுத்தாளர் என அறிந்து வியந்தேன். நவம்பர் 'புதிய பார்வை' இதழிலும் சுந்தர ராமசாமியின் ஒரு சிறுகதை வந்திருக்கிறது. அதையும் படித்தேன். வெறும் பொழுதுபோக்குச் சிறுகதை எழுதும் சுராசரி எழுத்தாளர் அல்லர். சிந்தனையும் செறிவும் மிக்க கதைகளை எழுதக் கூடியவர் என அறிந்துகொண்டேன்.

அவருடன் பழகியவர்கள் அவரைப் பற்றிக் கூறும்போது அவரது நயக்கத்

கடிதம், வீவாதம், படைப்பு...

வாசகர் கடிதம் அனுப்புபவர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் 15ஆம் தேதிக்குள் கடிதம் எங்களுக்குக் கிடைக்குமாறு அனுப்புக. மின்னஞ்சலில் கடிதம் அனுப்புவோர் (kalachuvadu@sanchamet.in) TAM, TAB, TSCII, Bamini ஆகிய குறியீடுகள் கொண்ட எழுத்துருக்களைப் பயன்படுத்துக.

வீவாதம் பகுதிக்கு எழுதுவோர் தங்கள் கருத்துகளை 500 சொற்களுக்கு மிகைப்படாமல் எழுதுக.

படைப்புகள் அனுப்புவோர் பிரதி எடுத்துவைத்துக்கொண்டு அனுப்புக. மொழிபெயர்ப்புகளை அனுப்புவோர் மூலத்தின் ஒளிநகலையும் இணைக்க வேண்டும்.

படைப்புகளைத் திருப்பி அனுப்ப இயலாது. எனவே தபால் தலைகளை இணைக்க வேண்டாம். பிரசுர விவரம் முன்று மாதங்களுக்குள் தெரிவிக்கப்படும்.

பிரதியின் பின்புறம் முழு முகவரியையும் காசோலை அனுப்புவதற்கான பெயரையும் மறக்காமல் குறிப்பிடுக.

தக்க நாகரிகம் சிறப்பமைந்த பண்பாடு, கரவிலா அன்பு, ஒப்புமை கூறவியலா மனிதநேப உணர்வு போன்ற உயர் குணநலன்களை அறிய முடிகிறது.

புலவர் கா.மு. நூர் முகம்மது
மேலப்பாளையம் 5

சுந்தர ராமசாமி அவர்கள் மறைந்து ஒரு மாதம் ஆகப்போகிறது. அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்பும் அதிர்ச்சியும் இன்னமும் முழுமையாகக் குறைந்தபாடில்லை. பல அஞ்சலிக் குறிப்புகளை 'காலச்சுவடு' இதழில் வாசிக்க நேர்ந்திருக்கின்றன. அப்போதெல்லாம், ஏற்படாத பதட்டமும் துயரமும் 'காலச்சுவடு நவம்பர் 2005' இதழில் வெளியான சு.ரா. அவர்களின் மறைவையொட்டி எழுதப்பட்டிருந்த கட்டுரைகளையும் தலையங்கத்தையும் காணும்போதும் வாசிக்கும்போதும் எனக்குள் ஏற்பட்டது. 'தீராந்தி', 'புதிய பார்வை', 'உயிர்மை' என எல்லா இதழ்களும் சு.ரா. அவர்கள் குறித்து, தங்களது அஞ்சலியை வெளியிட்டுள்ள போன்ற வாசகங்களைத் துயரக் கடலுக்குள் மூழ்கடிக்கச் செய்து விட்டன.

தேவிபாரதிதான் 1985ஆம் ஆண்டு, ஈரோட்டிலிருந்தபோது 'ஜே.ஜே.: சில குறிப்புகள்' நாவலை எனக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தார். அந்நாவல் முதல் வாசிப்பிலேயே நான் சரியென்று தீர்மானித்திருந்த சில வழித் தடங்களைத் தாறுமாறாகக் கலைத்துப்போட்டுவிட்டது. தீப் பிடித்து எரியும் காடுகளுக்கு இடையே நடந்துசெல்லும்போது ஏற்படும் தகிப்பினை அந்நாவல் எனக்குள் ஏற்படுத்தியது. அதற்குப் பிற்பாடுதான் எழுத்தின் மறு உலகம் கண்களுக்குத் தட்டுப்பட்டது.

விருதுகளால் சு.ரா. அவர்கள் கௌரவிக்கப்படாமல் போயிருக்கலாம். அவரது எழுத்தின் நிழல் ஒற்றி வளர்ந்த விழுதுகள், அவர் காட்டிய அன்பினையும் நேசத்தினையும் நன்றியுடன் நினைவுகூர்வார். அந்த உணர்ச்சி எல்லா விருதுகளையும் விஞ்சி, காலத்தால் நிலை பெற்று நிற்கும்.

கே. இரவிச்சந்திரன்
திருச்சி 05

சு.ரா. அவர்களது இழப்பின் வலியை நான் நவம்பர் 'காலச்சுவடு' இதழில் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். 1980களில் எழுதவும் படிக்கவும் என ஒரு படைப்புலகம் எனக்குள் பிடிபட்டிருந்த காலம். ஒரே கதைகள் வெகுஜன இதழ்களிலும் சில கவிதைகள் 'கணையாழி' யிலும் வந்த காலமது. நானும் ஒரு எழுத்தாளன் ஆகிவிட்டேன் என்ற மனோபாவம் செருக்குப் பிடித்தலைந்த காலம். கவிஞர் நா. விச்வநாதன் எனது சிறுகதைவை வெகுவாகப் பாராட்டி எழுதிய அஞ்சலட்டையில் தஞ்சை ப்ரகாஷை சந்திக்கவும் என்றழுதி இருந்தார்.

ப்ரகாஷை சந்தித்துப் பேசியபோது மிகப்பெரும் பிரமிப்பு என்னுள் வளர்ந்தது. மிகப் பெரிய வாசிப்பாளியாகவும் எழுத்தாளராகவும் இருந்தும் அவரின் அணுகுமுறை, பேச்சு, உபசரிப்பு என்னைக் கவரந்தன. எனது கதையைப் பாராட்டினார். சில நாவல்கள், சிறுகதை

தொகுதிகள் சொல்கிறேன், வாங்கிப் படியங்கள் என்றார்.

அவர் சொன்ன பட்டியலில் இருந்த நாவல்களை வாங்கிப் படித்தபோதுதான் நான் படைப்புலகில் பயணிக்க வேண்டிய பாதை எதுவெனப் புரிந்தது. குறிப்பாக, 'ஒரு புளியமரத்தின் கதை'யைப் படித்ததும் மரத்திலிருந்து உதிர்ந்த ஒரு சிறிய புளியம் இலை போல எனது படைப்புலகம் என்பதை உணர்ந்தேன். கதை, நடை, மொழியமைப்பு ஏற்படுத்திய பாதிப்பு இன்றுவரை கலையவில்லை. அப்புறம் 'ஜே.ஜே.: சில குறிப்புகள்'. அந்த நாவல் வெளியான சமூகச் சூழலில் அந்த வடிவம் முற்றிலும் எதிர்பாராத வடிவம். ஐந்துமுறை படித்த பிறகே அது என சிற்றறிவுக்குப் பிடிபட்டது. அற்புதம் என்று மட்டுமே சொல்ல முடியும். அனுபவித்து இன்புற முடியுமே தவிர வெளிப்படுத்த எனக்குத் தெரியவில்லை.

அப்புறம் சில சிறுகதைகள் 'பள்ளம்' தொகுப்பில் வாசித்தவை. குறிப்பாக ரத்னாபாயின் ஆங்கிலம், குரங்குகள் (மனதைக் கலங்க அடித்த கதை) பசுவப்பாவின் சில கவிதைகள், 'காற்றில் கலந்த பேரோசை' (ஒரு கட்டுரையின் இலக்கணம் அறியவும் வடிவ நேர்த்திக்கும் இத்தொகுப்பை என்றைக்கும் சான்று கூறலாம்). இவையே எனக்கு அறிமுகம். இப்போது 'காலச்சுவடு'.

ப்ரகாஷ் அமைத்திருந்த ஒரு கூட்டத் திறகுத் தஞ்சை வந்திருந்தார் சு.ரா. லாடஜில் அவரைப் பார்க்கப் போயிருந்தேன். அச்சம், பிரமிப்பு, தயக்கம் இவற்றுடன் ஒருவிதக் கலக்கத்துடன் அறைக்கதவைத் திறக்க நிமிர்ந்து பார்த்த சு.ரா. "வாங்கோ" என்றார். அவர் பேசப் பேச, எளிமையின் சிகரமாய்ப் பார்த்தேன். சிறுபிள்ளைத்தனமாக நான் கொண்டிருந்த சந்தேகங்களை அவரிடம் கேட்க, ரொம்பவும் பொறுப்புணர்வுடன் பொறுமையோடு பதில் சொன்னார்.

இறைவனை வேண்டுகிறேன் அவரது ஆன்மாவிற்கு.

ஹரணி

தஞ்சாவூர் 2

தனிமனித சுதந்திரம் என்பது பேணப்பட வேண்டிய ஒன்று. இது பால், மதம், இனம் போன்ற அடிப்படைவாதங்களைக் கடந்தது. இச்சுதந்திரம் இன்னும் நமது நாட்டிலும் மேலும் பல நாடுகளிலும் பெண்களுக்கு மறுக்கப்படுகின்றது என்பது கசப்பான உண்மை. இதை வலியுறுத்தும் வகையில் அமைந்த கட்டுரைகள் அருமை. குறிப்பாக மாஸ்திமைத்ரி அவர்களின் கட்டுரை சிறப்பாக இருந்தது. ஆணாதிக்கம், அதோடு பின்னிப்பிணைந்த வரலாறு, உளவியல் இவற்றுடன் சேர்ந்த அரசியல் பின்னோக்குகள் என அனைத்தும் உள்ளத்தை ஊடுருவாத அமைந்திருந்தன. பெண்ணிய விடுதலை மூலம் ஆண்களும் விடுதலை அடையும் நாளை ஆவலுடன் எதிர்நோக்குகின்றேன்.

மி. ஜெயபால்
மதுரை 19

படிப்பகம்

கவிஞர் தேவமகன் அறக்கட்டளை

99, ஆர்கஸ் நகர், பீளமேடு,
கோவை - 641 004

தொலைபேசி: 0422-2591242

கவிஞர் தேவமகன் இலக்கிய விருது 2006

விருதுக்கான
கவிதை நூல்கள்
வரவேற்கப்படுகின்றன

கவிச்சிறகு விருது

ரூ. 10,000 என ஒருவருக்கு
கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல்
தனித்தன்மையோடு விளங்கிவ
மூத்த கவிஞரைப் போற்றும் நோக்
கொண்டது.

கவித்தூவி விருது

ரூ. 5,000 என இருவருக்கு
புதுமை படைத்துவரும் இ
கவிஞர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்
கொண்டது.

பொது விதிகள்

கவிதை நூல்கள் ஜனவரி 20
முதல் டிசம்பர் 2005க்குள் வெளியி
தாக இருத்தல் வேண்டும்.

சொந்தப் படைப்பாக இருத்
வேண்டும்.

இரண்டு பிரதிகள் அனுப்புக.

நூலை ஆசிரியர் / வெளியிட்டோ
ஆர்வலர் / வாசகர் அனுப்பலாம்.

கவிஞரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக
அனுப்புக.

நடுவர்களின் முடிவு இறுதியானது

நூல்களை அனுப்ப வேண்டிய

இறுதி நாள்: 31.12.2005

முகவரி

நித்திலன்

99, ஆர்கஸ் நகர்,

பீளமேடு,

கோவை - 641 004

தொலைபேசி: 0422-2591242

ஐயாஜ் எல். ஹார்ட் வலியுறுத்தும் சமஸ்கிருத மரபு

ஐயாஜ் எல். ஹார்ட் அவர்களின் நேர்காணலைக் காலச்சுவடு இதழ் 70இல் படித்தேன்.

பேராசிரியர் கூறும் பதிலில் கவனிக்கத்தக்க ஒரு விஷயம் வருகிறது. பேராசிரியர் இப்படிக்கூறுகிறார்:

“தமிழின் தொன்மை குறித்து வெறித்தனமாகப் பாராட்டுவதோ அல்லது சமஸ்கிருதத்தின் மரபு பற்றி எதிராக அணுகுவதோ தவறு.”

மேலும் தென்னாசியச் சூழல் பற்றிச் சொல்லும்போதும் “தமிழ் ஒரு தென்னாசிய மொழி. தமிழிலக்கியமும் சமஸ்கிருத இலக்கியமும் சேர்ந்து தான் ஒரு தென்னாசியக் கலாச்சாரத்தை உருவாக்கியிருக்கின்றன” என்கிறார்.

இதே ஹார்ட் அவர்கள்தான் தமிழ் ஒரு செம்மொழி என்பது பற்றிய முக்கியமான விவாதத்தைத் தனது பரந்த மொழி அறிவின் அடிப்படையில் முன்வைத்தார். அதேபோல் பேராசிரியர் சமஸ்கிருதத்தில் காணப்படும் தொனி, தமிழ்ப் பழங்கவிதை முறையால், முக்கியமாகப் பழங்கவிதைகளில் காணப்படும் மொழியமைப்பால் பாதிப்படைந்து தோன்றிய சிந்தனையாயிருக்கலாம் என்று முதன்முதலாகக் கூறி, சமஸ்கிருதப் பெருமையில் ஊறிக்கிடந்த மேற்கத்திய உலகை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியவர்.

அதே போன்று சமீபத்தில் ஹெர்மன் டீக்கன் என்னும் வெளிநாட்டுப் பேராசிரியர் புறநானூறு போன்ற சங்க நூல்கள் பிற்காலப் புலவர் ஒருவரால் பழந்தமிழ் நடையில் கற்பனையாக எழுதப்பட்டவை என்று கூறும் நூலுக்கு ஹார்ட் எழுதியுள்ள எதிர்வினை புகழ்பெற்றது.

இவற்றையெல்லாம் நான் கூறுவதற்கான காரணம் டீக்கனின் நூலை ஒரு புகழ் பெற்ற வெளிநாட்டு இந்திய வியல் நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது. மேலும் தமிழாய்வுலகம் இந்த நூலைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஐராவதம் மகாதேவனின் Early Tamil Epigraphy நூல் பற்றியோ அவருடைய வேறு கட்டுரைகள் பற்றியோ டீக்கன் அக்கறை காட்டவில்லை என்பதால் சங்க இலக்கிய வரலாற்றுச் சான்றுகளை ஒரேயடியாய்க் கற்பனை என்று கருதுகிறார். இது விபரீதமான ஆய்வு.

பேட்டியாளர் இந்த மாதிரி மிக முக்கியமான விஷயங்களை ஹார்ட் பற்றிய பேட்டியில் தராதது குறையாகப் படுகிறது. மேலும் தமிழின் தனித்

தன்மையை அங்கீகரிக்கும் ஹார்ட்டின் செயல்பாடுகளின் பின்னணியில் அவர் சமஸ்கிருதத்தைத் தமிழாய்வாளர்கள் புறக்கணிக்கக் கூடாது என்று கூறியதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு காலத்தில் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் முதுகலைப் படிப்பில் சமஸ்கிருதம் ஒரு பாடமாக இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். அது போல் இலங்கையிலும் சமஸ்கிருதம் தமிழ் முதுகலைப் படிப்பின் ஒரு பகுதியாகக் கற்பிக்கப்பட்டதாகக் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். இந்த இரு இடங்களிலும் இப்போது சமஸ்கிருதம் நீக்கப்பட்டுள்ளது. தனித் தமிழ் இலக்கிய அறிவு மட்டும் போதும் என்று இந்த இரு இடங்களிலும் பாடத்திட்டத்தை மாற்றியவர்கள் கருதியிருக்க வேண்டும்.

ஹார்ட் போன்றவர்கள் தமிழ் ஒரு செம்மொழி என்று கூற, அவர்களின் சமஸ்கிருத அறிவு பயன்படுகிறது. தமிழின் சிறப்பைக் கூற சமஸ்கிருத, கன்னட, தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற பிறமொழி அறிவு வேண்டியிருக்கிறது. வி.ஐ. சுப்பிரமணியம் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராக இருந்தபோது, பாலி, பிராகிருதம், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் என்று பிற மொழிகள் கற்க ஆய்வு மாணவர்களைப் பிற

மாநிலங்களுக்கு அனுப்பியதுண்டு. பின்பு இதே ஆய்வாளர்கள் தஞ்சைக்குத் திரும்பியதும் பிற மொழி பயிலும் திட்டம் கைவிடப்பட்டதும் ஆய்வாளர் பலரும் அறிந்ததே.

சமீபத்தில் மறைந்த கே.வி. சுப்பண்ணா என்னும் கன்னட நாடகத் துறையாளரும் கட்டுரையாளருமான ஒருவர் தொல்காப்பியத்தை இலக்குவனாரின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு மூலம் படித்துச் சில கருத்துகளைக் கூறியுள்ளார். முக்கியமாக, கன்னட நூலான ‘கவிராஜ மார்க்க’த்துக்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் உள்ள ஒப்பீடு சுப்பண்ணாவைச் சில முடிவுகளுக்கு இட்டுச்செல்கிறது. அதுபோல் முனைவர் நாச்சிமுத்து பழந்தமிழ் இலக்கணத்திற்கும் மலையாள மொழிக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி எழுதியுள்ள கட்டுரையும் முக்கியமானது.

மொத்தத்தில் ஹார்ட் தமிழாராய்ச்சியுடன் சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சி இணைய வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுவது தமிழாராய்ச்சியுடன் கன்னட, மலையாள ஆய்வுகள் சேர வேண்டும் எனப் பிற அறிஞர்களின் செயல்பாடுகள் கட்டுவதும் இன்று முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த இடத்தில் இன்னொரு கசப்பான உண்மையையும் கூற வேண்டும். தமிழ்க் கல்வியிலிருந்து சமஸ்கிருதத்தை அகற்றியதும் தொடர்ந்து கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் என்று பிற மொழிகளுடனான ஒப்பீட்டுத் தமிழாய்வு புறக்கணிக்கப்பட்டதும் தமிழகத்தில் ஆளும் கருத்துருவமாக (ruling ideology) தமிழ் வந்த சந்தர்ப்பத்தில் தான். இந்த எதிர்வினையை எழுதும் நான் ஆளும் கருத்துருவமாகத் தமிழ் வந்ததை ஆதரிக்கக்கூடியவன். ஆனால் ஆளும் கருத்துருவமாகத் தமிழ் வரும்போது தமிழுக்கு ஒற்றை முகம்தான் உண்டு என்று கருதியவர்கள், தெ.பொ.மீ. போன்றவர்கள் வலியுறுத்திய பிற பண்பாட்டு அறிவையும் பிறமொழி அறிவையும் தமிழாய்விலிருந்து புறக்கணித்தது தவறானது.

அரசியலதிகாரமாக சமஸ்கிருதம் வரும்போது அதை எதிர்ப்பதில் நியாயம் உண்டு. ஆனால் தமிழ்க் கருத்துருவத்தைக் கட்டுவதற்குப் பிறமொழிகளின் ஆற்றலை எல்லாம் தமிழ் உள்ளறிஞ்சியிருக்க வேண்டும். தமிழிலக்கிய வரலாறு இந்தப் படிப்பினையைத்தான் நமக்குத் தருகிறது.

சங்கு - சிறுவெளிமீடு வரிசை

பூர்தியுவும் மார்க்சியமும்
எஸ்.வி. ராஜதுரை

தலித்திய அரசியல்
ராஜ் கௌதமன்

இந்தியத் தத்துவங்களின்
அரசியல்

ந. முத்துமோகன்

சமயங்களின் அரசியல்
தொ. பரமசிவன்

ஒவ்வொரு நூலும் ரூ. 25, பக். 64

பரிசல்

1. இந்தியன் வங்கி காலனி,
வள்ளலார் தெரு, பத்மநாபா நகர்,
குளமேடு, சென்னை - 94
கைபேசி 9382853646

அடுக்களையில் முடங்கிய வாழ்வு

[ஒரு வேலைக்காரியின் வாழ்க்கைக் கதை]

மலையாள மூலம்:

பி. பாஸ்கரன்

தமிழில்:

சுப. இராமன்



ஒன்றரை வருடங்களுக்கு முன்பு திருவனந்த புரத்தில் ஒரு வீட்டில் தேவகியம்மாவைக் கண்டேன். தேவகியம்மா அப்போது என் நண்பர்களின் வீட்டில் வேலைக்காரியாக இருந்தாள். காது டமார்ச் செவிடு; நாயர் அடித்த அடியாம். வயது அறுபதைக் கடந்திருந்தது. காது கேட்காமலிருந்தபோதிலும் நாங்கள் பேசினோம். ஒன்றரை வருடங்களாக நாங்கள் அடுக்களையைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கிடையில் திருவனந்தபுரத்தில் 'வேலைக்காரிகளின் ராஜ்யம்' எனப்படும் செங்கல் சூளைக்கும் சென்றேன். திருவனந்தபுரத்தின் அடைக்கப்பட்ட வீடுகளின் அடுக்களையில் கண்ணாடிக் கோப்பைகள் விழுந்து சிதறும் சப்தம் வீட்டிற்குள்ளிருந்து வெளியே தெறித்துச் சிதறுவதில்லை. தலைமைச் செயலகம் கட்டச் செங்கல் அறுத்தவர்களின் சந்திக்கள் அங்கே குடிசை கட்டி அதைச் செங்கல் சூளையாக்கினர். செங்கல் சூளைப் பெண்கள் அதிகாலையில் கண் விழித்து வீடுகளின் அடுக்களையை எழுப்பினர். ஒன்பது மணிக்கு வீடு பூட்டி வேலைக்குச் செல்லும் எஜமானர்களுக்காக மாலைவரை அடுக்களையில் வேலை; கைக்குழந்தைகளையும் பார்த்துக்கொள்வர். இடையில் ஆபீஸ் ஃபைல் எடுக்க வீட்டுக்கு வரும் எஜமானனையும் வரவேற்று... போதும்.

சிலர் வீட்டுவேலையை நிறுத்திவிட்டனர். பதிலாக நகரத்திற்கு வேலை கொடுத்தனர். அங்கு ஒரே ஒரு வேலைதான். எச்சில் துடைக்க வேண்டாம். பாத்திரம் கழுவ வேண்டாம். தரை துடைக்க வேண்டாம், துணி துவைக்க வேண்டாம், அடைத்த வாசல்களுக்காகக் காவலிருக்க வேண்டாம். அதற்கு ரகசியங்களின் நிலவறையில் வீசும் கெட்ட வாடையைவிட, நகரக் காட்சிகளின் ஒரு சுகந்த மணம் இருந்தது. மாலை நேர இரவுகளில் வீசும் பூக்களின் கந்தம். மேன்மையின் காவலர்களான கேரளியாரின் வீட்டு அடுக்களையில் பளிங்குக்கல்தான் பதிக்க வேண்டும். காரணம் அங்குதான் வேலைக்காரிகள் படுத்து உறங்குகிறார்கள். தேவகியம்மாவைப் பற்றி, நான் எழுதாமல் விட்ட வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை யார் வேண்டுமானாலும் பூர்த்திசெய்துகொள்ளலாம். அதற்கு இந்த மொழி போதும்.

அடைத்த வீடுகளுக்குள் அடைந்து கிடக்கும் சமூகத்திற்கு, மாமிசம் வேகவைக்கும் வேலைக்காரிகளுக்கு, தேவகியம்மாவின் இந்த வாழ்க்கைக் கதையைச் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன் கதை அவரது வார்த்தைகளிலேயே சொல்லப்படுகிறது.

நான் வேலைக்காரியானபோது எனக்கு வயசு

அவனும் வேலைக்காரிதான். அத்துடன் காய்கறி, மரச்சீனிக் கிழங்கு வியாபாரத்திற்கும் செல்வாள். அம்மாவின் ஊர் நெடுமங்காட்டின் அருகே கரிப்பூர். அங்கு ஒரு வாடகை வீட்டில் குடியிருந்தோம். அப்பா மாதவன் பிள்ளை, ஒரு பஸ் டிரைவர். அம்மாவுக்கு அது காதல் கல்யாணம். தம்பி கிருஷ்ணன் குட்டிக்கு ஒன்றரை வயதிருக்கும் போது அப்பா பிரிந்துபோய், வேறொரு கல்யாணம் செய்து கொண்டார். நான்தான் மூத்தவன். தேவகி. தேவகியம்மா. எனக்கடுத்தது இரண்டு தங்கைகள் - ராஜம்மாவும் லீலாம்மையும். அவர்களுக்கு அடுத்தவன்தான் கிருஷ்ணன் குட்டி. அப்பா எங்களைவிட்டுப் போகும்போது எனக்கு வயது ஒன்பது. மூன்றாம் கிளாஸ்வரை நெடுமங்காடு ஸ்கூலில் படித்தேன். பின்பு அங்கிருந்து திருவனந்த புரத்திற்கு வந்தோம்.

வட்டப்பாறையில் ஒரு ஈழவரின் வீட்டில் வாடகைக்குக் குடியிருந்தோம். மாத வாடகை ஐந்து ரூபாய். அது ஒதுக்குப்புறமான ஒரு தோட்டத்தில் இருந்த வீடு. காட்டுச் செடிகளும் கொடிகளும் பின்னிப் பிணைந்து புதர் மண்டிக் கிடந்தது. அந்த வீட்டின் பின்புறம்தான் கல்லறைத் தோட்டம். அக்குடும்பத்தில் மரணமடைந்தவர்களை அங்கேதான் எரிப்பார்கள். அந்த விஷயம் எங்களுக்குத் தெரியவந்ததிலிருந்து எப்போதும் ஒருவித பயம் எங்களுக்கு. ராத்திரி ஆகிவிட்டால் ஒரே களேபரம்தான். ஆந்தையின் அவறலும் நரியின் ஊளையும். திங்கள் கிழமையும் வெள்ளிக் கிழமையும் எங்கள் பயம் மேலும் அதிகமாகும். அன்றைக்குத்தானே பேய்கள் வெளியே உலா வரும்? அதனால் நாங்கள் யாரும் வீட்டை விட்டு வெளியே வருவது கிடையாது. நாங்கள் சின்னஞ்சிறுசுகள் அல்லவா. அம்மா வீட்டு வேலைகளுக்குப் போவாள். அப்பா எங்களை விட்டுப் பிரிந்துபோன பிறகு வீட்டுச் செலவுகளைச் சமாளிப்பது எப்படி? அதனால் அம்மா காய்கறியும் மரச்சீனிக்கிழங்கும் விற்று வந்தாள். சில வேளைகளில் நானும் அம்மாவிற்கு உதவியாகப் போவேன். ராஜம்மை

குட்டியும் சின்னப் பிள்ளைகளாக இருந்தார்கள்.

வட்டப்பாறையில் இருக்கும் போது நான் வீட்டு வேலைகளுக்குப் போகத் தொடங்கியிருந்தேன். முட்டை மரப்பாலத்தின் அருகில் உள்ள இரண்டு வீடுகளில் வேலை. அன்று குழாய் தண்ணீர் இப்போது இருப்பதுபோல வசதியாகப் பக்கத்தில் இல்லை. தண்ணீர் பிடித்து தலைச்சமையாக கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டும். காலையிலும் சாயங்காலமும் ஏதோ வேலையிலிருக்கும் வீட்டுக்காரர்கள் அவர்கள். காலையில் வீட்டுப் பிள்ளைகள் குளிப்பதற்கும் பத்துப் பாத்திரம் தேய்ப்பதற்கும் தண்ணீர் எடுத்துத் தர வேண்டும். அன்று தண்ணீர் எடுத்துக்கொடுப்பதற்கு இரண்டோ மூன்றோ ரூபாய் தருவார்கள், மாதத்திற்கு. தண்ணீர் எடுப்பு இல்லாத சமயங்களில் காய்கறி விற்கப்போவேன். அம்மாவுடன் மரப்பாலத்திற்கு அருகில். அன்றே எனக்கு உடலில் நல்ல வலு உண்டு. பெரிய கட்டுகளைக்கூட நான் தூக்கிவிடுவேன். தண்ணீர் சுமந்ததில் அது மேலும் நல்ல பழக்கமாகிவிட்டது.

வட்டப்பாறையில் இரண்டு வருஷம் குடியிருந்தோம். அதற்கு மேல் அங்கே இருக்க முடியாமல் ஆகிவிட்டது. நாங்கள் எல்லோருமே பெண்களில்லையா? ராத்திரியாகி விட்டால் பேய்களும் பிசாசுகளும் வந்து கதவைத் தட்டுவது வழக்கமாகிவிட்டது. கிருஷ்ணன் குட்டியோ சின்னப் பிள்ளை. அப்பாவோ வேறு கல்யாணம் செய்துகொண்டு போய் விட்டார். அப்பாவை அதற்குப் பின்பார்க்கவேயில்லை. அவருக்குப் பிள்ளைகள் பிறந்தன என்று கேள்விப்பட்டேன். இப்போது இறந்துபோயிருப்பார். அல்லது ரொம்ப வயசாகிப் போயிருக்கும். எனக்கே இப்போது அறுபத்தியஞ்சு முடிந்துவிட்டது.

வட்டப்பாறையிலிருந்து நாங்கள் முட்டை மரப்பாலம் பக்கமாக வீடு மாறிப் போனோம். ஏழு ரூபாய் வாடகை. முட்டை மாங்குளம் கிழக்கே குன்னத்து வீடு. அது ஏழு சென்ட் இடத்தில் இருந்த ஓலைக் குடிசை... வடக்குப் பக்கம் மண்சுவர். அந்த வீட்டின் உரிமையா

'ஐயப்ப சரணம்' என்றும் கூப்பிடுவார்கள். அவரிடம்தான் வாடகை கொடுத்துவந்தோம். அவருக்குக் கல்யாணம் ஆகவில்லை. அவர் சகோதரி கிருஷ்ணம்மை. தங்கம் என்று கூப்பிடுவார்கள். ஒரு சகோதரன் சகாதேவன். வக்கீல். முதலில் ஏழு ரூபாய் வாடகையாக இருந்தது. பின்பு அது கூடிக் கூடி ஐம்பது ரூபாய்வரை ஆனது. ரொம்ப நாள் அங்குதான் வசித்து வந்தோம், நாப்பது வருஷம். அதுக்குப் பிறகு ஒருநாள் எங்களை அங்கிருந்து காலி செய்யவைத்துவிட்டார்கள்.

அப்போது நான் வீட்டு வேலைகளுக்குத் தனியாகப் போகத் தொடங்கியிருந்தேன். அடுக்களை வேலைக்காகப் போனாலும் வெளிவேலைகள்தான் அதிகம். பாத்திரம் தேய்க்கணும். துணி துவைக்கணும், சுற்றுப்புறங்களைப் பெருக்கி சுத்தப்படுத்தணும். தண்ணீர் பிடிக்கணும், தரை துடைக்கணும், மாவாட்டணும்... என்று எக்கச்சக்கமான வேலைகள். அதெல்லாம் செய்ய நான் பழகி விட்டேன். வேலைகள் ஒவ்வொன்றையும் செய்து செய்துதான் பழக்கமாக வேண்டும். பழகிய வேலையை நேர்த்தியாகச் செய்யும் போதுதான் நல்ல வேலைக்காரியாக முடியும். ராஜம்மையையும் லீலாம்மையையும் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்த்துப் படிக்க வைத்தேன். அம்மாவும் வீட்டு வேலைக்குப் போனாள்.

எனக்குப் பத்து, பதிமூன்று வயசிருக்கும்போது கொல்லத்தில் ஒரு பெண்கள் ஹாஸ்டலில் வேலைக்குப் போனேன். ஃபாத்திமா காலேஜுக்குப் பக்கத்தில். மாதச் சம்பளம் பதினஞ்சு ரூபாய். அங்கு என்னைப்போல் நாலைந்து வேலைக்காரிகள் இருந்தார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வேலை. எனக்கு மாவாட்டுவதும் அரிசி இடிப்பதும் வேலை. அது முடிந்து மதியம் பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடு எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டும். பின்பு பாத்திரம் தேய்த்தல், அறைகளைப் பெருக்குதல், துடைத்தல் என்று வேலைகள் தொடரும். மூன்று நாலு வருஷம் அங்கேயே இருந்தேன். பின்பு சின்னஞ்சிறுசுகளைப் பார்க்கணும்

கொல்லத்தில் வேலை செய்தபோது வீட்டுச் செலவுகள் எந்தக் கஷ்டமும் இல்லாமல் நடந்தன.

மரப்பாலத்திற்குத் திரும்பிவந்த நான் கொஞ்ச காலம் கூலி வேலைகளுக்குப் போனேன். அப்போது எனக்கு உடம்பில் நல்ல வலு இருந்தது. தலைமுடியும் நிறைய இருந்தது. தலையில் எண்ணெய் தேய்த்து, பூ வைத்து, கண் மை தீட்டி நடந்த காலத்தில் உடம்பில் ஒரு மதமதப்பு இருந்தது. இரண்டு ஆட்கள் தூக்கக்கூடிய கல்லையும் சிமெண்டையும் நான் ஒற்றை ஆளாகத் தலையில் தூக்கிவருவேன். அஞ்சாறு மாசம் அந்த வேலைகளுக்குப் போனேன். அதற்குப் பின்புதான் ஐ.ஜி. கோபாலன் வீட்டுக்கு வேலைக்காரியாகப் போனேன்.

அன்று எனக்குப் பதினேழு அல்லது பதினெட்டு வயசிருக்கும். அந்த வீட்டில் சமையல் வேலை எனக்கு குழந்தைகளையும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இரண்டு பையன்களும் ஒரு பெண்ணும். பெண் சிறு கைக்குழந்தை. நிரஞ்சனா என்று பெயர். ரொம்ப காலம் நான் அந்த வீட்டில் வேலை செய்தேன். அங்குதான் கறிவகைகள் வைக்கக் கற்றுக்கொண்டேன். கறிகள்

வைத்து வைத்து அதில் நல்ல திறமைசாலியாகிவிட்டேன். அவியல், சாம்பார், புளிசேரி, துவரன் என்று மாறி மர்றி வைத்து பழகிப் போனது. பாயசமும் வைக்கக் கற்றுக் கொண்டுவிட்டேன். இறைச்சியும் மீனும் பிரியானியும் வைக்கப் பழகினேன். கேக், வடை போன்று பலகாரங்களும் எனக்குப் பழக்கமாகிவிட்டன. அடுக்களையில் என் சாம்ராஜ்யம்தான். அடுக்களையிலும் சுற்றுக்கொள்வதற்குக் கொஞ்சம் இருக்கிறது. சமையல் செய்யும்போதும் கண் நாலாபக்கமும் சுற்றிச் சுழன்று கொண்டேயிருக்க வேண்டும். சமையல்காரி வீட்டுக்காரரின் ருசியறிந்து பரிமாற வேண்டும். வீட்டுக்காரரிடம் வெறுப்பைச் சம்பாதித்துவிட்டால் பின்பு எல்லாமே பாழாய்ப் போகும். எல்லாவற்றையும் பார்த்தும் அறிந்தும் இருக்கப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். நான் வயசுக்கு வந்ததும் அந்த வீட்டில் வைத்துத்தான்; பத்தொன்பது வயதில். ராத்திரி படுக்கை அப்போது அடுக்களையில் தான்.

ஐ.ஜி.யின் வீட்டில் இருக்கும் போதுதான் நான் மலபாருக்குப் போனேன். மலபார். குருவாயூர், கோழிக்கோடு, கண்ணூர் என்று எல்லா இடத்திற்கும் போயிருக்கி

றேன். குருவாயூரில் அவர்கள் பிள்ளைக்குச் சோறு கொடுக்கப் போவபோது என்னையும் கூட்டிக் கொண்டு போனார்கள். கோழிக் கோடு, கண்ணூரில் அவர்களின் சொந்தக்காரர்கள் வீட்டில் தங்கினோம். அங்கும் அவர்கள் அடுக்களையில் நான்தான் சமையல் செய்தேன். சமையல் நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்லி எல்லோரும் விரும்பிச் சாப்பிட்டார்கள். நான் பார்ப்பதற்கும் நல்ல துடிதுடிப்பாக இருப்பேன். அவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்களையும் அங்கிருந்து சுற்றுக்கொண்டேன். ஐ.ஜி.யின் மனைவி சித்ரா கோபாலன். அவருக்கு மெடிக்கல் காலேஜில் வேலை. இப்போது அவர்கள் யாரும் இங்கில்லை. அமெரிக்கா விற்குப் போய்விட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். நிரஞ்சனாவை மூணுவயசிலிருந்து ஆறு வயசுவரை வளர்த்தேன். இப்போது அவர்கள் எல்லோரும் பெரியவர்களாகியிருப்பார்கள். அவர்கள் யாரையும் பார்க்க முடிவதில்லை. எனக்கும் வயசாகிவிட்டது.

அதிகாலையில் ஐந்து மணிக்கு எழுந்து தண்ணீர் பிடித்து, பாத்திரம் தேய்த்து, வாசல் பெருக்கி விட்டு அடுக்களைக்குள் நுழைவேன். மூத்த மகன் காலேஜில் படித்து வந்தான். நல்ல ஆஜானுபாகுவான தோற்றம். அவ்வப்போது அடுக்களை வழியாக வருவான். நல்ல பையன். அவனுக்கு ஒரு தம்பியும் உண்டு. காலையாகிவிட்டால் அவர்கள் எல்லோருக்கும் சாப்பாடு தயார் செய்ய வேண்டும். சில நாள்களில் வீட்டிற்கு நிறைய ஆள்கள் வருவார்கள். சாப்பாடு, பார்ட்டி என்று அமர்க்களப்படும். பார்த்தும் கேட்டும் பல விஷயங்களைப் பற்றியும் நான் அறிந்துகொண்டது அங்கிருந்துதான். பலதரப்பட்ட ஆள்கள் அல்லவா? நான் பெரியவளாவதற்கு முன்பும் யாரும் என்னைக் கோபித்துக்கொண்டதில்லை. அன்று எனக்குக் காதும் நன்றாகவே கேட்கும். சாரியும் பிளவுசும் கட்டுவேன். வாயல் சாரி. பிளவுசுகள் 'ஒரு தினுசாக' இருக்கும். நான் பழசு ஒன்றையும் உடுத்திக்கொள்ள மாட்டேன். பார்ட்டிகளின்போது பாத்திரங்களில் மிச்சம் மீதி வரும். அவர்கள் வற்புறுத்தினாலும் நான் அவற்றைச்



சாப்பிட மாட்டேன். வெளியே குப்பைத்தொட்டியில் விசிவிடுவேன். வேலைக்காரியல்லவா...! எனக்கு இருபத்தியோரு வயசிருக்கும்போது, ஒரு பார்ட்டிக்கு சாப்பாடு தயாரிப்பதற்காக பிலிப் வந்தான். தலையில் தொப்பி வைத்த சமையல்காரன். அப்படித்தான் எங்களுக்கிடையே பழக்கம் ஏற்பட்டது. ஐஜி.யின் வீட்டிலிருந்தபோது, பின்பு கொஞ்ச காலம் அவனும் அங்கேயே இருந்தான்.

வீட்டிற்கு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். மாசம் இருபத்தியஞ்சு ரூபாயே சம்பளம் கிடைத்தது. ஆனாலும் வேலை நல்ல வேலையாக இருந்தது. வீட்டைச் சுற்றித் தோட்டம் இருந்தது. வேலை முடிந்தால் தோட்டத்தில் நடக்கலாம். பிலிப் நல்ல தாட்டியான ஆள். கட்டுமஸ்தான உடம்பும்கூட. அதுவும் இதுவும் சொல்லிகண்ணும் கையும்காட்டி என்னுடன் நெருங்கிவிட்டான். பருவமும் அதுதானே? காதுக்க ஆரம்பித்தவுடன் கல்யாணம் செய்துகொள்வதாகச் சொன்னான். கல்யாணம் என்று பெரிதாக எதுவுமில்லை. ரெஜிஸ்டர் கல்யாணம் தான். எங்கள் வீட்டிலும் அதற்குண்டான வசதி ஒன்றுமில்லை. அடுத்து கீதா வயிற்றில். அதுவும் ஆனபோது பின்பு அங்கு நிற்கவில்லை. வேலையிலிருந்து நின்றுவிட்டேன். மரப்பாலம் வீட்டிற்கே வந்துவிட்டேன்.

பிலிப்பிற்குக் கெட்ட பழக்கங்கள் எதுவும் இல்லை. சொந்த ஊர் கோட்டயம். கோட்டயத்தில் எங்கே என்று தெரியவில்லை. கல்யாணத்திற்குப் பிறகு அவன் வேலைக் கொண்டும் போகவில்லை. நான் கொஞ்ச காலம் கூலி வேலைகளுக்குப் போனேன். ஒரு டீச்சரின் வீட்டில் சமையல் வேலையும் உண்டு. பிலிப் வேலைக்குப் போகாதால் வீட்டுச் செலவுகள் கூடிப் போயின. அம்மாவுக்கும் உடம்பு முடியாமல் போய்விட்டது. ராஜம் மையும் வீட்டு வேலைக்குப் போகத் தொடங்கிவிட்டாள். ராஜம்மை எட்டாம் கிளாஸ் வரை படித்திருந்தாள். எத்தனை படித்து என்ன பிரயோஜனம்? வீட்டு வேலைக்குப் படிப்பு தேவையா என்ன?

கோட்டயக்காரன் பிலிப்பை, நான் கிருஷ்ணன் நாயர் என்றுதான்



எல்லோரிடமும் சொல்லியிருந்தேன். இல்லாவிட்டால் அது நமக்கு கௌரவக் குறைச்சல் அல்லவா? எப்படியோ கீதாவையும் லதாவையும் பெற்றெடுத்தேன். லதாவுக்கு ஒன்றரை வயதிற்கும்போது எங்களை விட்டுவிட்டு - இரண்டு பெண் குழந்தைகளையும் தவிக்க விட்டுவிட்டு நாயர் எங்கோ போய்விட்டார்.

என்னுடைய நாயருக்கு (அவரை நான் அப்படித்தான் கூப்பிடுவேன்) கெட்ட பழக்கங்கள் என்று எதுவும் இல்லை; வேலைக்குப் போகும் பழக்கமும் இல்லை. நான் வேலைக்குப் போவதிலும் விருப்பமில்லை. கீதாவைப் பெற்று ஒரு வருடத்திற்குள் லதாவையும் பெற்றேன். இதற்கிடையில் கிடைத்த வேலைக் கெல்லாம் போனேன். வீட்டு வேலைக்குத் தகுந்த வீடுகள் எதுவும் பக்கத்திலும் இல்லை. நாயர் எப்போதும் சொல்வார்; “உனக்கு இரண்டும் பெண் குழந்தைகள். அதனால் நான் போய்விட்டால் நீ பட்டுடுத்திக்கொண்டு என்னைத் தேடி என் பின்னாலேயே வருவாய்” என்று. நான் சொல்வேன் “ஒருக்காலும் நான் அப்படித் தேடி வர மாட்டேன்; என் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற எனக்குத் தெரியும்” என்று.

அப்போதும் நான் காலையில் நான்கு மணிக்கு எழுந்து இரண்டு மூன்று வீடுகளில் வேலை பார்த்து வந்தேன். அம்மா பிள்ளைகளைப்

பார்த்துக்கொள்வாள். வீட்டு வேலைகளை முடித்துவிட்டுக் கூலி வேலைக்கும் போவேன். நான் வீட்டு வேலைக்குப் போவது நாயருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதுவும் நான் பார்ப்பதற்கும் லட்சணமாக இருப்பேன். பெண்களும் வேலைக்குப் போகும் வீடுகளில்தான் நான் வேலை செய்துகொண்டிருந்தேன். அதனால் அதுவும் இதுவும் என்று வேண்டாத விஷயங்களைச் சொல்லிச் சண்டைபோட்டு எங்களை விட்டுப் பிரிந்து போவதிலேயே நாயர் கண்ணாக இருந்தார். புறப்பட்டு நிற்கும்போது நான் சொல்வேன். ‘கோபத்தோடு போக வேண்டாம். போகும்போது சொல்லிவிட்டுப் போக வேண்டும்’ என்று. கோபத்துடன் ஏன் போக வேண்டும்?

ஒரு நாள் என்னிடம் மூன்று ரூபாய் கேட்டார். ‘கையில் சல்லிக்காசு கூட இல்லை’ என்றேன் நான். எதுக்காக மூன்று ரூபாய் என்று கேட்டதற்கு பதிலும் இல்லை. அதனால் நானும் பைசா கொடுக்கவில்லை. என்னை அடித்தார். அந்த அடியில் எனக்கு காது கேட்காமல் போய்விட்டது. காதுக்குள் ஏதோ ஒரு முழக்கம். வலி தீர்ந்தபோது நான் ஆஸ்பத்திரிக்கும் போகவில்லை. அதற்குப்பின் காது கேட்காமலேயே ஆகிவிட்டது. ஆனால் வீட்டு வேலைக்கு காது கேட்க வேண்டுமே!

அன்றும் நான் வேலைக்குப் போனேன். வேலை முடிந்து வந்த போது துணிமணிகள் எல்லாம் பையில் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. அனைத்தையும் வாரிச் சுருட்டிக்கொண்டு போகத் தயாராக. “உன் அப்பாவைத் திட்டித் தீர்க்கப் போகிறேன்” என்றபோது “திட்டிக்கொள்ளும்” என்றேன். “உமது அப்பாவை நான் பார்த்ததேயில்லை. என்னுடைய அப்பாவிற்காவது உயிர் இருந்தது” என்று சொன்னேன் நான். “நீ பட்டுடுத்தி என் பின்னால் வருவாய்” என்று சபித்துவிட்டு அவர் வீட்டைவிட்டு இறங்கிப் போனார். இளைய மகன் லதாவுக்கு அப்போது ஒன்றரை வயது. எங்கள் அப்பா எங்களை விட்டுப் பிரிந்துபோன போதும் இளையவருக்கு ஒன்றரை வயதுதான். நாயரைத் தேடி நான்

எங்கும் போய் விசாரிக்கவும் இல்லை. நாற்பது வருஷங்கள் கழிந்துவிட்டன. உயிரோடு இருக்கிறாரோ என்னவோ?

சிறிது நாள் காலம் கூலிவேலையும் அடுக்களை வேலையுமாகச் சென்றன. சாக முடியாதல்லவா? பெண் குழந்தைகளும் சின்னஞ்சிறுசுகள். எனக்குத்தான் வேலைகள் தெரியுமே. வீட்டு வேலைகளில் அப்போது நான் நல்ல பழக்கமும் அடைந்துவிட்டேன். இதற்கிடையில் லீலாம்மையின் கல்யாணமும் கழிந்தது. அவள் இப்போது செம் பழஞ்சியில் இருக்கிறாள். காதல் கல்யாணம். என்றாலும் கல்யாணம் கோவிலில் வைத்துதான். கிருஷ்ணன் குட்டிக்கும் கல்யாணம் முடிந்து விட்டது. ராஜம்மை வீட்டு வேலைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறாள். முட்டையில் மாங்குளத்தில்தான் வசிக்கிறோம். வாடகையும் கூடி விட்டது. சாமி சரணத்திற்கும் வயதாகிவிட்டது. அம்மா உயிரோடு தான் இருக்கிறாள். நாங்கள் எல்லோருமே பெண்களாகிப் போய்விட்டோமே? ராத்திரி வேலைகளைக் கஷ்டத்துடன் சமாளித்தோம். பகலில் காண்பது போல் ராத்திரி இருப்பதில்லையே! எங்கள் வீட்டிற்கும் வலிமை இல்லை. அது அடுக்களை போலவே இருந்தது.

ஒரு நாள் சாயங்காலம் தலைக்கு எண்ணெய் வாங்குவதற்காக ஸ்டாச்யூ பக்கம் (திருவனந்த புரத்தில் தலைமைச் செயலகம் இருக்கும் பகுதி) சென்றேன். எனக்கு நல்ல நீண்ட தலைமுடி. ஆயுர்வேத காலேஜுக்குப் பக்கத்திலுள்ள

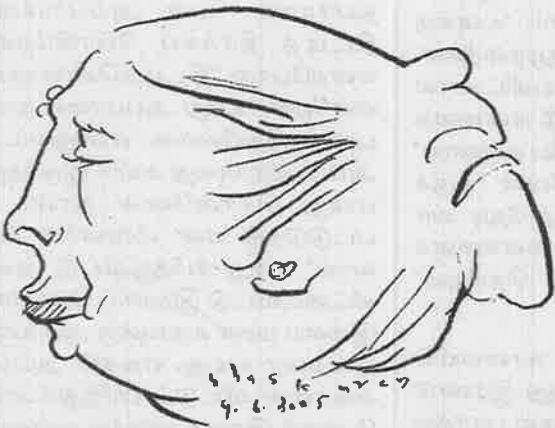
தன்வந்திரி வைத்தியசாலையில் தான் வழக்கமாக எண்ணெய் வாங்குவேன். அன்றைக்கு அங்கு ஆள்கூட்டம் அதிகமில்லை. மை தீட்டி, தலை நிறையப் பூவும் வைத்திருந்தேன். எனக்குப் பூ என்றால் உயிர். மரச் சிற்ப வேலைகள் செய்யும் மணியின் கடை வைத்திய சாலைப் பக்கம் இருந்தது. அவருக்கு பெங்களூரில் வீடும், ஒரு கடையும் உண்டு. தங்கம்மையுடன் பெங்களூருக்கு வருகிறாயா என்று கேட்டார். பெங்களூருக்கு சமையல் வேலைக்காகச் சென்றது அப்படித்தான், தங்கம்மையின் சிபாரிசில். தங்கம்மை பெங்களூரில் வீட்டு வேலை செய்துவந்தாள். இன்னமும் கல்யாணமாகவில்லை.

பெங்களூருக்கு ரயிலேறிப் போனோம், திருவனந்தபுரத்திலிருந்து. தங்கம்மையும் உடன் இருந்தாள். குழந்தைகளை மரப் பாலத்தில் விட்டுவந்தேன். சின்னஞ்சிறுசுகளல்லவா? வீட்டு வேலைக்குப் போகும்போது அவர்களையும் கூடக் கொண்டுபோக முடியாதே? அம்மா இருந்தாள். கூடவே ராஜம்மையும். கிருஷ்ணன் குட்டி தனிக்குடித்தனம் போய்விட்டான். பெயின்ட் அடிக்கும் வேலை அவனுக்கு.

பெங்களூர் இதுபோல ஒன்று மில்லை. மிகப் பெரிய சிட்டி. அங்கு வீடும் பெரியதாக இருந்தது. வீட்டுக்காரர்களுக்கும் விருந்தாளிகளுக்கும் சமையல் செய்து பரிமாற வேண்டும். மாதம் இருநூறு ரூபாய் சம்பளம் பேசித்தான் அங்கு போனேன். ஆனால் நாற்பது ரூபாய் தான் தந்தனர். இரண்டு வருஷம்

அங்கேயிருந்தேன். மணியார்டர் மூலம் அம்மாவிருகுப் பணம் அனுப்பிவைப்பேன். வீட்டு வாடகை, பிள்ளைகளின் செலவு. இவற்றுடன் லீலாம்மையின் கல்யாணத்திற்கு வாங்கிய கடனும் இருந்தது. அங்கு வீட்டில் இறைச்சி, மீன் எல்லாம் இருக்கும். அங்கு எல்லா இடத்திலும் தமிழல்லவா? நம்முடைய பாஷையொன்றும் அவர்களுக்குப் புரியாது. அஞ்சு மணிக்கு வேலைகளை முடித்து விட்டு நானும் தங்கம்மையும் வெளியே நடக்கப் போவோம். அங்கு நல்ல வித விதமான பூக்கள் கிடைக்கும். தலை நெறயப் பூ வாங்கி வைத்துக்கொள்வேன். அங்கு ஒரு தமிழ் ஆளுக்கு என்மேல் ஆசை ஏற்பட்டது, என்னைக் கல்யாணம் செய்துகொள்வதாகச் சொன்னான். எனக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள், அதனால் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டேன்.

பலவிதமான பலகாரங்கள் செய்ய அங்கேதான் கற்றுக் கொண்டேன். நினைத்த உடன் ஊருக்கொன்றும் வந்துவிட முடியாது. பெரிய பிள்ளைகள் இருக்கும் வீடு. எங்களுக்கு அடுக்களையில்தான் படுக்கை. முதுகு முறிய வேலைகள். தெரியாத ஊரானதால் நம்மால் ஒன்றும் பேச முடியாது. வேலைக்காரியாக இருந்தால் அதையும் இதையும் பார்த்தும் கேட்டும் ஒருமாதிரி அட்ஜெஸ்ட் செய்து போக வேண்டும். எனக்குக் காது சுத்தமாகக் கேட்காது. என்றாலும் நல்ல கட்டான உடம்பு. அவர்களிடம் கேட்டு, சம்பளத்தில் கொஞ்சம்



அட்வான்ஸ் பணம் வாங்கி மணியார்டர் அனுப்புவேன். இங்கு ஊரில் செலவு அதிகம். வெளியே நடக்கப் போனாலும் சினிமா என்று எதற்கும் போகமாட்டோம். பெங்களூரில் எல்லாமே தமிழ் சினிமாதான். அதனால் போக மாட்டோம். சந்தைக்குப் போய், சாமான்கள் வாங்கி வருவோம். நான் அங்கு ரொம்ப அதிக காலம் நிற்கவில்லை. கடன் தீர்ந்ததும் பிள்ளைகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி ஊருக்கு வந்து விட்டேன். கீதாவைப் பள்ளிக் கூடத்தில் சேர்த்தேன்.

ஊருக்கு வந்தபிறகு லூர்து சர்ச்சாரர்களின் பள்ளிக்கூடத்தில் வேலைக்குச் சேர்ந்தேன். சுபா டீச்சர் சொல்லித்தான் அங்குள்ள பாதிரியார் எனக்கு வேலைபோட்டுத் தந்தார். பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போனபோது பாதிரியார் சொன்னார்: “உன் வீட்டுக்காரன் வந்து கூப்பிட்டால் நீ போய்விடுவாய். அதனால் உன்னை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியாது” என்று. “நான் அப்படியெல்லாம் போக மாட்டேன்” என்று சொன்னேன். “அப்படியானால் நீ சொன்னதை ஒரு காகிதத்தில் எழுதிக் கையெழுத்துப் போட்டுத் தா” என்றார். நானும் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தேன். அவ்வாறு பள்ளிக்கூடத்தில் வேலை தொடங்கியது. பிள்ளைகளைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும், அடுக்களை வேலையும் செய்ய வேண்டும். துணைக்குச் சந்திரமதியும் இருந்தாள். நாற்பது ரூபாய் சம்பளம்.

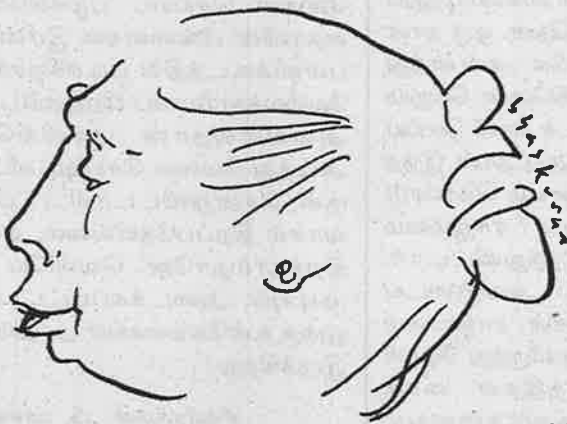
காலையில் ஒன்பது மணிக்கு வேலை. அஞ்சு மணிவரை. அது

முடிந்து சுபா டீச்சர் வீட்டில் வீட்டு வேலை. டீச்சருக்கும் சர்ச்சாரர்களின் பள்ளிக்கூடத்தில்தான் வேலை. பள்ளிக்கூடத்தில் என்னுடைய பெயர் பேபி. சம்பளம் வாங்கும்போது பேபி என்றுதான் கையெழுத்துப் போடுவேன். அங்கு தேவகியம்மா என்னும் என்னுடைய பெயர் நன்றாக இல்லை என்றார்கள். டீச்சரின் வீட்டில் காலையிலும், சாயங்காலமும் அடுக்களை வேலையெல்லாம் செய்வேன். டீச்சருக்கு எப்போதும் நோய்தான். சுபாஷ் அண்ணனுக்கு பாங்கில் வேலை. டீச்சரின் வீட்டில் வேலையெல்லாம் முடித்துவிட்டுத் தான் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போவேன். அங்குள்ள எல்லாக் காரியங்களையும் பார்ப்பது நான்தான்.

சரியாக இரண்டு வருஷம் முடிந்தபோது பிள்ளைகளின் அப்பா பள்ளிக்கூடத்தின் கேட்டில் வந்து நின்று, தன் கூட வருகிறாயா என்று கேட்டார். “பட்டுடுத்திக் கொண்டு உம் பின்னால் நான் வர மாட்டேன்” என்று நான் சொன்னேன். சர்ச்சில் பாதிரியாரிடம் கையெழுத்துப்போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறேன். போக முடியாதல்லவா? அதனால் “நான் உசிருள்ள ஒரு பொம்பளை. உன்கூட வர மாட்டேன்” என்று சொன்னேன். “இனிமேலும் என்னைக் கூப்பிட இங்கு வந்தால் தென்னை மட்டையால் ஓங்கி அடிப்பேன்” என்று கோபத்தில் கத்தினேன். வந்து கூப்பிட்டால் உடனே இறங்கிப் போய்விடத்தான் முடியுமா. பாதிரியாரிடம் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்திருக்

கிறேனே! என் கோபத்தைக் கண்டு அன்று போனவர்தான். எங்கே போனாரோ என்னவோ? வருஷம் எத்தனையாகிவிட்டது. வயசாகி இறந்து போயிருக்கலாம். எனக்கும் கூட அறுபத்தஞ்சு வயசு தாண்டி விட்டதே?

பள்ளிக்கூடத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தபோது, சாமி சரணத்தின் வீட்டிலிருந்து வீட்டைக் காலிசெய்ய வேண்டும் என்று தங்கமும் சதாசிவம் வக்கீலும் கோர்ட்டில் கேஸ் கொடுத்தனர். பத்து இருபத்தியஞ்சு வருஷம் வாழ்ந்த வீடு. நாங்கள்தான் அந்த வீட்டின் வடக்கிலும் தெக்கிலும் மண்சுவர் கட்டினோம். எல்லோருமே பெண்களாகிப் போய் விட்டோமே. ஒரு மழைக் காலத்தில் நான் வேலைக்குப் போயிருந்தபோது நல்ல காற்றிலும் மழையிலும் தெற்கு பக்கச் சுவர் இடிந்து விழுந்து விட்டது. அம்மா கட்டிலில் படுத்திருந்தாள். ராஜம்மையும் பிள்ளைகளுமே இருந்தார்கள். நாங்கள் பெண்களால் என்ன செய்ய முடியும்? கோர்ட்டில் கேஸ் இருக்கும்போதே, வீட்டைக் காலி செய்தால் பணம் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். வஞ்சியூரிலுள்ள விஸ்வநாதன் வக்கீல் நாம் ஒரு கை பார்த்துவிடலாம் என்று சொன்னார். கேஸ் நீண்டு நீண்டு ஒரு இருபது வருஷம் கழிந்தது. வஞ்சியூர் கோர்ட்டில் எங்களுக்கு சாதகமாகத் தீர்ப்பு வந்தது. என்றாலும் சதாசிவன் வக்கீல் எர்ணாகுளம் கோர்ட்டில் கேஸ் கொடுத்தார். கேஸ் நடத்தப் பணம் வேண்டாமா? பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து கிடைத்த சம்பளப் பணம்



முழுவதும் கோர்ட்டு, கேஸ் என்றே செலவானது. கேஸ் இழுத்துக் கொண்டேபோனது. மொத்தம் ஏழு சென்ட் இடம். இன்றைக்கு அதற்கு லட்சக்கணக்கில் விலை இருக்கும். அன்று இது பற்றியெல் லாம் ஒன்றும் தெரியாதே? படுக்க ஒரு இடம் வேண்டாமா? நானும் இந்தச் சின்னஞ்சிறுகுகளும் எங்கே போவோம்? கீதாவும் லதாவும் படித்துவந்தார்கள். ராஜம்மைக்கோ கல்யாண வயசு கடந்து எத்தனையோ வருஷங்களாகி விட்டது. வேலைக்காரியானாலும் பெண்ணல்லவா?

ஒரு நாள் சாயங்காலம் ஆயுர்வேத காலேஜுக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் தன்வந்திரி வைத்திய சாலைக்குத் தலைக்கு எண்ணெய் வாங்கப் போய்க்கொண்டிருந்தேன். அப்போது பேயோடு சசிதரன் என்பவர் என்னைத் தேடி அங்கு வந்தார். நாட்டு மருந்து தயாரிப்பவர். கல்யாணமாகி மனைவி இறந்துபோய்விட்டார். ஐம்பது வயதுருக்கும். சமையல்வேலை செய்ய ஒரு ஆள் வேண்டும் என்றார். பேச்சு அப்படி, இப்படி என்று போனது. ஒரு கட்டத்தில் நான், "ராஜம்மையைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளச் சம்மதமா" என்று கேட்டேன். அவளும் வேலைக்காரி தானே? அவளுக்குத்தான் இன்னும் கல்யாணம் ஆகவில்லை. எல்லா வற்றிற்கும் நானொருத்திதானே இருக்கிறேன். அப்படி ராஜம்மையின் கல்யாணமும் முடிந்தது. முப்பத்தியொன்பது வயசில். மரப்பாலத்திலேயே வீடும் பார்த்தோம். பிள்ளைகள் ஒன்றும் பிறக்கவில்லை. சசிதரனுக்குச் சில பிள்ளைகள் உண்டு.

பள்ளிக்கூடத்தில் இருபத்திநாலு வருஷம் வேலைக்காரியாக இருந்தேன். அங்குள்ள பாதிரியார் வேலை மாறிப் போனபோது எனக்கும் அங்கிருக்கப் படிக்க வில்லை. பென்ஷன் ஒன்றும் தரவில்லை. பத்தாயிரம் ரூபாய் தருவதாகச் சொன்னார்கள். பாதிரியாரைக் கூட்டி வந்தபோது இருபத்தியஞ்சாயிரம் தருவதாகச் சொன்னார்கள். கீதா பத்தாவது முடித்து, வேலைக்குப் போகவும் தொடங்கி விட்டாள். சின்னப் பெண்ணான



தால் யாரும் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வார்கள். அவளுக்குக் கல்யாணமும் முடிந்துவிட்டது. இளையவள் லதா பத்தாம் கிளாஸ் வரை படித்து, அவளும் வேலைக்குப் போகத் தயாராகிவிட்டாள். அவளுக்கும் ஒரு மாப்பிள்ளை அமைந்துவிட்டது. கல்யாணச் செலவுகள் தீர்ந்து சிறிது கடனும் இருந்தது. அதையும் கொடுத்துத் தீர்த்துவிட்டேன். பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து கிடைத்த ரூபாயில் கொஞ்சம் கேஸுக்கும் கொடுத்தேன்.

லதாவும் கீதாவும் வேலை செய்யும் வயது வந்தவுடனேயே வேலைக்குப் போகத் தொடங்கி விட்டனர். அவர்களையும் வேலைக்குப் பழக்கிவிட்டுவிட்டோமே என்று நான் கொஞ்சம் முதுகு நிமிர்த்திய போதுதான், கேஸில் தோற்ற விஷயம் தெரியவந்தது. ஒரு நாள் ராத்திரி வந்து வீட்டிலிருந்து காலி செய்ய வேண்டும் என்றனர். ஏதேதோ தாள்களில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தேன். ஒரு நாள் மாங்குளம் கிழக்கே குன்னத்து வீட்டிலிருந்து இறங்கினேன், வெறும் கையோடு. வீட்டைக் காலி செய்ய போலீசும் வந்திருந்தது. நான் இந்த பெண்பிள்ளைகளையும் கொண்டு சாகத்தான் முடியுமா? ராஜம்மையின் கணவரும் இறந்துவிட்டார். இளைய மகள் லதா, அவளுடைய இரண்டு குழந்தைகள், ராஜம்மையுடன் அந்த வீட்டிலிருந்து வெளியேறினேன். பேத்திகள் கைக் குழந்தைகள். அவர்களையும் வளர்த்து ஆளாக்க வேண்டும்?

இப்போது இந்த வீட்டிற்கு வாடகைக்கு வந்து மூன்று வருஷம் ஆகிறது. ராஜம்மை, லதா, இரண்டு குழந்தைகளும் இருக்கிறார்கள். லதாவுக்கு ஆஸ்பத்திரி காண்டனில் வேலை. வேலைக்காரிதான். வாடகை ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டும். வீட்டுச் செலவு நடக்க வேண்டாமா? அதனால் நானும் வீட்டு வேலைகளுக்குப் போகிறேன். ஏழு எட்டு வருஷங்களாக நான் அனிட்டோவின் வீட்டில் வேலைக்குப் போய் வருகிறேன். அவர்கள் கல்யாணம் ஆகாத பையன்கள். அவர்கள் வீடு மாறும்போது நானும் அங்கு போகவேண்டும். வேலை முடிந்து சாயங்காலம் வீட்டிற்கு வருவார்கள். கம்ப்யூட்டர் வியாபாரம். ஐந்து அல்லது பத்து பேர் இருப்பார்கள். எல்லோருக்கும் வாய்க்கு ருசியாக சமைத்துப் போட வேண்டும். கடையிலிருந்து சாமான்கள் வாங்குவதும் நான்தான். கணக்குப் பார்த்து வைக்க வேண்டும். மீனும் இறைச்சியும் வாங்க வேண்டும். அதெல்லாம் செய்தாலும் நான் இறைச்சி, மீன் சாப்பிடுவதில்லை. ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பே அப்படியொரு பழக்கம். வேலை செய்யும் வீட்டிலுள்ள பையன்களெல்லாம் கல்யாணமாகி வீடு மாறிப் போகின்றனர். அனிட்டோவுக்கும் கல்யாணமாகிவிட்டது. கல்யாணமாகிவிட்டால் பின்பு வீட்டு வேலைக்கு ஆள் தேவையில்லையே?

என்னுடைய அம்மா வேலைக்காரி. நானும் வீட்டு வேலைகள் செய்தேன். மகள்கள் இருவரையும் வேலை செய்யப் பழக்கினேன். லதாவின் பிள்ளைகள் இரண்டும் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிறார்கள். வேலைக்காரியாகப் பிறந்துவிட்டால் அவ்வளவுதான். காலிப்பெல் அடித்து வேலை செய்யும் வீட்டிற்குள் சென்றுவிட்டால்... பின்பு வாசல் திறப்பதேயில்லை; வாசல் திறந்தால்தானே வெளியே வர முடியும். அடைக்கப்பட்ட வாசலுக்கு உள்ளேயல்லவா அடுக்களை இருக்கிறது?

சித்திரங்கள்: பி. பாஸ்கரன்

The PARKAR

தமிழியல் ஆய்வு மற்றும் வெளியீட்டு நிறுவனம்

293, Ahamed Complex, 2nd Floor, Royapettah High Road, Chennai - 600 014.

Phone : 55904058, Cell: 9384653983 - 9381008554

நூல் பெயர்	விலை	நூல் பெயர்	விலை
அண்ணன்மார் சாமி கதை வடிவங்களும் வழிபாடும்	120.00	தொடக்கக் கல்வித் தமிழ்ப்பாட நூல்கள்- ஓர் ஆய்வு	100.00
தமிழ்த் திரைப்படங்களின் அடிக்கருத்துகள்	150.00	தொலைக்காட்சித் தமிழ்	100.00
கொ.மா. கோதண்டத்தின் படைப்புகள்	180.00	புலமைச் செல்வியர்	200.00
வள்ளலாரின் ஆளுமை உருவாக்கம்	180.00	புதுக்கவிஞர்களின் விடுதலைக் கண்ணோட்டம்	100.00
மதுரை மாவட்ட ஊர்ப்பெயர்கள்	225.00	தொல்காப்பியக் கலைச்சொற் களஞ்சியம் - ஓர் ஆய்வு	100.00
யேட்சும் பாரதியும்	150.00	இந்தியா டுடே - துள்ளக் இதழ்களில் அரசியல் நிலைப்பாடு	160.00
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் உலக இலக்கியம்	130.00	தமிழில் தலித் இலக்கியம்	150.00
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் -ஓர் ஆய்வு	150.00	தமிழ் இலக்கிய கலைச்சொல் அகராதி	100.00
சுற்றுச் சூழலியல் நோக்கில் சங்கத் தமிழகம்	130.00	ஆக்டோபசம் கறிக்கோழிகளும்	100.00
விடுதலைக்கு முந்தைய பெண்களின் நாவல்கள்	125.00	ஐந்திலக்கணம்	100.00
எபிரேயத்தின் தாய்மொழி தமிழே	250.00	ஆளுமைப் பார்வைகள்	100.00
திரு.வி.க.வின் சமுதாய நோக்கு	200.00	தசாவதாரங்கள்	50.00
இருபதாம் நூற்றாண்டில் மலையகத் தமிழர் எதிர் நோக்கும்..	250.00	தமிழ் நாடகம் சில ஆளுமைகள்	50.00
மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடங்கள்	250.00	தமிழ் நாடகச் சூழல் - ஒரு பார்வை	80.00
வன்முறை-நேர்வும் தீர்வும்	180.00	அசல் கலைஞன்	60.00
வில்லிசைவேந்தர் சாத்தூர்ப் பிச்சைக்குட்டி	250.00	இலக்கண வழிகாட்டி	75.00
தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் - ஓர் ஆய்வு	300.00	தீனிப்போர்-நாடகம்	60.00
கதைப் பாடல்களில் இடைக்காலச் சமூகம் (கி.பி.1500-கி.பி.1800)	150.00	படிமம்	80.00
குன்றக்குடி அடிகளார் பணிகள்-ஓர் ஆய்வு	180.00	அண்ணாவின் மொழிநடை	40.00
தமிழ் நிகண்டுகள்-ஆய்வு	150.00	பிதிரா	276.00
பாரதியார் கவிதைகளில் அணிநலம்	200.00	தொல்காப்பியத் தமிழ்	100.00
கோவை மாவட்ட வழக்குச் சொல் அகராதி-1	125.00	மூங்கில் காடு	100.00
கண்ணதாசன் நாவல்கள் - ஒரு திறனாய்வு	75.00	பாரதிதாசன் கவிதைகளில் பகுத்தறிவு அழகியல்	100.00
தமிழ்க் கவிதைகளில் பெண்ணுரிமை	150.00	தமிழ் நாவல்களில் சாதி	100.00
இருபதாம் நூற்றாண்டு கிறித்தவப் புதினங்களில் மனித விடுதலை	150.00	கோவைத் தமிழ் இலக்கணம்	100.00
அறிவியல் தமிழ் இலக்கியம்	100.00	தமிழில் இசலாமியப் புதுவகை இலக்கியம்- ஓர் ஆய்வு	100.00
பாரதிதாசனில் ருசோவின் தாக்கம்	180.00	திருக்குறளும் பொது அறிவும்	80.00
பேரா.ச. வையாவுரிப் பிள்ளையின் பதிப்புப் பணி	150.00	கந்தபுராணத்தில் பக்திநிலை	75.00
கல்வெட்டுகள் காட்டும் கலைச்சொற்கள்- சோழர் காலம்	160.00	மன ஓசை	75.00
அகிலன்-ர.சு. நல்லபெருமாள்		இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆய்வு உலா	100.00
புதினங்களில் காந்தியம்	150.00	மாத்தளை சோமுவின் சிறுகதைகள்-1	100.00
தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளில் படிமங்கள்	125.00	மாத்தளை சோமுவின் சிறுகதைகள்-2	100.00
சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உறவுகள்	150.00	வரலாற்று நோக்கில் திட்டக்குடி	50.00
மரபுவழியில் கை	50.00	தமிழியல் ஆய்வு-கருத்துநிலைத் தேடல்	100.00
வள்ளுவரும் வள்ளலாரும்	80.00	புனைவின் வரலாறும் வாசிப்பின் அரசியலும்	100.00
வள்ளுவரும் வள்ளலாரும் கண்ட சமுதாயம்	120.00	பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் சுமங்கலி இதழ்களின் பங்கு	75.00
தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி	150.00	இசலாமிய சதக இலக்கியங்களும் தஸ்தகீர் சதகமும்	75.00
கா. அப்பாத்துரையார் தமிழ்ப்பணி	100.00	கி.ரா.கோபல்ல கிராமம் ஓர் ஆய்வு	50.00
தமிழ் இலக்கண மரபுகள்	120.00	சீவக சிந்தாமணி வடிவமும் நடையும்	60.00
நாட்டுப்புறச் சிறுவர் விளையாட்டுகள்	100.00	வள்ளலார் வழங்கிய கொடை	80.00
மெய் பொய்யன்று திருமூலர் வள்ளலார்	100.00	தமிழ் நாவல்களில் காலக்கூறு கையாளப்படும் முறை	160.00
அயல் மாநில-தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் புனைகதைகள்	120.00	மறவர் உறவு முறை	150.00
		குமுமாயி அம்மன் வரலாறும் வழிபாடும்	60.00



எளிமையை மீட்டும் கலைஞன்

ஜே.பி. சாணக்யா

இயற்கை எழுதும் மாபெரும் திரைக்கதைதான் நம் வாழ்வு. அது நம்முன் விரித்திருக்கும் வலையையோ கண்டடையப்போகும் உண்மைகளையோ நபர்களையோ வழிபாட்டைகளையோ முன்னமே ஒரு போதும் வெளிப்படையாகக் கூறுவதில்லை. ஆனால் அது சமிக்கைகளால் பல சமயங்களில் நம்முடன் பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. அப்படியான ஒரு கீற்றைத்தான் பாலுமகேந்திராவின் அது ஒரு கணாக் காலம் வெளிப்படுத்துகிறது.

நம்மைத் துயரத்துக்கு அழைத்துச் செல்வது அல்லது சந்தோஷத்திற்கு அழைத்துச் செல்வது, அனுபவங்களை ஆசான்களாக்குவது என்பவை யாவும் இயற்கையின் விரல்களில் பிடிப்பட்டிருக்கும் விஷயம்தான். இலக்கியங்களும் தத்துவங்களும் மனிதனின் புதிரான இவ்வாழ்க்கைக்கான காரணங்களைத் தேடித்தான் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அல்லது அந்தப் பயணத்தின் உற்சாகமும் களைப்பும்தான் நம்முன் விரியும் படைப்புகளாகின்றன.

பாலுமகேந்திராவின் வாழ்வில் அவரது தந்தை அவரது 13ஆம் பிறந்த நாளின்போது பதினான்கு ரூபாய் ஐம்பது பைசாவுடைய காமிராவை ஏன் வாங்கிக்கொடுத்தார் என்பது புறக் காரணங்களைத் தவிர்த்து யாரும் புரிந்துகொள்ள முடியாத விஷயம். ஃபாதர் டோரி அழைத்துச் சென்ற சுற்றுலாவின்போது Bridge on the River Kwai எனும் மிக முக்கியமான திரைப்படத்தின் இயக்குநரையோ அதன் படப் பிடிப்பையோ வேடிக்கை பார்க்கப்போகிறோம் என்று அவர் கற்பனை செய்திருக்க முடியாது. அதைவிட ஆச்சரியமானது டேவிட் லீனை பூனா திரைப்படக் கல்லூரியில் பாலுமகேந்திரா மீண்டும் சந்திப்பார் என்பது. இத்திரைப்படத்தின் கதைச் சந்திப்புமுனைகளும் அவ்வாறானவைதான்.

ஃப்ரான்ஸ்வா த்ரூஃபோ சொன்னதுபோல் நமது படைப்பின் கற்பனைக்கும் படமாக எடுக்கப்பட்டவற்றின் யதார்த்தத்திற்கும் உள்ள இடைவெளிகளைக் குறைத்துக்கொண்டே வருபவன்தான் ஒரு சிறந்த சினிமா உருவாக்கியாக இருக்க முடியும். இதேபோல் வாழ்வின் கீற்றுக்களை அதே நெருக்கத்துடன் நம்முன் விவரிக்கும் காலகட்டத்திற்குத் தள்ளப்படும் மன

நெருக்கடி மற்றும் படைப்பு நெருக்கடிதான் அவனை ஒரு நிஜமான படைப்பாளியாக்குகிறது.

சமயங்கள் எப்போதும் நுழைவாயிலைப் போலக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. மனிதன் வரும் தருணங்களுக்காக அவை அவனுக்குப் பயிற்சியளிக்க ஆவலோடு இருக்கின்றன. நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் அவற்றின் முன் மிகவும் சொற்பமானவை. அதன் பின்பு அந்தக் கனவுகள் நம்மை வழிநடத்திச் செல்லும். எந்த ஒரு மனிதனும் அடைந்துகொண்டிருக்கும் துயரத்தைத் தாண்டிய பின்புதான் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது அது ஓர் அனுபவம் என்று.

இதுபோன்ற வாழ்வின் தொடர்ச்சிகளுக்குப் பிரத்யேகமான காரணங்கள் என்று கண்டுபிடிப்பது தத்துவங்களுக்கு வலுவூட்டுவதாக இருக்கலாம். ஆனால் கலைஞன் அக்காட்சிகளை விவரிப்பதில்தான் தன் வாழ்வைச் செலவிடுகிறான். இதில் ஊடக வெளிப்பாடுகளுக்கு ஏற்பத் தொழில் நுட்பங்கள், கச்சிதம், முன்னோர்களை உள்வாங்கி முன்னே செல்வது போன்றவை அப்பாதைகளில் அவன் கடைபிடிக்கும் வழிமுறைகள்.

அது ஒரு கணக்காலம் கதையும் இப்படித்தான். “அவன் அந்தச் செயலைச் செய்யவில்லை என்றால்; அவர் அப்படிப் பேசியிருக்காவிட்டால்” எனும்படியான கேள்விகளின் பின்னே ஒளிந்திருக்கின்றன அவ்வாழ்வின் சூத்திரங்கள்.

நீங்களோ நானோ இந்த வாழ்வின் பயணத்தில் நாம் அறியாத ஒரு நொடியில் புரிந்துகொள்ளத் தடுமாறும் சமயத்தில் ஆல்பர் காம்ப்யூவின் மெர்சோவைப் போலவோ பாலுமகேந்திராவின் சீனிவாசனை (தனுஷ்) போலவோ ஒரு கொலையை அல்லது கொலை என்று சொல்லப்படும் ஒரு செயலைச் செய்ய நேரிடலாம். அதற்கான எல்லாச் சாத்தியங்களோடும் தான் சமூகம் தொழிற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

இவ்வுலகத்தில் எல்லாமும் கதைதான். அதில் கலைஞன் தேர்வுசெய்யும் கதைத் தளமும் சொல்லும் முறையும்தான் அவனை முக்கியமான அல்லது முக்கிய மில்லாத படைப்பாளியாக்குகின்றன.

இவ்வுலகத்தில் எல்லாமும் கதைதான். அதில் கலைஞன் தேர்வுசெய்யும் கதைத் தளமும் சொல்லும் முறையும்தான் அவனை முக்கியமான அல்லது முக்கிய மில்லாத படைப்பாளியாக்குகின்றன.

ஆச்சரியம் ஏதும் இல்லை. ஆனால் வெளிநாடுகளில் இதுபோன்ற திரைப்படங்கள் விரிவாக வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக Oliver Stone இன் *U Turn* திரைப்படம் மற்றும் Joseph Sargent இன் *A Lesson Before Dying* போன்ற வற்றைச் சொல்ல முடியும்.

U Turn திரைப்படம் மனிதன் தீர்மானிக்கும் விஷயங்களைத் தாண்டி இயற்கை விரிக்கும் வலை நுட்பமானது, மீற முடியாதது என்பதை அழுத்தமாகச் சித்தரிக்கிறது. *A Lesson Before Dying* எதிர்பாராத தருணத்தில் சமத்தப்படும் ஒரு கொலைப் பழியைச் சமந்து அதை ஏற்று வாழ வேண்டிய நிர்பந்தத்தையும் அங்குள்ள வெள்ளையர்களின் கருப்பினத் துவேஷத்தையும் கருப்பர்களின் ரோஷத்தையும் காண்பிக்கும் திரைப்படம்.

இவ்விரண்டையும் அது ஒரு கனாக்காலம் திரைப்படத்தையும் ஒரே கோட்டில் நிறுத்திப் பார்க்க முடியும். எதிர்பாராதவற்றோடு நம் பயணம் தொடர்கிறது என்பதுதான் அந்தக் கோடு.

பாலுமகேந்திரா இப்படத்தில் எளியவர்களின் வாழ்வில் உள்ள பாதுகாப்பின்மையைத் தனது மற்ற திரைப்படங்களைவிட அழுத்தமாகக் கூறியுள்ளார். மூத்த படைப்பாளிகள் பலரும் தமிழ்ச் சூழலில் பின்தங்கியுள்ள காலத்தில் மிகவும் நம்பிக்கையோடும் அவருக்கே உரித்தான பிரத்யேகமான தொழில் நுட்பத்தோடும் இத்திரைப்படத்தை உருவாக்கியுள்ளார்.

தற்போதைய தமிழ்த் திரைப்படச் சூழலில் நமது ஊரின் கதையை, நம் பெண்களின் முகத்தை, வண்ணத்தை, அசைவுகளை, நடத்தைகளை இவரது திரைப்படங்களில்தான் ஆசை ஆசையாய் ரசிக்க முடிகிறது. அது இன்னும் நாம் இழந்துவிடாத, நம்மிடம் மீதமுள்ள சொர்க்கம்தான்.

தடையற்ற உணர்ச்சிகள் பொங்கும் காதல் காட்சிகள் நெருடலில்லாமல் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

படத்திற்குத் தேவையற்ற 'உன்னால தூக்கம் கெட்டுப்போச்சு' பாடலும் உண்டு; 'பொன்மேனி உருகே' பாடலைப் போல. ஆனால் அதையும் தனது படைப்பூக்கத்தால் சமன்படுத்த முனைகிறார். ஆனால் சீனிவாசனை நாம் நெருங்கிச் செல்லும்போது இந்தப் பாடலை ஒரு தடையைப் போல் நாம் தாண்டிச் செல்ல வேண்டியுள்ளது.

இளம் படைப்பாளிகள் பாலுமகேந்திராவிடம் பயில வேண்டியது காட்சியில் வரும் மன உணர்வுகளுக்கான திரைப்படத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதாகும். இன்று தொழில்நுட்பம் வளர்ந்து நம்மைப் பிரமிக்கவைத்துக்கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் நாம் தேர்வுசெய்துகொள்ள வேண்டிய தேவையையும் பொறுப்பையும் அவை உணர்த்துகின்றன. குறிப்பாக, படத்தின் இறுதிக் காட்சியில் வரும் ஜிம்மி ஜிப் ஷாட் மற்றும் துளசி (பிரியாமணி) சீனிவாசனைச் சிறைச்சாலையில் காணவரும் போது சீனிவாசனின் ஓட்டத்திற்கு இசைவான காமிராவின் பின்தொடர்வைக் குறிப்பிட வேண்டும்தான்

நுட்பங்கள் இருந்தாலும் தன் தேவையை அவரே தீர்மானிக்கிறார்.

பாலுமகேந்திராவின் உலகளாவிய திரைப்படப் பார்வையால் அவர் நமக்குத் தரும் இயக்குநரின் வடிவம் மிக முக்கியமானது. ஜூலி கணபதி படத்தில் 'தமிழ் சினிமாவை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் உதவி இயக்குநர்களுக்கு' என உத்வேக மூட்டக்கூடிய எழுத்துகளை நமக்குக் காட்டியது; *பாலுமகேந்திராவின் கதை நேரத்தில்* உதவி இயக்குநர் பற்றிய 'சினிமாக்காரன்' என்னும் கதையை உதவி இயக்குநர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்தது. இது தவிர, எந்த சினிமா அலுவலகத்திற்குள்ளும் நிகழாத ஒரு விஷயம் ஒரு அதிசயத்தைப் போல் இன்றும் அவருடைய அலுவலகத்தில் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. சிறுகதைகள், நாவலைப் படித்துவிட்டு அதை synopsis வடிவங்களாகச் சுருக்கி எழுதிக் காட்டுதல் போன்ற வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்துவரும்படி அவருடைய உதவி இயக்குநர்கள் அவரால் முடுக்கி விடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அவரது உதவி இயக்குநர்களும் ஒழுங்காக நோட்டு ஒன்றைப் போட்டுத் தொடர்ச்சியாக எழுதிப் பயில்வதைப் பார்த்தபோது அதன் சந்தோஷத்திற்கு அளவில்லாமல் இருந்தது. அதற்கு பாலுமகேந்திராவின் மதிப்பெண்கள் மற்றும் கையெழுத்து உண்டு. எந்த ஒரு தரமான உதவி இயக்குநருக்கும் இப்படியொரு இயக்குநரிடம் பணிபுரிய ஏக்கம் பிறக்கும்.

தொடர்ந்து நாம் பார்த்துவரும் சாவுக் காட்சிகள் அதிகமும் தற்போதைய திரைப்படங்களில் அலுப்பூட்டும்படியாக இருந்துகொண்டிருக்கையில் அது ஒரு கனாக்காலத்தில் வரும் காட்சி வடிவம் அதன் தொழில்நுட்பத்தாலும் காட்சி அமைப்பினாலும் மாறுபட்டதாக மாறுகிறது. சீனிவாசனின் தாயார் இறக்கும் காட்சியின் வடிவம் அற்புதமானது. ஒரு மரணத்தை அனுபவிக்கும் கூட்டம் அதன் நெருக்கடியில் வளையமிட்டு நிற்க, தூரத்தில் வாழ்வின்

இவ்வலகத்தில் எல்லாமும் கதைதான். அதில் கலைஞன் தேர்வுசெய்யும் கதைத் தளமும் சொல்லும் முறையும்தான் அவனை முக்கியமான அல்லது முக்கியமில்லாத படைப்பாளியாக்குகின்றன.



பயணத்தைக் கூறியபடி வாகனங்கள் விரைந்து கொண்டிருப்பது விவரித்துச் சொல்ல முடியாத அனுபவக் கிளர்ச்சியை ஊட்டுகிறது. அதேபோல் ஒரு இயக்குநர் காட்சிகளுக்குள் முன்கும் ஒரு மன அசைவு அல்லது சொல்ல விரும்பும் ஒரு வார்த்தை; காட்சியாக வந்துபோவதில் அதன் makerஇன் கம்பீரத்தைச் சொல்லக்கூடியதாக இருக்கிறது.

சீனிவாசனை போலீஸ்காரர்கள் பிடித்து அழைத்துச் செல்லும்போது, துளசி போலீஸின் முன்பு கதறி அழுகிறாள்; சீனிவாசனை விட்டுவிடச் சொல்லி. ஆனால் வண்டி புறப்படப் போகிறது என்பது அவளுக்கும் தெரியும். போலீஸ் வண்டிகள்தாம் அங்கு இருப்பவை என நமக்குத் தெரிந்தாலும் அந்த வண்டிகள் புறப்படும்போது வண்டியில் எழுதப்பட்ட POLICE எனும் வார்த்தையை close-upஇல் போடும்போதுதான் அந்த இயக்குநர் நமக்குச் சொல்லும் வார்த்தை நமக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அக்காட்சியை நாம் வார்த்தைகளால் பிடித்துப் பார்த்தால் 'அவர்கள் போலீஸ்; வண்டியைக் கிளப்பிக்கொண்டு அவள் அழுகையைப் புறக்கணித்துச் சென்றார்கள்' என்றுதான் வரும். ஆனால் காட்சி ஊடகத்தின் நுட்பத்தை உணர்ந்து அவர் செய்யும் அக்காரியம்தான் திரைப்பட அனுபவத்திற்கானது.

தனக்கு வேண்டிய நடிப்பை பாலுமகேந்திரா எப்படியும் வெவ்வேறு வகைமைகளில் நடிக்காளிடம் கேட்டு வாங்கிவிடுவார் என்றபோதிலும், அந்நடிகர்களின் பங்களிப்பு நமக்கு அந்நேரத்தில் இயக்குநரை மறக்கடிக்கச் செய்யும்படியாக உள்ளது. கலைரானியை வேலையைவிட்டு அனுப்பும்போது பாலுமகேந்திரா தீர்மானிக்கும் shotஉம் கலைரானியின் நடிப்பும் அவ்விடத்தை நிறைக்கின்றன. மேலும் கலைரானி வேலைசெய்யும் வீட்டை விட்டுக் கதவைத் திறந்து தன் தோள்களை அவமானத்தால் குறுக்கி நடந்து செல்லும்போது அவரது body language மிகவும் நேர்த்தியாகத் தொழிற்பட்டிருக்கிறது.

நமக்கு மிகவும் பழக்கப்பட்டுவிட்ட டெல்லி கணேஷின் முகம் இத்திரைப்படத்தில் புதிய உருவில் வெளிப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயம் அசலான அப்பாவைப் போல. ஒரு சிறந்த நடிகன் தண்ணீரைப் போன்றவன் தான். ஒரு பாத்திரத்தின் வடிவத்திற்கேற்பத் தண்ணீர்தன் உருவத்தை மாற்றிக்கொள்வதைப்போல.

குறைந்த நேரமே வந்தாலும் சண்முகராஜனின் போலீஸ் முகம் பேய்க் காமனிலிருந்து (விருமாண்டி) பிரிந்த தன்மையும் வேறொரு போலீஸாக அவர் முகம் காணக் கிடைக்கும் close-up காட்சிகளும் மிகவும் நிறைவானவை.

தனுஷ் சிறைச்சாலையில் போலீஸிடம் அடிபட்டு எழும் காட்சியில் அவர் நடிப்பும் அகிம்சையாலேயே எதிராளியின் குற்ற உணர்வைத் தூண்டிவிடும் பார்வையும் கடைசி நேரத்து உத்தேசார்பு புன்னகையும் அவருக்குள் இருக்கும் நடிகன் நிறைவான ஆர்ப்பாட்டத்துடன் அமைதியாக நம்மை வந்தடைகிறான்.

இக்கதை நெடுக எளிமை பயணப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு லாரி டிரைவரிடம் தன் கதையைச் சொல்லுபதற்கு

பிழைதிருத்தம்

● சென்ற இதழில் வெளியான பிரெஞ்சுக் கதையை மொழி பெயர்த்தவர் நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா. பார்ஸில் வசிக்கும் இவர் பாண்டிச்சேரியைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர். திண்ணை இணைய இதழில் 'நீலக்கடல்' என்னும் தொடர் நாவலை எழுதியதுடன் பிரெஞ்சு இலக்கியத்தை அறிமுகப் படுத்தும் பணியையும் செய்துவருகிறார். அவரது பெயர் விடுபட்டிருந்தது.

● இதழ் 70இல் வெளியான இணைய பெருமானுக்கான அஞ்சலிக் கட்டுரையில் அவர் 9ஆம் தேதி மரணமடைந்ததாகத் தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அவர் இறந்தது செப்டம்பர் 8ஆம் தேதி.

தவறுகளுக்கு வருந்துகிறோம்.

- ஆசிரியர் குழு

லிருந்து போலீஸ்காரன் சீனிவாசனை தப்பியோடிப் பிழைத்துக்கொள்ளச் சொல்வதுவரை.

பார்வையாளன் வாழ்விலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியிலிருந்து வருபவனைப் போல்தான் திரைப்படத்தைக் காண வருகிறான். ஆனால் அவனை இடையூறுகள் எதுவுமின்றி வாழ்க்கைக்குள்ளே அழைத்துச் செல்ல முடிபவைதான் சிறந்த திரைப்படங்கள்.

இத்திரைப்படத்தின் நெடுக இருக்கும் எளிமை, பெரும்பாலானோரைக் 'கவராது போனாலும் போகலாம்.' அது நிச்சயம் நம்முடைய தவறுதானே ஒழிய, படைப்பாளியுடையது அல்ல. அதிகமும் விசித்திரப் போக்குகள் கொண்ட கதாபாத்திரங்களைக் கதாநாயகர்களாகக் கண்டுகொண்டிருக்கும் நேரத்தில் நம்மைப் போலவே ஒருவனைப் பார்க்கும் போது நமக்கு அவன் நம்மிலிருந்து மாறுபட்டவனைப் போல் தோற்றம் தரலாம். இதன் விழுக்காடு அதிகமாக உள்ள பட்சத்தில் நாம் நமது வாழ்வின் எதார்த்தத்தைப் புறக்கணித்து சுகமான கற்பனைகளை மட்டும் ரசிக்கும் அபாயத்தினுள் விழுந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதுதான் நிஜம்.

எளிமை என்பது வறுமை அல்ல; கம்பீரம். அல்லது அதுதான் உண்மையான பிரம்மாண்டம்.

குறிப்புகள்:

1. U Turn (1997)
 - * Director : Oliver Stone
 - * John Ridley (Book)
 - * Sean Penn, Nick Nolte, Jennifer Lopez நடித்தது.
2. A Lesson Before Dying (1999), (TV Film)
 - * Director: Joseph Sargent
 - * Earnest J.Gaines (Novel)
 - * Ann Peacock (Teleplay)
 - * Don Cheadle, Cicely, Mekhi Phifer, Irma P. Hall ஆகியோர் நடித்தது.

* விருதுகள்: Banff Rockie Award, Black Reel, Emmy Prize (2 விருதுகள்), Image Award, Humanitas Prize, Hollywood Makeup Artist and Hair Stylist Guild Award, NBR Award, Peabody Award, Silver Spire, Young Artist Award (மேலும் பல விருதுகளுக்கான இறுதிப் பட்டியலில் இடம்பெற்றது).

ஆனந்த் கவிதைகள்

கவிதைகள்

இண்டு இடுக்குகள்

வரிசையாக அடுக்கிக் கிடக்கின்றன
கனசதுரங்கள்
வரிசையில்லாமல் கோளங்கள்
கூம்புகள்

இண்டு இடுக்குகளில்
நான் வாழ்கிறேன்
யாரும் காணாதபோது
சந்தோஷமாகச் சறுக்கியும்
யார் கண்ணும் படாமல்
ஏறி இறங்கியும்

காற்றும் என்னோடு அங்கே
புகுந்து விளையாடுகிறது

வெளிச்சத்தில் நிழல்கள்
தெளிவுடன் தெரிகின்றன

காற்றோடு எப்போதாவது
என்னவென்று தெரியாத
ஒரு வாசனை

சிலபோது
ஒரு நீளமான தலைமுடி
பழுத்துப்போன
புளிய இலைகள் ஓரிரண்டு

பெரிய கனசதுரத்துக்கும்
சிறிய கோளத்துக்கும் சீழே
மூன்று பெளர்ணமிக்கு ஒருமுறை
நட்சத்திரங்கள் சில
கடந்துபோகின்றன

என்றோ ஒருநாள்
சூரியனாய்த் தகிக்கப்போகும்
சுழலும் வாயுமண்டலம் ஒன்று
தைமாதங்களில் மிதந்து கடக்கிறது

குலுங்கும் சிரிப்புடன்
யுகத்துக்கு ஒருமுறை
வந்துபோகிறது
அந்தப் பாடல்.

அலறல்

மரத்தடியில் மனிதன்
மரத்தில் பாம்பு
மரத்துக்கு மேலே பறவை

கிளையிறங்கி வலது தோளில்
கொத்துகிறது பாம்பு
எழுகிறது பிறந்த குழந்தையின்
முதல் அலறல்

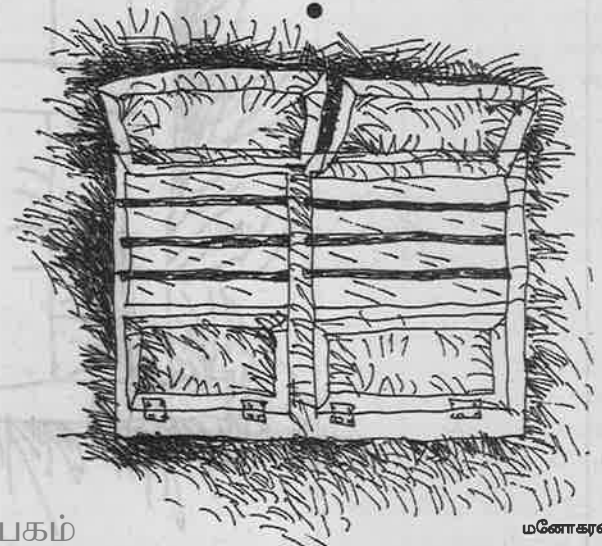
பறவை பாய்ந்திறங்கி அலகில்
அலறலைப் பற்றி விரைகிறது
இருண்ட மலைக்குகையில்
பெண்ணுருக்கொண்டு பாலூட்டித்
தாலாட்டி வளர்க்கிறது

தாலாட்டு அவன் காதுகளில் புகுந்து
நஞ்சு முறிகிறது

மலையேறி குகைபுகுந்து
அவன் வரும்போது
ஓளியென மௌனமாய் விரிந்திருக்கிறது
அலறல்
ஈரம் கசியும் கானமென
மிதந்துகொண்டிருக்கிறாள் பறவை

கூடிச் சேர்த்தணைத்து
குளிர்நீர்த் தடாகத்தில் இறங்கி மூழ்கி
மண்துகள்கள் கடந்து
மரத்தின் வேர்களில் புகுந்ததும்
மலர்களாய் சொரிகிறது மரம்

சூழும் மணம் அறியாமல்
இரண்டாய்ப் பிளந்த ஒற்றை நாக்கை நீட்டி
மலைநோக்கிக் காத்திருக்கிறது
மடப் பாம்பு.



செய்திகள்

கடல் வருடி வரும் உப்புக்காற்று
சொல்லும் செய்திகள்
வயதான மீனவர்கள்
சிலருக்குப் புரிகிறது.

அலைகளின் ஓசையையும்
அலைகளற்ற அமைதியையும்
ஒருங்கே கேட்கப்
பழகியவர்கள் அவர்கள்.

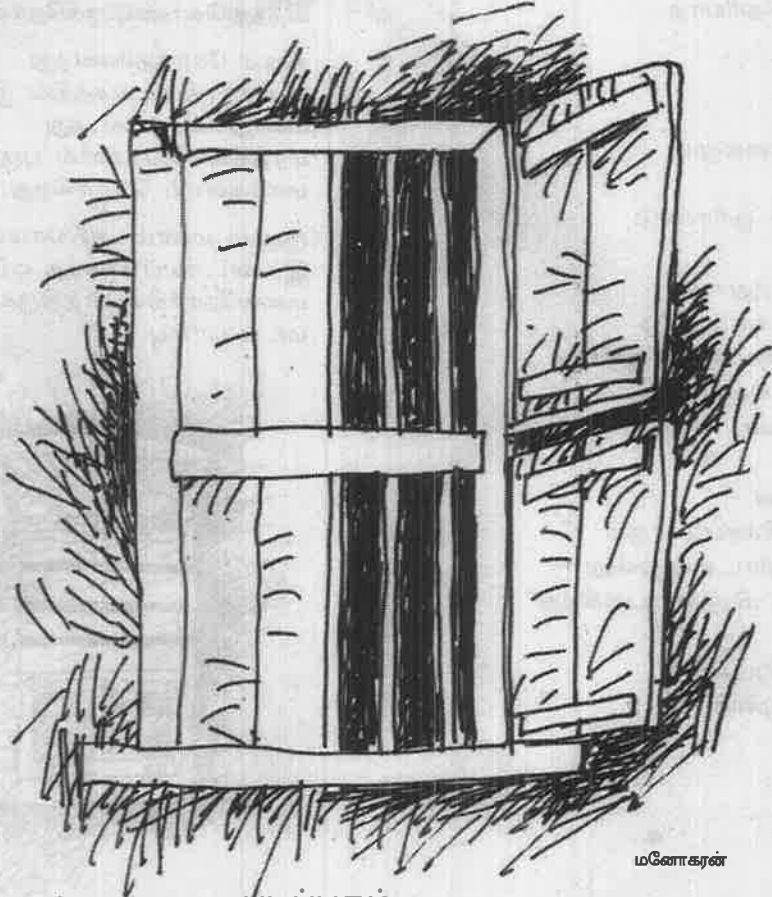
கடலின் மறுகரையில் சிறுமியொருத்தி
விளையாடும் விளையாட்டில்
சிறு கிளிஞ்சல்கள் உரசும் ஒலி
அவர்கள் காதுகளுக்குக் கேட்கிறது

பார்க்க யாருமில்லை என்று
இளம் கடல்கன்னிகள்
ஆடும் சுதந்திர விளையாட்டுகளை
மெல்லிய சிரிப்புடன் அவர்கள்
கண்டு ரசிக்கிறார்கள்

வீசும் காற்றில்
ஈரம் காய்ந்த உப்புத்துகள்கள்

மாலை வெய்யிலில்
உடல் முழுவதும் மினுமினுக்க
கடல் தேவதைகள் பாடும் பாடல்களின்
நாளைய கதைகளின் சித்திரங்களை
அலைகளோடு கரை வந்து சேரும்போது
வானம் பிரதிபலிக்கும்
நீர்க்குமிழிகளிலிருந்து
அவர்கள் தெரிந்துகொள்கிறார்கள்

சவுக்குத் தோப்புக்கும்
கடற்கரைக்கும் இடையில்
புற்கள் காய்ந்துபோன மணல்மேட்டில்
அமர்ந்திருக்கும் மூதாட்டி
மறுநாள் காலை
கரையறைந்து திரும்பப் போகும்
ராட்சத அலையில்
பலியாகப் போகும்
பத்து வயதுச் சிறுமி
தூரத்தில் நடந்துபோவதை
நெஞ்சுருக்கும் வேதனையோடு
பார்த்துக்கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறாள்.



மனோகரன்



விழி வேட்டை

கருவிழிகள் அச்சமுட்டுபவை
 அவை தனியாக ஒருவனைத்
 துரத்துவதில்லை
 புரவியின் பாய்ச்சலில் துலங்கும்
 அவ்விழிகள் தொடர் ஓட்ட அலைச்சலில்
 நிராதரவின் துயர் கனிந்தவை
 ஆன்மாவின் கசந்த நீர்மையால்
 ஊடாடும்
 நிலமும் அவ்விழிகளுடன் சேர்ந்து
 கொள்கிறது
 ஒருவனைச் சிறுத்தையின் ஆவியுடன்
 நிலைத்த விழிகளுடன்
 நிலம் எவ்வாறு துரத்துகிறது
 புரவிபோல் ஓடுபவன் பதுங்கு
 குழிகளின்றி
 அலறுகிறான்
 அவன் விழிகளின் பேரலைச்சல்
 நித்யத்துவுமுள்ளது
 தன் பிணத்தை ருசிக்கும்
 அம்ருதமறியாத வன மிருகத்தை அவன்
 அறிவான்

எனவே
 பதுங்கு குழிகளை வைத்திருக்கும்
 ரகசியம் பொதிந்த விழிகள்
 அச்சமுட்டுபவை
 மழலைகளின் விழிகளை
 வேண்டுவவர்களுக்கு
 வானதேவன் கருணையுடன்
 நல்லாசி வழங்குகிறான்
 என்றென்றைக்குமாகத் துரத்தும் புலியின்
 வேட்கையால் நிரம்பிய
 இரண்டு மூர்க்கங்கொண்ட,
 வெம்மையால் நிரம்பிய கருவிழிகளையும்
 பரிசளிக்கிறான்
 அவை நிலைத்த தன்மையற்றவை
 பாய்ந்து ருசிப்பவை
 அவ்விழிகளுக்குள்
 கானலில் நீர் அருந்திய
 மான்குட்டிகள் வனத்திற்குத்
 திரும்புகின்றன.

திருடனின் வருகை

I

“சிறு துண்டுகளாக வானத்தில் எரிந்து உதிரும்
மீன் கற்களை ஒரு மனுஷன் மீது
கடவுள் எவ்வாறு எறிகிறார்”

கடவுளின் முகம் நோய்மையில் படுத்துறங்கும்
வீட்டு நாயின் முகம்போல
அன்பையே வேண்டி நிற்கிறது
அவருடைய கரங்களோ
குற்றத்தின் மீதான அதீத நம்பிக்கையில்
பழுப்பேறிவிட்டது
முதலில் புனிதமான நகரத்தை
மிகுந்த ஆவலுடன் கட்டி முடித்தார்
அதன் மீதான காதலால்
கடவுளின் இதயம் ரகஸியமான குற்றங்களை
வளர்த்தெடுக்கும் கனவுத்
தொழிற்கூடமாகிவிட்டது
அவருடைய குற்றம் சவாலானது
அணுகுண்டுகளாலும் தொடர் கொலைகளாலும்
நிரம்பியது
நகரம் நாயின் நோய்மை கொண்ட
முகம்போல வறண்டதின் பொருட்டு
கடவுளின் ஆன்மா
பூனையின் ஆன்மாவாகிவிட்டது
ஆகவே அவருடைய நடமாட்டம்
திருடனின் நடமாட்டம்போல
ஸ்திரமற்றது.

II

சிலபோது கடவுளின் நடமாட்டத்தின்
ஸ்திரமற்ற கவர்ச்சி ஏற்படுத்தும் மயக்கத்தில்
களவாடப்பட்ட பொருட்கள் பற்றி
யாரும் வாய் திறப்பதில்லை
கடவுள் திருடியதில் முக்கியமானவை
முதலில் ஒரே ஒரு பசித்த வயிறு
அதை அவர் பூமியெங்கும் விருட்சம்போல
விதைத்தார்
பிறகு ஒரு கூரான கத்தி
அதை அவர் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும்
அன்பளித்தார்
கொஞ்சம் மனித இறைச்சி
அதில் யாருக்கும் ஒரு எலும்புத் துண்டுகூட
பகிர்ந்தளிக்க அவர் விரும்பவில்லை

வீட்டு நாயின் நோய்மை கொண்ட புனித முகம்
அதை கடவுள் ஒரு பசித்த மனிதனிடமிருந்து
மிகவும் சுலபமாகத் திருடினார்
அந்த முகம் அவருக்குச் சரியாகப்
பொருந்திவிட்டது
அவர் களவாடியதில் சிலாகிக்கதக்க
புதையல் இது.

III

கடவுள் என் வீட்டில் ஒளிந்திருக்கிறார்
அண்டமாக சுற்றும் தலையை
அல்லது மண்டையோட்டை
நாயின் கால்களைப் போன்ற இரு கரங்களால்
பிடித்து
பித்த வாந்தியெடுக்கிறார்
(ஏன் இப்படி குடிக்கிறார்)
இன்று அவர் வாந்தியில்
செந்நிறத்தில் பெயிண்ட்போல
இரத்தம் வழிந்தோடியது
இதன்பொருட்டு வீட்டைக் கழுவினேன்
கடவுளின் இரத்தத்தால் ஆசீர்வதிக்கப்படாத
நகரங்கள் பாதாள வாய்களைத் திறந்து
நாயைப் போல ஓலமிட்டன
கண்ணீரில் நனைந்தபடி
நகரும் படிக்கட்டுகளில் தாடியுடன்
கடவுள் நேர்காணலுக்காக அமர்ந்திருக்கிறார்
எல்லா நிறங்களையும் தனதாக்கிக்
கொண்டிருக்கும்
கடவுள் எவ்வாறு நிறமற்றவரானார்
திருடனின் அலைச்சல் கொடூரமானது
கடவுளைப் போல சாந்தியற்றது
உலகத்தின்மீது பேரன்பு கொண்ட கடவுள்
தனது திருட்டின் தடயங்களை ஒருபோதும்
விட்டுச் செல்வதில்லை
அவருடைய தந்திரம் ஸ்திரமற்ற ரகஸியமானது
அவர் வந்து போனதற்கு அடையாளமாய்
நோய்மை கொண்ட நாயின்
தூங்கும் முகம் நமது முகத்தில்
பசை ஏதுமின்றி ஒட்டப்படுகிறது
அதன்பிறகு நமது வாந்தியில் செந்நிறத்தில்
பெயிண்ட்போல இரத்தம்
ஆறாக பெருக்கெடுத்து நகரங்களை
மூழ்கடிக்கிறது.

எரியும் நூலகத்தின்மீது ஒரு புனை

ஒரு புத்தகத்தை எரிக்கும்போது
கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஆரம்ப விதிகள்
சுலபமானவை

ஒரு கொலையைப் பார்த்திருக்க வேண்டும்
கத்தியில் கோடென உறைந்திருக்கும்
ரத்தத்தின் நிறத்தைச் சூன்யத்திற்குள்
வழிய விட வேண்டும்
ரத்தத்தின் நிறம்

ஒரு வீட்டின் நிறமாக நீட்சிகொள்ளும்
பட்சத்தில்

அது உனது வீடாகாதபடி கவனங்கொள்ள
வேண்டும்

ஒருவனுடைய வீடு ரத்தத்தின் நிறமாகிவிட்டால்
வசிப்பவனின் மாம்சம் அழுகிவிடும்

எதிரியின் நிறம்போல குருதியின் நிறம்
அடர்த்தியானது
சிலபோது தாய்மையின் குணங்களும்
வாய்த்துவிடும்

அப்போது கருணையை உதிர்த்துவிட வேண்டும்
நீ கொலையைக் கண்கொண்டு பார்த்திருக்கிறாய்
உனது வீட்டில் கொலை நிகழ்ந்திருக்கிறது
நீ கொன்றது ஒரு உடலல்ல
ஒரு புத்தகம்

நீ மறைத்து வைத்த புத்தகத்தின் மீது
ஈக்கள் மொய்க்கின்றன

ஒருவனுடைய பிணத்தை நீண்டகாலம்
உன்னால் பாதுகாக்க இயலாது

நீ வாசிக்க பயப்படும் புத்தகம்

உன் வீட்டில் பூதமென நடமாடுகிறது
நடுங்கும் பூனையென நீயுள் வீட்டிற்கு
வா,

நீ கொன்றது ஒரு புத்தகமல்ல, கடல்
நிறத்திலான மன உடல்.



ஆதிமுலம்

ஆர்ப்பாட்டமாக ஒரு கொலை, தமிழ்நாட்டில்

கானகன்

நடிகை சுஹாசினி மட்டுமல்ல, தமிழர்களெல்லோரும் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டிய காலகட்டம் இது. தமிழ் சமுதாய வரலாற்றில் பண்பாட்டின் பெயரால் அவிழ்த்துவிடப்பட்டிருக்கும் பயங்கரவாதம் ஒரு கரும் புள்ளியென்றால், அதனினும் பெரும் கொடுமை, ஏறத்தாழ அனைத்துப் பெண்ணியவாதிகளும், அறிவுஜீவிகளும் ஊடகங்களும் குஷ்பு பிரச்சினையில் மௌனம் சாதிப்பதுதான்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஒருவருடைய கருத்துக்களுக்காக மட்டும் அவரைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிற்கவைத்து அவரிடம் தாறுமாறாகக் கேள்வி கேட்க நமது சட்டங்கள் வழிசெய்கின்றன என்று எண்ணும் போது, கருத்து சுதந்திரத்தின் எதிர்காலம் பற்றியே நமக்குக் கவலை ஏற்படுகிறது.

திருமணத்திற்கு முன் உடலுறவு கொள்வது குறித்து தான் கூறிய கருத்துக்களுக்குக் கண்டனம் தெரிவித்து, துடைப்பம், செருப்பு, கழுதை சகித ஆர்ப்பாட்டங்களைக் கண்டு மிரண்டுபோய் குஷ்பு மன்னிப்புக் கேட்க, பிரச்சினை ஓய்ந்தது போலத் தெரிந்தது.

ஆனால் அவர் மீது 15, 16 மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டன.

ஒவ்வொரு மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் சம்மன் அனுப்ப, உயர்நீதிமன்றத்தில் நேரில் ஆஜராவதிலிருந்து விலக்குப் பெறுகிறார் குஷ்பு. மேட்டூர் சம்மனுக்கு மட்டும் தடை பெறத் தவறுகிறார்.

இந்த நிலையில்தான் சுஹாசினி ஒரு விழாவில் தன் குமுறலை வெளிப்படுத்த, தமிழ்ப் பண்பாட்டை மீட்டெடுக்கும் போரின் அடுத்த கட்டம் துவங்குகிறது.

அதே நேரம் மேட்டூரில் நேரில் ஆஜராகாததால் மாஜிஸ்ட்ரேட் குஷ்புவிற்குப் பிடிவாரண்ட் பிறப்பிக்கிறார்.

குஷ்பு மீண்டும் உயர்நீதிமன்றம் செல்கிறார். மனுமீதான விசாரணை இழுத்துக் கொண்டேபோக, அவர் எந்நேரமும் கைது செய்யப்படக்கூடும் என்ற சூழலில் மேட்டூர் நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகிறார். உங்களுக்கு எதற்கு ஜாமீன் என்று ஆயிரம் கேள்வி கேட்டுவிட்டு, சூழ்நடைக்குப் பால் கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் குஷ்புவின் வழக்கறிஞர் மன்றாடிய பிறகு, குஷ்புவை ஜாமீனில் விடுதலை செய்கிறார் நீதிபதி. வழக்கைப் பற்றி வெளியில் பேசாதீர்கள் என்று எச்சரித்து அனுப்புகிறார். வெளியே கலாச்சாரப் போராளிகள் அவரை தரக்குறைவாகத் தாக்கிப் பேசி, முட்டை, தக்காளி, செருப்பு என்று அவர் கார் மீது வீசுகிறார்கள்.

அவர் மீது தொடுக்கப்பட்டுள்ள 15 வழக்குகளில் 10ல் உயர்நீதிமன்றம் தடையாணை வழங்குகிறது.



பதினாறாவதாக ஒரு வழக்கினைத் திருநெல்வேலி மாஜிஸ்ட்ரேட் தொடக்க கட்டத்திலேயே தள்ளுபடி செய்துவிடுகிறார். இப்படித் தொடுக்க முகாந்திரமே இல்லை என்கிறார். ஆனால் மற்ற மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் அவருக்கு சம்மன் அனுப்புகிறார்கள். அவ்வழக்கு குறித்த மனுவில் சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒருவரினால் ஆஜராவதிலிருந்து விலக்களிப்பதா வேண்டாமா என்று முடிவு செய்ய இயலவில்லை.

நீதிமன்றங்கள் இப்படியென்றால் அறிவுஜீவிகள், மற்ற பல அமைப்புக்களை உள்ளடக்கிய சிவில் சமூகம் முற்றிலுமாகச் செயலிழந்து நிற்கிறது.

குஷ்பு பேட்டி இந்தியா டுடே தமிழ்ப் பதிப்பில் வெளியானதற்கு மறுநாள் தினத்தந்தி நிருபர் இப்படிச் சொல்லலாமா என்று கேட்க, திருமணத்திற்கு முன் நம்மில் பலர் உடலுறவு கொள்ளத்தானே செய்கின்றனர் என்ற ரீதியில் அவர் பதிலளிக்க, பிரச்சினை வெடித்தது.

குஷ்பு பேட்டி இந்தியா டுடே தமிழ் பதிப்பில் வெளியானது, அன்று 00.00.0000. மேட்டூர் ஜாமீன் நவம்பர் 16 அன்று. இடைப்பட்ட காலத்தில் குஷ்புவிற்கு ஆதரவாக எந்த அறிக்கையும் வெளியாகவில்லை. ஜூனியர் விகடன் மதுரை வழக்கறிஞர் ரஜினி பேட்டி. மற்றபடி குஷ்புவைக் கண்டித்தே குரல்கள்.

பெண் விடுதலையை விரும்புவதாக அவ்வப்போது கூறிக்கொள்ளும் சுஹாசினியின் சித்தப்பா, நடிகர் கமல்கூட, வாயைத் திறக்கவில்லையே.

எதைக் கண்டு நாமெல்லாம் மிரண்டுபோகிறோம்? குஷ்பு ஏன் ஜாமீன் வாங்க வேண்டும்? எத்தனை நாள் சிறையில் அவரை அடைத்து வைத்திருக்க முடியும்? பேசியது பேசிவிட்டார், ஏன் மன்னிப்புக்

குஷ்புவின் மேட்டூர்ப் பயணத்திற்கு முன்னதாகவே சுஹாசினி தன்னுடைய கருத்துக்களுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டு நடிகர் சங்கத்திற்கு கடிதம் எழுதுகிறார்.

அவர் கொம்பைப் பற்றியெல்லாம் பொது மேடையில் பேசியிருக்க வேண்டாம். ஆனால் மற்றபடி அவர் பேசியதில் வருத்தம் தெரிவிக்க எதுவுமே இல்லை. தனது லேடீஸ் ஜங்ஷன் டி.வி. நிகழ்ச்சி மூலமாக உண்மையிலேயே அடுப்படிப் பெண்களுக்கு உற்சாகமூட்டி, சுதந்திரமாகச் செயல்படத் தூண்டும் சுஹாசினி, கொடும்பாவி எரிப்பு, செருப்பு ஊர்வல மிரட்டல், நடிகர் சங்க எச்சரிக்கைகள் ஆகியவைக் கண்டு பயந்து மன்னிப்புக் கேட்கிறார்.

சரி சினிமா புள்ளிகளுக்கு ஆளாளுக்கு ஒரு பிழைப்புக் கட்டாயம் என்றால், அறிவுஜீவிகளும், பெண்கள் அமைப்புக்களும், ஊடகங்களும் ஏன் இப்படி மௌனம் சாதிக்க வேண்டும்?

நவம்பர் 18 அன்றுதான் புதுடில்லி பெண்கள் அமைப்பு ஒன்று, அகில இந்திய ஜனநாயக மாதர் சங்கம் போன்றவை குஷ்புவிற்கெதிரான ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு கண்டனங்கள் தெரிவிக்கின்றன. அதற்கு மறுநாள் தமிழக மக்கள் சிவில் உரிமைக் கழகத்திலிருந்து அறிக்கை. சுஹாசினி பிரச்சினைக்குப் பின் கருத்துச் சுதந்திரம் என்ற பதாகையை ஏந்திக் கருத்து .காம் துவக்கியவர்கள், எவரையும் ஆதரிப்பதற்காக இந்தத் தளமெல்ல என்றார்கள்.

இந்து ஆசிரியர் ராம் இலங்கை சென்று விருதெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு திரும்பிய பிறகு மெல்ல மெல்ல அந்த ஏட்டில் குஷ்பு தொடர்பான செய்திகள் பிரசுரமாகின்றன.

ஆனால் பண்பாட்டு அணியிலோ தடையின்றிக் கொக்கரிப்பு. தமிழ் முரசிலும், சன் டிவியிலும் வெறித்தனமான தாக்குதல்கள். இதுவரை ஆடையை அவிழ்த்துக் காட்டித் தமிழ் இளைஞர்களைக் கெடுத்துக் கொண்டிருந்த சுஹாசினி என்று திருமாவளவன் அவதூறாக ஒரு பேட்டியில் கூறுகிறார். மாலை முரசு, மாலைமலர், தினத்தந்தி என்று எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் குஷ்புவையும், சுஹாசினியையும் கண்டிப்பவர்களுக்குத் தாராளமாக இடம்.

ஆக, தமிழினத்தின் பெயரால் சாட்டையைச் சொடுக்குவோரின் முன்பு எல்லோரும் அஞ்சி நடுங்க வேண்டும். பெரியாரைக்கூடத் துணைக்கு அழைக்க முடியாது. இது ஓர் ஆபத்தான கட்டம். மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமளிக்க மறுக்கும் எந்த ஒரு அணுகு முறையும், சமூகத்தின் ஆன்மாவினைக் கொன்று விடும். தற்போதைய சூழலில் அமைதி காப்பவர்கள் அத்தகைய கொலைக்குத் துணைபோகிறார்கள்.

ஆண்டவனே பாவினை மன்னியும் என்று ஜெபிக்கும் நேரமில்லை இது. மற்றவர் சுதந்திரங்களை மதிப்பவர்களுக்கும் இங்கே இடமிருக்கிறது என்று பிரகடனம் செய்ய மனச் சாட்சியுள்ளோர் களமிறங்க வேண்டிய தருணம். ●

நெடுநிலை: வார்த்தையும் கவிதையும்

சந்திரமூலரசன்

ஒரு கவிதைக்கு வார்த்தைகள் வேண்டுமா என்றால் வேண்டும்தான். வெறும் வார்த்தைகளுக்குள் கவிதை இருக்கிறதா என்றால் இல்லைதான். இது ஒரு சிக்கல். எந்தக் கவிஞரும் தன் கவிதையைத் தன் வார்த்தைகளுக்குள் கொண்டுவந்துவிட்டதாக இறுமாப்பு அடைந்துவிட்ட முடியாது. எழுதி முடிந்து, பிரசுரமாகி, வாசித்துக் கடந்தபின் வாசகரை அல்ல, படைத்தவரைக் கேட்டுப்பாருங்கள். அவர் உண்மையைப் பேசுவார் என்றால் உண்மையைச் சொல்வார். தவறிப்போன கவிதையைத் தேடித் தான் அவர் தனது அடுத்த கவிதைக்கு விரைகிறார். 'தவறிய வார்த்தை'களால் தான் அவர் 'மாப்பு துடிக்கிறது'.

அனுபவம், பட்டறிவு, அழுத்தம், ஆக்ரோஷம், நெகிழ்ச்சி, வேகம், பட்டப்பு, அமிழ்ந்த சாந்தம், பயிற்சி, செய்நேர்த்தி, சரேலெனல், உணர்ச்சிச் சூடு, சமத்காரம், கொஞ்சம் புத்தி இன்னும் என்னவெல்லாமோ தேவைப்படுகிறது. கவிதைக்கும் கவிஞருக்கும். அவர் பஸ்ஸில் போகிற போது மட்டுமல்ல 'கழிப்பறையில்' இருந்து 'விட்டத்தைப் பார்க்கிறபோதும்', 'நான் தூக்குப் போட்டுக்கொள்ள மாட்டேன்' என்று கவிதை தோன்றித்

தான்விடுகிறது. மௌனத்தில் வீழும் கற்களாய் வார்த்தைகள் வந்து வந்து வீழ்கின்றன. அதிர்ந்து, வியர்த்து விறுவிறுத்து குழந்தையை முக்கி ஈன்றெடுத்து விட்ட இளம் கர்ப்பினிப் பெண்போல ஆசுவாசத்தில் சுருண்டு விடுகிறார் கவிஞர். ஒரு மூலையில் ஒரு அயர்வான திருப்தியும் லபித்து விடுகிறது. கவிதையில் ஒரு கருத்தியலைக் கொண்டும்போதும், கருத்தியலற்றதான ஒரு கருத்தியலைக் கொண்டுவரும்போதும், அந்த வார்த்தை எஃகுகளின் நசுக்கலும் உண்டு.

மாலதி மைத்திரியின் விலக்கப்பட்ட குருதி 1, 2 கவிதைகளைப் பாருங்கள். வார்த்தைகளின் செருகல்கள் கத்திப் பதமாய் விழுந்திருக்கின்றன. செதுக்க லுக்காளான தோல் பகுதியில் கசிந்து பரவும் ரத்தச் சுவடுகளாகக் கவிதை பரவுகிறது. அடக்குமுறையிலும், ஒடுக்குமுறையிலும் பிரதானப் புராதனமான பெண்ணின் குரல்.

சிவனின் உமையாளும் இன்னொருத்தியான மீனாளின் தேவைகள்தான் காலாந்தக் கசிவுகள். பாம்பாயிருந்தாலென, துடைத்து எறிந்துவிட வேண்டியதுதானே. 'பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பிடிபெருந்திருநாட்டின் மண்ணடிமை தீர்ந்து வரல்

முயற்கொம்பு' என்றார் காப்பியம் பூசிக்கொண்ட தமிழர். வேறென்ன? 'பெண்ணை அடித்துத் துன்புறுத்துகிற வனைக் கட்டிவைத்து அவன் சாகு மட்டும் சவுக்கால் அடித்தாலும் நான் ரசித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன்' என்பது மார்க்சின் வாக்கு என்று ஞாபகம். மாலதி மைத்திரியின் கவிதையில் அது 'ஓற்றைக் காலடியின் ரத்தத் தடங்களாகவும் 'ஞாந்து நீரின் உதர வாச'மாகவும்தான் வெளிப்படுகிறது.

கவிதை சொல்லும் சேதிகள் இரண்டாயிரம் வருடங்களாகவும் நுட்பமாகத்தான் இருக்கிறது. கம்பனானாலும் சரி, காளமேகம் ஆனாலும் சரி, இருபுதாண்டுகளுக்கு முன் அகில இந்தியக் கவிதை அரங்கில் கலந்துகொண்ட சுகுமாரனுக்கு பிரஸ்தாபிக்க ஒரு பெண் கவிஞரால் இல்லையே என்ற ஆதங்கம். தமிழில் எதுவும் தாமதமானாலும் தனித்துவமாக இருக்கும்போலும். எதார்த்த வியலாகத் துவங்கியது இன்று பின் நவீனத்துவக் கட்டுடைப்புக்கும் மறு வாசிப்புகளுக்கும் உள்ளாகும்போது கணியன் பூங்குன்றன் கூடக் கதறி விடுகிறார். கடவுளும் தான். ●

அஞ்சலி: கே.ஆர். நாராயணன் (1921 – 2005)

அழியாச் சுடர்

ரவிக்குமார்



'சுதந்திர இந்தியா'வின் பத்தாம் குடியரசுத் தலைவராகப் (1997-2002) பொறுப்பு வகித்த கே.ஆர். நாராயணனின் மறைவு வெவ்வேறு காரணங்களுக்காகப் பலராலும் இன்று நினைவு கூரப்படுகிறது. சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளுக்காகவும் பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்காகவும் தொடர்ந்து குரலெழுப்பி வந்த அவர், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அவலநிலை குறித்தும் அவ்வப்போது நாட்டுக்கு நினைவு படுத்தி வந்தார்.

கே.ஆர். நாராயணனின் (1921 – 2005) கல்வி சார்ந்த விடாமுயற்சியும் உழைப்பும் இன்று விதந்தோதப்படுகின்றன. திருவனந்தபுரம் பல்கலைக் கழகத்தில் முதுகலை ஆங்கில இலக்கியத்தில் முதல் மாணவனாகத் தேர்ச்சி பெற்றது அவரது கடின உழைப்புக்கு அடையாளமென்றால், அப்படித் தேர்ச்சியடையும் மாணவனை நிரந்தரமான விரிவுரையாளர் பணியில் அமர்த்தும் வழக்கத்தை மாற்றி – அவரது சாதியின் காரணமாக – ஒரு 'குமாஸ்தா' வேலையில் அமரும் படி அப்போது திருவாங்கூர் திவானாயிருந்த சி.பி. ராமசாமி அய்யர் கூறிய போது அதனை ஏற்காதது மட்டுமின்றி, 'உங்கள் பட்டமே எனக்கு வேண்டாம்' என்று மறுத்துவிட்டுவந்த நாராயணனின் செயல் அவரது சுயமரியாதைக்கு அடையாளமாகத் திகழ்கிறது.

திருவாங்கூரிலிருந்து டெல்லிக்குச் சென்று இந்துவினும் டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியாவிலும் பத்திரிகையாளராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் (1944-45) நாராயணன்

அரசியல் விஞ்ஞானத்தை ஆழ்ந்து கற்றிருக்க வேண்டும். அதன் காரணமாகவே 1945இல் அவர் லண்டன் ஸ்கூல் ஆஃப் எகனாமிக்ஸில் அரசியல் விஞ்ஞானம் பயிலும் மாணவராகச் சேர்ந்திருக்க வேண்டும்.

டெல்லியில் பத்திரிகையாளராகப் பணிபுரிந்த அனுபவம் அவரது வாழ்வில் மிகப்பெரும் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியிருந்ததென்பதை அவர் குடியரசுத் தலைவராகப் பணியாற்றிய நாட்களில் ஆற்றிய உரைகள் புலப்படுத்துகின்றன. 1940-47 காலகட்டம் இந்திய அரசியலில் மிக முக்கியமான ஒன்று. அதுவும் நாராயணன் பத்திரிகையாளராகப் பணியாற்றிய ஆண்டுகள் (1944-45) மிகவும் கொந்தளிப்பான அரசியல் தூழல் நிலவிய காலகட்டம். 1942இல் 'வெள்ளையனே வெளியேறு' (Quit India) இயக்கத்தை காந்தி ஆரம்பித்தார். ஜின்னா முஸ்லிம்களின் தனிப்பெரும் தலைவராக உருவானதும் அப்போதுதான். முஸ்லிம்களோடு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் தனியாக எந்தவொரு உடன்பாட்டுக்கும் வந்து விடக் கூடாது என்பதை மனத்தில் கொண்டே காந்தியின் அப்போதைய போராட்டங்கள் அமைந்திருந்தன. 1943இல் அவர் மேற்கொண்ட உண்ணாவிரதமும் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பின் ஜின்னாவோடு ஓர் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு அவர் செய்த முயற்சிகளும் அதற்கு உதாரணங்கள்.

திருவாங்கூர் பல்கலைக்கழகத்தில் தனக்கு இழைக்கப்பட்ட அவமானத்தை மறந்திருக்க முடியாத நாராயணன் இந்துத்துவத்திற்கு எதிரான

தூழலில் எப்படிச் சிந்தித்திருப்பார்? அவர் அம்பேத்கரின் கருத்துகளால் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்வதற்கான ஆதாரம் ஒன்றை அவர் விட்டுச் சென்றுள்ளார். டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா நாளேட்டுக்காக அவர் காந்தியிடம் எடுத்த பேட்டி தான் அந்த ஆதாரம். 1945 ஏப்ரல் 10ஆம் தேதி காந்தியை நாராயணன் சந்திக்கிறார். காந்தி மௌனவிரதம் மேற்கொள்கிற திங்கள்கிழமை அது. எனவே நாராயணன் தனது கேள்விகளை எழுதித் தர அதற்கு காந்தி தனது பதிலை எழுதித் தந்திருக்கிறார். டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியாவில் பிரசுரிக்கப்படாத அந்தப் பேட்டி மிகச் சிறியதுதான் எனினும் காந்தியையும் கே.ஆர். நாராயணனையும் ஒருசேரப் புரிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பினை நமக்கு அது தருகிறது. நாராயணனின் முதல் கேள்வி இது:

"அரிசனங்களின் பிரச்சினை மத வகைப்பட்டது. சமூக ரீதியானது அதற்கு அரசியல் முக்கியத்தவம் எதுவயில்லை என்பதுதான் எப்போதும் உங்கள் கருத்தா?"

நாராயணனின் அடுத்த கேள்வி:

"ஒரு அமைப்பு என்கிற வகையில் அரிசனங்கள் பிரச்சினைக்காக காங்கிரஸ் எதுவும் செய்யவில்லையே. 'அரிசன சேவை சங்கம்' செய்கிற பணியை காங்கிரசே செய்தால் நன்றாக இருக்குமில்லையா?"

"காங்கிரசும் காந்தியும் தீண்டாத மக்களுக்குச் செய்ததென்ன" என்ற அம்பேத்கரின் முக்கியமான ஆய்வு நூல் அப்போது வெளியாகியிருக்கவில்லை (அது 1945 ஜூனில்தான் வெளியானது). ஆனால் அந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துகளை அம்பேத்கர் பல தருணங்களில் வெளிப்படுத்தியே வந்திருக்கிறார். பூனா ஒப்பந்தத்துக்குப் பிறகு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினையை காங்கிரசும் காந்தியும் எப்படிக் கைவிட்டனர் என்பதை ஆதாரபூர்வமாக அந்த நூலில் அம்பேத்கர் நிறுவியிருக்கிறார். அந்த நூலின் சாயலை நாராயணன் இந்தக் கேள்வியில் நாம் பார்க்க முடிகிறது.

நாராயணன் கேட்ட கேள்விகளில்லேயே மிக முக்கியமானதாகக் கீழ்க்கண்ட இந்தக் கேள்வியை நான் கருதுகிறேன்.

"மாமனிதர்கள் யாவரும் எளிமைப் படுத்துவது பற்றிய வேட்கை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் மனித முரண்பாடுகளை, ஹிம்சை-அஹிம்சை; உண்மை-உண்மையல்லாதது; சரி-தவறு என எளிமைப் படுத்தியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் வாழ்வில் ஒரு உரிமைக்கும் மற்றொரு உரிமைக்கும் இடையே முரண்பாடுகள்

எழுகின்றன. அத்தகைய தருணங்களை அஹிம்சை எப்படிக்கையாளும்?"

இதற்கு அடுத்ததாக அவர் கேட்ட கேள்வியையும் இத்துடன் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும்:

"இந்துக்களின் உரிமைகளும் முஸ்லிம்களின் உரிமைகளும் முரண்படுகிற இந்து-முஸ்லிம் பிரச்சினையை அஹிம்சைத் தத்துவத்தின் எந்த வழிமுறையைக் கையாண்டு தீர்ப்பீர்கள்? அதிலும் இந்த இரு உரிமைகளும் சமரசம் செய்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது என்ன செய்வீர்கள்?"

நாராயணனின் கேள்விகளின் முக்கியத்துவத்தை அதற்குப் பிறகான இந்திய அரசியல் நமக்கு உணர்த்துகிறது. இந்தக் கேள்விகளுக்கு காந்தி அளித்த பதில்கள் அவர் மற்றவர்களால் வர்ணிக்கப்படுவதுபோல ஆழ்ந்த தத்துவப் புரிதல் கொண்டவரல்ல என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன. முதல் கேள்விக்கு அவர் அளித்த பதில்:

"That is a matter of application."

இரண்டாம் கேள்விக்கும் கூட அவர் குறிப்பான விடை எதையும் கூறவில்லை. அவர் பதில் இதுதான்:

"The awful situation can only be dealt with properly through satyagraha."

வேறுபட்ட உண்மைகள் குறித்த நாராயணனின் கேள்வியை உண்மை (சத்தியம்) குறித்து அம்பேத்கரும் காந்தியும் கொண்டிருந்த மாறுபட்ட நிலைகளின் பைகப்புலத்தில் வைத்துப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பௌத்தத்துக்கும் பிராமணியத்துக்கும் இடையிலான நீண்ட போராட்டம் பற்றி எழுதிய அம்பேத்கர், "உண்மை என்பது என்ன?" என்ற பிரச்சினையில்தான் அந்த முரண்பாடு மையம் கொண்டுள்ளது எனச் சுட்டிக்காட்டினார். 1944 செப்டம்பரில் சென்னைக்கு வந்திருந்த போது பிரபாத் டாக்ஸிஸில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த கூட்டமொன்றில் அவர் பேசினார். அங்குதான் பிராமணியத்தின் எதிர்ப்புப் புரட்சி குறித்து அவர் எச்சரித்தார். அந்த எச்சரிக்கையின் எதிரொலியைத்தான் 25.1.2000 அன்று கே.ஆர். நாராயணன் ஆற்றிய குடியரசு தின உரையில் நாம் கேட்டோம். இந்து நாளைட்டில் ஹரிஷ் காரே மட்டும்தான் அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அது பற்றி எழுதியிருந்தார். இந்துத்துவச் சதித் திட்டத்தை எதிர்த்து வெளிப்பட்ட போர்ப் பிரகடனமாக அந்த உரை இருந்தது. தடையின்றி ஓடிக்கொண்டிருந்த இந்துத்துவ ரதத்துக்கு முட்டுக்கட்டையாக மாறியது நாராயணனின் உரை.

"சுதந்திரத்துக்குப்" பிறகான இந்திய அரசியலில் 1992-2004 காலகட்டம் பலவிதங்களில் முக்கியமானது. பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டதிலிருந்து ஆரம்பமான இந்துத்துவ எழுச்சி 2004இல் ஆட்சியிலிருந்து பா.ஜ.க. அகற்றப்பட்டுமவரை தொடர்ந்தது. சமூகநீதி, பிராந்திய உரிமைகள் முதலிய பதாகைகளை ஏந்திவந்த மாநிலக் கட்சிகள் இந்துத்துவத்தோடு தம்மைக் கரைத்துக்கொண்டு சுயநல அரசியலில் திளைத்த காலம் அது. எதிர்க் கட்சி என்பதே ஏறத்தாழ இல்லை என்கிற நிலை. அறிவுஜீவி வாக்கமோ முற்றாகத் தம்மை விற்புக்கொண்டுவிட்டதூழல். இலக்கியவாதிகளில் பலர் இந்துத்துவச் சாயல் கொண்ட புராண மறு ஆக்கங்களில் ஈடுபட்டிருந்த காலம். அத்தகைய தூழலில்தான் மிகவும் வரம்புக்குட்பட்ட அதிகாரம் கொண்ட குடியரசுத் துணைத் தலைவர் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் பதவிகளை நாராயணன் வகித்தார்.

பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டபோது, காந்தியின் படுகொலைக்குப் பிறகு நடந்த மிகவும் துயரமான சம்பவமாக அதை அவர் வர்ணித்தார். தனது அதிகார வரம்புக்குட்பட்டு இந்துத்துவத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் காரியங்களை அவர் செய்தார். அப்போதிருந்த பா.ஜ.க. அரசு கல்வியைக் காவிய மாக்ருவதில் மிகவும் முனைப்புக் காட்டியது. தனது திட்டத்துக்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகள் துணைவேந்தர்களாக நியமிக்க முயற்சித்தது. அப்படியான முயற்சிகள் பலவற்றை முறியடித்துப் பல்கலைக்கழகங்களை மட்டுமல்லாது, கல்வியின் மதச்சார்பற்ற தன்மையையும் நாராயணன் காப்பாற்றினார்.

மிகக் குறைந்த வயதிலேயே பல்வேறு நாடுகளுக்கும் தூதராக நியமிக்கப்பட்ட நாராயணன் தனது அறிவுத் திறனாலும் அமைதியும் கனிவும் நிரம்பிய அணுகுமுறை யினாலும் அந்த நாடுகளுடனான உறவை மேம்படுத்தினார். அவரது ஆற்றலை உணர்ந்த தால்தான் அவசர நிலையை அமல்படுத்தி உள்நாட்டில் கடும் எதிர்ப்பைச் சந்தித்துக்கொண்டிருந்த இந்திரா காந்தி சீனாவின் தூதராக நாராயணனை நியமித்தார். இந்தோ-சீன யுத்தத்துக்குப் பின்னால் மிகவும் கெட்டுப்போயிருந்த சீனாவுடனான உறவைப் பதுப்பிக்க நாராயணனைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சீன வரலாறு மற்றும் பண்பாடு குறித்து அவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த அறிவும் ஒரு காரணம்.

"வெளியறவுக் கொள்கையைத் தீர்மானிக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கு அடிப்படைக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை இருப்பதில்லை" என்று ஒருமுறை அம்பேத்கர் ராஜ்யசபாவில் பேசும் போது (22.6.1954) குறிப்பிட்டது

மிகையானதல்ல. அந்தப் பேச்சின் போது மாவோவின் (Mao Tse Tung) பஞ்சசீலக் கொள்கையை அவர் கடுமையாக விமர்சித்தார். பௌத்த மதத்தின் சாரமாக விளங்கும் பஞ்சசீலம் என்பதற்கும் மாவோ பின் பற்றும் அரசியலுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்றார் அம்பேத்கர். அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் ரஷ்யாவைப் பற்றியும் சீனாவைப் பற்றியும் அம்பேத்கர் செய்த எச்சரிக்கையைப் பொருட்படுத்தவில்லை. கம்யூனிஸம் என்னும் தத்துவத்தை அணுகுவதற்கும் அன்றைக்கு இருந்த ரஷ்ய, சீன அரசுகளை அணுகுவதற்கும் நிச்சயம் வேறுபாடு உண்டு. அதைக் காங்கிரஸ் காரர்களும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இந்தியாவிலிருந்த கம்யூனிஸ்டுகளும் விளங்கிக்கொள்ளவில்லை. சீனாவைப் பற்றியும் அமெரிக்கா குறித்தும் அம்பேத்கர் கொண்டிருந்த அணுகுமுறையின் தொடர்ச்சியை நாம் நாராயணனிடம் பார்க்கலாம். கிளிண்டன் இந்தியா வந்தபோது நாராயணன் ஆற்றிய உரையும் உலகமயமாக்கல் குறித்து அவர் செய்த எச்சரிக்கைகளும் அதன் தடயங்களைத் தாங்கியுள்ளன.

குடியரசுத் தலைவர் பதவி என்பது "ரப்பர் ஸ்டாம்பு" என்பதாகவே கருதப்பட்டுவந்தது. அதற்கு ஒரு மரியாதையை உருவாக்கியவர் நாராயணன். 1984இல் நடந்த டெல்லிக் கலவரத்தின்போது ஆயிரக்கணக்கான சீக்கியர்கள் கொல்லப்பட்ட நேரத்தில் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த ஜெயிலிங் எப்படி நடந்துகொண்டார் என்பதைத் தனது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து குஷ்வந்த் சிங் எழுதியுள்ளார். அத்துடன் ஓப்பிட்டால் நாராயணன் செய்தவற்றின் முக்கியத்துவம் நமக்குப் புரியும்.

நாராயணனின் பேச்சுகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதைவிடவும், முஸ்லிம்களைப் பற்றியும் பெண்களைப் பற்றியும் அவர் பேசியதே அதிகம். குஜராத் படுகொலையின்போது பிரதமருக்குத் தான் கடிதங்கள் எழுதியது பற்றியும் தொலைபேசியில் கூறியது பற்றியும் பின்னாளில் பேட்டி ஒன்றில் நாராயணன் கூறியிருந்தார். குஜராத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட ராணுவத்துக்குச் சடுவதற்கான உத்தரவு வழங்கப்படாததையும் அந்தப் படுகொலையில் மத்திய மாநில அரசுகளின் கூட்டுச்சதி இருந்ததையும் அந்தப் பேட்டியில் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். பிரதமருக்கு அவர் எழுதிய கடிதங்கள் வெளிவந்தால்தான் குஜராத் வன்முறையின் பின்னே இருந்த உண்மையான நபர்கள் யார் யார் என வெளி உலகுக்குப் புலப்படும்.

கோட்டயத்தில் தான் வசித்த வீடு பின்னாளில் ஒரு மாணவர் விடுதியாக இருந்ததையும் அதில் நாராயணன் தங்கிப் படித்ததாகத் தெரியவந்ததையும் சுந்தர ராமசாமி விவரித்திருக்கிறார் (இறந்த காலம் பெற்ற உயிர்). “என்றாவது கே.ஆர். நாராயணனைச் சந்திக்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தால் இந்தச் செய்தியைச் சொல்லித்தான் அவருடனான பேச்சைத் தொடங்க வேண்டும்” என்று சு.ரா. எழுதியிருந்தார். அவருக்குக் கிடைக்காத அந்த “பாக்கியம்” எனக்குக் கிடைத்தது. 1999 செப்டம்பரில் நான் அவரைக் குடியரசுத் தலைவர் மாளிகையில் சந்தித்தேன். அப்போது

நடந்து முடிந்திருந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலின்போது சிதம்பரம் தொகுதியில் நடைபெற்ற வன்முறை குறித்து அவரிடம் புகார் செய்வதற்காகச் சென்ற விடுதலைச் சிறுத்தைகளின் குழுவில் நானும் இடம்பெற்றிருந்தேன். ஒரு மணி நேரத்துக்கும் கூடுதலாக அவரோடு பேசிக்கொண்டிருந்தோம். எங்கள் ஓவ்வொருவரது கையையும் பற்றிக்கொண்டு எங்கள் முகங்களை மிக அருகில் வாஞ்சையோடு கூர்ந்து நோக்கியபடி அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவர் பற்றியிருந்த எனது கையில் அவரை இப்போது நான் உணர்கிறேன். தாரை எதுவும் வார்க்காமலே எனக்குள் ஏதோ ஒன்றை

அவர் வழங்கியதுபோல இப்போது ஒரு உணர்வு. அதை இன்னதென்று என்னால் கூற முடியவில்லை.

வெற்றிகரமான தூதுவர்; ஆழ்ந்த படிப்பாளி; விடாமுயற்சியும் கடின உழைப்பும் கொண்டவர்; பெரிய அறிவாளி; மனித நேயம் மிக்கவர்; சமரசம் செய்துகொள்ளாத போராளி என அவருக்குப் பல பரிமாணங்கள் உள்ளன. அவரிடமிருந்து ஏதேனும் ஒன்றை நான் பெற்றுக்கொண்டது உண்மையாக இருக்குமானால் அது அவரது சுயமரியாதைப் பண்பாக இருக்க வேண்டும் என்பது என் ஆசை.

அஞ்சலி: நிர்மல் வர்மா

ரொட்டிக்குத் தொட்டுக்கொள்ள சுதந்திரம்

உபேந்திரகுமார்

நிர்மல் வர்மாவின் தாய் அவரிடம் ஒரு முறை கேட்டதாகக் கூறப்படுவது: நீ ஏன் உன் அண்ணன் ராம்குமார் மாதிரி எழுதக் கூடாது? நல்ல வேளை நிர்மல் வர்மா தாய் சொன்னதைக் கேட்கவில்லை. கேட்டிருந்தாரானால் அவருக்கே உரித்தான அந்த நடை இந்திக்குக் கிடைத்திராது. இன்று அவரைப் பின்பற்றி எழுதும் எழுத தாளர்கள் அவர் தாய் சொல்லைத் தட்டியதற்காக நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

25, அக்டோபர் 2005ல் மறைந்த நிர்மல் வர்மா 1929ல் பிறந்தார். என்றமே நல்ல உடல்நிலை கிடையாது. படித்தது புகழ் பெற்ற தில்லி சேயின்ட் ஸ்கூலில் கல்லூரியில். லண்டனிலும் செக்கோஸ்லோவாக் கியாவிலும் பணியாற்றினாலும் வாழ்வில் பெரும் பகுதியை தில்லி கரோல் பாக் பர்லாதி (மொட்டைமாடி அறை) ஒன்றில் கழித்தவர். கல்யாணம் செய்துகொண்டது அறுபதைத் தாண்டியபின்.

ஓர் எழுத்தாளராகவே வாழ்க்கையை வாழ்ந்து முடித்த அவர் தனது வறுமையைப் பற்றி அதிகம் பேசாதவர். அவரைச் சுற்றி ஒரு மெனம எப்போதும் சூழ்ந்திருந்தது. அவரது கதைகள் வாழ்க்கையின் மேடு பள்ளங்களையும் ஆணுக்குப் பெண்மீது இருக்கும் மயக்கத்தையும் வாழ்வு ஒரு நாள் எதிர்பாராமல் முடிந்துவிடும் பயங்கரத்தையும் பற்றிப் பேசுபவை. அவற்றில் பல, மனித ஒழுக்கம் சார்ந்தவை. ஆனால் அவை இன்று பரவலாகக் காணப்படும் ஒழுக்கக்

குழப்பங்களுக்கு பதில் சொல்கிறேன் என்று வருவதில்லை. மாறாக நமக்கு அவற்றைப் பற்றி ஒரு அறிதலைக் கொடுக்கின்றன. அவை நம் மீது செலுத்தும் வன்முறையைப் பற்றிப் பேசுகின்றன.

நிர்மல் வர்மாவின் கதைகளைப் புரிந்துகொள்வது அவ்வளவு எளிதல்ல. ஆனால் அவற்றைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்வது மிகவும் எளிது. அவர் தன்னை ஒரு ஹிந்துவாக அறிந்து கொண்டதற்காகப் பல முறை தாக்கப் பட்டிருக்கிறார் - அந்த அறிதலின் சுவடுகூட அவரது எழுத்துக்களில் காணப்படவில்லை என்றாலும். நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவத்தின் மீது அவருக்கு இருந்த ஐயங்களுக்கு அவர் கடைசிவரையில் நேர்மையான பதில்களைத் தேட முயன்றார். ஹிந்தி எழுத்தாளர்களில் இவரைப் போல் பலரும் இப்பதில்களைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இவருக்குத்தான் ஹிந்துத்துவ முத்திரை விழுந்துவிட்டது.

ஹிந்தி மொழியில் எழுதுபவர்களில் அதிகம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டவர் நிர்மல் வர்மாதான். இந்திய மொழிகளில் மட்டுமின்றிப் பல ஐரோப்பிய மொழிகளில் அவரது கதைகளும் கட்டுரைகளும் மொழிபெயர்க்கப்படும். சாஃத்யு அஃத்யாமி விருதும் ஞானபீட விருதும் அவருக்குக்



கிடைத்தன. அவருடைய சிறுகதை “மாயா தர்பண்” குமார் சகானியால் படமாக எடுக்கப்பட்டது. நிர்மல் வர்மாவிற்கு அதிகம் திருப்தி தராத படம் அது.

அவரது நாவல்கள் அரசியல் அதிகம் பேசாதவை - இரவு ரிப்போர்ட்டர் என்ற ஒரு நாவலைத் தவிர. ஆனால் அவரது கட்டுரைகளில் பல அரசியல் சார்ந்தவை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினராக இருந்த அவர் 1968 செக்கோஸ்லோவாக்கிய ஆக்கிரமிப்பிற்குப் பின் கட்சியை விட்டு வெளியே வந்தார். அன்று அது மிகத் துணிச்சலான செயலாகக் கருதப்பட்டது. அவரசநிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டபோது அதை வன்மையாக எதிர்த்தவர்களில் நிர்மல் வர்மாவும் ஒருவர்.

‘இந்தியாவிற்கு தேவை ரொட்டி தான்; சுதந்திரம் அல்ல’ என்னும் சஞ்சய் காந்தியின் கூற்றுக்கு நிர்மல் வர்மா சொன்ன பதில்: ரொட்டிக்குத் தொட்டுக்கொள்ள சுதந்திரம் அவசியம் தேவை.

(காலச்சுவடு இதழுக்காகப் புகழ் பெற்ற ஹிந்திக் கவிஞர் உபேந்திர குமார் எழுதிய கட்டுரை இது. தமிழில்: பி.ஏ. கிருஷ்ணன். வாமாவின் நேர் காணல் காலச்சுவடு இதழ் 37இல் (2001, செப்-அக்) வெளிவந்தது (சுரிப்பிடத்தக்கது))

அஞ்சலி: அம்ரிதா ப்ரீதம் (1919 – 2005)

வெங்கட் சாமிநாதன்

சிகரெட் சாம்பலும் கவிதையாகும்



என்ன அர்த்தமும் கற்பித்துக்கொள்ளலாம். பேசப்படுவதற்குக் கேட்பானேன? அதற்கு அவரது அழகும் சுதந்திரப் பெண்ணியச் சிந்தனைகளும் மாறி வரும் கவித்துவ ஆளுமையும் அக்கவித்துவ ஆளுமையில் அந்நாள்களில் இக்கவிதைத் தொகுப்பு ஒரு சிறப்பான இடம் பெற்றது. அம்ரிதா ப்ரீதம் இக்கவிதைத் தொகுப்புக்குப் பிறகு புகழின் உச்சிக்கே சென்றார். அம்ரிதாவின் பெயர் சொல்ல அவர் முத்திரை பதிக்க இத்தொகுப்பு ஒன்றே போதுமாயிருந்தது.

அக்காலம் இடதுசாரிகளின் காலம். நாடகத்தில் Indian People's Theatre Association உம் ஓவியத்தில் Progressive Painters உம் தோன்றிய காலம். டெல்லியோ பஞ்சாபோ அம்ரிதாவோ தப்பவில்லை. அம்ரிதாவின் சிந்தனைகளும் வளர்ச்சியும் அதற்கு ஏதுவாகவே இருந்தன. இடதுசாரிகளின் ஆதரவு ஓர் அமைப்பின் ஆதரவு. உலக அமைப்பின் ஆதரவு. பிரசார ஆதரவு. ரஷ்யா, கிழக்கு ஐரோப்பா வெங்கும் புகழ் பரப்பும் ஆதரவு. தமிழ்நாட்டு முற்போக்குகள் பெறும் வசதிகள் போன்றது. சோவியத் லாண்ட்பரிசு, ரஷ்யப் பயணம், கிழக்கு ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு மொழி பெயர்ப்பு இத்தியாதி. ஆனால், அம்ரிதாவின் பிராபல்யத்துக்கும் புகழுக்கும் அவரது அழகு, இடதுசாரி ஆதரவு, கவித்துவம் எல்லாமே உதவின. அதற்கும் மேல் சுதந்திர தாகம் கொண்ட அவரது வாழ்க்கை. அது தன்முனைப்புக் கொண்ட பெண்ணியம். தன் ஆளுமையிலிருந்து கிளர்ந்த பெண்ணியம். சுதந்திரம். அது கோட்பாடாகப் பெறப்பட்டதல்ல.

நம் இலக்கியத்தில், நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது (இன்னா நாற்பது, திணை மொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, ஹனுமான் சாலீஸா இத்யாதி) என்று பாட்கள் இருப்பது போல, பாராமா என்றொரு வகை உண்டு. பன்னிரண்டு மாதம் என்று பொருள். ஒவ்வொரு மாதமாக, பன்னிரண்டு மாதங்களும் மாறும் பருவங்களுக்கு ஏற்பத் தனித்திருக்கும் காதலி அல்லது மனைவி தன் பிரிவின் உணர்வுகளையும் ஏக்கங்களையும் சொல்வதாக இருக்கும். மாறும் பருவங்களுக்கேற்ப அவள் உணர்வுகளும் மாறும். ஸூஃபி கவிஞர்களின் பாரமாவில் காதல் புக்தி உணர்வாக மாறும். அம்ரிதா பாடும் பாரமா எப்படியிருக்கும்? சம்பிரதாயம் பற்றியெல்லாம்தான் அவருக்குக் கவலையில்லையே! அவர் வழியில் புரட்சிதான். தான் விரும்பி ஏங்கிய சூகல்களை எக்கங்களை எல்லாம்

ஒரு சீக்கிய மதப் பிரசாகர் குடும்பத்தில் - கிராந்தி என்பார்கள்- பிறந்தவர் என்றால், அப்படியா, ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என்றும் சொல்லலாம்; அதெப்படி இருக்க முடியும் என்றும் கேட்கலாம். அவர் எழுத்திலும் வாழ்க்கையிலும் இரண்டிற்கும் தடயங்கள் காண முடியும். குடும்பச் சூழலிலிருந்து மரபார்ந்த கவிதை எழுதத் தெரிகிறது. பதினாறு வயதுப் பெண் என்ன கவிதை எழுதும்? அழகான பெண். கவர்ச்சியூட்டும் கண்கள். கவிதை எழுதுகிறாள். சீக்கிய குருக்கள் பற்றித் தன் தந்தை கிராந்தியிடமிருந்து கற்றவைதான் அவை. பரபரப்பிற்கும் ரசித்துப் பாராட்டும் பெரியவர்களுக்கும் கேட்பானேன்? கிராமத்திலிருந்து லாகூருக்கு வந்து அங்கு வியாபாரத்திலிருந்த ப்ரீதம் சிங்குக்கு மணம் செய்விக்கப்படுகிறார். பாகிஸ்தானாகப் பஞ்சாப் துண்டாடப்பட்டதும் டெல்லிக்குக் குடிபெயர்கிறார்கள். புகழ் பெற்ற அம்ரிதாவுக்கு டெல்லி வானெலியில் வேலை கிடைக்கிறது. கவிதையும் தன் முனைப்புக்கொண்ட பெண்மையும் வாணிபத்துடன் நீடித்த உறவு கொள்ள முடியவில்லை. அம்ரிதா விவாகரத்துப் பெற்றுப் பிரிந்து வாழ்கிறார் தன் மகனோடு.

லாகூரிலும் சரி, குடிபெயர்ந்து வாழ்ந்த டெல்லியிலும் சரி பஞ்சாபி எழுத்துலகில் அம்ரிதா மிகவும் பேசப்படும் கவியாகிறார். அவரது முதல் கவிதைத் தொகுப்பின் தலைப்பு அம்ருத் ஹரே(ன்) அம்ருத் அலை

கடந்த மாதக் கடைசியில், தன் 86ஆம் வயதில் மறைந்த அம்ரிதா ப்ரீதம் பற்றி எழுதுவது சுவாரஸ்யமான அதே சமயம் சிக்கலான விஷயமும் கூட. நிறைந்த புகழும் தன் வாழ்நாளிலேயே வெற்றியும் அடைந்தவர். இன்றைய பஞ்சாபி இலக்கியம் பற்றி நினைத்த மாதத்திரத்திலேயே முதலில் முன்னிற்பது அவரது பெயராகத்தான் இருக்கும். அந்தப் பெயர் நமது பிரக்ஞையில் கொண்டு சேர்க்கும் நினைவுகள் பஞ்சாபின் இலக்கியச் சரித்திரத்தையும் அரசியல் சரித்திரத்தையும் அந்த மண்ணின் பெண் பட்ட வேதனைகளையும் அதே சமயம் அந்தப் பெண் எல்லாவற்றையும் மீறித் தலை நிமிர்ந்து நிற்பதையும் கொண்டு சேர்க்கும். அவரது கவிதையில் பஞ்சாபின் ஸூஃபி கவிஞர்கள், துறவிகளின் நிழல் படிந்திருப்பதையும் காணலாம். மார்க்சியச் சமதர்மம் வந்துபோகும். எந்தத் தயக்கமுமற்ற, தன் தர்மங்களைத் தானே தீர்மானித்துக்கொண்ட ஒரு பெண்ணியவாதியையும் காணலாம். அந்தப் பெண்ணியக் கவிஞர், தான் விரும்பிய ஆண்களையெல்லாம் மிகத் தீவிரமாக நேசித்தவர். அதே சமயம் எந்த ஆணுக்கும் கட்டுப்பட்டவரும் அல்லர். பெண்ணியம் fashionable லேபிள் அகும் முன்னரே பெண்ணிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர். பெண்ணாக அதன் எல்லா அழகுகளோடும் வல்லமையோடும் வாழ்ந்தவர். தன் பெண்மையை வலியுறுத்தியவர்.

இத்தகைய ஒரு பெண், ஒரு கவி,

கொட்டி அவர் எழுதிய கவிதைத் தொகுப்பு *சுனேரே* அவருக்கு 1956இல் மையச் சாகித்திய அகாடமி பரிசைத் தந்தது (சாகித்திய அகாடமிக்கு முழு வில் தானும் ஒரு தேர்வாளராக இருந்துகொண்டு அம்ரிதா தானே தன் புத்தகத்தைப் பரிசுக்குத் தேர்ந்து கொண்டார் என்று குஷ்வந்த் சிங் குற்றம்சாட்டியுள்ளார். இப்படியான சமாச்சாரம் தமிழ் மரபு சார்ந்தது என்றாலும் பரிசு பெற்ற புத்தகத்தின் தகுதி என்னவோ தமிழ் மரபு சார்ந்தது அல்ல என்று மனம் சமாதானம் கொள்ளலாம்).

தன் சொந்த ஏக்கங்களை, தனி மனித வேதனையை அம்ரிதாவால் மனித குல ஏக்கங்களாக மாற்ற முடிந்திருக்கிறது. அவரது தனிப்பட்ட மார்க்சியம், நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் உள்ளார்ந்த தாக்கம் எல்லாம் அவரது கவித்துவத்திற்குத் தனிச்சிறப்பைத் தந்தன. இளம்வயதில் கிராந்தியான தந்தையிடம் கற்றதும் 'புல்லே ஷா', 'வாரிஸ் ஷா' பாடல்களின் தாக்கம் எல்லாம் அவரது கவித்துவத்தின் ரத்த நாடி. மத விரோதங்களும் ஸூஃபியும் இஸ்லாமும் ஹிந்து மதமும் பிளவு பட்டு நாடும் மக்களும் மொழியும் சிதறிப்போனதும் இரு பக்கமும் வாழ்க்கை சின்னாபின்னமாகிப் போனதும் ஆன traumaவே அம்ரிதா வின் பெரும்பாலான எழுத்துகளுக்குக் காரணமாயிற்று. அவ்வளவு சமீபத்திய தான் அனுபவித்த சோகம் படைப்பாக சாதாரணமாக மாறுவ தில்லை. அதற்குக் காலமும் தூரமும் தேவை என்பார்கள். ஆனால் மாறியுள்ளது. அம்ரிதாவின் கவித்துவத்தில். அது விதிவிலக்கு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். *லம்பியான் வதா(ன்)* [நீண்ட பயணங்கள்] (1948), *ஸர்கி வெலே* [விடியும் நேரம்] (1962) என்று தொடங்கி அது நீண்டு செல்கிறது.

ஆரம்ப காலக் கவிதைகள் அவருக்கு சீக்கிய சமுதாயத்திலேயே நிறைந்த புகழைத் தந்தன. ஆனால், எல்லோர் முன்னாலும் சிகரெட் பிடிக்கும், பேச்சிலும் எழுத்திலும் கட்டுக்கடங்காதவரை என்ன செய்ய முடியும்? அம்ரிதா ப்ரீதமே ஒரு கவிதையில் சொல்கிறார், 'என் வேதனைகளையெல்லாம் புகைத்துத் தள்ளுகிறேன். அதிலிருந்து விழும் சாம்பல் துகள்கள் கவிதைகளாகி விடுகின்றன.' இந்த வரிகளை அவரது வாழ்க்கைக்கும் கவிதைக்குமான ஓர் உருவகமாகவே (metaphor) பார்க்க வேண்டும் எனத் தோன்றுகிறது. வேதனைகள் என்று அவர் சொன்னது அவரது தனிப்பட்ட வேதனைகள் மட்டும் அல்ல. அவை விஸ்வரூபம் பெற்றுப் பெண்ணின், மனிதனின் வேதனைகளாகின்றன. ஒஷோவை அவர் மிகவும் மதித்தார். அதை ஒரு

கவிதையாகவும் எழுதியுள்ளார். ஹிந்தியில் அவர் தன் பாணியில் வாசிக்கக் கேட்ட ஞாபகத்தில் சொல்கிறேன், 'உயிர் பெற்ற சப்தம் கவிதையாகிறது. அடுத்தடுத்த கட்டங்களில் வளர்ச்சி பெற்ற அந்த ஜீவன் கடைசியில் பெறும் ரூபம் ஒஷோ' என்னும் அந்த தத்தில் அந்தக் கவிதை இருக்கும். அவர் கவிதை வாசிக்கும் பாணி கவிதைக்கு ஒரு சப்த ரூபம் கொடுக்கும். ஆனால், அவர் கட்டுரைப் பேச்சு வாசகங்களுக்கும் அதே பாணியைக் கையாளும்போது, நமது தமிழ் தொலைக்காட்சிகளில் வரும் anchor களின் அறுவைதான் நினைவுக்கு வந்து வெறுப்பேற்றும். விஷயம் தெரிந்த பஞ்சாபி, உருது இலக்கிய வாதிகள் அம்ரிதாவின் சிறுகதை, நாவல்களை அதிகம் பொருட்படுத்துவ தில்லை. இருப்பினும் அவரது ஒரு நாவல் (*பிஞ்சு*) திரைப்படமாகியுள்ளது.

நிறைய எழுதினார் அம்ரிதா. கவிதைகளாகவும் வசன நூல்களாக வும். தன்னிச்சையாகத் தன் வாழ்வைப் பூரணமாக வாழ்ந்தவர். பெற்ற தும் பெற ஏங்கியதும் எல்லாமாகத் தான்; கொடுத்ததும் ஏங்கவைத்ததும் தான். தயக்கமில்லாமல் தன்னை வெளிக்காட்டிக்கொண்டார் அம்ரிதா. ஒரு காவியப் பரப்பிற்கு எழுதி விஸ்தரிக்க வேண்டிய தன் வாழ்க்கையை எழுத வந்தவர் அதை *ர்சீதி டிக்கட் (1976)* என்று அழைத்தார். *ர்சீதி டிக்கட்டில்* தன் பிறப்பிலிருந்து ஆரம்ப வருடங்களையும் தன் பெற்றோரைப் பற்றியும் சொல்லிக் கொண்டு வந்தவர், உடனே டெல்லிக்குத் தாவுகிறார். இம்ரோஸுடனான வாழ்க்கைக்கு விந்துவிடுகிறார். இடைப்பட்ட காலம் கிட்டத்தட்ட 35 வருடங்கள் மாயமாகிவிடுகின்றன.

மண வாழ்க்கை பற்றிப் பேச அவர் விரும்பவில்லை. ஆனால் மற்ற பஞ்சாபி, உருது இலக்கியவாதிகளுடனான தன் உறவுகள் பற்றிப் பேச அவர் தயங்கவில்லை. அந்த அளவுக்கு வெளிப்படையாக, சொல்ல நினைத்த வற்றைத் தங்காது சொன்னவர் அவர். மிகுந்த பரபரப்பையும் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்திய படைப்பு அது. மராத்தியில் ஹம்ஸா வாடேகர் என்னும் நாடக சினிமா நடிகையின் சுயசரிதம் நினைவுக்கு வருகிறது. அதற்கு ஒரு நீண்ட பாரம்பரியம் உண்டு. மார்க்கஸ் அரேலியஸ், ரூஸோ, காந்தி என்று அது நீளும்.

தன்னிச்சையாகத் தனக்குத் தான் விதித்துக்கொண்ட தர்மங்களுக்கேற்பவே வாழும் இவ்வழகிய கவிதையைக் காதுலித்தவர்கள் அனேகர். தாங்கள் அம்ரிதாவுடன் நெருக்கமாக இருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டவர்களும் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்ட தில் பெருமைப்பட்டவர்களும் உண்டு.

இது பற்றியெல்லாம் அம்ரிதா கவலைப்பட்டவரும் அல்ல. இப்பரபரப்பும் அவருக்கு வேண்டித்தான் இருந்தது போலும். உலகறிந்து அவர் மிகவும் ஆசைப்பட்டது ஷாஹிர் லாதியானா வக்காக, அவரை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து உபசரித்ததுதான் மிச்சம். மனிதர் குடித்துவிட்டு நினைவிழந்து போகப் பொழுது அப்படியே கழிந்தது என்று செய்தி. அம்ரிதாவின் மகனே அம்மாவிடம் கேட்டானாம், 'அம்மா, எல்லோரும் நான் ஷாஹிர் லாதி யானாவுக்குப் பிறந்தவன் என்கிறார் களே?' என்று. அதற்கு, 'அதுதான் நான் ஆசைப்பட்டது, மகனே' என்றாராம் அம்ரிதா.

இம்ரோஸ் என்னும் பெயர் கொண்ட தாடி மழித்துக்கொண்ட சீக்கியருடன் தான் அவர் வாழ்ந்தார். அம்ரிதாவின் கடைசி முச்சுவரை தன்னை அவரது நிழலாக்கிக்கொண்டு வாழ்ந்தவர் இம்ரோஸ். வீட்டில் உபசரணை, அம்ரிதாவின் புத்தகங்களுக்கு அட்டைப் பட ஓவியங்கள், மரணத்துக்கு முன்படுக்கையில் கிடந்த காலம் முழுவதும் நாஸ் சேவை. அதிர்ஷ்டக் காரர்தான் அம்ரிதா. இம்ரோஸுடனான வாழ்க்கையைக் கொண்டாடும் முகமாக அவர் எழுதிய *காகஸ் த்தெ கேன்வாஸ்* (காகிதமும் காண்ட்வாசும்) என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு 1980இலோ என்னவோ ஞானபீடப் பரிசு பெற்றது. வாழ்க்கை பற்றிய அவரது சிந்தனைகளும் கற்பனைப் பார்வையும் (romanticism) கலந்த கவிதைகள் அடங்கியது. அவரது பிற காலக் கவித்துவ ஆளுமையைச் சொல்லும் தொகுப்பு இது.

அம்ரிதாவைவிடச் சிறந்த கவித்துவமும் ஒரே சீரான வாழ்க்கையும் கொண்டவர்கள் எனப் ப்ரஜோத்தகௌர் போன்றவர்களைச் சிலர் சொல்லக் கூடும். ஆனால் தன் வாழ்க்கையிலும் எழுத்திலும் வாழும் விதியைத் தானே விதித்துக்கொண்டவர், ஒரு colourful personஆன அம்ரிதா சுவாரசியமும் ஈர்ப்பும் கொண்டவர். பஞ்சாபின் கவிதைப் பாரம்பரியத்தின் பிரகாசமான பிரதிநிதி அவர். அரசுகளும் இலக்கிய நிறுவனங்களும் சமூகமும் தரக்கூடிய எல்லாப் பரிசுகளையும் செல்வத்தையும் செல்வாக்கையும் பெற்றவர் அம்ரிதா. அயோவாவின் கவர்னர், ஓர் அம்மையார், அம்ரிதா ப்ரீதமேச் சந்திக்கும் தன் விருப்பத்தை, 'தன்னிச்சைப்படி வாழ்ந்த, எழுதிய பெண்மணியைச் சந்திக்க விரும்புகிறேன்' எனத் தெரிவித்தாராம். 'அஜ்மை(ம்) வாரிஸ் ஷா நு ஆக்கா(ன்)' என்னும் சக்தியும் சோகமும் நிறைந்த சொற்களைக் காலாத்தீதக் குரலாக்கும் வல்லமை எல்லோருக்கும் இருப்ப தில்லை. சிகரெட் சாம்பல் தூளும் கவிதைகளாகும் அம்ரிதாவின் விரல் நுனியிலிருந்து விழுந்தால். ●

பத்தி



சக்கரியா

அப்துல் நாசர் மதனி என்னும் குடிமகனும் பிற குடிமகனும் குற்றப்பத்திரிகையோ விசாரணையோ இல்லாமல் கோயமுத்தூர் சிறையில் அடைக்கப் பட்டு ஏழு நீண்ட வருடங்கள் கழிந்துவிட்டன. இந்த விஷயத்தில் மதனியின் பெயர் எடுத்துச் சொல்லப் படுவது அவர் ஓர் அரசியல் கட்சியின் தலைவர், பிரபலமானவர் என்பதனால் மட்டுமே. மற்ற கைதிகளும் குடியரிமைகளும் குடும்பங்களும் மனித உறவுகளும் கொண்டவர்களே.

இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆட்சியமைப்பு, தனது கைகளால் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் மறைவற்ற, நம்ப முடியாததென்று தோன்றக்கூடிய, மனித உரிமை மீறலின் இரைகள். நாம் குற்றவாளிகளாக இருந்தாலும் இல்லையென்றாலும் உங்களுக்கோ எனக்கோ இது நேர்ந்திருக்கலாம்; இனி நேராது என்றும் சொல்வதற்கில்லை.

நாம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் ஜனநாயக அமைப்பு எந்த அளவுக்குத் தொட்டால் நொறுங்கிவிடக்கூடியது என்றும் நாம் ஒட்டுப்போட்டு உருவாக்கும் ஆட்சியமைப்புகள் எந்த அளவுக்கு இதயமில்லாதவை என்னும் அச்சம் தரும் உண்மையின் கொடூர உதாரணங்கள்தாம் மதனியும் அவர் கூட்டாளிகளும்.

புரட்சித் தலைவியும் கண்ணீர்த் துளிகளின் சாபமும்

ஏழு ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்ட இந்த மனித உரிமை அழிப்புக்கு முன்னால் ஊடகங்களும் அறிவுஜீவிகளும் சமூகப் பணியாளர்களும் மௌனமாக நிற்பதைக் காணலாம். கோக்கோகோலா போன்ற முட்டாள்பானத்துக்கு எதிராகச் சிலர் நடத்தும் போராட்ட நாடகங்களைப் பார்க்கும்போது என் ரத்தம் கொதிப்பதும் இந்தக் காரணத்தால்தான். கோக்கோகோலாவைவிட எத்தனையோ மடங்கு வலிமை கொண்ட, பயங்கரங்கொண்ட ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகத்தான் நமது ஆட்சியமைப்புகள் பெரும்பாலும் நடந்துகொள்கின்றன. நமது அரசு அமைப்புகளின் வஞ்சனைக்கும் வாக்குறுதி மீறலுக்கும் கபடத்துக்கும் கொடூரத்துக்கும் பக்கத்தில் வர எந்த கோக்கோகோலாவால் முடியும்? எந்த பெப்ஸியால் முடியும்?

மதனியும் சக கைதிகளும் செய்த குற்றம் என்ன வென்று சொல்ல அவர்களைச் சிறை வைத்திருப்பவர்களின் நாவு எழுவதில்லை. அதே சமயம் ஏழு ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு ஜாமீன் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதனி தீவிர நோய்க்கு ஆளாகியிருப்பவர். மற்ற கைதிகளும் அவரவர்களுடைய கடுமையான வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் குற்றம் புரிந்தவர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதைப் போலவோ அதைவிட அதிகமாகவோ தண்டனைக் காலத்தைச் சிறையில் கழித்திருக்கிறார்கள். குற்றப் பத்திரிகை வழங்குவதில் மட்டும் அவர்களுக்கு விலங்கு பூட்டிய கரங்களுக்கு பலவீனம். நீதிமன்றத்தின் முன் விசாரணைக்காக அவர்களை ஆஜர்படுத்துவதில் யாருக்கோ பயம்.

யாருடைய நெஞ்சங்களோ அதை நினைத்து அடித்துக்கொள்கின்றன. ஒருவேளை இந்த நபர்களின் சிந்தனை இப்படியிருக்கலாம்:

கட்டுக்கதைகள் அம்பலமாகும் அந்த பயங்கர நாளை எதிர்கொள்வதைவிட மதனியையும் சக மனிதர்களையும் விலங்குகளைப் போல் கூண்டில் அடைத்து வைப்பதே நல்லது - "மோதீலுக்கு (என்கவுண்டருக்கு!) இரையாக அவர்களது சடலங்களை சௌகரியமான ஒரு நாள் பார்க்கும்வரை. நாம் வாழ்வது இருபத்தி யொன்றாம் நூற்றாண்டின் இந்தியாவிலாம்! சுதந்திரத்தின் ஐம்பத்தெட்டு ஆண்டுகளைக் கடந்த இந்தியாவிலாம்!

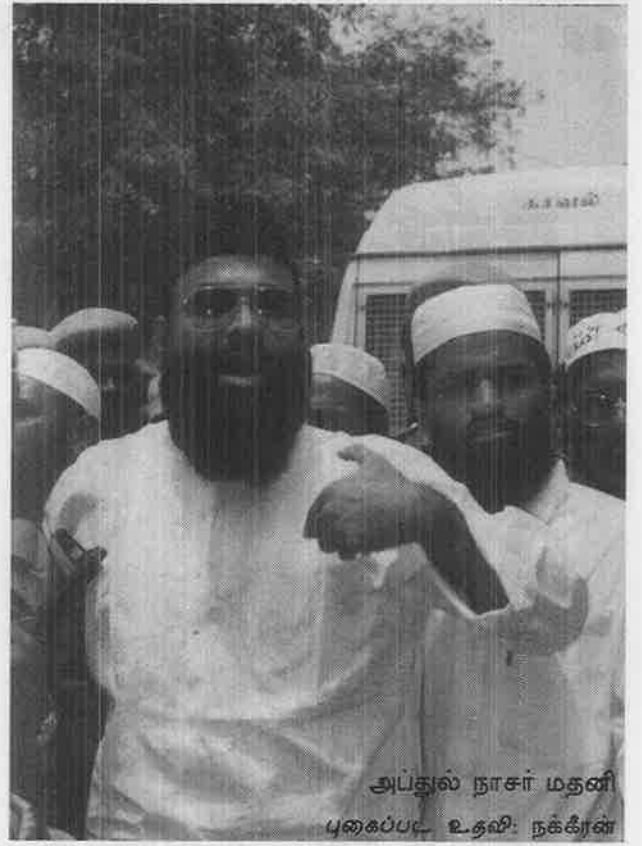
இந்தக் கைதிகள் அடைக்கப்பட்டிருப்பது திருவள்ளூரின் தமிழ்நாட்டில். சுப்ரமணிய பாரதியின் தமிழ்நாட்டில். பெரியாரின் தமிழ்நாட்டில். தமிழ்நாட்டின் இரண்டு அரசுகள்தாம் இந்தக் கொடூரமான அரசியல் அமைப்புச் சட்டமீறலுக்கும் மனித உரிமை மீறலுக்குமான பொறுப்பைப் பங்கிட்டுக்கொள்கின்றன. அவர்களைக் கைது செய்ததும் குற்றப்பத்திரிகையில்லா

மல் இரண்டாண்டுகளுக்கு மேலாகச் சிறையில் தள்ளியதும் தி.மு.க. அரசு. கலைஞர் கருணாநிதியென்ற பண்பாட்டு நாயகரும் அறிவாளியுமான நபர் முதல்வராக இருந்த அரசு. தி.மு.க. அரசிடமிருந்து இந்தப் பிசாசுத்தனமான மரபை அ.இ.அ.தி.மு.க. ஏற்றுக் கொண்டும் ஐந்தாண்டுகள் கடந்துவிட்டன. 'புரட்சித் தலைவியும் சந்தேகமில்லாமல் ஆட்சித் திறனில் நிபுணருமான செல்வி ஜெயலலிதாதான் முதல்வர். ஆனால், ஜெயலலிதாவும் இந்த அவலமான போலி நாடகத்தைத் தொடர அவருக்கேயான காரணங்களும் இருக்கலாம். இந்தக் கைதிகளின் வாழ்க்கையை நசுக்கித் தேய்த்து உருவான ரத்தத் திரைக்குப் பின்னால் யாரெல்லாமோ காப்பாற்றப்படுகிறார்கள். யார் யாருடையதோ பாவங்களும் குற்றங்களும் பொய்களும் என்றென்றைக்குமாக மறைக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் எந்த அளவுக்கு வலிமையானவர்களாக இருக்க வேண்டும்! இல்லையென்றால் இந்த அளவுக்கு வெளிப்படையான அப்பட்டமான அரசியல் சட்ட மீறலுக்கு இரண்டு முதலமைச்சர்களை விளக்குப் பிடிக்கவைக்க அவர்களால் எப்படி முடிந்தது?

இந்தக் கைதிகளின் மேல் சுமத்தப்பட்டிருக்கும் குற்றம் 1998இல் கோயமுத்தூரில் எல்.கே. அத்வானி பங்கேற்ற நிகழ்ச்சியில் நடந்த குண்டு வெடிப்பு. அந்த குண்டு வெடிப்பால் மிக அதிக ஆதாயம் பெற்றது அத்வானியின் கட்சியும் அது தலைமை தாங்கிய முன்னணியுமே என்று தமிழ்நாட்டில் கண்களைத் திறந்து வைத்திருக்கிற எந்தச் சிறுபிள்ளைக்கும் தெரியும்.

சுவாரஸ்யமான, ஆனால் அச்சம் தரக்கூடிய ஒரு புள்ளிவிவரத்தை அண்மையில் காண நேர்ந்தது. பி.ஜே.பி. ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவில் பொதுக் கூட்ட நிகழ்ச்சிகளில் நடந்த குண்டு வெடிப்புகளின் கணக்குகள் அவை. நவீன இந்தியாவின் வரலாற்றில் எந்த ஆட்சிக் காலத்திலும் இந்த அளவு குண்டு வெடிப்புகள் நிகழ்ந்ததில்லையாம். அது மட்டுமல்ல ஒவ்வொரு சம்பவமும் குறிதவறாததும் கூட. அதாவது ஆட்சிப் பீடத்தை அவ்வப்போதைய சிக்கல்களிலிருந்து புகைத்திரை மூலம் காப்பாற்றியவை, ஊடகங்களின் கவனத்தையும் மக்களின் கவனத்தையும் திசை திருப்பியவை.

தமிழ்நாட்டில் 1998இல் பி.ஜே.பி. துளிர்விட்டதற்குப் பின்னால் என்னென்ன உண்மை வெடிகள் மறைந்திருக்கின்றனவென்று யாருக்குத் தெரியும்? அவர்களுக்குத்



அப்துல் நாசர் மதனி
புகைப்பட உதவி: நக்கீரன்

தமிழ்ச் சூரியனின் கீழே ஓர் இடம் கொடுத்தது கலைஞரின் வலுவான கரங்களாக இருக்கலாம். திராவிடத் தன்மானத்துக்கும் மதச் சார்பின்மைக்கும் முற்போக்குக் கொள்கைகளுக்கும் உயர்த்தியிருந்த அந்தக் கரங்கள் ஒருபோதும் செய்யக் கூடாத பாவம் அது. மதனியும் சக கைதிகளும் அனுபவிக்கும் நீதி மறுப்பு, மனித உரிமை மறுப்புப் பற்றி தி.மு.க. அர்த்தமுள்ள மௌனத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறது என்பதும் கவனத்துக்குரியது.

எல்லா மத நூல்களும் ஒரே குரலில் எடுத்துச் சொல்கிற ஓர் உண்மை: நீதிமானின் சாபம் குலத்தை நாசமாக்கும். ஏழு ஆண்டுகளாகக் குற்றப்பத்திரிகையோ விசாரணையோ இல்லாமல் சிறையிலடைக்கப்பட்டுள்ள மதனியும் சக மனிதர்களும் குற்றமற்றவர்கள் என்றால் புரட்சித் தலைவி கொடூரமான தார்மீக அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்ள நேரும். ஒருவேளை இந்த விஷயத்தில் அவர் ஆதரவற்றவராகவும் இருக்கலாம். அவரது கைகளைக் கட்டிப்போடும் வலிமையுள்ளவர்கள் இதன் பின்னால் இருக்கலாம். ஆனால், பிரஜைகளின் ரத்தத்தின் பொறுப்பு அரசியின் மீதே படியும். இந்தக் கைதிகளின் குடும்பத்தினர் சிந்தும் கண்ணீர்த் துளிகள் ஒவ்வொன்றும் அணையாத தீச்சுவாலைகளாக, புரட்சித் தலைவி ரட்சிப்புத் தேடும் ஆலயங்களுக்கும் ஆன்மீகச் சன்னிதானங்களுக்கும் உண்மைக்காகச் சாட்சி சொல்லப் பின்தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். நீதியின் சாபத்தைவிட, கண்ணீரின் சாபத்தைவிட அழிவில்லாத இன்னொரு சாபமில்லை.

தமிழில்: சுகுமாரன்

விரும்பும் நூலை வீட்டிலிருந்தே பெற...

அனுப்பும் செலவு எம்முடையது
☎: 94422-22204
தொடர்புகொள்ளுங்கள்; நூல் வீடு தேடி வரும்

தான் புகாம்

31.4 தென்னூர் நெடுஞ்சாலை,
ஹிந்தி பிரச்சார சபா எதிரில்,
தென்னூர், திருச்சி 620 017.
☎ 0431 - 3098934

கி. ராஜநாராயணன் சிறுகதைகள் - விலை ரூ.175

காந்தியும் காந்தியமும்

“இப்படியொரு மனிதர் ரத்தமும் சதையுமாக இருபதாம் நூற்றாண்டில் நம்மிடையே நடமாடினார் என்பதை வருங்காலத் தலைமுறை நம்புவது கடினம்.”

— காந்தி குறித்து ஜன்ஸ்ஸன்

காலச்சுவடு இதழ் 70இல் வெளியான காந்தி குறித்த நெய்தல் கிருஷ்ணன், பிரசன்னா ஆகியோரின் கட்டுரைகளை முன்வைத்துச் சில குறிப்புகள்.

அறிவின் அடிப்படையில் இயங்கும் நாகரிகச் சமூகத்தில் யாரும் விமர்சனத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களல்ல. காந்திக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு இருக்க முடியாது. ஆனால் விமர்சனத்திற்கான வெளியை அபகரித்து அவதூறுகளை அள்ளி வீச முற்படுவது அத்துமீறல். விவாதக் களத்தில் அது ஒரு வன்முறை. மானிடம் சிந்தனைத் தளத்தில் அடைந்துள்ள பரிணாம மேம்பாட்டைப் பின்தங்கவைக்கும் பிற்போக்கு அணுகுமுறையை நெய்தல் கிருஷ்ணன் தொட்டுக் காட்டியுள்ளார். இது போன்ற மிகக் கீழ்மையான, விஷமத்தனமான அவதூறுகளை காந்தி தனது வாழ்காலத்திலும் எதிர்கொண்டார். காந்திமீது ஆக்கூர்வமான விமர்சனங்களை முன்வைத்தவர்களில் ஒருவர் பி.ஆர். அம்பேத்கர். அவரது விமர்சனமும் தலித் விடுதலை என்கிற கண்ணோட்டத்திலேயே வைக்கப்பட்டது.

பெரியார் ஈ.வெ.ரா காங்கிரஸி லிருந்து வெளியேறியதும் காந்திமீது கடுமையான விமர்சனங்களை முன் வைத்தார். அவ்விமர்சனங்களில் பெரும்பாலானவை விருப்பு வெறுப்பு பற்றதாகவோ, ஆய்வு மனோபாவம் கொண்டதாகவோ இல்லை. கண் முடித்தனமானதொரு எதிர்ப்புணர்வு அவ்விமர்சனங்களின் ஆதாரமாக இருந்ததை உணர்வது அவ்வளவு சிரமமானதல்ல. அவரது அரசியல் வாரிசுகள் படிப்படியாக இந்தக் களத்தை அவதூறுகள் வீசுவதற்கான பயிற்சித் தளமாகப் ‘பரிணாம வளர்ச்சி’ பெறச் செய்தார்கள். “அதென்ன மகாத்மா? சர்தா ஆத்மா?” என்று எள்ளி நகையாடிய இந்தக் கலக்கக் காரரின் வழித்தோன்றல்கள் ‘பெரியார்’ என்ற அடைமொழியின்றி ‘ஈ.வெ.ரா.’ என்றழைப்பவர்களை உண்டு இல்லை என்றாக்கும் கலக வித்தையில் கை தேர்ந்தவர்களானார்கள். பொழுது போக்காகப் புனிதங்களை உடைப்பவர்கள் பெரியாரியப் பீடத்தை உருவாக்கி



ஆதிமூலம்

அதன் புனிதம் காக்கும் பீடாதிபதிகளாக முடிதுடிக்கொண்டார்கள்.

இன்னொரு புறம் இந்துத்துவவாதிகள் அவரை ‘இந்து மதத்தின் துரோகி’ யாகவும் ஜின்னா போன்றவர்கள் ‘இந்து மத மறுமலர்ச்சிக்குக் காங்கிரஸை பயன்படுத்தியவராகவும் விமர்சித்தனர். ஆனால் காலம் அவர் மீதான அடிப்படையற்ற விமர்சனங்களையும் அவதூறுகளையும் அபத்தமானதாக்கி அவரது ஆளுமையை அப்படியே ஏற்றி நிற்கிறது. ‘அரைநீர் வாணப் பக்கிரி’ என வின்ஸ்டன் சர்ச்சிலால் வர்ணிக்கப்பட்ட எளிய மனிதனுடைய மறைவிற்காக ‘ஆதவன் அஸ்தமிக்காத அகன்ற சாம்ராஜ்யத்தின்’ தேசியக் கொடி அரைக் கம்பத்தில் பறந்தது. ‘உலக உத்தமர் காந்தியடிகள்’ என்னும் தலைப்பில் வானொலியில் உரை நிகழ்த்தினார் அண்ணா. காந்தியை மிகவும் துயரத்திற்குள்ளாக்கி நாட்டைப் பிளவுபடுத்தியதற்காக மரணப் படுக்கையில் மனம் வருந்தினார் ஜின்னா.

‘அகன்ற இந்து ராஷ்டிரத்தின் தடைக் கல்’லாக காந்தியைக் கருதி அவரைக் கொலை செய்தவர்களின் வாரிசுகள் மட்டும் இன்னும் அவருக்கெதிரான அவதூறுப் பிரச்சாரங்களையும் முரமாக நடத்திவருகின்றனர். காலாதீதத்திற்கும் இம்முயற்சியில் வெற்றியடைவது சந்தேகம் என்பதை அவர்கள் உணர்வார்கள். இருப்பினும் இந்தத் தேசத்தின் ஆன்மாவில் உறைந்துள்ள அவரது ஆளுமைச் சித்திரத்தை அவதூறுகளின் அடிப்

படையற்ற வெறுப்பூட்டலின் புகை மூட்டத்தில் மறைத்தேனும் இந்தத் தேசத்தை வன்முறையின், ஆதிக்க வெறியின் சாம்ராஜ்யமாக மாற்ற முயன்றுவருகின்றனர். காந்தியின் தேசத்தின் நாடாளுமன்றத்தில் வி.டி. சாவர்க்கரின் படத்தை வைத்து அலங்கரித்ததையும் இந்த அரசியல் மோசடியின் ஒரு பகுதியாகவே புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

காந்தியை நவீன இளைஞனின் கோணத்திலிருந்து அணுகிய பிரசன்னா கருதுவதுபோல் இறை நம்பிக்கையையும் கலாச்சாரச் சமையையும் சுமந்து கொண்டதான் காந்தியை அணுக வேண்டும் என்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட எந்தவொரு வரையறையையும் தனது நண்பர்களோ தன்னைச் சார்ந்தவர்களோ பின்பற்ற வேண்டுமென அவர் கருதியதில்லை. தனது மதமாக அவர் கருதியது சத்தியத்தையும் மனச்சான்றுக்குக் கட்டுப்பட்ட அறவுணர்வையுமே. இவை பேதங்களைக் கடந்து அனைத்து மதத்தினருக்கும் பொதுவானவை என அவர் நம்பினார். ‘வாய்மை மற்றும் நியாயம் ஆகியவற்றைத் தவிர நான் வேறெந்தக் கடவுளையும் அங்கீகரிக்க வில்லை’ என்றும் ‘ராமராஜ்யம் என்னும் சொல்லைக்கூட சத்தியத்தின் வழி நிற்கும் ஒரு அரசு என்னும் பொருளிலேயே’ பயன்படுத்துவதாகவும் ‘இஸ்லாமியர்கள் நிறைந்திருக்கும் ஒரு கூட்டத்தில் அதை ‘குதாயீராஜ்’ என்றும் கிறிஸ்துவ மக்களின் கூட்டத்தில் அதை ‘கர்த்தரின் ராஜ்யம்’ என்றும் விளக்குவேன்’ என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

இன்னொரு கோணத்தில் பார்த்தால் தன்னை அப்படியே நகலெடுத்து வாழ வேண்டும் என காந்தி ஒருபோதும் விரும்பியதில்லை. சமய நூல்களின் கருத்துகளை விமர்சனமின்றி ஏற்க வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தியதில்லை. “கீதை உள்பட எந்தவொரு திருமறையையும் விட உயர்வானதாக எனது மதிப்பீடுகளைப் பயன்படுத்துகிறேன். எனது பகுத்தறிவைவிட எந்தவொரு மறை விளக்கமும் மேலோங்கியிருக்க நான் அனுமதிக்க மாட்டேன். பகுத்தறிவன்றி வேறெதற்கும் பணிந்து போக வேண்டிய தேவை மனிதனுக்கு இல்லை” என்று அவர் கூறுவதிலிருந்து சிந்தனைத் தளத்தில் விலங்குகளையும் சமையங்களையும் மாட்டிக்கொண்டு திரிவதை அவர் ஆமோதிக்கவில்லை என்பதை உணர முடியும். எனவே பிரசன்னா தனது சொந்த ஆளுமையோடு காந்தியைத் தடையின்றி அணுகலாம். நானும்

அவரைப் போலவே தேங்கிப்போன சமய வழிபாட்டிலும் கலாச்சாரச் சுவைகளிலும் ஈடுபாடு இல்லாதவன். இருந்தபோதும் காந்தியை அணுகுவதிலும் வாசிப்பதிலும் இதுவரை எந்த மனத்தடையையும் உணரவில்லை.

தவிரவும் ஒவ்வொரு மனிதனின் பிறப்பு, சமூக, பொருளாதார, வாழ்க்கைச் சூழல்கள் வெவ்வேறானவை. எனவே காந்தியை நகலெடுத்து வாழ்வது அனைவருக்கும் சாத்தியமில்லை. காந்தியை நகலெடுத்து போல் வாழ்ந்தவர்கள் ஒரு தனிமனித எல்லைக்குள் காந்தியின் வீச்சைச் சுருக்கினார்கள். மாறாக, தமது சொந்த சமூக, பொருளாதார அரசியல் சூழல்களில் காந்தியத்தின் கூறுகளை நடைமுறைப்படுத்தி ஆக்கபூர்வமான மாற்றங்களை, சாத்தியங்களை உருவாக்கியவர்கள்தான் காந்தியத்தின் வலிமையான வீச்சை உலகளியச் செய்தவர்கள். கருப்பின விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட மார்க்சின் லூதர் கிங், தென் ஆப்பிரிக்காவில் நிறுவெறிக் கெதிராக நீண்டதொரு போராட்டத்தை நடத்தி வெற்றி கண்ட நெல்சன் மண்டேலா, பர்மிய ஜனநாயகப் போராளி திருமதி. ஆங் சான் தூ கியி போன்றோரை காந்தியத்தின் தாக்கம் பெற்றவர்களாக இந்நத்தக் கோணத்திலேயே புரிந்துகொள்ள வேண்டும். காந்தி ஒரு சித்தாந்தி (ideologist) மட்டும் அல்லர், தான் வலியுறுத்திய கொள்கைகளின் செயல்பாட்டாளராகவும் விளங்கினார். பேராசைக்கும் ஆடம்பரத் தேவைகளுக்கும் எதிராகத் தனக்குத் தானே கட்டுப்பாடுகளை விதித்து வாழ்பவனே உண்மையான சுதந்திர மனிதன் என அவர் கருதினார்.

தீவிரமான விஷயங்களில் மனசாட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டு நாட்டின் சட்டங்களை மீறுவதை (civil disobedience) அவர் தனது ஈடிணையற்ற அரசியல் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தினார். இன்று உலகம் முழுவதும் ஆயுதபலம் பெற்ற ஆதிக்கச் சக்திகளுக்கெதிராகத் தன்னையே ஆயுதமாக முன்னிறுத்தும் காந்திய வழிமுறை மீது மார்க்சிய அறிஞர்கள் உட்படத் தீவிரமான கருத்தோட்டம் கொண்டவர்கள் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர்.

காந்தியம் ஒன்றும் கட்டுக்குலையாமல் காக்கப்பட வேண்டியதல்ல. மாற்றத்தின் கதிக்குக் காந்தியம் மட்டும் விதிவிலக்காகவும் இருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு சமூகமும் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், பிரச்சினைக்குரிய சூழல்கள் எனப் பல்வேறு அம்சங்களையும் கருத்தில்

கொண்டு காந்தியத்தின் கூறுகளை உட்கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் மூலம் நவீன காலச் சமூகத்தின் பல பிரச்சினைகளுக்கான நம்பகமான தீர்வுகளைக் காணலாம். பிரசன்னா கருதுவதுபோலவே, “அவரை மிகையான உணர்வுகள் தவிர்த்த யதார்த்தத் தளத்தில் வைத்துப் பரிசீலித்தால், அவரது சிந்தனைகளை விருப்பு வெறுப்பின்றி விவாதித்தால்” புதிய வெளிகளும் புதிய வெளிச்சங்களும் காணக் கிடைக்கலாம். பிரசன்னா போன்றோர் இந்த நோக்கில் ஆக்கபூர்வமான முன்னெடுப்புகளைச் செய்தால் அவர் நிச்சயம் இந்தியாவுக்கான வாணிபத் தூதர் (Brand Ambassador) ஆக்கப்பட மாட்டார். ஏனெனில் காந்தியின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை எழுதிய ஐரோப்பிய அறிஞர் லூயி ஃபிஷர் கூறுவதுபோல “காந்தி இந்தியாவில் பிறந்தவராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர் இந்தியா உலகிற்களித்த கொடை”.

(உதவிய நூல்கள்/கட்டுரைகள்: மகாத்மா காந்தியின் நூல்கள் வரிசை, இந்திய அரசு ஆதரவு வெளியீடு; பிபன்சந்திராவின் ‘மகாத்மா: மதச்சார்பின்மை, மதவெறி’, மொழிபெயர்ப்பு: அ. குமரேசன், பாரதி புத்தகாலயம் வெளியீடு; லூயி ஃபிஷரின் ‘India's gift to the world’ கட்டுரை).

இரா. முருகானந்தம்
தாராபுரம் 638 657

அருவி தமிழ் ஆய்வு மையம்
மதுரை - 3

கடர் ஆய்வுப் பரிசு

வழங்கும் நிகழ்ச்சி (2003-2004)

சான்றிதழ் வழங்கிப்

பாராட்டுரை:

கல்வியாளர் வே. வசந்திதேவி

அருவி அறிமுகம்: ச. மாடசாமி

பரிசு வழங்கல்:

மா. லைலா தேவி

பரிசு பெற்ற நூல்கள் அறிமுகம்:

ச. தமிழ்ச்செல்வன்

ஆதவன் தீட்சண்யா

வாழ்த்துரை: மாலன்

நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பு:

பாரதி பாலன்

தேவநேயப் பாவாணர் நூலக அரங்கு,
அண்ணாசாலை, சென்னை.

27.12.2005 (புரணு) ந மணி.

காந்தியடிகளுக்கும் மறுபக்கம் இருக்கிறது என்பது வரலாற்று உண்மை. இதைக் கூறினால் அவனைத் தேசத்துரோகி, தேசத்தந்தையைப் பழிப்பவன் என்று ஆத்திரப்படுவார்கள்.

சத்திய சோதனையையும் அவர் சித்தாந்தங்களையும் மட்டும் படித்து விட்டு ஒரு முடிவிற்கு வருவது நல்ல தல்ல. அதற்கும் மேலாக அவர் வாழ்வில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளையும் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும். காந்தியடிகள் ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கும்போது பிரிட்டன் அங்குள்ள போயர் இனத்தவர்களின் சுதந்திர வேட்கையை அடக்க அவர்களமீது போர்தொடுக்கிறது. அப்போது பிரிட்டனுக்கு ஆதரவாக அவர்கள் படையில் சேர்ந்து காந்தி பணியாற்றுகிறார். ஒரு இனத்தின் சுதந்திரத்திற்கு எதிராகச் செயல்படுவது எந்த சத்தியத்தில் சேர்ந்தது. ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கும்போது தான் ஒரு பிரிட்டனின் குடிமகன் என்பதில் பெருமை அடைகிறேன் என்று கூறுகிறார்.

லண்டனில் நடந்த இரண்டு வட்டமேஜை கூட்டங்களின் நிகழ்வுகள் வரலாற்று முக்கியம் வாழ்ந்தவை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இன்று நாயினும் கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காந்தியடிகளும் ஒரு காரணம் என்பது எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சியாக இருக்கும். குறிப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தேவையான விடுதலை உரிமைகள் கிடைக்கக் கூடாது என்பதில் காந்தியடிகள் மிகவும் குறியாக இருந்தார் என்னும் உண்மை தெரியவரும்.

அம்பேத்கர் முன்வைத்த தனி வாக்குரிமை என்பதை அனைவரும் உணர்கிறார்கள். ஆனால் காந்தியடிகள் மட்டும் இதைக் கடிமையாக எதிர்க்கிறார். அதற்கு அவர் கூறிய காரணம் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கிறிஸ்துவர்களாகவோ முஸ்லிம்களாகவோ மாறட்டும், ஆனால் தனி வாக்குரிமை என்று கொடுத்தால் இந்துவத்தில் மீதம் என்ன இருக்கிறது என்கிறார்.

இந்தத் தனிவாக்குரிமை நீக்கப்பட வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் நான் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என்று புனாவில் உள்ள ஏரவாட சிறைச்சாலையில் உண்ணாவிரதம் தொடங்கினார். தீண்டாமை ஒழிப்பிற்குக் காந்தியடிகள் ஆற்றிய தொண்டு இதுதான்.

க. கருப்பையா

திருச்சி

ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வீட்சு

இணைந்து நடத்தும்

காலக்ஷேத்ரம்
மாத இதழ்



தனித்துவம் மிக்க இலக்கிய நிகழ்ச்சி

தமிழின் மூத்த படைப்பாளிகளும் முக்கிய ஆளுமைகளும் தங்கள் பிறந்து வளர்ந்த பண்பாட்டுச் சூழல், தொடக்க காலப்படைப்பு முயற்சிகள், இலக்கிய நட்புகள் ஆகியவற்றை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள்.

கோவையில் ஒவ்வொரு மாதமும்
மூன்றாம் ஞாயிறு அன்று மாலை
அற்றைத் திங்கள் என்னும் தலைப்பில்
நடைபெறும் இந்தக் கூட்டத் தொடரில்
அக்டோபர் மாதம்

பேராசிரியர்

சே.ராமானுஜம்

பேசுகிறார்

தமிழ் நவீன நாடக இயக்கத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான பேராசிரியர் சே.ராமானுஜம் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் நாடகத் துறைத் தலைவராக எட்டு ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர். இவர் 2003ஆம் ஆண்டுக்கான விளக்கு விருதைப் பெற்றுள்ளார். இது நாடகத் துறையில் அவரது வாழ்நாள் சாதனைக்காக வழங்கப்பட்டது. தற்போது மரபுசார் கலைகளை நவீனப் பார்வையுடன் மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் பணிகளில் ஈடுபட்டுவருகிறார்.

நாள்: 18.12.2005 நேரம் : மாலை 6:30 மணி

இடம்: கோவை மார்தீய வித்யா மன் (582, D.B. சாலை, அழகன், புரம்)

அனைவரையும் அழைக்கிறோம்

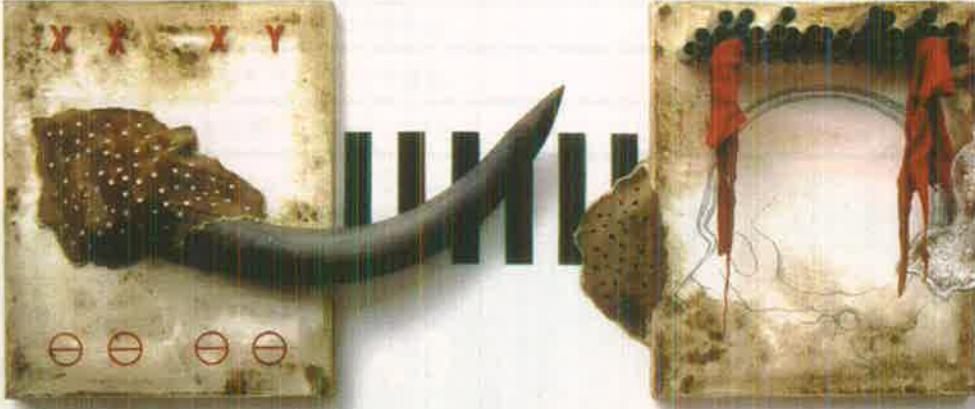
வெண்கலா

ஏழு காட்சிகள்

○ திவாகர் ரங்கநாதன்

சென்னை லக்ஷணா மியூசியம் ஆஃப் ஆர்ட்ஸில் அக்டோபர் 22ஆம் தேதியன்று இரண்டு நிகழ்வுகள் நடந்தன. ஒன்று, ஏழு இளம் கலைஞர்களின் கூட்டு ஓவியக் கண்காட்சி. இன்னொன்று, 'மெய்ப்பொருள்' என்ற மாதமிருமுறைக் கலைப் பத்திரிகையின் வெளியீடு.

ஓவியர் என். சீனிவாசனை ஆசிரியராகக் கொண்ட மெய்ப்பொருளின் முதல் இதழை வெளியிட்ட அசோகமித்திரன், இளம் கலைஞர்கள் "வாழ்க்கையில் ஓவியம் மட்டுமின்றி இன்னும் பல விஷயங்களைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்" என்றார். கலைக் கண்காட்சியைத் தொடங்கிவைத்தவர் லலித் கலா அகாடமியின் பிராந்தியச் செயலர் இராம. பழனியப்பன்.



எஸ்.பி. சரவணன்



ஆர். மகேஷ்



ருக்மிணி தியாகராஜன்

எஸ். கலைச்செல்வன், ஆர். மகேஷ், சி. புருஷோத்தமன், ருக்மிணி தியாகராஜன், எஸ்.பி. சரவணன், எஸ். சுரேஷ்குமார், வினய் ஆகியோரில் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒவ்வொரு விதமான பார்வை வெளிப்பட்டது.

கலைச்செல்வனும் வினயும் பண்பாட்டுச் சின்னங்களைச் சித்தரித்தார்கள். ருக்மிணியும் சுரேஷ்குமாரும் வண்ணங்களைக் கண்ணை ஈர்க்கும் வகையில் பயன்படுத்தி அருப ஓவியங்களை வரைந்திருந்தார்கள். புருஷோத்தமன் மற்றவர்களிடமிருந்து கொஞ்சம் மாறுபட்டுத் தெருக் காட்சிகளை ஒரு வித ஒழுங்குடன் சித்தரித்தார். சரவணன் மிக்சட் மீடியாவில் துணிச்சலாக உருவாக்கிய படைப்புகளும் தனித்துத் தெரிந்தன. ■



எஸ். கலைச்செல்வன்



வினய்



எஸ். சுரேஷ் குமார்
படிப்பகம்



எஸ். சுரேஷ் குமார்

The colour of printing



KAVITHA

OFFSET PRINTERS

2/447, Deivanai Nagar, Post Box No: 32
Viswanatham Road, Sivakasi-626123

Tamil Nadu
படிப்பகம்

நோபல் பரிசு: ஹரோல்ட் பிண்ட்டர்

அசோகமித்திரன்

சந்தடியில்லாமல் ஒரு கௌரவம்



நாற்பது அல்லது நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மெட்ராஸ் பிளேயர்ஸ் சென்னை மியூசியம் தியேட்டரில் 'தி கேர்டேக்கர்' நாடகத்தை அரங்கேற்றும்போதே நாடகாசிரியர் பெயர் பைண்ட்டரா பிண்ட்டரா என்று பலருக்குக் குழப்பம் இருந்தது. ஆங்கிலம் விவஸ்தையற்ற மொழி என்று இதனால்தான் பெர்னார்ட் ஷா கூறினார். அன்று ஹரோல்ட் பிண்ட்டரின் நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்தவர் வி.எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன் என்பவர். அவருடைய ஆங்கில உச்சரிப்பைக் கேட்டு ஆங்கிலேயரே பிரமிப்படைவார்கள். பின்னர் கோபால கிருஷ்ணன் ஷேக்ஸ்பியரின் 'ஓதெல்லோ' நாடகத்தில் ஓதெல்லோ வேடம் தரித்து நடித்தார். அதுவும் சிறப்பாக இருந்தது. ஹரோல்ட் பிண்ட்டர் இந்த ஆண்டு நோபல் பரிசு வென்றவர். பிரிட்டிஷ்காரர்.

நோபல் பரிசு அமைப்பில் முதலில் கவிஞர்கள். அடுத்தது உரைநடையாசிரியர்கள். கடைசியில் நாடகம் எழுதுவோர். நாடகத்துக்காகப் பரிசு பெற்றவர்கள் மிகக் குறைவே. ஆங்கில மொழியில் எழுதிப் பரிசு பெற்றவர்கள் பெர்னார்ட் ஷா, யூஜின் ஓநீல், சாமுவேல் பெக்கட். இப்போது ஹரோல்ட் பிண்ட்டர். பிண்ட்டர் மேடை நாடகத்தைச் சார்ந்தவர். இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்குப் பிறகு செல்வாக்கோடு உலகிய அபத்த நாடகம், அன்னியமாக்கல் நாடகம் போன்றவற்றில் ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை. தொடர்ந்து எழுதி, தொடர்ந்து மேடையேற்றிக்கொண்டே இருந்திருக்கிறார். அவருடைய நாடகங்கள் பட்டியலில் 1993வரை இருக்கிறது. மார்கரெட் தாட்சரைக் கடுமையாக விமர்சித்தவர். இராக் படை யெடுப்பை எதிர்த்தவர். அதே நேரத்தில் இராக்கியர் குர்து இனத்தவரை வதைப்பதைக் கண்டித்தவர்.

ஹரோல்ட் பிண்ட்டர் யூதர். சிறுவயதிலேயே யூதத்துவேஷத்தை அனுபவித்தவர். அதுவும் இரண்டாம் உலக யுத்த நாட்களில் ஜெர்மன் குண்டுவிச்சு, புலம்பெயர்வது போன்றவை அவரை மிகவும் பாதித்ததாகக் கூறுகிறார்கள். அவருடைய நாடகங்களில் அடிக்கடி 'மௌனம்' என்று

வந்துவிடும். சென்னையில் 'கேர்டேக்கர்' நாடகம் நடிக்கப் பெற்றபோது பார்வையாளர் பலருக்கு நடிக்கர்கள் வசனங்களை மறந்துவிட்டார்களோ என்று பலமுறை தோன்றியது. நடிப்பு பற்றி பிண்ட்டருக்குச் சில நம்பிக்கைகள் (அல்லது அவநம்பிக்கைகள்) உண்டு. நடிக்க அப்படியே பாத்திரத்தில் ஒன்றிவிடுவது, 'தோலுக்குள்ளே நுழைந்துவிடுவது' போன்றவற்றில் அவருக்கு நம்பிக்கையில்லை. நடிக்கர்களுக்கு ஒன்றும் தெரிய வேண்டியதில்லை, கொடுத்த வசனத்தைப் பேசினால் போதும் என்றார். இதே போலத்தான் பிரெஞ்சுத் திரைப்பட டைரக்டர் அண்டோனியோவும் கூறினார். பாத்திரம் என்ன, கதை என்ன என்றுகூடத் தெரிய வேண்டாம் என்று எண்ணினார். இந்த உத்தி பிண்ட்டருக்குப் பொருந்தியது.

துன்பம், சுரண்டல் இவைதான் பிண்ட்டரின் நாடகப் பொருள்களாக இருந்தன. அவர் பரிசு பெற்றார் என்று அறிவிக்கப்பட்டவுடன் அநேகமாக எல்லாப் பத்திரிகைகளும் ஒரே மாதிரிப் படத்தைப் பிரசுரித்தன. அதில் பிண்ட்டர் ஒரு பிரிட்டிஷ் பீக் தொப்பி அணிந்துகொண்டு, கறுத்த மீசை, வெண்மையான பற்கள் தெரியப் புன்னகை புரிவார். உண்மையில் அவருடைய தொடக்கம் நாடக நடிக்கனாகத்தான் இருந்திருக்கிறது, அந்தப் புகைப்படம் ஒரு நடிக்கனுடையது போலத்தான் இருக்கிறது.

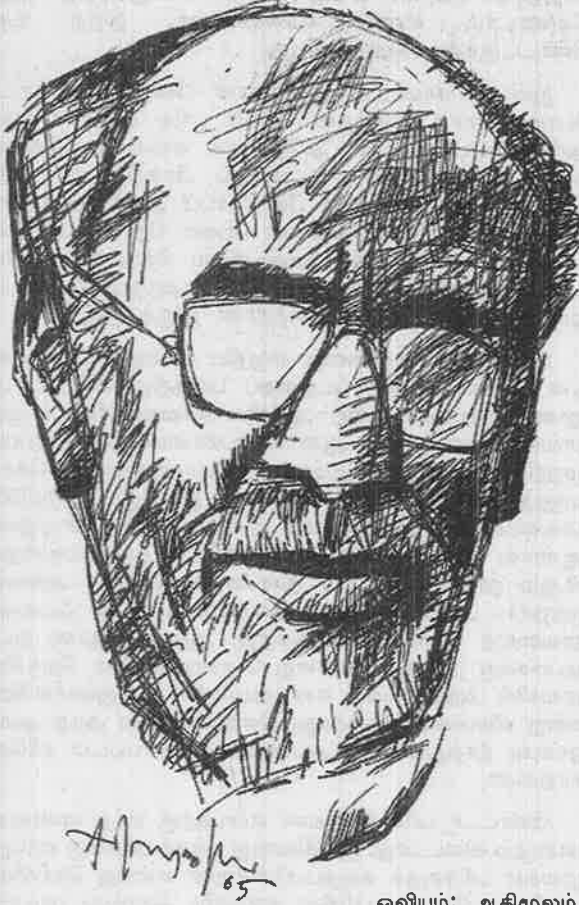
பிண்ட்டர் திரைக்கதை எழுதிய 'பிரெஞ்சு லெப்டினன் டீன் மங்கை' என்ற படத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். அது ஜான் ஃபவுலஸ் என்ற ஆங்கில நாவலாசிரியர் எழுதிய நாவலையொட்டியது. ஆனால் உண்மையில் திரைப்படம் முற்றிலும் வேறு விதமான பரிமாணத்தைக் கொண்டிருந்தது. நாவல் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும். நடுநடுவில் நாவலாசிரியர் தற்காலத்தை நினைவுபடுத்தி எழுதுவார். ஆனால் திரைக்கதையில் பிண்ட்டர் தற்காலத்தையும் 19ஆம் நூற்றாண்டையும் இணைகோடுகளாக அமைத்திருந்தார். அதாவது ஒரு திரைப்படக் குழு ஃபவுலஸ் நாவலைத் திரைப்படமாக்குகிறது. அதன் பிரதான நடிகர், நடிகைக்கு நாவலில் உள்ளது போன்ற சிக்கல் நேருகிறது. நாவலில் அந்த மங்கை ஏன் அம்மாதிரி நடந்துகொள்கிறாள் என்று விளக்கம் இருக்காது. திரைப்படத்தில் அந்த அம்சம் ஓரளவு நீர்த்துவிடும். அப்படியும் திரைப்படம் விசேஷ சாதனை.

பிண்ட்டர் பரிசு பெறுவார் என்பதற்கு எந்த முன்னடையாளமும் கிடையாது. இங்கிலாந்து புகார் பரிசுக்கு எந்தெந்த நூல்கள் பரிசுக்குக் கருதப்படுகின்றன என்பது தெரிவிக்கப் படுகிறது. நோபல் பரிசில் எதுவுமே சொல்ல முடியாது. கம்யூனிச அரசுகள் இருந்தபோது நோபல் பரிசு ஒரு பூர்ஷவா மாயை என்று கூறி போரிஸ் பாஸ்டர்நாக்கைப் பரிசைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதபடி செய்தார்கள். ஆனால் சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் ஷோல்கோவுக்குப் பரிசு அறிவித்தபோது பூர்ஷவாத்தனம் மறைந்துவிட்டது. நோபல் பரிசுக்காரர்களும் எங்கோ ஒரு மூலையில் வேறு சில சக்திகளைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. ஹரோல்ட் பிண்ட்டர் பரிசு பெறுவது வியப்பை அளித்தாலும் யாரும் அவரைத் தகுதியற்றவர் என்று கூறமாட்டார்கள். பிண்ட்டரே பரிசை எதிர்பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. அவருடைய நாடகங்களில் நேருவதுபோல மௌனம்தான் இருந்திருக்கிறது. நோபல் அகாதெமிக்காரர்களிடம் ஏதோ சொல்லியிருக்கிறார், ஆனால் என்ன என்று அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. எந்த நாடகத்தில்தான் எந்த நடிக்க்தான் ஒரு சொல் தவறாது உச்சரிக்கிறார்? சிலவற்றை நாமாகத்தான் நம் கற்பனைக்கு

சு.ரா: நினைவுகள், மதிப்பீடுகள்

பிறகு

பார்க்கவில்லை



ஓவியம்: ஆதிமுலம்

ஆற்றார் ரவிவர்மா

தமிழில்: குளச்சல் மு. யுகப்

தென்னிந்தியப் படைப்பாளிகளையும் படைப்புகளையும் பற்றி எம். கோவிந்தனின் தற்செயல் பேச்சிலிருந்துதான் சுந்தர ராமசாமி என்னும் பெயரை முதன்முதலில் கேள்விப்பட்டேன்.

அது என் தமிழ்ப் படிப்பின் தொடக்க காலம்.

பேருந்து மற்றும் கடைகளின் பெயர்ப் பலகைகள், தினத்தந்தி, விகடன், லக்ஷ்மி போன்றவர்களின் நாவல்கள் . . . இவைதான் பாடங்கள். மலையாளத்தில் நாங்கள் செய்துவரும் எழுத்து முறையிலான படைப்புகள் தமிழிலும் இருப்பதாக அறிந்தபோது வாசிக்கும் ஆர்வம் தோன்றியது. 'ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள்' என்னும் சுந்தர ராமசாமியின் நாவலைக் குறித்து கோவிந்தன் பலமுறை பேசியிருக்கிறார்.

கல்லூரியில் பணிபுரியும் எனது சக ஊழியர்களான தமிழாசிரியர்களிடம் கேட்டபோது 'ஒரு புனிமரத்தின் கதை' என்னும் நாவலை எழுதியவர் என்பதற்கு மேல் அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. அது நாகர்கோவிலைப் பற்றிய கதையென்பதாகவும் சுந்தர ராமசாமி 'காகங்கள்' என்றொரு இலக்கிய விவாத அரங்கினைத் தன் வீட்டு மாடியில் நடத்திவந்ததாகவும் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வப்போது கூடக் கலகம் செய்யும் காகங்கள்.

சுந்தர ராமசாமியைப் பார்க்க வேண்டும்.

'ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள்' நாவலை மொழிமாற்றம் செய்த நோட்டுப் புத்தகத்துடன் நான் நாகர்கோவிலை அடைந்தேன். வரும் விவரத்தை முன்கூட்டியே சுந்தர ராமசாமிக்குத் தெரிவித்திருந்தேன். பஸ்ஸைவிட்டு நான் இறங்கி நின்றதும் ஒரு சிறிய காரை அவரே ஓட்டிக்கொண்டு வந்து என் பக்கத்தில் நிறுத்தினார். உயர்ந்து, மெலிந்து, நடனக் கலைஞரைப் போன்ற தோற்றத்துடன் ஒருவர். சுந்தர ராமசாமி. ஒல்லியான காட்டு மூங்கில் கூட்டம் போன்ற மரங்கள் நிழல் தரும் வளாகத்திலுள்ள தன் வீட்டுக்கு என்னை அழைத்துக்கொண்டு போனார்.

என் மொழிபெயர்ப்பை இரவு பகலாக வாசித்தார். வரிக்கு வரி சரிபார்த்தார். கருத்து முரண்படும் இடங்களில் எந்த தாட்சண்யமும்ல்லாமல் விவாதம் செய்தார். படைப்பு ரீதியிலான வர்ணனைகளைத் தொட்டுச் சென்றார். மின்சாரம் தடைபட்டபோது எமர்ஜென்சி லைட் வைத்து . . . நான் சார்மினார் சிகரெட்டுகளைப் புகைத்து ட்ரேயை நிறைத்தபடியே புதிய தமிழுக்குள் பிரவேசித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

பிறகு மலையாள எழுத்தாளர்களையும் நூல்களையும் பற்றி நிறையக் கேள்விகள் கேட்டார். ஒரு பட்டியல் தயார்செய்து மலையாளத் தொடர்களை மனமொன்றிப் பார்த்தார். சுந்தர ராமசாமியின் துணைவி கமலாவுக்கும் கொஞ்சம் மலையாளம் பேசத் தெரிந்திருந்தது.

தமிழ்க் கவிதைகளைப் பற்றியும் சுந்தர ராமசாமி சொன்னார். வாசித்துக் காட்டினார். ஞானக்கூத்தனையும் சி.மணியையும் பற்றி அப்போதுதான் நான் முதன்முதலில் கேள்விப்படுகிறேன். இவர்களுடையதும் மற்றும் பலருடையதுமான கவிதைத் தொகுப்புகளைத்

தந்தார். முதன்முதலில் ஜெயமோகனையும் இங்கே வைத்துதான் பார்த்தேன். ஒரு பையன். மலையாள இலக்கியத்தின் முக்கியமான பகுதிகள் எல்லாம் தெரிந்துவைத்திருக்கிறான்.

இலங்கையிலிருந்து ஒரு நண்பரும் வந்திருந்தார். அவர் எனக்கு 'மரணத்தில் வாழ்வோம்' என்ற இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதைத் தொகுப்பைத் தந்தார். மலையாளத்தில் சில கவிதைகளை மொழிமாற்றம் செய்யும் முயற்சியை மேற்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொண்டார். புளியமரத்தின் கதை நிகழும் பல இடங்களை நடந்து சென்று பார்த்து அனுபவித்தேன். பஸ் நிறுத்தும் இடத்திலிருந்த பெஞ்சிலமர்ந்து சுந்தர ராமசாமியும் நானும் ஜெயமோகனும் சேர்ந்து தமிழ் கூறு நல்லுலகை நிந்தனை செய்தோம், பாராட்டினோம்.

திருச்சூருக்கு முதல் முறையாக சுந்தர ராமசாமி வந்தது ஒரு வரவேற்பு நிகழ்வுக்காக! கவிதைக்கான ஆசான் விருது முதன்முதலில் சுந்தர ராமசாமிக்குக் கிடைத்தது. நிகழ்ச்சிக்கு கோவிந்தனும் வருவதாகக் கூறியிருந்தார். ஏதோ அசௌகரியம் ஏற்பட்டதால் வீட்டில் இருந்துவிட்டார். அனந்தமூர்த்தி தாமதமாக வந்து சேர்ந்தார். சுந்தர ராமசாமிக்கு கோவிந்தனைப் பார்க்க வேண்டும். நானும் சுந்தர ராமசாமியும் ஜெயமோகனுமாகப் புறப்பட்டோம். பஸ் ஏறியும் நடந்தும் வீட்டையடைந்தோம். அப்போது துணை வேந்தராயிருந்த அனந்தமூர்த்தி வேறு வழியாகக் காரில் வந்து கோவிந்தனைப் பார்த்துவிட்டு அப்போதுதான் திரும்பியிருக்கிறார். மலையாளத்துடனும் கோவிந்தனுடனும் சுந்தர ராமசாமி கொண்டுள்ள மதிப்பை, தொடர்ந்து நடந்த சம்பாஷணையிலிருந்து என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. திரும்பி வந்து சேரும்போது மிகவும் பிந்திவிட்டது.

திருச்சூரில் என் வீட்டில்தான் சுந்தர ராமசாமி தங்கினார். விசேஷமாக அவருக்கு எந்தத் தேவையுமில்லை. வீட்டின் கட்டுமானப் பணி பாதிதான் நடந்திருந்தது. வீட்டைச் சுற்றிலுமிருந்த வயலையும் அமைதியையும் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டார். நிகழ்ச்சியின்போது எந்த மொழியில் பேசுவது என்று யோசனை செய்தார். தனது முறை வந்ததும் நல்ல மலையாளத்தில், எளிமையாக, தான் எழுத்துலகுக்கு வந்து சேர்ந்தது எப்படி என்பதை விவரித்துச் சொன்னார். கூட்டத்தினருக்கு அது ஒரு புதிய அனுபவமாக இருந்தது. கொஞ்ச நாள்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் வந்தபோது இங்கே நிறைய வீடுகள் இருப்பதைப் பார்த்து அவருக்கு வருத்தமாக இருந்தது.

சென்னையில் சுந்தர ராமசாமியின் மகன் கண்ணனின் திருமணத்திற்கு நான் சென்றிருந்தேன். என்னுடன், அப்போது சென்னையில் வசித்திருந்த மாதவன் அய்யப்பத்தும் கே.சி. நாராயணனும் வந்தார்கள். மலையாள எழுத்தாளர்களைக் கண்டதும் சுந்தர ராமசாமிக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி.

புதிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அங்கே நிறைய இருந்தனர். உறவினர்களைவிட அதிகமாக! தற்காலத் தமிழ் அகராதியை மிகுந்த சிரமம் எடுத்துத் தயாரித்திருந்த 'க்ரியா' ராமகிருஷ்ணனையும் புகழ் பெற்ற



புத்தகம்

வீட்டுக்கு வீடு நூலகம் தேவை. என்.சி. பக் கிளப் உறுப்பினர்களுக்கு வீட்டில் ஒரு நூலகத்தை அமைக்க ஓர் அரிய வாய்ப்பு! நியோ கிளாசிக் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரபல எழுத்தாளர்களின் நூல்களை குறைந்த விலையில் மாதம் ஒரு நூல் வீதம் வெளியிடுகிறது. என்.சி. பக் கிளப் உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் ரூ. 50 M.O. அனுப்பி முன் பதிவு செய்து நூல்களை இலவச தபாலில் பெற்றுக் கொள்ளவும். என்.சி. பக் கிளப்பில் 5000 உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். உறுப்பினராக ரூ. 10. M.O. செய்யவும். M.O. கூட்பனின் கீழ் பகுதியில் தாங்களுடைய முழு முகவரி மற்றும் கோடு நம்பருடன் தொலைபேசி எண்ணினை தெளிவாக எழுதவும்.

உள்வாரியாக ஏஜென்டுகள் மற்றும் புத்தக விபாபாரிகள் தம் முழு முகவரி எழுதி 5 ரூ. தபால் தலை ஒட்டிய உறையை அனுப்பவும்.

எழுத்தாளர்கள்: தோப்பில் முகம்மது மீரான், பொன்னிலன், கௌதம் நீலம்பரன், ஆர்நிகா நாசர், மெர்லின், பூவைசெங்குட்டுவன், சுரதா, N.C. மோகன்தாஸ், புலவர் புலமைப்பித்தன், மன்னார்குடி விசுவநாதன், ராஜேஸ்குமார், படுதலம் சுகுமாரன், மதுரா, நாராயணி கண்ணகி, A.K. ராஜசேகரன், லெட்சுமி ராஜரத்தினம், ப்லுபா தங்கத்துரை முதலியவர்கள்.

The Manager,
NEO-Classic Publications, P.B. No: 1,
Kumarapuram - P.O., Pin - 629 189
Kanyakumari District.
Phone: 04651-289862

கவிஞர் ஞானக்கூத்தனையும் சுகுமாரனையும் மேலும் பலரையும் அங்கு வைத்துதான் பார்த்தேன். கிட்டத்தட்ட ஒரு புதிய இலக்கியத் திருவிழா போலிருந்தது. சுந்தர ராமசாமி வழக்கம்போலவே அமைதியான தோற்றத்துடன் எங்களை மணமக்களுடன் அமர வைத்துப் புகைப்படம் எடுத்த பிறகுதான் விட்டார்.

'ஜே.ஜே. சில குறிப்பு'ளில் வரும் ஜே.ஜே.யைப் போல்தான் சுந்தர ராமசாமியும் என்று எனக்குத் தோன்றியதுண்டு. சிந்தனை, வாக்கு, செயல் ஆகிய வற்றை இணைப்பதற்கான தீவிர முயற்சி. தன் குழப்பமான காலகட்டத்திலும்கூட எதையும் மிகைப்படுத்துவதில்லை, இனிப்புச் சேர்ப்பதில்லை.

கடைசியாகப் பார்த்தது சென்ற வருடம் இதே சமயத்தில் அமெரிக்காவில் மாஸாகூசெட்ஸில் ஸ்டாஃபோர்ட் எனும் சிறு நகரில் வைத்து. கடைசி மகன் தங்குவடன் தங்கியிருந்தார். அதே முகத் தெளிவு, அன்பான விசாரிப்புகள். மனைவி கமலாவுமிருந்தார். தனது அமெரிக்க அனுபவங்களைச் சொன்னார். சாந்தாகுருசில் தங்கியிருக்கும்போது பெரிய புத்தகக் கடைகளில் சூடு ஊட்டப்பட்ட சுகமான வாசிப்பு அறைகளில் செலவிடும் பகல் பொழுதுகளைப் பற்றிச் சொன்னார். நீண்ட தூரம் நடப்பதைப் பற்றியும். கன்னியாகுமரியைப் போல் அமைதியான அட்லான்டிக் கடற்கரையிலும். தமிழ் முறைப்படி எங்களை உபசரித்தார். கார் வரைக்கும் வந்து வழியனுப்பினார். பிறகு பார்க்கவில்லை.

சு.ரா: நினைவுகள், மதிப்பீடுகள்

கேரள மக்களின் எழுத்தாளர்



ஒவியம்: உமாபதி

மாத்ருபூமி தலையங்கம்

தமிழில்: குளச்சல் மு. யூசுப்

இதய பூர்வமான உறவிருந்தது சுந்தர ராமசாமிக்கும் மலையாள மொழிக்குமிடையில். நவீனத்துவத்தின் முன்மொழிதலையும் மொழியின் புதிய வகைப்பாடுகளையும் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்த சுந்தர ராமசாமி, மலையாளிகளிடையே மலையாளப் படைப்பாளிகளைப் போலவே அறிமுகம் பெற்றிருந்தார். அவரது படைப்புகள் தமிழைவிட மிகப் பரவலான வரவேற்பைப் பெற்றது அண்டை மாநில மொழியான மலையாளத்தில்தான் என்று தோன்றுகிறது. சுந்தர ராமசாமிக்குத் தாய்மொழியைப் போலவே மலையாள மொழியும் கைவரப்பெற்றது. சிறுவயதில் கோட்டயத்தில் வசித்த, மலையாள இலக்கியத்தை அருகிலிருந்து தெரிந்து கொண்ட அவர், கேரளத்தையும் மலையாளத்தையும் எப்போதும் நெஞ்சோடு தழுவி அரவணைத்துக்கொண்டவர். 'ஒரு புளியமரத்தின் கதை', 'ஜேஜே: சில குறிப்புகள்' எனும் இரு நாவல்களின் மொழிபெயர்ப்பினூடே அவர் கேரள வாசகர்களின் பிரியத்திற்குரியவர் ஆனார்.

மலையாள இலக்கியத்தைத் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தியுதில் சுந்தர ராமசாமி வகித்த பங்கு அளவிட இயலாதது. பத்தொன்பதாவது வயதில் தகழியின் 'தோட்டியின் மகன்' நாவலை மொழிபெயர்த்த அவர், சென்ற வருடம் மலையாளக் கவிதைகள் உள்ளிட்ட முழுமையான கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்றினைத் தமிழில் வெளியிட்டார். கேரள இலக்கிய அரங்கில் அவரும் பங்குபெற்றார். மலையாள இலக்கியத்தின் சின்னஞ்சிறு சலனங்களைக்கூட அறிந்துவைத்திருந்த அவர் தன் எழுத்தின் மூலம் அதைத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகம் செய்தார்.

சுரா. என்ற பெயரில் அறியப்பட்ட சுந்தர ராமசாமியை மலையாளத்திற்கு அறிமுகம் செய்தவர் எம். கோவிந்தன். கவிஞர் ஆற்றூர் ரவிவர்மாவின் மொழிபெயர்ப்பு நாவல் இந்த உறவை மேலும் வலுப்படுத்தியது. சு.ரா.வின் நாகர்கோவில் வாசம் ஒருவகையில் கேரளத்துடனான இந்தத் தொடர்பு வலுப்பெறுவதற்கு மேலும் காரணமாயிற்று. நவீன இலக்கியத்தின் புதிய அழகியல் கூறுகளைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்ததில் மிக முக்கியமான பங்கு சுந்தர ராமசாமிக்கு உண்டு. 'காலச்சுவடு' இலக்கியப் பத்திரிகை மூலம் நவீனத்துவக் கூறுகளை அவர் முன்மொழிந்தார். புதிய தலைமுறையின் பல எழுத்தாளர்களுக்கும் கைவிளக்காக இருந்தது சுராவும்தான் அவரது காலச்சுவடு இதழ்தான்.

மூன்று நாவல்களும் சுமார் நூறு சிறுகதைகளும் கவிதைகளும் தான் அவரது மொத்தப் படைப்புகள். நிறைய எழுதிக் கூட்டும் தமிழ் எழுத்தாளர்களில் இது அபூர்வமான, மிதமான அளவிலான இலக்கியப் பணி. ஆனால் அவரது படைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் நுட்பமானதும் முழுமை பெற்றதும் முதல்தரமான முன்மாதிரியாகவுமிருந்தது. கேரளத்தின் தெற்கிலும் தமிழகத்திலுமுள்ள கோயில் சிற்பங்களில் காணப்படும் உறுதியும் அழகியல் கூறுகளும் சு.ரா.வின் படைப்புகளுக்குண்டு. பசுவய்யா என்னும் புனைபெயரில் கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறார். அவரது நாவல்களில் கேரளமும் மலையாளக் கதை மாந்தர்களும் மறைந்தும் தெளிந்தும் தென்படுவார்கள். சி.ஜே. தாமஸுடனான அவரது முதல் சந்திப்பை

படிப்பகம்

‘ஜே.ஜே. சில குறிப்புகள்’ எனும் நாவலில் உருவ மாற்றங்களுடன் சித்தரித் ததையும் ‘குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்’ நாவலுக்காக கோட்டயத்தில் தாம் வாழ்ந்த வீட்டைத் தேடியலைந்ததையும் சுந்தர ராமசாமி நினைவு கூர்வதுண்டு. அவரது மறைவு மலையாளிகளைப் பொறுத்தவரை பக்கத்து வீட்டில் நிகழ்ந்த சோகமல்ல, தங்கள் வீட்டில் நிகழ்ந்த சோகம்.

தலையங்கம்

“மாத்ருபூமி” தினசரி, அக். 17, 2005

(மாத்ருபூமி கேரளத்தில் விற்பனையில் இரண்டாவது இடத்திலிருக்கும் நாளிதழ்)

* சு.ரா. 19 வயதில் மொழிபெயர்த்த நாவல் தகழியின் ‘தோட்டியின் மகன்’.

* மலையாளக் கவிதைகளை அவர் ஒரு தொகுப்பாக மொழிபெயர்க்கவில்லை. அவர் வெளியிட்ட உலகக் கவிதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் சில மலையாளக் கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

- ஆசிரியர் குழு

சு.ரா: நினைவுகள், மதிப்பீடுகள்

ஆதரிசமான

ஆளுமை

பா. தேவேந்திர பூபதி

[சு.ரா.வின் சடலம் எரியூட்டப்பட்ட 21.10.2005 அன்று நாகர்கோயிலில் நெய்தல் அமைப்பு சார்பில் நடைபெற்ற அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரையின் சுருக்கமான வடிவம்.]

தமிழ் இலக்கியத்தின் 50 வருட எழுத்துப் பணி ஒன்று காற்றில் தனது பேரோசையைக் கலந்துவிட்டு மிக அமைதியாக ஒரு நதியைப் போலத் தன் போக்கில் இழுபட்டும் முரண்பட்டும் பிறவிப் பெருங்கடலில் பயணித்துக் காலத்தில் கரையேறியிருக்கிறது.

தமிழ் இலக்கியக் குடும்பத்தின் முதுபெரும் உறுப்பினர் ஒருவரை இழந்த நிலையில் வெளி உலகத்தின் அவசர கதியைச் சற்றே நிராகரித்து, ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் நாம் இங்கே கூடியிருக்கிறோம்.

87-88களில் நான் பள்ளி வகுப்பு முடித்த சமயம், சுந்தர ராமசாமியின் ‘ஒரு புளியமரத்தின் கதையையும் ராகுல்ஜியின் ‘ஊர் சுற்றிப் புராண’த்தையும் காண்டேகரின் ‘காழ்நீர்’ அவர்கள் மொழிபெயர்த்த ‘கிரௌஞ்ச வத’த்தையும் அடுத்தடுத்து வாசிக்க நேர்ந்தது ஒரு தற்செயலான விஷயம் என்றாலும் அதற்குள்ள்தான் எத்தனை எத்தனை எதிர் துருவங்கள், அனுபவங்கள். சுந்தர ராமசாமி என்னும் பெயரின் அழுத்தம் திருத்தமான கம்பீரம் அல்லது அதன் மனோரம்மியம் அவரது படைப்புகளின் வழியாகவே தான் எனக்குள் பதிவுபெற்றது.

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நான் எம்.பில். பயின்றுகொண்டிருந்தபோது, எனது விருப்பத்தை அறிந்த எனது வகுப்புத் தோழி, என்னுடைய பிறந்த தினத்திற்கு க்ரியா வெளியீடான ‘சுந்தர ராமசாமியின் சிறுகதைகள்’ தொகுதியைப் பரிசளித்தார். எங்களது இளம் பருவ நட்பிற்கிடையே சுந்தர ராமசாமி என்ற அறிவுலகம் ஒரு ஆசானைப் போல் வந்தமர்ந்தது



ஓவியம்: ஆதிமூலம்

என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இப்படியாக நான் சிற்றிதழ்ச் சூழலுக்கு வந்ததில், சு.ரா.வின் தாக்கம் முக்கியமானது என்றே உணர்கிறேன்.

சில மாதங்களுக்கு முன் எங்கள் கடவு இலக்கிய அமைப்பும் காலச்சுவடு இதழும் இணைந்து நடத்திய ‘புது யுகத்தில் தமிழ் நாவல்கள்’ கருத்தரங்கிற்கு வந்து தலைமை தாங்கி, எல்லாப் படைப்பாளிகளுடனும் அவர் அளாவளாவி மகிழ்ந்திருந்தது என் கண்முன்னே இன்னும் நிழலாடுகிறது. தனிப்பட்ட முறையில் எனது வாசிப்பிற்கும் ஆளுமைக்கும் கவிஞராய் உருமாறுவதற்கும் எனக்கு சு.ரா. அவர்களும் ஒரு ஆதர்சமாய் இருந்திருக்கிறார் என்றே நம்புகிறேன்.

அரசாங்க விருதுகள், குறிப்பாகத் தமிழ் விருதுகள், எப்போதும் மிக மேன்மையான, காலம் தாண்டிய படைப்புகளைக் கண்டுபிடித்துச் சிறப்புச் செய்த தில்லை. இறக்கும் தருவாய்வரை சு.ரா.வை அணுக அவை அஞ்சியேயிருந்தன. விருதுகள் ஏதும் வழங்கி விடாமல் அவரை இதுவரை மரியாதையாகக் காப்பாற்றி வந்ததே தமிழ்ச் சமூகம் அவருக்குச் செய்த நன்றியாக இருந்திருக்கும்! அரசாங்க விருதுகளின் அளவுகோலுக்கு அப்பால் பல படைகள் தாண்டி நிற்கும் அவரது பிரம்மாண்டம், வருங்காலத்தின் புதிய படைப்பாளிகளுக்கும் பரிசோதனை முயற்சிகளுக்கும் அடிப்படையாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சு.ரா: நினைவுகள், மதிப்பீடுகள்

உரைநடைக்கு

சுந்தர ராமசாமியின்

பங்களிப்பு



ஓவியம்: ஆதிமுலம்

தமிழ் கற்றுக்கொள்ள விரும்பிய ஆங்கிலேயர்களுக்காக எளிய தமிழ் இலக்கண நூல் ஒன்று 1852இல் ஒருவரால் எழுதப்பட்டதாம். இந்த இலக்கண நூலின் ஆசிரியர் உரைநடையின் இன்றியமையாத தன்மை குறித்து எழுதியிருக்கிறார்.

“இந்த நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருக்கும் ஆங்கிலேயர்கள் இலக்கணம், இலக்கியம், கணிதம், வானியல் ஆகிய விஷயங்களைக் கவிதையில் சொல்லிக் கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டார்கள். அவற்றைத் தெளிவான உரை நடையில் சொல்லித் தருகிறார்கள். எனவே அவர்கள் தேசத்துக் குழந்தைகள் குறைந்த காலஅளவில் கற்றுத்தேர்ந்து பணிகளில் திறமை உடையவர்களாகிறார்கள். ஆனால் நமது தேசத்தில் இந்த விஷயங்கள் குழந்தை களுக்குக்கூடக் கடினமான செய்யுளில் எழுதப்படுகின்றன. அகராதிகளைக் கொண்டும், விளக்க உரைகளைக் கொண்டும் இவற்றைக் கற்கும் முறை எந்தத் துறையில் தேர்ச்சி பெறுவதற்கும் தடையாக உள்ளது. விரைவில் கற்றுக்கொள்வதற்கு உதவியாக விஷயங்களை உலக வழக்கிலுள்ள மொழியைப் பயன்படுத்துவது நல்லது.”

இதை அவர் சொன்ன வருஷம் 1852.

இவரது இலக்கண நூல் எழுதப்படக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி வெளியிட்ட பரிசுத் திட்டம் ஒன்றும் காரணமாக இருந்தது என்பது வேறு விஷயம். செய்யுள் நடையைவிட உரைநடை கற்றுக்கொள்ள எளிது என்னும் இவர் வாதத்துக்கு ஆதாரமாக ஆங்கில நாட்டு வழக்கத்தையே மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

1852ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயர்கள் மட்டுமில்லாமல் உள்நாட்டுத் தமிழர்க்கும் உரைநடையைக் கற்க வேண்டும் என்னும் நிலை உருவாகியிருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1862இல் வின்ஸ்லோ ஒரு செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறார். “இலகுவாகக் கவிதை எழுதும் உள்நாட்டுக்காரர்கள் பலருக்கும் ஒருபக்கம் கூடத் திருத்தமான உரைநடை எழுத வரவில்லை” என்கிறார் அவர். எனவே 1862 வரையிலும் தமிழ் உரைநடை என்பது உருக்கொள்ளும் நிலையில் இருந்தது தெளிவு. நல்ல வேளையாகத் தேசிய இயக்கத்தின் உப பலனாகப் பத்திரிகைகள் தோன்றவே உரைநடை வளர முடிந்தது.

வேதநாயகம் பிள்ளை, பி.ஆர். ராஜமையர் மற்றும் அ. மாதவையாவின் புதினங்கள் வெளியாகின. தமிழ் உரைநடையில் கட்டுரைகளைப் படித்தவர்கள் சிறுகதைகளையும் படிக்கத் தொடங்கினர். மொழி வளர்ச்சி, தேசிய இயக்கம் இவற்றுடன் வியாபார நோக்கும் உரைநடைப் பிரசுரங்களுக்குப் பின்னே மறைந்திருந்தது. எனினும் இத்தலைமுறை எழுத்தாளர்களின் நோக்கம் தமிழிலும் ஆங்கிலம் போலவே கட்டுரைகளும் சிறுகதைகளும் நாவல்களும் எழுத முடியும் எனத் தங்களுக்கும் உலகுக்கும் ஒருசேர மெய்ப்பிப்பதுதான் என்று தெரிகிறது. அகராதியின் உதவியில்லாமல் படிக்கத் தகுந்த உரைநடையை உருவாக்கிக்கொள்வதுதான் அக்காலத்திய லட்சியமாக

1930களில் நிலைமை மாறிவிட்டது. இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் தொடர்ச்சியாகவே 'மணிக்கொடி' என்னும் இதழ் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த இதழுக்கு விஷயதானம் செய்தவர்களின் நோக்கம் உலக இலக்கியத்துக்கு இணையாகத் தமிழ் மொழியில் சிறுகதைகள், நாவல்கள் - இதற்குப் பின் கவிதை - சிருஷ்டிப்பது என்பதுதான். 1800களின் பிற்பகுதியில் பயிற்று மொழியாக விழையப்பட்ட தமிழ் உரைநடை 1900களிலேயே இலக்கிய மொழியாக மாறி, அதை அடுத்த 50 ஆண்டுகளில் உலக இலக்கிய மொழி என்று படைப்பாளிகளால் முன்மொழியப்பட்டது. அகராதியைப் பார்த்து அல்லது புலவரின் உதவியைக் கொண்டு விளங்கிக்கொள்ளும்படி அமைந்த செய்யுள் நடையைப் போல் புதிய உரைநடை இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டபோது, உரைநடைக்கு இயல்பு ஒன்றையும் நிர்ணயித்துக்கொண்டதாகவும் ஆகிறது. இந்தக் கருத்தை முன்வைத்தவர்கள் கல்வி போதகர்கள் மற்றும் அரசியல் பத்திரிகையாளர்கள். இதற்கு மாறான உரைநடையும் ஒன்று வளர்ந்திருந்தது. அதைக் கீழே தரப்படும் எடுத்துக்காட்டால் உணரலாம்.

'அவர் ஒரு வருஷம் நாட்சியபாரம் பண்ணுகிறத்தில் அவர் சமீபத்திலே இருக்கிற ஒருத்தர் பேரிலேயும் நம்பிக்கையில்லை. எவனண்டையாகிலும் கட்டாரி அல்லது தூரி இருந்தாலும் நம்பவும் சமுசியப்படுகிறது. வீதியிலே போறவாள், வாறவாள் கூட னாமஸ்மரணை அல்லது வாயை அசைத்தாலும் அல்லது ஒரு இடத்திலே ரெண்டு பேர் கூடி வாறதை சொன்னாலும் எவனாகிலும் கையிலே செபமாலை வைத்துக்கொண்டு போனாகிலும் இவர்கள் எல்லோரும் தம்மை வசியம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறதற்கு அல்லது நம்மை அடித்துப் போடுகிறதற்கு மந்திர தந்திரங்களைப் பண்ணுகிறார்களென்று நிச்சயமாக எண்ணி அதுகளை விசாரிக்கிறது ... (19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம்.)

இந்த உரைநடை விரைவில் மறைந்துவிட்டது. பெரும்பாலும் சகல தரப்பினரும் படிக்கத் தகுந்த உரைநடையே பத்திரிகைகளால் பரப்பப்பட்டு, அந்த நடையே புனைகதைகளுக்கும் பரவியது. இந்த நடையிலிருந்து மாறுபட்ட ஓர் உரைநடை சிறுகதைகளுக்கு வேண்டும் என்னும் எண்ணம் எழுத்தாளர் மௌனியிடமே முதலில் எழுந்தது. தன் கதைகளுக்குத் தேவைப்பட்ட மனோபாவத்தை உருவாக்கவே இந்நடையை மௌனி அமைத்துக்கொண்டார்.

மௌனியைப் போலவே சிறுகதைகளுக்குத் தனிநடை வேண்டும் என்னும் தேவையை உணர்ந்தவர்கள் என்று சுந்தர ராமசாமியோடு அசோகமித்திரன், ந. முத்துசாமி, பின்பு தமிழவன், கோணங்கி மற்றும் ரமேஷ்-பிரேம், பா. வெங்கடேசன், ஆனந்த முதலிய எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

சுந்தர ராமசாமியின் உரைநடையை ஆராய்ந்தால் அவரது உரைநடை காலப்போக்கில் மாற்றம் கண்டது போல் தெரிகிறது. இந்த நடை 'அழைப்பு' என்னும் கதையிலிருந்து தொடங்குவதாகக் கூறலாம். இந்த

நடை இதற்கு முந்தைய 'இல்லாத ஒன்று' என்னும் கதையில் முதலாவதாகத் தலைகாட்டுகிறது என்றாலும் தவறில்லை. இந்த நடையில் பத்திகளின் அளவு பெரியதாக அமைந்திருந்தது.

சொற்கள் இடம்பெற்றிருக்கும். 'அழைப்பு' என்ற கதையில் ஒரு பத்தியில் நூறு சொற்களும் ஒரு பத்தியில் இருநூறு சொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளன². இந்நடப் பத்தியின் அளவு சிறுகதையின் புதிய தேவையை உணர்த்துகிறது. உரைநடையின் நவீனப்பகுதிக்கும் பாத்திரங்களின் உரையாடல் பகுதிக்கும் உள்ள இடைவெளி தெளிவாகிறது. இவ்ந்த போல்தான் 'வாசனை' என்ற கதையில் பத்தி அமைப்பும் உள்ளது. இப்படியேதான் வாசனை, அலைகள், ரத்னா பாயின் ஆங்கிலம், பள்ளம், ஆத்மராம் சோயித்ராம், பின்பு பட்டுவாடா என்ற கதை முடிய இந்த நடையைச் சுரா. மேற்கொண்டிருக்கிறார். 'நாடார் சார்' என்ற கதையில் சிறிது மாற்றம் தெரிகிறது. 'நாடார் சார்' கதை 1996இல் வெளியாகியிருக்கிறது. இந்த நடையையே சுரா. இறுதிக் காலக் கதைகளுக்குத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டாரோ என்னவோ.

வாக்கியத்தின் நீளம், வாக்கியங்களாலான பத்திகளின் நீளம், வாக்கியத்தில் தென்படும் பாதிப்புகள் எல்லாமாகச் சேர்த்துப் பார்க்கும்போதுதான் உரைநடையைக் கணிக்க முடிகிறது. வாசகனின் மனத்தில் இவையும் சலனத்தை மறைமுகமாகத் தூண்டுகின்றன. சுந்தர ராமசாமியின் உரைநடை³ வட்டார வழக்கு அரசியல் மற்றும் தத்துவம் சாராத சிந்திப்புகள் முதலியவற்றால் உருக்கொள்கிறது.

தொடக்கத்தில் வாக்கியத்தில் கூர்ந்து பார்க்கப் படாத அக்கறை பின்னாளில் சுராவுக்கு வளர்கிறது.

உதாரணமாக

'இப்படி போக்கிரிகள் கட்ட வேண்டிய வரியை வசூலித்தார்கள்' (காகங்கள் பக். 26.)

என்ற வாக்கியம்.

'கட்ட வேண்டிய வரியைப் போக்கிரிகள் இப்படி வசூலித்தார்கள்' என்று அமைந்திருந்தால் தெளிவாக இருக்கும். கதையில் காணப்படும் வாக்கியத்தின் பொருள் கொள்ளுதலில் சொல்லை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்று தமிழ் இலக்கணம் சொல்வதையும் இங்கு நினைவுகொள்ளலாம் என்றாலும் தொடக்கத்தில் சுரா.வின் உரைநடை கூடுதலான கவனத்தைக் கோரி நின்றது. 'வேலப்பனுக்கு அடிமுதல் முடிவரை மயிர் சிலிர்த்தது' (பக்.31) போன்ற வாக்கியத்தைப் பின்னாளைய சுரா. எழுதப்போவதில்லை என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

'ஓன்றரைக் கண்ணன் அலறிக் கொண்டிருந்தான். அவன் கூப்பாடு போடுவதைப் பார்த்தால் காலம் காலமாக அடிவாங்கி, உதைபட்டு, அனாதையாக அழுது ஓலமிட்டு ஓய்ந்த நூற்றுக்கணக்கான பொறுக்கிகளுக்கு கெல்லாம் சேர்த்துப் பதில் கேட்பது போலிருந்தது.' - காகங்கள் பக். 49.

இந்தப் பகுதியில் சுரா.வின் உரைநடை இயல்பாகவும் ஆற்றல் உடையதாகவும் அமைந்து நவீன கதைகளுக்கும் உரைநடைகளுக்கும் இணையாக

வதாகவும் உள்ளது. இங்கு நவீன காலம் என்றது மௌனி, புதுமைப்பித்தன், ந. பிச்சமுர்த்தி, கு.ப.ரா. தொடங்கி தி. ஜானகிராமன், கு. அழகிரிசாமி முடிய என்று கொள்ளலாம். நவீன காலத்துக்குப் பிந்திய உரைநடையின் - அதன் உள்ளடக்கத்தையும் இப்போது சேர்த்துக்கொள்ளலாம் - இயல்புகளில் ஒன்று உணர்ச்சிகளிலிருந்து விடுபட்ட நிலையை நவில்வோன் மேற்கொள்வதாகும். 'சாட்சியுதமாக' என்னும் தொடரால் கநா.சு. இந்நிலையைக் குறித்திருக்கிறார். ஆல்பெர் காம்யுவின் இலக்கியத்தால் இந்நிலை நினைவூட்டப்பட்டு 70களில் சிற்றிதழ்ப் படைப்பாளிகளிடம் பரவலாகக் காணப்பட்டது. இந்தப் பராதீன நிலையை அந்நியமாதல் என்ற தொடராலும் குறிப்பிடுவதுண்டு. சு.ரா.வின் 'தற்கொலை' என்னும் சிறுகதையின் முதல் பத்தி இந்நிலையை ஞாபகப்படுத்துகிறது. இக்கதை 1965இல் வெளியாகியுள்ளது. முதல் பத்தி இது:

'தற்கொலை செய்து கொண்டுவிடும் உத்தேசத்தில் பலதடவை நான் கன்னியா குமரி சென்றிருக்கிறேன். போகிற பொழுதே அவ்வாறு செய்துவிடத் துணிந்துவிட மாட்டேன் என்பது என் அடி மனசுக்குக் கொஞ்சம் தெரிந்திருக்கும். இந்தப் பிரக்ஞை உள்ளூர இருந்தபடியால்தான் புறப்பட்டுச் செல்வதே சாத்தியமாக இருந்தது என்றும் சொல்லலாம். இருந்தாலும் மெய்யாகத் தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறவன் போகிற தோரணைக்குப் பழுதில்லாமல் போவேன். கால் ஜோடுகள் கிடையாது. தலை பரட்டையாக இருக்கும். கைக்கடிகாரம் கட்டிக் கொள்வதில்லை.' - காகங்கள் ப. 308.

புதிய மனோபாவங்களை வெளியிட சு.ரா.வின் உரைநடை இப்பகுதியில் தெளிவடைகிறது. மேலும் ஒரு பேற்றோள். இந்தப் பகுதி 'இல்லாத ஒன்று' என்னும் கதையில் வருகிறது:

'ஒரு நூல் விற்கும்; விற்காமலும் இருக்கும். படைப்பின் தரம். ஆமாம், தரம், அதுதான் முக்கியம்... அது சரி, சிறந்த சிருஷ்டிகளை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். தோல்வி கண்ட கலைஞன் தன்னை எதிர்கால மனிதனாகக் கற்பனை செய்து சந்தோஷப் பட்டுக்கொள்ளலாம். மனிதன் உயிரோடிருக்கிற காலத்தில்தான் வாழ முடியும். எதிர்கால வாழ்வு அவனுடையது அல்ல; பிறருடையது. இவன் வாழ்வு இவன் இல்லாத காலத்தில் நிகழ்கிறது என்பதற்கு அர்த்தம் என்னுடைய பசி ஆற நீங்கள் உண்பது என்பதே ஆகும்'. - (காகங்கள் பக். 384, 385.)

இந்தப் பத்தியில் சொல்லப்பட்ட கருத்துகளை சு.ரா.வின் உரைநடை அநாயாசமாகக் கையாளுகிறது. வளர வளர சு.ரா. தன் சிந்தனைக்கேற்பத் தன் உரைநடையைப் பக்குவப்படுத்திவந்திருக்கிறார் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. இதன் அடையாளமாக 'வழி' என்னும் சிறுகதையைக் கூறலாம். 1986இல் வெளியிடப்பட்ட இந்தக் கதையின் நடை, நவீர்சித் தோரணை இரண்டும் இன்றைய தமிழ் உரைநடையில் கலந்துவிட்டதுபோல் தெரிகிறது.

சலுகை விலையில் பெற முன் வெளியிட்ட
திட்டம்

(தமிழின் முதல் பன்முக (CUBIST) நாவல்)

எம்.ஜி. சுரேஷின்

அட்லாண்டிஸ் மனிதன்

மற்றும் சிலருடன்

நூல் விரைவில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவருகிறது

ATLANTIS MAN

AND

OTHERS

M.G. SURESH

ஆங்கில வடிவாக்கம்: லதா ராமகிருஷ்ணன்

விலை: ரூ 325/- முன்பதிவு தொகை: 190/-

பதிவு செய்ய இறுதி நாள்: 31.12.2005

பணவிடையாகவோ/ வரைவோலையாகவோ

Pudhu Punal என்கிற பெயரில் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்

PUDHU PUNAL

5/1, 1 Floor, Palani Andavar Koil Street,

Ayanavaram, Chennai - 600 023

Cell: 9884427997

சு.ரா. அமைத்துக்கொண்ட உரைநடையின் வெற்றியை 'காகங்கள்', 'ரத்னாபாயின் ஆங்கிலம்' 'இருக்கைகள்', 'பட்டுவாடா' மற்றும் 'நெருக்கடி' என்னும் கதைகளில் ரசிக்க முடிகிறது.

* * *

குறிப்புகள்:

1. அகராதி என்ற சொல் கி.பி. 1594இல் தமிழில் தோன்றியது. இதை வழக்குக் கொண்டுவந்தவர் சிதம்பர ரேவண சித்தர் என்ற வீர சைவர். 'நல்ல சுப முகூர்த்தத்தில் இப்பெயரை இவர் இட்டிருந்தல் வேண்டும். ஏனென்றால் இப்பெயர்தாம் இப்பொழுது நிலைத்துவிட்டது' என்றார் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை (தமிழின் மறுமலர்ச்சி, பக். 412; 1989). 'மன அகராதி' (காகங்கள், பக். 625) என்பது சு.ரா.வின் தொடர்.

2. எண்ணிக்கையில் அதிக சொற்களை ஒரு பத்தியில் கையாண்டவர் பா. வேங்கடேசன். (ராஜன் மகன் சிறுகதைத் தொகுப்பு; 2002; காலச்சுவடு பதிப்பகம்).

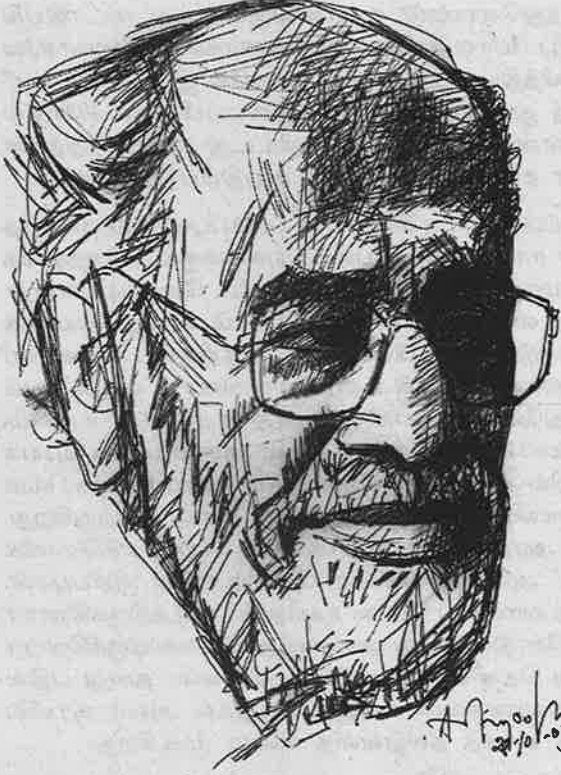
3. ஜான்சன் என்ற பெயரை ஜான்சன் என்று தென்கோடித் தமிழை ஒட்டியே சு.ரா. எழுதுகிறார். இன்னும் பாத்திரமும் கதை வழங்குகிறது. 'தொடை' என்ற உறுப்பைத் 'துடை' என்றதும் (காகங்கள் பக். 628) இவ்வாறே. 'தொடை' என்றும் எழுதுகிறார் (பக். 651). 'தோன்றியது' என்று பொருள்படும் 'தோன்றிற்று' என்னும் சொல்லாட்சியும் சு.ரா.விடம் உண்டு. 'இற்று' என்னும் இறந்த கால முடிபு அருகிவருகிறது.

4. சு.ரா.வின் சிறுகதைகளில் வேறு பிரதிகளின் ஊடாட்டமும் உண்டு. தொல்காப்பியம்கூட உண்டு. (காகங்கள், பக். 584).

(தமிழ் மையம் சார்பில் 31.10.2005 அன்று சென்னையில் நடந்த கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரையின் விரிவாக்கப்பட்ட வடிவம்) ●

சு.ரா: நினைவுகள், மதிப்பீடுகள்

சுந்தர ராமசாமியும் நவீனத்துவமும்



ஓவியம்: ஆதிமூலம்

நவீனத்துவத்துக்கும் தனக்குமான உறவைப் பற்றி ஆராய யாரேனும் ஒரு 'இலக்கிய ஸ்போக்ஸ்மேன்' வரக்கூடும் என எண்ணித்தானோ என்னவோ அதற்கு வாகாக 'நவீனத்துவமும் நானும்' என்றொரு வாசலைப் பரக்கத் திறந்துபோட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறார் சுந்தர ராமசாமி. எனக்கு 'வென்ட்டிலேட்டர்' வழியாக உள்ளே குதிக்கத்தான் ஆசை. அவரது எதிர்பார்ப்பைக் கெடுக்கக் கூடாது என்பதால் வாசல் வழியாகவே நுழைகிறேன்.

சுந்தர ராமசாமியின் அபிப்பிராயப்படி பாரதியும் புதுமைப்பித்தனும் தாம் தமிழில் நவீனத்துவம் முளை விட முக்கியக் காரணிகளாக இருந்தவர்கள். அதன்படி பார்த்தால் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தான் இங்கு நவீனத்துவம் வந்ததாக ஆகிறது. தமிழின் இலக்கியப் பண்பாட்டு வரலாறு குறித்த ஆராய்ச்சிகள் இந்தக் கால்வரையறையை ஏற்குமா என்று தெரிய வில்லை. ஆவணக் காப்பகங்களின் நெடியைச் சமாளிக் கவும், அங்குள்ள பிரதிகளை உடையாமல் படிக்கவும் துணிவு கொண்டால் இந்தக் கால வரையறையைப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்குள் நகர்த்திக்கொண்டு போய்விட வாய்ப்பிருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையை அல்லது பேராசையைக் கிருபாபாய் சத்தியநாதனின் புதினங்களுடைய மொழிபெயர்ப்புகள்² நம்மைத் தூண்டுகின்றன.

நவீனத்துவத்தின் உள்ளீடாக சுரா. கருதுகிற புதுமை என்பதை மரபு என்ற பகைப்புலத்தில் வைத்துத்தான் நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். எல்லாவிதமான வரலாற்றுத் தளைகளிலிருந்தும் விடுபட்ட ஒன்றாக மேற்கத்திய நாடுகளில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் பேசப் பட்ட 'அழகியல் நவீனத்துவம்' என்பதோடு இணைத்து சு.ரா.வின் கருத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாம் எனத் தோன்றுகிறது. நிகழ்காலத்தையும் மரபையும் எதி ரெதிராக வைத்துப் பார்த்த அந்தப் பார்வை இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் தொடர்ந்து வந்ததாக ஹேபர்மாஸ் என்னும் சிந்தனையாளர் குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழில் நவீனத்துவம் என்ற சொல் எப்போது பழக்கத்துக்கு வந்தது என்பதை 'செம்மொழி ப்ராஜக்ட்' ஏதாவது ஒன்றில் பணம் பெற்றாவது ஆராய்ச்சியாளர் கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். Modern என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் லத்தீன் வடிவமான 'Modernus' என்பது ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் முதன்முதலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என ஹான்ஸ் ராபர்ட் ஜால் (Hans Robert Jauss) என்பவர் கண்டறிந்து கூறியுள்ளார். அதிகாரபூர்வமாகக் கிறித்தவமயமாகிவிட்ட அன்றைய காலகட்டத்தை ரோமானியப் பழமையிலிருந்து வேறு படுத்திக் காட்டவே முதலில் அந்தச் சொல் பயன் படுத்தப்பட்டது என்கிறார் அவர்.

மேற்கில் அறிவொளிக் காலச் சிந்தனைகளின் வாக்குறுதிகள் சிதைந்து முன்னேற்றம் என்னும் கருத் தாக்கம் குறித்த கேள்விகள் எழுந்தபோது, நவீனத்துவம் எதை மறுப்பதாகக் கூறியதோ அதையே அது மறு உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கிவிட்டது என்ற குற்றச் சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்டன. எல்லாவற்றையும் இயல்பானதாக மாற்றுகிற மரபின் செயல்பாடுகளுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த நவீனத்துவம்; ஒழுக்கவியல்

ரவிக்குமார்

பிடிபுத்தி

மதிப்பீடுகளைச் செயலிழக்கச் செய்த நவீனத்துவம்; மீறலின் கவர்ச்சியால் ஈர்க்கப்பட்ட அதே வேளை மீறலின் சாரமற்ற விளைவுகளிலிருந்தும் தப்பித்துக் கொண்ட நவீனத்துவம் அறுபதுகளின் மத்தியில் சிக்கலை எதிர்கொள்ளவேண்டியவந்தது. அந்த நேரத்தில் 'புதிய பழமைவாதிகள்' தமது திட்டங்களை நவீனத்துவச் சிக்கலுக்கான மாற்று என முன்வைக்கத் தொடங்கியதாக ஹோபர்மாஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழில் நவீனத்துவம் முளைக்கக் காரணிகளாக பாரதியையும் புதுமைப்பித்தனையும் குறிப்பிட்டபோதிலும் பாரதியின் முடிவுகளைப் புதுமைப்பித்தன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை எனக் குறிப்பிட்டு ஏறக்குறையத் தானும் அதை வழிமொழிகிறார் சு.ரா. முப்பதுகளில் மணிக்கொடி இதழைச் சுற்றி உருவான எழுத்தாளர்களின் கனவு "பாரதி கண்ட கனவின் வீரியம் இழந்த எச்சம்" என்று கூறுவதன் மூலம் பாரதிக்கு வாரிசு எவருமில்லை எனக் கைவிரித்துவிடுகிறார். "புதுமை சார்ந்த தீவிர சிந்தனைகளின் மூலம் தமிழ்ச் சமூகத்தை உடைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற வெறியும் செயல்பாடும் புதுமைப்பித்தனிடம் மட்டுமே இருந்தன" என்று தமிழ் நவீனத்துவத்தின் ஒற்றை ஆதாரமாக அவனை மாற்றுகிறார். அவனுக்காவது வாரிசுகள் உண்டு என்று ஒத்துக்கொள்கிறாரா என்று சு.ரா.வின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தால் உதட்டைப் பிதுக்குவது போலத்தான் தெரிகிறது. பாரதியின் கனவை வீரியம் இழந்த விதத்தில் காண்பதற்கு ஒரு மணிக்கொடி குழு முயன்றுபோலப் புதுமைப்பித்தனின் வெறியை ஏந்திக்கொள்ள எந்தக் குழுவும் முன்வந்ததாகத் தெரியவில்லை. சுந்தர ராமசாமியின் மதிப்பீட்டின்படி ஜெய காந்தன் மட்டும்தான் புதுமைப்பித்தனால் பாதிக்கப்பட்டவர். ஆனால் அந்தப் பாதிப்பிற்குக் குறைகள் கொண்டது என்கிறார் சு.ரா.

அப்படியானால் பாரதியால், புதுமைப்பித்தனால் முளைவிட்ட தமிழ் நவீனத்துவம் என்னதான் ஆனது? அது முளையிலேயே கருகிவிட்டதா? அதற்குப் பின் விருட்சமாக அது வளர்ந்ததா இல்லையா? இந்தக் கேள்விகள் முக்கியமானவை. இவற்றை எழுப்பவோ பதில் சொல்லவோ சு.ரா. முயற்சிக்கவில்லை என்ற போதிலும் தனது ஒரு புளிய மரத்தின் கதை, ஜே.ஜே.: சில குறிப்புகள் ஆகிய நாவல்கள் குறித்த சுய மதிப்பீடுகளில் அவற்றை அவர் சாதகமான நிலையில் சற்றுத் தூக்கலாக உயர்த்திப் பிடிப்பதைப் பார்த்தால் புதுமைப்பித்தனின் வாரிசாகத் தன்னை உள்ளூர் அவர் கருதிக்கொண்டிருந்தார் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. "லா.ச. ராமாமிர்தம், தி. ஜானகிராமன் போன்ற பலரும் பழமையில் ஆறுதல் தேடிப்போய்விட்டனர். ஜெயகாந்தனோ புதுமைப்பித்தனுக்கு மாறாகக் கதையை உருட்டித் திரட்டிக் கொண்டிருந்தார்"³ என்னும் சு.ரா.வின் கூற்று, தமிழ் இலக்கிய வெளியில் பாரதியை, புதுமைப்பித்தனை வாரிசு அற்றவர்களாகவே சித்திரிக்கிறது. இது அவர்களின் சொத்துக் குறித்த பிரச்சினையாக இருந்தால் நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை. மாறாக இதுவோ தமிழின் நவீனத்துவத்தை மதிப்பிடுவது பற்றிய பிரச்சினை. எனவேதான் நாம் இது பற்றிக் கவலை கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

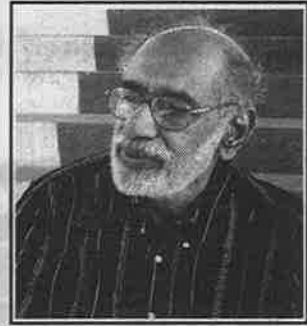
குருடான விழிகளோடும் ஓட்டைச் செவிகளோடும் காட்சியளித்த "எழிலார் பெருமானின் வம்ச வளர்ச்சியோ என்று சொல்லும்படி இருக்கிறது. நமது கலையுணர்ச்சி" என்று ஒருமுறை மனம் துடித்தான் புதுமைப்பித்தன். "சௌந்தர்ய உணர்ச்சியற்ற பாழ்வெளி, எப்பொழுதும் இம்மாதிரி ஒன்றுமற்ற தாகவே போய்விடாது என்ற நம்பிக்கைக்கு இடமிருக்கிறது" என்று சற்றே ஆறுதலடைந்த அவன், "தமிழ் மறுமலர்ச்சியின் பிராமித்தியூஸ்" என பாரதியை வர்ணித்துத் தனது நம்பிக்கைக்கான காரணத்தைக் குறிப்பிட்டான். "அவரும்கூட பாவங்களை எழுப்ப முடியவில்லையானால் பழைய நாகரிகச் சின்னங்களை யணிந்துகொண்டு உலாவியரும் நமது மடாதிபதிகளைப் போல தமிழும் ஒரு அனாக்கிரானிஸமாகவே காலவித்தியாசத்தின் குருபமாகவே இருக்க முடியும்" என்று துயரப்பட்டான். புதுமைப்பித்தன் 1934இல் சொன்ன ஆருடம் பலித்துவிட்டது என்பதைத்தான் சுந்தர ராமசாமி 2002இல் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

இப்படியொரு சிக்கலான பகைப்புலத்தில் வைத்தே சுந்தர ராமசாமியின் படைப்புகளுக்கும் நவீனத்துவத்துக்குமான உறவை நாம் மதிப்பிட வேண்டியுள்ளது. பரந்து விரிந்ததொரு போர்க்களம் காற்று பேயாகக் கூத்தாடுகிறது. பிணங்கள் சிதறிக்கிடக்கின்றன. கண்களைச் சுருக்கி உற்று நோக்கினால் ஒரு உருவம் நிற்பதுபோல் தெரிகிறது. அது சு.ரா.வின் உருவம். "Is it new? Is it new?" என்ற குரல் அசரீரியாகப் பேய்க் காற்றில் சுழன்றடிக்கிறது. "Why should it be new? Mine is the newest" என்று சு.ரா.வின் வாய் அரற்றுக்கிறது. அந்த அரற்றல் இடி முழக்கமாகப் பெருகி எதிரொலிக்கிறது. அவரது கையில் ஜே.ஜே.: சில குறிப்புகள். அதை வாளைப் போல உயர்த்திப் பிடித்திருக்கிறாரா நெஞ்சோடு சேர்த்து அணைத்துக்கொண்டிருக்கிறாரா என்று தெளிவாகப் புலப்படவில்லை. தனது பதில் பொக்கானதல்ல என்னும் ஆறுதல் அவர் குரலில் சாந்தி யாகத் தவழ்வதை உணர முடிகிறது.

சு.ரா.வின் பதிலும் அமைதியும் பொருத்தமானது தானா என்ற கேள்வியை இலக்கிய ஸ்போக்ஸ்மேன்கள் முன்வைத்தால் நமட்டுச் சிரிப்போடுதான் படைப்பாளிகள் பார்ப்பார்கள். "கலைஞனின் சமூகப் பொறுப்பு களம் பொதுநல உணர்ச்சிகளும் பெரிதும் மிகைப் படுத்தப்பட்டுவிட்ட காலம் இது"⁵ என்று ஒரு புளிய மரத்தின் கதையை எழுதி முடித்த காலத்தில் சு.ரா. குறிப்பிட்டார். அந்த மதிப்பீடுகளுக்கு நேர் எதிராக, கலைஞன் என்பவனோ, "சுயநலக்காரன், திமிர் பிடித்தவன், அரசாங்க அமைப்பின் எதிரி, அனைவரையும் திரணமென மதிக்கும் அகங்காரி, சகோதரத் தொழிலாளிகளும், தீராத பொறாமை உணர்ச்சியை அடைகாத்து வருபவன்" என்று சு.ரா. விவரித்தார். இப்போது கலைஞனின் சமூகப் பொறுப்பு பற்றிய யாரேனும் வலியுறுத்தினால் அவர்களின் பத்தாம் பசலித்தனத்தை எண்ணி கெக்கலி கொட்டுகிறார்கள் எழுத்தாளர்கள். சுந்தர ராமசாமி விவரித்த அத்தனை பண்புகளும் தமக்கு இருக்கின்றன என்று அறிவித்துக் கொள்வது மட்டுமின்றி அவற்றை ஆபரணங்களாக மாற்றிக்கொண்டு ஆதிசேவனைப் போல நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.



அப்படியானால் பாரதியால், புதுமைப்பித்தனால் முளைவிட்ட தமிழ் நவீனத்துவம் என்னதான் ஆனது? அது முளையிலேயே கருகிவிட்டதா? அதற்குப் பின் விருட்சமாக அது வளர்ந்ததா இல்லையா? இந்தக் கேள்விகள் முக்கியமானவை. இவற்றை எழுப்பவோ இவற்றுக்குப் பதில் சொல்லவோ சு.ரா. முயற்சிக்கவில்லை.



இன்றைய எழுத்தாளர்களுக்கு ஒன்றே ஒன்று மட்டும்தான் குறைச்சல். அதுதான் எழுத்து. அன்றைய கலைஞன் சில வேளைகளில் மனிதனிலும் கடை மனிதனாக இருந்தான் என்பதை சு.ரா. சுட்டிக் காட்டுகிறார். இன்றோ அதுதான் அவனது நிரந்தர ஸ்தானம்.

இலக்கிய ஸ்போக்ஸ்மேன்களுக்கும் படைப்பாளிகளுக்கும் மிடையேயான குணபேதத்தை சு.ரா. தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஸ்போக்ஸ்மேன்களுக்கு எல்லாவற்றைப் பற்றியும் சந்தேகமற்ற தீர்மானம் இருக்கிறது. படைப்பாளிகளுக்கோ “எதைப் பற்றியும் தீர்மானத்துக்கு வர முடியாத சங்கடம் அலைக்கழித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நிரந்தர சந்தேகம் தரும் மனச் சஞ்சலமும் அதிலிருந்து பிறக்கிற கேள்விகளும் தான் காலத்துக்கு ஏற்ற புதிய படைப்புகளை உருவாக்குகிறது என்பது என் எளிய நம்பிக்கை” என்று சு.ரா. அந்தக் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்த எளிய நம்பிக்கை சந்தேகத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாக அவரிடம் தொடர்ந்து வந்தது. அந்த எளிய நம்பிக்கை இன்று ஒரு மூடநம்பிக்கையின் திடத்தைப் பெற்றுவிட்டது. கோட்பாடுகளைக் கண்டு எள்ளி நகையாடுவதே படைப்பாளியாவதற்கான சுலபமான குறுக்குவழி என்று இன்றைய எழுத்தாளர்கள் எண்ணுகின்றனர். இப்படியான ஸ்திதிக்குப் பொறுப்பானவர்களில் சு.ரா.வின் பெயரும் இருக்கக்கூடும்.

சுந்தர ராமசாமியின் வழிகாட்டுதலை அடியொற்றிப் புதுமைப்பித்தனையும் நவீனத்துவத்தையும் நாம் புரிந்துகொள்ள முயற்சித்தால் அவன் மரபிலிருந்து எதை எடுத்துக்கொண்டான் எதை உடைத்தான் என்று உணர்ந்துகொள்ள முடியும். தமிழ்ச் சமூகத்தை உடைத்துப் பார்க்க அவன் பயன்படுத்திய புதுமையில் கம்பனின், ஓளவையின் சாதகமான கூறுகள் எப்படி ஏறியிருந்தன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

“பாஷையின் வளத்தை அறிந்து அதைச் சாகசமாக உதறித் தள்ளவும், ஏற்றுப் பயன்படுத்தவும் — தகுதிவாய்ந்த பயிற்சியும் உணர்ச்சியின் வேகத்தை அனுபவித்து அறிய, அறிவிக்கக் கூடியவர்களாலேயே இயலும்.”⁶

என்று குறிப்பிட்ட புதுமைப்பித்தன், “இன்று அப்படிப்பட்டவர்கள் யாருமே கிடையாது” என்பது என் கட்சி என்றான். அப்படிப்பட்டவன் பிறப்பது “பாஷையின் அதிருஷ்டம்” என்றும் அவன் குறிப்பிட்டான். அந்த அதிர்ஷ்டத்தைத் தமிழ் பாஷை பெற்றதா என்பது நம் முன் உள்ள கேள்வி.

தமிழ் பாஷையை ஒரு மலடியாக உருவகித்துப் பார்க்க மனம் பொறுக்காத நாம் அதோ பாரதி, இதோ புதுமைப்பித்தன் என்று குழந்தைகளின் பெயர்களை அடுக்கலாம். சுந்தர ராமசாமியின் பெயரையும் அந்த வரிசையில் சேர்த்து உற்சாகம் கொள்ளலாம். இப்படி உற்சாகப்படுவது நமது மனம் சமாதானம் கொள்வதற்காகத்தான் என்றால் மலட்டுத்தாயின் உருவகம் தரும் துயரமே மேலானது என்று எனக்குப் படுகிறது.

(13.11.2005 அன்று நடைபெற்ற சென்னையில் பாடினி சார்பில் நடைபெற்ற ‘எழுத்தில் வாழ்பவன்’ கூட்டத்தில் வாசித்த கட்டுரை)

* * *

(இதில் நவீனத்துவம் குறித்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள தகவல்கள் Jeffrey C. Alexander—இன் Culture and Society: Contemporary Debates (Cambridge University Press 1990) என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஜேபர்மாஸின் (Jurgen Habermas) Moderning versus Post Moderning என்ற கட்டுரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை)

குறிப்புகள்:

1. ‘நவீனத்துவமும் நானும்’ (பக் 128 – 132) என்ற சு.ரா.வின் கட்டுரை. பார்க்க: *இறந்த காலம் பெற்ற உயிர்*, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2003.
2. கிருபாபாய் சத்தியநாதன் எழுதிய Kamala மற்றும் Suguna என்ற இரு புதினங்கள் 1896 மற்றும் 1898 ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு The Christian Literature Society for India, London and Madras நிறுவனத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஆர். ராஜகோபாலன் 2002இல் மறுபதிப்பு செய்துள்ளார் (வெளியீடு: மதி நிலையம், சென்னை) முதல் பதிப்பில் (19 ஆம் நூற்றாண்டில்). இவ்விரு புதினங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆயிரம் படிகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.
3. ஜே.ஜே.: சில குறிப்புகள் பற்றிய சு.ரா.வின் வானொலி உரை (*இவை என் உரைகள்*, பக். 98–101) ‘நவீனத்துவமும் நானும்’ என்ற கட்டுரை முதலானவற்றைப் பார்க்க.
4. ‘புதுமைப்பித்தன் – நமது கலைச்செல்வம்’ – பார்க்க: *புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள்* (பக் 88 – 89) பதிப்பாளியர்: ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
5. ஒரு புளியமரத்தின் கதை நாவலின் முதல் பதிப்புக்கு எழுதிய முன்னுரை (23.6.1966). பார்க்க: ஆறாவது பதிப்பு, காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
6. *புதுமைப்பித்தன் கட்டுரைகள்* (ப. 242).

(பாடினி அமைப்பின் சார்பில் 13.11.2005 அன்று சென்னையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை.) ●

சு.ரா: நினைவுகள், மதிப்பீடுகள்

ஒரு இலை

உதிரும்போது...

TO: Kamalamma
from: Nisha



I LOVE YOU

சு.ரா.வின் 11 வயதுப் பேத்தி நிஷா
(தைலாவின் மகள்) வரைந்தது.

சில நேரங்களில் இறப்பைவிட மரணத்தைச் சுற்றி நடக்கும் நாடகங்கள் அதிர்ச்சி தருகின்றன

மரணம் என்பது வாழ்க்கையில் நாம் ஒவ்வொரு வரும் ஒரு காலகட்டத்தில் சந்திக்க நேரிடும் ஒரு யதார்த்தம். ஆனால் ஒவ்வொரு மரணமும் நம்முள் வெவ்வேறு உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்புகின்றன.

இறந்தவரைப் பொறுத்த வரை, முடிக்கப் பெறாமல் போகும் அவரது பல கனவுகளோடு அவரது மரணம் புதைந்து போகிறது. அதன் பிறகு இறந்தவர் என்ன ஆகிறார் என்ற ஆராய்ச்சியிலேயே பல மதங்கள் உருவாயின. அவற்றின் பல தத்துவங்கள் அதைச் சுற்றியே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

மனிதனின் வாழ்க்கை முடிவுறாது தொடர வேண்டும் என்கிற ஆவல், மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் நம்மை ஆன்மா, மறுபிறவி, ஆண்டவனின் நீதி நாள், சொர்க்கம், நரகம் என்பவற்றை விடாது பற்றிக்கொள்ள வைக்கிறது. சில சமயங்களில் சமூக ஒழுக்கங்களுக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் இந்தக் கொள்கைகள் உறு துணையாக இருக்கின்றன என்பதையும் மறுக்க முடியாது. அதே சமயத்தில் வழக்கத்தில் உள்ள அநீதிகளைக் கேள்வி கேட்காமல் ஏற்றுக்கொள்ளவும் இவை வழிவகுக்கின்றன.

சில நேரங்களில் இறப்பை விட மரணத்தைச் சுற்றி அரங்கேற்றப்படும் நாடகங்கள் நம்மை அதிர்ச்சி யடையச் செய்கின்றன. Death the Leveler என்ற கவிதையைப் பெரும்பாலும் எல்லோரும் படித்திருப்போம். மரணம் என்பது எல்லா கோடுகளையும் தடைகளையும் அழிக்கக்கூடியது என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையைத் தருவது அது. ஆனால் சில நேரங்களில் இறப்பைச் சுற்றி நாம் வார்க்கும், மீட்டெடுப்பும் புதிய சுவர்கள், படைப்புகள் எந்தச் சந்தர்ப்பத்தையும் நழுவவிடாது நம்மை முன்னிலைப் படுத்திக்கொள்ள நாம் எடுக்கும் முயற்சிகள் இவை மனிதர்களைப் பற்றிய புதிய பரிமாணங்களை நமக்கு அறிமுகப் படுத்துகின்றன.

இறந்தவர்களின் பின்னால் (சுவ ஊர்வலத்தின் பின்) சென்றால் மற்றவர்கள் அவரைப் பற்றிப் பேசுவதை வைத்து அவர் சொர்க்கத்திற்குச் செல்கிறாரா (நல்லவரா) அல்லது நரகத்திற்குச் செல்கிறாரா (கெட்டவரா) என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்ற கதை உண்டு. பல மரணங்கள் நம்மைப் பற்றிய, அல்லது நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களைப் பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதலுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்கின்றன.

சு.ரா.வைப் பற்றிய என் முதல் அறிமுகம் - பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், ஒரு இலக்கியப் பத்திரிகை அவரது கட்டுரை ஒன்றை விமர்சனம் செய்திருந்தது: "வசதியாக ஜவுளிக் கடை வைத்திருப்பவருக்கு இதைப் பற்றிய புரிதல் எப்படி இருக்க முடியும்?"

ஜவுளிக் கடை எப்படிப் புரிதலுக்குத் தடையாக முடியும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அதன் பிறகு தான் அவரது படைப்புகளைத் தேடிப் படித்தேன். அதில் எதைப் பற்றிய புரிதல் தடைகளும் எனக்குத் தட்டுப்படவில்லை.

கனிமொழி

படிப்பகம் சமீபத்திய அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு ஒரு இலக்கிய நண்பருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது,

அவர் அதிகம் பேசப்படாமல், அதிகம் பங்குகொள்ளப் படாமல் நிகழ்ந்த இரண்டு இலக்கியவாதிகளின் மரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, இவருக்கு ஏன் இத்தனை முக்கியத்துவம், ஆரவாரம் என்று கேட்டார். அதனாலேயே இதைப் பற்றிப் பேசத் தனக்கு விருப்பமில்லை என்றும் கூறினார்.

இங்கு இலக்கியவாதியாக சுரா.வின் இடம் பற்றிய பேச்சு முக்கியமில்லை. ஒரு மனிதனாக அவர் தன்னை இணைத்துக்கொண்ட வாழ்க்கைகள் முக்கியம். ஆர்வத்தோடு சொல்லித் தந்த குணமும் ஒரு சிறு வித்தியாசத்தை உருவாக்கிவிடத் தனிப்பட்ட முறையில் அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளும் முக்கியம்.

அவரது மறைவு பலரை உலுக்கியது என்றால் அது அவரது எழுத்துகளால் மட்டுமே ஏற்பட்ட பாதிப்பில்லை; அவர் அவர்களது வாழ்க்கையைத் தொட்டிருந்த விதம் ஏற்படுத்திய வலி. ஆனால் இதுவும் ஒரு விமர்சனமாக மாற்றப்பட்டு அதைப் பற்றிய கேள்விகள் எழுப்பப்படும்போது வாழ்க்கை பற்றிய பல மறுமதிப்பீடுகள் நம்மைத் தாக்குகின்றன. பதில் தேட முடியாத இயலாமையோடு அதை எதிர் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

* * *

முடிய விழிகளைத் தாண்டி
துளைக்கின்றது குத்திட்ட பார்வை
அசைவற்ற முகதில் உறைந்து
கிடக்கிறது புன்னகை.
சொல்லொணாப் பதற்றங்கள்

நிறைக்கின்றன என்னை.
அறையின் கதவுகளுக்குப் பின்னால்
பத்திரமாய்ப் பதுக்கிவைத்திருக்கிறேன்
குருதியில் தோய்த்த கத்திகளை
கருத்த உதிரத்தின் நெடியோடு.

குத்தீட்டிகளும் பஞ்சடைத்த மிருகங்களும்
நிறைந்த அறைக்கு எப்படித் திரும்புவேன்
இனி எப்படிக் கடப்பது
உன் விழி தவிர்த்த பெருமிதத்தோடு
நடந்த சாலைகளை.

ஓய்ந்து விரிந்த இரவுகளில்
கனவாய் வேண்டுகலாய் யாசித்து
சிறு பிசிறில்லாமல் ஒத்திகை
பார்க்கப்பட்ட இத்தருணம்
சிதறி உருள்கிறது
தானே வகுக்கும் பாதைகளில்.

நினைவுகள் முகிழ
தாழ்கள் நெகிழ்ந்து
பேழைகள் திறக்கின்றன
பேய்களும் தேவதைகளும்
ஒருங்கே அலையும்
காடுகளில் முகையும்
பூக்களின் மணம்
திக்குகளை நிறைக்கிறது.
அதன் திரை விலக்கித்
துவளும் கரங்கள்.

நன்றி: தோழி.காம்

வடிவமைப்பாளர் ப்ரிண்டர் பதிப்பாளர்

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும்
புத்தகப் பணி செய்து தரப்படும்.

பல்கலைக்கழக ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
மற்றும்
ப்ராஜெக்ட் ஓர்க் சிறந்த முறையில்
செய்து தரப்படும்.

Raagaas

ராகாஸ்

அஹமது வணிக வளாகம், தரைத் தளம்
12/293, இராயப்பேட்டை நெடுஞ்சாலை
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

தொலைபேசி: 28350437

செல்பேசி: 9444050437

சு.ரா: நினைவுகள், மதிப்பீடுகள்

நிரப்ப முடியாத

இழப்பு



ஓவியம்: ஆதிமூலம்

திரு. சுந்தர ராமசாமி அவர்கள் காலமான செய்தியைத் தொலைபேசியில் கேட்டபோது எனக்கு முதலில் நம்பத் தோன்றவில்லை. அது எப்படி? ஆறு மாதத்துக்கு முன் அவரை அவர் வீட்டில் சந்தித்தபோது எவ்வளவு கம்பீரமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்! அவரை எப்படி வெற்றிகொண்டது மரணம்? நினைக்க நினைக்க அதிர்ச்சியும் குழப்பமும். மூத்த எழுத்தாளர்கள் முகங்களில் முதுமை ஒரு சிலந்திவலைப் பின்னலாய்ப் படர்ந்திருப்பது பார்வைக்குப் புலப்படும். ஆனால் இவர் முகத்திலோ முதிர்ச்சி தெரியாமையொழிய, முதுமை தெரியாது. பெயருக்கேற்ற சுந்தரத் தோற்றப் பொலிவுடையவராச்சே!

அவருக்கும் எனக்குமான உறவு தொடங்கிய காலம் நினைவுக்கு வருகிறது. 1964 தொடக்கமாக இருக்கும். அப்போது நான் வேலை செய்துகொண்டிருந்த குறத்தியறை உயர்நிலைப் பள்ளி பூதப்பாண்டிக்கு அருகில் இருந்தது எனக்குப் பெரிய வாய்ப்பாக அமைந்தது. நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் கிருஷ்ணன் நம்பி அவர்களைச் சந்திக்கப் பூதப்பாண்டிக்குப் போய் விடுவேன். அவருடைய சிறுகதைகளைப் பற்றியும் பொதுவாகத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளைப் பற்றியும் பேசிக் கொண்டிருப்பேன். அப்போது சுந்தர ராமசாமி அவர் கருடைய படைப்புகள் பற்றிய பேச்சு வரும். இந்தப் பேச்சுகளின் வழியாக சுந்தர ராமசாமி அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என்னும் ஆசை எனக்குள் வளர்ந்தது. 'அவர் ஒரு ராஜா மாதிரி கம்பீரமாக இருப்பார். ரொம்ப அன்பாகப் பழகுவார். ஜீவாவுக்கு நண்பர். ரகுநானுக்கு நண்பர்' இப்படியெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, அப்போது தமிழ் இலக்கிய உலகத்தில் சிறப்பாகப் பேசப்பட்ட கோவில் காளையும் உழவு மாடும், அக்கரைச் சீமை, தண்ணீரும் கண்ணீரும், சீதை மார்க் சீயக்காய்த் தூள் முதலிய கதைகளைப் பற்றி விவரிக்கத் தொடங்கிவிடுவார் கிருஷ்ணன் நம்பி. அவருடைய பொன்வண்டுக் குரல் செவிகளில் ரீங்கரித்து, மனசுக்குள் நுழைந்து இரவெல்லாம் என்னைக் குடையும். சுந்தர ராமசாமியை உடனே பார்க்க வேண்டும் என்னும் ஆசை என்னை உலுக்கும்.

இந்த நேரம் கடுக்கரை அணைஞ்ச பெருமாள் பிள்ளை என்னும் பெரியவர் எனக்கு நண்பரானார். ஜீவாவுக்கு ரொம்ப நெருக்கமான அவர் ஒரு நல்ல வாசகரும் கூட. அவரிடம் நான் சுந்தர ராமசாமியைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது, "அட நம்ம சுந்தர ராமசாமிதானே. நாள நேரே போய்ப் பார்த்தாப் போச்சு" என்று என்னை ஆற்றுப்படுத்தினார். மறுநாள் மாலையே இருவரும் அவரைப் பார்க்க நாகர்கோவில் போனோம். அவரது தோற்றப் பொலிவு முதல் பார்வையிலேயே என்னைக் கவர்ந்துவிட்டது. முறுவல் ததும்பிய அந்த நீண்ட முகத்தையும் செவிக்கு உறுத்தாத பூங் குரலையும் இப்போது நினைத்தாலும் மனசுக்குள் சிலிர்ப்பு ஏற்படுகிறது.

நெடுநேரம் எங்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தார் சு.ரா. என்னைப் பற்றிய செய்திகளை, என் குடும்பப் பின்னணியை, என் இலக்கிய ஆர்வங்களை வெகு ரசனையோடு கேட்டார். நான் கையோடு கொண்டு போயிருந்த சில கவிதைகளை அவருக்குக் காட்டினேன். அவற்றை அக்கறையோடு புரட்டினார். ஆனால் மதிப்பீடு

பொன்னிலன்

படிப்பகம்

ஏதும் சொல்லாமல் கீழே வைத்துவிட்டு, அன்றைய நாவல்களைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்கினார். நான் அப்போது ஆங்கில நாவல்கள், சோவியத் நாவல்கள், சில மலையாள நாவல்களின் மொழிபெயர்ப்புகள், தமிழில் மு.வ. நாவல்கள், அகிலன் நாவல்கள் படித்திருந்தேன். அவரோ எனக்குக் க.நா.ச., சண்முக சுந்தரம், ஜானகிராமன் ஆகியோரின் நாவல்கள், இன்னும் அவை போன்ற நாவல்களைப் பற்றிச் சொன்னார். வாசிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றித் திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தினார்.

தொடர்ந்து வாரந்தோறும் சந்திப்புகள், மணிக்கணக்கான உரையாடல்கள் வழியே வளர்ந்து மொட்டுக் கட்டியதுதான் என் நாவல் படைப்பார்வம். என்னைப் போல இன்னும் பலரை அவர் இந்தப் பாணியில் வளர்த்துவிட்டார் என்று என்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். இளமையில் உடல்நலக் குறைவு காரணமாக அவரால் சரியாகப் படிக்க முடியவில்லை. ஆனால் அவருக்கு வாய்த்த மாமா மகாதேவன் அவருக்கு ஏழ்மை உலகைக் காட்டிய முதல் ஆசானாக அமைந்தார். அடுத்த ஆசான் இன்னொரு மாமா நாராயணன். ஜீவாவோடும் அன்றைய இடதுசாரி இலக்கியவாதிகளோடும் நெருக்கமான தொடர்பு வைத்திருந்தார் அவர். அவர்தான் சுந்தர ராமசாமியை ஜீவாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். சுந்தர ராமசாமியை ஜீவா ஏற்படுத்தியிருந்த தாக்கம் ஆழமானது. அந்த உறவின் அழகையும் ஆழத்தையும் ஜீவா இறந்தபோது சுந்தர ராமசாமி எழுதிய *காற்றில் கலந்த பேரோசை* என்னும் கட்டுரையில் தரிசிக்க முடியும்.

ஜீவாவைத் தொடர்ந்து சுந்தர ராமசாமியைப் பாதித்தவர் புதுமைப்பித்தன். தன் 20 வயதுக்குள் புதுமைப்பித்தனின் அனைத்துப் படைப்புகளையும் படித்து முடித்திருந்தார் சு.ரா. புதுமைப்பித்தன் மலர் ஒன்றையும் அந்த இளம் வயதில் தொகுத்து வெளியிட்டுச் சாதனை படைத்தவர் சு.ரா.

புதுமைப்பித்தனுக்குப் பின் தன் வழிகாட்டியாக ரகுநாதனை ஏற்றுக்கொண்ட சுந்தர ராமசாமி அவருடைய படைப்புகள் ஒன்றுவிடாமல் படித்தார். அவர் மூலமாக நெல்லை மாவட்டத்து இலக்கிய மற்றும் மார்க்சிய ஜாம்பவான்களான நா. வானாமலை, அண்ணாச்சி சண்முகப்பிள்ளை, பா. மாணிக்கம், என்.டி. வானாமலை, தி.க. சிவசங்கரன், ஜி. நாகராஜன், பாலன் முதலியோருடைய தொடர்புகள் சுந்தர ராமசாமிக்குக் கிடைத்தன. தொடர்ந்து ரகுநாதன் சாந்தி இதழைத் தொடங்கியபோது, அந்த இதழின் ஆஸ்தான வித்துவானாகவே செயல்பட்டார் சுந்தர ராமசாமி. அவருடைய ஆரம்பச் சிறுகதைகளில் இந்தச் சூழலின் தாக்கம் துலக்கமாகவே தெரியும்.

ஆனால் சுந்தர ராமசாமி அக்கால ருஷ்ய இலக்கிய வட்டத்துக்குள் தன்னை ஒடுக்கிக்கொள்ளவில்லை. உலகம் முழுவதும் உள்ள இடதுசாரி எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைப் படித்தார். இன்னும் விரிவாக, இடதுசாரி எதிர்ப்பு எழுத்துக்களையும் படித்தார். படிக்கப் படிக்கப் பல சந்தேகங்கள் அவருக்கு ஏற்பட்டன.

இந்தச் சூழலில்தான் ஸ்டாலின் கால அராஜகங்கள் அம்பலத்துக்கு வரத் தொடங்கின. க.நா. சுப்பிரமணியம்

அவர்களுடனான இலக்கியத் தொடர்பும் சு.ரா.வுக்குக் கிடைத்தது. இடதுசாரித் திசைவழியிலிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலகத் தொடங்கி, இறுதியில் எதிர்த்திசைக்கே போய்விட்டார். அதிகாரம் மனிதனை மிருகமாக்கிவிடும் என்பது அவரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. இலக்கியவாதி எப்போதுமே சமூகத்தில் சிறுபான்மையின் குரலை ஒலிக்க வேண்டும் என்பது அவரது இன்னொரு நம்பிக்கை. அவரது பிற்காலப் படைப்புகள் எல்லாவற்றிலும் இந்தக் குரல் தூக்கலாக ஒலிப்பதை உணர முடியும்.

சுந்தர ராமசாமி பன்முக ஆளுமையுள்ள ஒரு படைப்பாளி. சிறுகதைகள் நிறைய எழுதியிருக்கிறார். அவரது பல சிறுகதைகள் சமூகத் தளத்தில் சர்ச்சைகளைக் கிளப்பியதும் உண்டு. எதற்கும் கவலைப்படாமல், மனசில் பட்டதைத் துணிந்து சொல்லும் மனவறுதி அவருக்கு இருந்தது. அவர் கவிதைகள் தனிநபர் விடுதலையை நோக்கிச் சிறகு விரிப்பவை.

அவர் சாதனைகள் படைத்தது நாவல் துறையில் என்பது என் எண்ணம். ஒரு புளியமரத்தின் கதையை அவர் எழுதிய காலத்தில், இடதுசாரிகளோடு அவருக்கு நெருக்கமான உறவு இருந்தது. ஆனால் யார் பாணியையும் பின்பற்றாமல், ஒரு புதிய வடிவத்தில் புளியமரத்தின் கதையைத் தந்தார். தமிழில் புதிய வழித்தடம் அமைத்த நாவல் அது. ஜே. ஜே. சில குறிப்புகளின் வடிவமும் தமிழுக்குப் புதுமையானது. இன்றைய பலவிதமான பரிசோதனை நாவல்களுக்குத் தாயாக இவை இரண்டையும் கொள்ள முடியும்.

படைப்பாளி படைப்பின் மூலம் தன்னைக் கண்டு கொள்ள முயலுகிறார். அந்தப் படைப்புகள் மூலம் வாசகர் தன்னைக் கண்டுகொள்ள முயற்சிப்பதே இலக்கியப் பயன். படைப்பாளி வாசகரைப் பற்றிய பிரக்கையோடு எழுத வேண்டிய அவசியமில்லை. படைப்பாளியைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பதே வாசகனின் கடமை என்பது அவரது அழுத்தமான கருத்து.

மேடைப் பேச்சை இடைக்காலத்தில் அறவே புறக் கணித்தார் சு.ரா. மேடைப் பேச்சு என்பதே கேட்பவரைப் பேசுவார் தன் அதிகாரத்துக்கு உட்படுத்துதல் என்னும் எண்ணம் வலுவாயிருந்தது அவரிடம். ஆனால் பிற்காலத்தில் தேவை ஏற்பட்டபோது மேடையைப் பயன்படுத்தத் தயங்கியதில்லை அவர். தன் பேச்சு கறாராக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இலக்கியக் கூட்டங்களில் பெரும்பாலும் கட்டுரை எழுதியே படித்தார். காலம் செல்லச் செல்ல அவர் மேலும் நெகிழ்ந்தார். எங்கள் கிராமத்துக்குப் பக்கத்தில் புத்தன்துறை என்னும் சின்னஞ்சிறிய மீனவ கிராமத்தில் இளைஞர்கள் நடத்திய கிருஸ்துமஸ் திருவிழாவிற்கு அவரோடு நானும் பேசச் செல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மீனவ இளைஞர்கள் தங்கள் வளர்ச்சிக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு சமூக விஞ்ஞானியைப் போல அவர் விரிவாகப் பேசியதைக் கேட்டு நான் அசந்தேபோனேன்.

இலக்கிய இயக்கங்களின் எதிரி அவர். இலக்கியவாதியின் சுதந்திரத்தை அமைப்புகள் கட்டுப்படுத்தும் என்பது அவர் கருத்து. ஆனாலும் *காகங்கள்* என்னும் இலக்கிய அமைப்பை நீண்ட காலம் தன் வீட்டில்

நடத்தினார். அவருடைய இலக்கிய நண்பர்கள் கூடி இலக்கியக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்துகொள்ளும் ஒரு மையமாக அது அமைந்தது. அதில் பிற மாவட்டங்களில் இருந்தும் இலக்கியவாதிகளை அழைத்துப் பேசச் செய்தார். தென்கோடியில் ஒதுங்கிக் கிடக்கும் கன்னியாகுமரி பலப் பல சிறந்த எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்து உரையாட அது வாய்ப்புத் தந்தது.

காலச்சுவடு இதழை ஏதோ ஒரு வகையில் காகங்கள் அமைப்பின் தொடர்ச்சியாகவே என்னால் காண முடிகிறது. இலாபத்தையே முழு நோக்கமாகக் கொண்ட வணிக இதழ்கள் ஒரு புறமும் 'தான்' என்னும் புள்ளிகளையே ஆதாரமாகக் கொண்ட சிற்றிதழ்கள் மறு புறமுமாக எல்லை கட்டிக்கொண்ட தமிழகத்தில், வியாபார நோக்கத்தில் நீர்த்துப்போகாமலும் 'தான்' என்னும் புள்ளியாய்ச் சிறுத்துப் போகாமலும் இடைநிலையில் நின்று, இடைநிலை வாசகர்

களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் இதழ்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று காலச்சுவடு.

சுந்தர ராமசாமி பழகுவதற்கு இனியவர். எளிமையானவர். சாதி சமயம் கடந்து பழகினார். அவர் இல்லத்துக்குச் செல்பவர்கள் வெகு விரைவிலேயே கூச்சமின்றி சகஜமாகிவிடுவார்கள். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அவருடைய அன்புத் துணைவியார். நெகிழ்ந்த தாய்மையுணர்வு நிறைந்த இல்லத்தரசி. சு.ரா.வின் மறைவுச் செய்தி செவியில் விழுந்ததும், எனக்கு முதலில் நினைவுக்கு வந்தது அந்த அம்மையாரின் முகமே. அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இழப்பு யாராலும் ஆறுதல் சொல்ல முடியாதது. தமிழகத்திலும் தமிழகத்துக்கு வெளியிலும் அவரையும் அவரது படைப்புகளையும் நேசிக்கும் இலக்கிய உலகுக்கும் இது பேரிழப்புதான். நிரப்ப முடியாத இழப்பு.

சு.ரா: நினைவுகள், மதிப்பீடுகள்

சமரசங்களுக்கு

அப்பாற்பட்டவர்

இந்திரா பார்த்தசாரதி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிந்திய ஐம்பதாண்டுகளின் நவீனத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றைத் தமதாக்கிக்கொண்ட படைப்பிலக்கியாசிரியர்களில் மிகவும் முக்கியமானவர் சு.ரா. தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களைத் தாண்டி இக்காலத் தமிழ் ஆக்கங்களின் எல்லையை வெற்றிகரமாகத் தென்மேற்குத் திசை நோக்கி நகர்த்திய வர்களில் முதன்மையானவர் சு.ரா. அவரைத் தொடர்ந்தவர்கள்தாம் நகுலன், நீல. பத்மநாபன், ஆ. மாதவன், நாஞ்சில்நாடன், விசாலம் ராஜு போன்றவர்கள்.

சு.ராவின் 'ஒரு புளியமரத்தின் கதை' தமிழிலக்கியத்தின் பரிமாணம் விரிவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக அறிவுறுத்தியது. கதை மாந்தர்களும் உளவியல் கண்ணோட்டமும், யதார்த்த பாணியில் கதை சொல்லப்பட்ட விதமும் தமிழுக்குப் புதிய வரவுகளாக அமைந்தன. கடந்த நூற்றாண்டின் அறுபதுகள் இவ்வகையில் நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பொற்காலம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

சு.ரா. ஒரு மிகச் சிறந்த சிந்தனாவாதி. சிந்திக்கும் திறன் படைத்த இளைஞர்களை ஈர்க்கின்ற பொதுவுடமை இயக்கத்தை அவர் அக்காலகட்டத்தில் சார்ந்திருந்தார் என்பதில் வியப்பதற்கேதுமில்லை.



ஒவியம்: சந்தோஷ்

கட்சிச் சார்பு அவர் இலக்கிய ஆளுமையைக் குறுக்கி விடவில்லை. பிறகு அவர் கட்சிக் கோட்பாட்டைத் தாண்டிய ஒரு தனிப்பட்ட அறிவுஜீவியாக எழுதிய நிலைகளிலும் மார்க்சியத் தர்க்கத் தாக்கம் அவர் எழுதிய கட்டுரைகளில் புலப்படாமலில்லை. எந்த விதத்திலும் தம்மை இலக்கியச் சமரசத்துக்கு உட்படுத்திக்கொள்ளாமல், இலக்கியத் தரத்தையே முதன்மையான துலாக்கோலாகக் கொண்டவர் சு.ரா. அவர் மறைவு தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஈடுசெய்ய இயலாத பெரும் இழப்பு.

(வட அமெரிக்கத் தமிழ் இதழான 'தென்றலுக்காக எழுதப்பட்டது.)



காரல் மார்க்சு காப்பியம்

கா ப் பி ய ம்

கொற்றவை - ஜெயமோகன்
காரல் மார்க்சு காப்பியம் - ஆ. பழநி
பெரியார் காப்பியம் - மகுடேசுவரன்

நா வ ல் க ள்

அத்தைக் கன்னி - ஜெ. பிரான்சிஸ் கிருபா
நிலாக்கள் தூர தூரமாக - பாரததேவி
அற்றைத் திங்கள் இந்நிலத்தில்
- சுபாஷ் சந்திர போஸ்
அஞ்சலை - கண்மணி குணசேகரன்
காதலின் தூயரம் - கதே
- (எம். கோபாலகிருஷ்ணன்)
மரணத் தடம் - தாமஸ் மன் - (உபாலி)
ஆழி சூழ் உலகு - ஜோடி குருஸ் ரூ.265
பகடையாட்டம் - யுவன் சந்திரசேகர் 130
மணல்கடிகை - கோபாலகிருஷ்ணன் 265
ஏழாம் உலகம் - ஜெயமோகன் 130
காலச்சுமை - ராஜ்கௌதமன் 160
ரத்த உறவு - யுமா வாசுகி 140
யாரும் யாருடனும் இல்லை
- உமா மகேஸ்வரி 130
காதல்தேவதை - மாலோ 55
வீழ்த்தப்பட்டவர்கள் - அலுவெலா 55
கடல்புறா - ரிச்சர்ட் பாஷ் 25
இரவு - எல் வீஸல் 70

சி று க தை க ள்

ரஸிகன் கதைகள் (ஆய்வுப் பதிப்பு)
ச. தமிழ்ச்செல்வன் கதைகள்
வெண்ணிலை - ச. வேணுகோபால்
சுணங்களின் சாமி கதைகள் - அ. கா.
பெருமான்

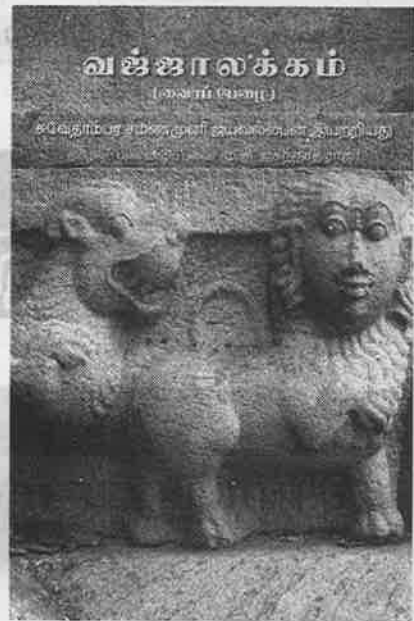
தற்கால வட அமெரிக்க கதைகள்
- தொகுப்பாசிரியர் அ. முத்துலிங்கம்
நாஞ்சில்நாடன் கதைகள் ரூ.275
அ.முத்துலிங்கம் கதைகள் 350
இராசேந்திர சோழன் கதைகள் 250
ஆ. மாதவன் கதைகள் 240
வார்த்தைப்பாடு - அசுதா 40
தொலைகடல் - உமா மகேஸ்வரி 50
நெரிக்கட்டு - அழகியபெரியவன் 55
வெள்ளெருக்கு-கண்மணி குணசேகரன் 90

க வி தை க ள்

கொங்குதேர் வாழ்க்கை
(பாரதிக்கு பின்னான மரபுக் கவிதைகள்)
தேவதேவன் கவிதைகள் (அனைத்தும்)
நிழலன்றி ஏதுமற்றவன் - ஜெ. கிருபா
பிஷுப்புகளின் ராணி - அசுதா
அழகிய பெரியவன் கவிதைகள்
வஜ்ஜாலக்கம் - வைரப்பேழை -
ஜெயவல்லபன்
(மு.சு. ஜுகந்தநாதராஜா)
காமக் கடும்புனல் - மகுடேசுவரன்ரூ. 100
வலியோடு முறியும் மின்னல்
- ஜெ. பிரான்சிஸ் கிருபா 50
முகவீதி - ராஜசுந்தரராஜன் 70
கொங்குதேர் வாழ்க்கை 1,2 250, 290

பி ர நூ ல் க ள்

நதியின் பிழையன்று
நறும்புனல் இன்மை - நாஞ்சில் நாடன்
முதலியார் ஓலைகள் - அ. கா.
பெருமான்
காப்பமாய் பெற்ற கன்னிகள் - ..
கானலம் பெருந்துறை - தொகை நூல்
அனுசக்தி - ஜெயபாரதன்
கொடுங்கோளூர்
கண்ணகி-ஜெயமோகன்
அலைகளினூடே - தொலைநூல்
லண்டனில் சிலுவைராஜ் - ராஜ்
கௌதமன்
புதுமைப்பித்தன் எனும் பிரம்மராஷன் -
..
புதுமைப்பித்தனும் கயிற்றரவும்
- ராஜமார்த்தாண்டன்
புதுமைப்பித்தனும் ஜெயகாந்தனும்
- எம். வேதசகாயகுமார்
அங்கே இப்ப என்ன நேரம்?
- அ. முத்துலிங்கம் ரூ. 180
நரிக்குறவர் - இன வரைவியல்
- பத்ம பாரதி 160



நாஞ்சில் வட்டார வழக்குச்
சொல்லகராதி - அ.கா.பெருமான் 65
திருமூலர்: காலத்தின் குரல்
-கரு. ஆறுமுகத்தமிழன் 55
அனுபவங்கள் அறிதல்கள்
- நித்ய சைதன்ய யதி 80
நாராயண குரு - சீனிவாசன் 100
சொல் பொருள் மொளனம்
- க. மோகனரங்கன் 140
கானல் வரி: ஒரு கேள்விக் குறி
- ப. சரவணன் 60
எதிர் முகம் - ஜெயமோகன் 75
உள்ளுணர்வின் தடத்தில் - .. 75
இலக்கிய முன்னோடிகள் - .. 280
வியப்பளிக்கும் ஆளுமைகள்
- வெங்கட் சாமிநாதன் 60
இன்றைய நாடக முயற்சிகள் - .. 60
கடவுளும் 40 ஹெர்ட்ஸ்லும்
- அரவிந்தன் நீலகண்டன் 80
பரிணாமத்தின்பாதை 150
கவிமணி கட்டுரைகள் 70
பத்ரகாளியின் புத்திரர்கள்
- ஜெகதீசன் 60
தெய்வங்கள் முளைக்கும் நிலம்
- அ.கா. பெருமான் 100
ஒரு குடும்பத்தின் கதை - .. 60
வடக்கு முகம் - ஜெயமோகன் 40
ஆயிரம் சிறகுள்ள மோகம்
- ரோஜர் வாடிம் 75
தேவசகாயம்பிள்ளை வரலாறு 40
இயற்கையை அறிதல் - எமர்சன் 25

தடித்த எழுத்துக்களில் உள்ள நூல்கள்
இம்மாத இறுதியில் வெளிவரும்.

சு.ரா: நினைவுகள், மதிப்பீடுகள்

எந்த நாள்

காண்பேன் இனி!



எழுபதுகளின் பிற்பாதி பம்பாயில் இருந்து இருபத்தேரு நாட்கள் விடுப்பில் நாகர்கோயிலுக்கு வந்திருந்தேன். வந்த முதல் வெள்ளிக்கிழமை சுந்தர ராமசாமியின் கடைக்கு விடுமுறை. பிற்பகல் நான்கு மணிக்கு வீட்டுக்கு வருவதாகச் சொல்லி இருந்தேன். அன்றெல் லாம் எங்களுக்குத் தேரூர் - தாழக்குடி பஸ் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. ஒன்றே முக்கால் மணிக்கூடுக்கு ஒரு ட்ரிப். மதியம் இரண்டரை பஸ்ஸை விட்டால், அடுத்த பஸ் நாலேகாலுக்கு. அன்று பார்த்து இரண்டரை பஸ் வரவில்லை. வீரநாராயணமங்கலம் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட வாசலும் தேரேகாலின் கரையுமான சாலையில் சற்று நேரம் காத்து நின்றுவிட்டு, எதற்கும் இறைச்சுகளம் போனால், அது நாகர்கோயில் - பாலமோர் எஸ்டேட் சாலை என்பதால், அரும் நல்லூர், திட்டுவிளை, கடுக்கரை, தெரிசனங்கோப்பு, அழகியபாண்டிபுரம் ஆகிய ஊர்களிலிருந்து வரும் பஸ்கள் கட்டாயம் கிடைக்கும் என்னும் நம்பிக்கையில் ஒன்றரை மைல் நடந்தேன். நல்ல வெயில். பழையாறு, நொண்டிப்பாலம் தாண்டி, தோவாளைத் தாலுகாவான பூதப்பாண்டி ஜீவா பிறந்த ஊர், கிருஷ்ணன் நம்பி பிறந்த ஊர், கிருத்திகா வாழ்க்கைப்பட்ட ஊர். எங்களுரிலிருந்து பழையாற்றங்கரையின் வழியாக, மண்ணடி தாண்டிப் போனால் இரண்டரை மைல் வரும். வயக்காட்டு வரப்பு வழியாக, தாழக்குடி தாண்டி நெடுங்குளம் கரையோரமாக, புத்தனாற்றங்கரைக்கு வந்து, சீதப்பால் தாண்டி நடந்தாலும் அஃதே. ஆனால் அன்றெல்லாம் பூதப்பாண்டிக்கு ஒரேயொரு பஸ்தான் அலுப்புச் சலிப்பில்லாமல் போய்வந்துகொண்டிருந்தது. இரண்டரை மணிக்கு ஒரு தரம் ஒரு ட்ரிப். எனவே, பள்ளி, கல்லூரி செல்வோருக்கு இறச்சுகளம் விலக்குதான் சாலச் சிறந்தது.

இறச்சுகளம் விலக்கில் என்றுமில்லாத இருசனக் கூட்டம். ஆடவரும் பெண்டிரும். தங்களிடம் இருந்த ஆகச் சிறந்த ஆடைகள் அணிந்து, தலையில் நிறைய எண்ணெய் தேய்த்துச் சீவிப் பூவும் பொட்டும் இன்றி, கைகளில் தாங்கிய வேதப் புத்தகத்துடன். எல்லோரும் சாம்பவர் இன வேதக்காரர்கள். வடமதியில் இருந்து வரும் மேற்சொன்ன பஸ்கள் எல்லாம் பிதுங்கி வழிந்து கொண்டிருந்தன. இரண்டு பேர் இறங்க இருநூறு பேர் ஏற முயன்றார்கள். சில பஸ்கள் டபுள் விசில் ஊதிப் பறந்தன. சில பஸ்கள் நிறுத்தம் தாண்டி எருக்கலை மூட்டுச் சாத்தா கோயில் பக்கம் நின்று நகர்ந்தன. ஓடிப் போய்ப் பிடிக்க முடியாது. லாரிகளில், டெம்போக்களில் போவோர் ஆரவார ஒலி எழுப்பினார்கள். நான்கு மணிவரை நின்று பார்த்தேன். ஓர் இரட்சையும் இல்லை.

அன்றெல்லாம் எங்களுரில் ஃபோன் கிடையாது. ஃபோன் என்ன ஃபேனே கிடையாது. இறச்சுகளம் ஊருக்குள் கோட்டுப்பிள்ளை வீட்டில் ஃபோன் இருந்தது. ஆனால், அஃதோர் கோட்டை. இறச்சுகளம் விலக்கில் மாப்பிள்ளை உரக்கடையில் இன்னுமோர் ஃபோன் இருந்தது. கறுத்த, கனமான, பெரிய மண்ணடையுடைய ஃபோன். நேரடியாக என்னைச் சுழற்ற முடியாது. ரிசீவரை எடுத்ததும், அன்று நாளும் கோளும் உடனடி இருந்தால் 'நொர்' ரங்கம் தேங்கும். எங்க

நாஞ்சில் நாடன்

படிப்பகம்

நேரத்திலும் தூக்கத்தில் இருக்கும் பூதப்பாண்டி ஆப்பரேட்டர், என்னை வாங்கி வேறு வழியேதும் ஓய்த்துவிடத் தெரியாவிட்டால், தொடர்பு கொடுப்பார். மறுமுனையில் ஒலித்தது சுந்தர ராமசாமியின் குரல்.

“இப்ப எங்க இருக்கீங்க?”

“நான் இறச்சகுளம் விலக்கிலே ஒரு மணிக்கூரா நின்னுக்கிட்டு இருக்கேன். நாகரோயில்லே சகோதரர் தினகரன் கூட்டம் இருக்கதுனாலதான் இவ்வளவு நெரிசல். நான் நாளைக்கு வரட்டா?”

“வேண்டாம் அங்கேயே நில்லுங்க . . . நான் இப்ப வரேன்.”

இருபது நிமிடங்களில் இறச்சகுளம் விலக்கில் ஃபியட் காரொன்று வந்து திரும்பியது. அவரே ஓட்டிக்கொண்டு வந்தார். நன்றாக நீங்கள் நினைவு கொள்ள வேண்டும் - அன்றெல்லாம் எங்களுருக்குக் கார் வரும் சந்தர்ப்பங்கள் மாப்பிள்ளை அழைப்பு, மறுவீடு, கடைசி முயற்சியாக மனிதனை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோக, த.பி.சொக்கலால் ராம் சேட்டீடி விற்க . . .

பார்த்து நின்ற சனமெல்லாம் பார்க்க, செம்மாந்து நடந்துபோய்க் காரில் ஏறி அவர் பக்கம் அமர்ந்தேன். எனது துர்ப்பாக்கியம் அவர்களில் ஒருவருக்கும் என்னைத் தெரியாது. நாஞ்சில் நாடன் எனும் எழுத்தாளனை அல்ல, அது இன்றும் தெரியாது, சுப்ரமணியம் என்னும் மனிதனையும். காரில் போகும்போது, அவரிடம் சொன்னேன், ‘ஒரு தப்பு செய்திட்டேன். உங்களுக்கு ஃபோன் செய்ய்ச்சிலே எங்க ஊரு பள்ளிக்கூட்டுக்கு முன்னால நிக்கமனு சொல்லீட்டு, இங்கேருந்து ஓட்டமும் நடையுமாப் போயி அங்கிண நிண்ணுருக்கணும் . . .’

‘அதுக்கென்ன, அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை அங்கே ருந்து கூட்டிக்கிட்டு வரேன். நீங்க ஊருக்கு ஒரு முன்னறிவிப்பு கொடுத்துட்டா போரும் . . .’

என்ன ஏமாற்றம் எனில், அவரை சுதர்சனம் ஜவுளிக் கடை முதலாளி என்று ஒரு சிலருக்குத் தெரியும். இன்றும் பெரிய மாற்றம் இருக்க வாய்ப்பில்லை. நுட்பங்களைத் தேடி அலைகிற எந்தப் படைப்பாளிக் கும் இதுதான் நிலையாக இருக்கும். இருக்கிறது.

நெடு நாள்களுக்குப் பிறகு, மதியம் இரண்டு மணிக் குப் போனவன், பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, ஆறு ஆறரைபோல, அடுத்த வேலை கருதி சொல்லிக் கொண்டு புறப்பட்டேன்.

“நீங்க வந்து ரொம்ப நேரமாச்சு . . . யூரின் பாஸ் பண்ணிட்டுப் போங்கோ” என்றார். எனக்கும் முட்டிக்கொண்டுதான் இருந்தது. வெளியே சாலை யோரம் மரத்து மூட்டில் ஒதுங்கிக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்திருந்தேன். சுந்தர ராமசாமியின் அக்கறை என்னை ஆச்சரியப்படுத்தியது.

எனது எந்தப் புத்தகம் வெளியானாலும் முதல்

அமைப்பு பற்றியும் முடங்காமல் முதலில் கடிதம் வரும். பின்பு, புத்தகம் வாசித்த பிறகு இன்னொரு கடிதமும். வரவில்லை என்றாலும் நான் கேட்க மாட்டேன். படித்திருந்தால், படித்திருந்தால் எழுதி இருப்பாரே என்று சமாதானம் செய்துகொள்வேன்.

தலைகீழ் விகிதங்கள் வெளியான 1977இல் பாலம் இதழில் ஒரு விமர்சனம் எழுதி இருந்தார். இதுவரை நான் சந்தித்த கடுமையான விமர்சனங்களில் அது முதலாவது. இரண்டாவது மிதவை நாவலுக்கு அம்பை எழுதிய கடிதம். அது வெளியாகவில்லை. சற்று, சற்று என்ன சற்று, பெரிதும் வருத்தமாக இருந்தது. பின்பு யோசித்துப் பார்த்தேன். என் முதல் நாவலை அவர் பொருட்படுத்திப் படித்ததும் எழுதியதுமே பெரிய காரியம். மேலும் நட்போடு பழகிக்கொண்டிருந்த என்னை வன்மையாக விமர்சிக்க அவருக்கு வேறு முகாந்திரங்கள் இல்லை, நூலின் தகுதி அல்லது தகுதியின்மை தவிர்ந்து. நான் அதை ஆரோக்கியமாக எடுத்துக்கொண்டது அவருக்கு சந்தோசம் தந்தது என்று பின்பு சொன்னார்.

பாம்பன்வினை கூட்டங்கள் நடந்த நாள்களில், மதிய உணவுக்கு மற்ற பண்டங்களுடன் வெந்து மலர்ந்திருந்த மரச்சீனிக் கிழங்கு வைத்திருந்தார்கள். சோற்றுக்கு ஊற்றிக்கொள்ள அயிலைமீன் புளிமுளம் இருந்தது. கிழங்கும் மீனும் எடுத்துக்கொண்டு உட்கார இடம் தேடினேன். “இங்க வாங்க” என்றார் சுந்தர ராமசாமி. எனக்குக் கூச்சமாக இருந்தது. “பரவால்ல, வாங்க. நீங்க மீன் சாப்பிடறதை பிறகு எப்ப பாக்கறது?” என்றார்.

எனக்கெனவோர் இலக்கியக் கொள்கை இன்றிருக்கு மாயின் அது அவர் வழிநடத்தியது. தீ சுடும் எனச் சொல்லக் கேட்டும் நான் தொட்டுப் பார்க்க விழைந்ததும் உண்டு, சுட்டுப் பொத்துக்கொண்டதும் உண்டு.

ஒருமுறை பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது சொன்னேன், “எனக்கு யாரையும் தாண்டிப் போக வேண்டாம். என் பாட்டில் முடிகிறவரை போய்க்கொண்டிருப்பேன். பெரியதோர் வனத்தில் பல்வகை விருட்சங்கள் உண்டு. தேவதாரு, தேக்கு, வேங்கை, மருது, புங்கு, வேம்பு, வாகை, பூவரசு, உயிலை, நாவல், மா . . . குற்றுச் செடிகள் உண்டு, புதர்கள் உண்டு. கொடிகள், புல், பூண்டுகள். எல்லாம் பொருட்படுத்தத் தகுந்தவை. அதனதன் பயன்பாடு உண்டு. மேல் கீழ் என்றும் நல்லது அல்லது என்றும் எப்படிச் சொல்வது?”

சுந்தர ராமசாமி பேசாமல் புன்சிரித்துக்கொண்டிருந்தார். சில சமயங்களில்தான் அவர் வாய்விட்டுச் சிரிப்பது. அது குதாகலம். புன்சிரிப்புக்குப் பல பொருள் உண்டு. எனக்கதை வேறுபடுத்திப் பார்க்கத் தெரியும். அவரது 51ஆம் திருமண நாள் கொண்டாட்டத்துக்கு நானும் கோபாலகிருஷ்ணனும் சேர்ந்து போனோம். என்னைத் தோளோடு சேர்த்தனைத்துக்கொண்டு, “நீங்க வந்ததுல ரொம்ப சந்தோஷம்” என்றார். முகமும் கண்களும் விரிந்து விகித்திருந்தன. என் வாழ்வில்

கூடுதலாக அக்கறைகூடாத நெகிழ்வை அனுபவிப்பது

பட்டதில்லை. நடுவில் அவரும் ஒரு பக்கம் எம். எஸ். அண்ணாச்சியும் மறுபக்கம் நானுமாக நின்று புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டோம். என்னிடம் காப்பி இல்லை என்றாலும் புகைப்படம் மனசில் இருக்கிறது.

முதலில் சந்தித்தது தொடங்கிக் கடைசியாகக் கோவையில் விடுதி அறையில் பார்த்தது வரைக்கும் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். எந்தப் பயனும் இல்லை. 'கணவனை இழந்தார்க்குக் காட்டுவது இல்' எனச் சொல்வார்கள். ஒரு வழிகாட்டியை இழந்தவர் நிலையும் அதுதான். யாரை யார் தேற்றுவது? இன்றைய சாரங்களின் வயதில் அன்றிருந்த கண்ணன் முகம் எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. ஆறுதல் கூற என்னிடம் சொற்கள் இல்லை.

சுந்தர ராமசாமியின் இலக்கிய ஆளுமை பற்றி முன்போர் சமயம் நான் எழுதியதுண்டு. ஆனால் சுந்தர ராமசாமி என்னும் மனிதர் என்னுள் ஏற்படுத்திய பாதிப்பும் அசாத்தியமானது. பல சந்தர்ப்பங்களில் அவருடன் இருந்து உணவருந்தி இருக்கிறேன். சாம் பாரில் கிடக்கும் இரண்டாய் வகுந்த பச்சை மிளகாயைக் கையாள்வதில்கூட அவருக்கென ஒரு தனித்தன்மை உண்டு.

"உ சாப்பிடலாமா?" என்பார். வேண்டாம் என்றால் விட்டுவிடுவார். ஒரு மணி நேரம் பொறுத்து, "இப்ப சாப்பிடலாமே!" என்பார். எதையும் வற்புறுத்தும் வழக்கம் கிடையாது. இலக்கியக் கருத்துகளை எல்லாம் பனை வெட்டிப் பிளந்தாற்போலச் சொல்வார். ஆனால் தான் சொல்வதே சரி என்னும் மூர்க்கம் கிடையாது.

என்னிடம் சொல்வதற்கு ஒன்றும் மிச்சம் இல்லை. அவரது மனிதப் பண்புகள் பற்றிப் பேராசிரியர் ஜேசுதாசன், எம்.எஸ். அண்ணாச்சி, பா. விசாலம் போன்றோர் கூற வேண்டும். பேராசிரியர் பேச முடியாத இடத்துக்குப் போய்விட்டார் அண்ணாச்சி எப்போதும் பேசமாட்டார்.

நான்கு ஆண்டுகள் முன்பு எனக்கு இதய நோய் வந்தது அறிந்து, என்னைப் பேச வேண்டாம் என்று பணித்துவிட்டு அவரே தொலைபேசியில் பேசிக் கொண்டு போனார். எனது கன்னங்கள் நனைந்து கொண்டிருந்தன. "ஒய்ஓபைக் கூட்டிண்டு வாங்க . . . எங்க கிச்சன்ல பெரிய பெரிய ஆராய்ச்சி எல்லாம் நடந்துண்டிருக்கு" என்றார். எல்லா முன்னெச்சரிக்கைகளையும் காற்றில் பறக்கவிட்டு நான் முட்டாள்தனமாகத் தின்று திரிகிறேன்.

தாடி இருந்த நாள்களில் அதை அவர் விரல்களால் சுண்டுகிற விதம், உரையாடல்களின்போது சில தொடர்களை மறுபடியும் சொல்வது, நாம் சொல்வதைக் கூர்ந்த அக்கறையுடன் கவனிப்பது, புன்னகை, வாய் விட்ட சிரிப்பு எல்லாம் மனத்தில் வந்து வந்து போகின்றன.

மறுபடியும் கவிமணியின் வெண்பா ஈற்றடிதான் ஞாபகம் வருகிறது.

எந்த நாள் காண்பேன் இனி!

படிப்பகம்

காவ்யா வெளியீடு



நாட்டுப்புறவியல்

பொங்குதே கண்ணீரு குருக்கேத்திரன் கதை பாற்பதியம்ன் வழிபாடு வாய்மொழி வரலாறு நாட்டுப்புற வேளாண்மை தமிழ்ச்சிந்தனை மரபு வாழும் மரபுகள் குமரி நாட்டுப்புறவியல்	- அன்புமீனான் - சி.வ. விவேகானந்தன் - சி.வ. விவேகானந்தன் - வீ. அரசு - இரா. மனோகரன் - ச. பில்வேந்திரன் - ஆறு. இராமநாதன் - அ.கா.பெருமாள், சண்முகசுந்தரம்	150.00 50.00 50.00 40.00 100.00 75.00 75.00 75.00
மாறி வரும் சமூகம்	- ஆறு. இராமநாதன், சிலம்பு நா. செல்வராசு பில்வேந்திரன்	75.00 75.00
தோல்பாவைக் கூத்து நாட்டார் சாமிகள்	- அ.கா.பெருமாள் - அரசு, கி. பார்த்திபராஜா	60.00 70.00
நாபலி: திருவிழாக்கள் தெய்வங்கள் மதுரை நாட்டுப்புறவியல் கண்ட நாடோடிக் கதைகள் பழமொழிக் கதைகள் அகத்தாரும் புறத்தாரும் தன்னானானே 95 நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின்	- பழமலம் - இ. முத்தையா - ச.சண்முகசுந்தரம் - ச.சண்முகசுந்தரம் - ச.சண்முகசுந்தரம் - ச.சண்முகசுந்தரம்	60.00 75.00 45.00 25.00 75.00 75.00
செல்வாக்கு விடுதலை ஹோகள் நாட்டுப்புறவியல்	- ச.சண்முகசுந்தரம் - ச.சண்முகசுந்தரம்	30.00 35.00
ஆய்வுக்கோட்பாடுகள்(தொ) கொங்கு நாட்டுப்புறவியல்(தொ) ஐந்து கதைப் பாடல்கள்(தொ) சென்னை நாட்டுப்புறவியல்(தொ) புதுவை நாட்டுப்புறவியல் தமிழில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் நாட்டுப்புறவியல் முருகன் வழிபாடு தஞ்சை நாட்டுப்புறவியல் கம்யம் பள்ளத்தாக்கு	- ச.சண்முகசுந்தரம் - ச.சண்முகசுந்தரம் - ச.சண்முகசுந்தரம் - ச.சண்முகசுந்தரம் - சி.வ. செல்வராசு - ச.சண்முகசுந்தரம் - ச.சண்முகசுந்தரம் - ச.சண்முகசுந்தரம் - ஆறு. இராமநாதன்	50.00 100.00 75.00 65.00 50.00 100.00 100.00 75.00 100.00
தெய்வாங்குப் பாடல்கள் ஈரோடு மாவட்ட நாட்டுப்புற பாடல்கள் ஈரோடு மாவட்டச் சிறுதெய்வ வழிபாடு தலித் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்	- இரா. மனோகரன் - கரா.சுப்பிரமணியம் - வேதநாயகம் - விழி.பா. இதயவேந்தன் அன்பாதவன்	160.00 90.00 45.00 60.00
பர்வதராஜலு மீனவர்களின் காணிகளும் மரபுகளும் காணிகளும் குல தெய்வங்களும் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மு கதைப்பாடல்கள் நாட்டுப்புற நீதக்கதைகள் இராமாயண தோல்பாவைக் கூத்து தேவராட்டம் சேரிப்புறவியல்	- அரு.புரமசிவம் - சொர்ணலதா - இரவி - கமலியூரன் - அ.கா.பெருமாள் - ஓ.முத்தையா - கே.ஏ.குணசேகரன்	195.00 135.00 60.00 50.00 75.00 75.00 65.00
புதிப்பவை 2004		
புரிசை கண்ணப்பத் தம்பிரான் (தொ) கொங்கு விடுகதைகள் விடுகதை இலக்கியம் நாட்டுப்புற இசைசக்கலை நல்லதங்கள் நாட்டுப்புற இசை தமிழ்ப்பண்பாட்டுத் தளத்தில் சடங்குகள் கொடை விழாவும் பரண் வெட்டும் இராவணேவல்வரன் பூஜை சந்தனம் பாட்டு தமிழர் அடையாளங்கள்	- வெளிநெய்க்காரஜன் - பெரியசாமி - பெரியசாமி - கே.ஏ.குணசேகரன் - அ.கா.பெருமாள் - சோதிராணி - ஹரிஹரன் - செல்வ குமாரன் - ஓ. முத்தையா - ஆறு. இராமநாதன் & ஆ. சண்முகம்	80.00 75.00 75.00 80.00 65.00 60.00 50.00 85.00 70.00 85.00 110.00

காவ்யா, 16, சீனிவாசா அபார்ட்மெண்ட்
இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம்,
கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024.
தொலைபேசி: 23726882

விளக்கும்

சாகித்திய அகாதெமியும்

ச.ரா.

பத்தி-1

அமெரிக்காவில் வாழும் தமிழர் குழு ஒன்று புதுமைப்பித்தன் நினைவாக 'விளக்கு' என்ற பெயரில் ஒரு பரிசை நிறுவி, அதன் சார்பில் வருடா வருடம் ஒரு சிறந்த தமிழ் எழுத்தாளருக்கு அப்பரிசைக் கொடுத்துவருகிறது. பரிசுத் தொகை ரூ. 25,000. இது சாகித்திய அகாதெமி அளிக்கும் பரிசுத் தொகையான ரூ. 40,000ஐவிட 37.5 சதவீதம் குறைவு தான். இதிலிருந்து மத்திய அரசாங்கத்துடன் ஒப்பிடும்போது 'விளக்கு' அமைப்பினர் ஏழைகள் என்பது தெரிகிறது! இருந்தாலும் தமிழ் சாகித்திய அகாதெமியின் குழு வினருக்கு எப்போதும் இருந்திராத இலக்கிய அறிவும் மதிப்பீடுகள் சார்ந்த நம்பிக்கையும் விளக்குக் குழுவினருக்கு இருப்பதை அவர்கள் பரிசுக்கு இன்று வரையிலும் தேர்ந்தெடுத்தவர்களின் பெயர்கள் நிரூபிக்கின்றன.

விளக்கு இதுவரையிலும் சி.எஸ். செல்லப்பா, பிரமின், ஞானி, பூமணி, நகுலன் போன்ற முக்கியப் படைப்பாளிகளுக்குப் பரிசளித்திருக்கிறது. இவர்களில் சி.எஸ். செல்லப்பா உயிரோடு இருந்தபோதே விளக்கு அவருக்குப் பரிசளித்துவிட்டது. பின்னால் சாகித்திய அகாதெமியும் அவருக்கு பரிசு அளித்தது என்றாலும் 86 வயதில் அவர் அவசரப்பட்டு இறந்துபோய்விட்டிருந்ததால் அந்தச் செய்தி அவருக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது.

'விளக்கு' பரிசு பெற்றவர்களின் பட்டியலில் வேறு யாருமே சாகித்திய அகாதெமி பரிசு பெற்றவர்கள் அல்ல. நெடுநாள் வாழ்ந்திருந்தால் அவர்களுக்கும் பரிசு கிடைக்கும்

என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். ஒரு சமயம் பரிசு அளிக்கப்படுகிறபோது அந்தச் செய்தி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் போகலாம். விதி குறிக்கிடும்போது சாகித்திய அகாதெமி என்ன செய்துவிட முடியும்?

தமிழில் சாகித்திய அகாதெமி பரிசு நிறுவப்பட்டபின் இரண்டாவது ஆண்டு அதைப் பெற்றவர் பிரபல எழுத்தாளரான கல்கி. மறைந்துபோனவர்களுக்குப் பரிசு அளிக்கும் பண்பாட்டைத் தமிழ் சாகித்திய அகாதெமி குழு தொடங்கி வைத்தது இவருக்குப் பரிசளித்ததன் மூலம்தான். கல்கி 54ஆம் வயதிலேயே காலமாகி விட்டார். விடை பெறுவதற்கு முன் அவர் எந்த முன்னறிவிப்பும் தந்திருக்கவில்லை. அதேபோல் பாரதிதாசன், கு. அழகிரிசாமி, ஆதவன் போன்றவர்களுக்கும் அவர்களது மறைவுக்குப் பின்புதான் பரிசளிக்கப்பட்டது. குடியரசுத் தலைவரிடம், மறைந்துபோன எழுத்தாளர்களின் மனைவியர் விதவைக் கோலத்தில் கண்களில் நீர்மல்கப் பரிசை வாங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். இதை ஒரு அபூர்வமான காட்சி என்று நாம் எடுத்துக் கொண்டால், சாகித்திய அகாதெமியின் தமிழ்க் குழுவினரைத் தவிர பிற மொழிக் குழுவினர் எவருமே இது போன்ற ஒரு அபூர்வ

நிகழ்வை உருவாக்கிக் காட்டிய தில்லை.

கோவி. மணிசேகரன் என்ற பெயர் கொண்ட வரலாற்று நாவலாசிரியர், சாரமில்லாத, மிகச் சாதாரணமான படைப்பாளி என்பதில் தமிழ் வாசகர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இவர் தமிழில் முக்கியப் படைப்பாளிகளான சி.எஸ். செல்லப்பா, அசோக மித்திரன், பிரபஞ்சன், எம்.வி. வெங்கட்ராம் போன்ற பல எழுத்தாளர்களைத் தாண்டி முதலிலேயே பரிசு பெற்றுவிட்டார். செல்லப்பா பரிசு பெறுவதற்கு முன்னாலேயே தி.க. சிவசங்கரன் பரிசு பெறும் பாக்கியம் பெற்றார். இவர் எளிய விமர்சனக் குறிப்புகள் எழுதுவதில் தன்னிகரற்றவர். வேறு யார் விமர்சனம் எழுதினாலும் எப்படியோ அதில் ஒரு கனம் வந்து ஓட்டிக்கொண்டுவிடுகிறது. சிவசங்கரன் பரிசு பெறுவதற்கு முன்பே ஜெயமோகனின் நாவலான 'விஷ்ணுபுரம்' வெளிவந்திருந்தது. தலித் வாழ்க்கையை முதல் முதலாகச் சிறப்பாகச் சித்தரித்த இமையத்தின் 'கோவேறு கழுதைகள்' நாவலும் அவர்களது வாழ்க்கையை மிகையோ பொய்யோ இன்றிப் படைத்த பாமா, சிவகாமி போன்ற

எப்பேனார்

வர்களின் நாவல்களும் வந்திருந்தன. இன்று வரையிலும் இவர்கள் யாரும் பரிசு பெறவில்லை.

தமிழ் எழுத்தாளன், அவன் ஒரு தீவிரமான படைப்பாளியாக இருப்பான் என்றால், இளமைக் காலத்தில் தமிழ்ச் சூழலில் தன்னை ஊன்றிக்கொள்ள அவன் மிகுந்த அளவுக்குத் தத்தளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் தீவிர எழுத்துக்குத் தமிழில் வணிகப் பத்திரிகைகள் இடம் தருவதில்லை. ஆகவே தீவிர எழுத்தாளன் தன் இளமையிலேயே படைப்புச் சார்ந்த சாதனைகளை நிகழ்த்தியிருந்தாலும்கூடத் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு அவன் அதிகமும் அறிமுகம் ஆகாத வனாகவே இருக்கிறான். அவன் சிற்றிதழ்களை நம்பியோ சிற்றிதழ் உருவாக்கியிருக்கும் கலாச்சாரத்தை நம்பியோதான் தன் படைப்பு வாழ்க்கையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இளம் வயதில் ஒரு படைப்பாளி பரிசு பெற்றால் அவனுக்கு ஒரு சமூக அங்கீகாரம் கிடைக்கும். வாசகர் பலம் கிடைக்கும். அவன் சிறிது ஊக்கமும் நம்பிக்கையும் பெறுவான். ஆனால் இளைஞர்களை ஊக்குவிப்பதில் சிறிதும் நம்பிக்கைகொண்டவர்கள் அல்ல தமிழ் சாகித்திய அகாதெமியினர். அவர்கள் கணக்குப்படி எழுத்தாளனுக்கு முதுமை கூடிப் பார்வை மங்கியிருந்தால் அது பரிசளிக்க ஒரு தகுதி. ஒன்றோ இரண்டோ முறை மாரடைப்பு ஏற்பட்டிருப்பது, பல்செட் வைத்துக்கொண்டிருப்பது, புருவம் நடுவந்திருப்பது போன்றவை பிற தகுதிகள். தமிழில் சாகித்திய அகாதெமி பரிசைப் பெறத் தகுதி பெற்ற இளைஞர்களின் கியூ நீண்டுகொண்டேபோகிறது. நின்று அவர்களுக்குக் கால் கடுக்கிறது. இருப்பினும் அவர்கள் சோர்வடையத் தேவையில்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். ஐம்பது அறுபது வருடங்கள் நிற்க முடியும் என்றால் அவர்கள் எல்லோருமே பரிசு பெற்றுவிடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

ஏதோ சம்பந்தில்தான் சாகித்திய அகாதெமி சீரழிந்துபோய் விட்டது என்றில்லை. ஆரோக்கியமான பார்வை சாகித்திய அகாதெமியினருக்கு எந்தக் காலத்திலும் இருந்ததற்கான தடயம் இல்லை. நீல. பத்மநாபனின் 'தலைமுறைகள்'

மிகவும் வித்தியாசமான ஒரு நாவல். இந்நாவல் வெளிவந்த நேரத்திலேயே அவர் பரிசு பெறத் தகுதியானவர்தான். ஏனோ அப்போது தரத் தவறிவிட்டார்கள் என்றாலும் அவரது அடுத்த நாவலான 'பள்ளிகொண்டபுரம்' பரிசு பெற்றிருக்கலாம். ஆ. மாதவனின் 'கடைத்தெரு கதை'னோ அல்லது 'கிருஷ்ணப் பருந்தோ' நிச்சயம் பரிசு பெறத் தகுதியானது. நகுலனின் சோதனை நாவலான 'நினைவுப் பாதை' தமிழில் முன்னுதாரணம் அற்ற ஒரு படைப்பு. நாஞ்சில் நாடன், அவரது சிறுகதைகள், நாவல்கள் இரண்டையுமே பரிசு பெறத்தக்க தரத்திலேயே படைத்திருக்கிறார். ஞானக்கூத்தன், பாவண்ணன், அம்பை, கலாப்பிரியா, விக்ரமாதித்தன், பிரம்மராஜன், தேவதேவன் போன்றவர்கள் தங்கள் படைப்புகள் மூலம் சாகித்திய அகாதெமி பரிசு பெறத் தகுதியானவர்கள் என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார்கள். இதுபோல் இன்னும் பலர்.

இப்போது யூமா. வாசுகி என்ற கவிஞர் 'ரத்த உறவு' என்ற தன் முதல் நாவலை மிகவும் அனாயசமாகவும் சிறப்பாகவும் படைத்திருக்கிறார். புதுமுறை எழுத்துகளில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் எம்.ஜி. சுரேஷ் பல நாவல்கள் எழுதியிருக்கிறார். நான் படிக்க நேர்ந்த அவரது மூன்று நாவல்களுமே பரிசு பெறத் தகுதியானவைதான். தமிழ்த் தேர்வுக் குழுவில் செயல்படும் முக்கியஸ்தர்களுக்கு இவர்களது மதிப்பு எந்தக் காலத்திலேனும் தெரிய வருமா என்பது சந்தேகம்தான்.

சாகித்திய அகாதெமியின் செல்பாடுகளைப் பற்றியெல்லாம் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எந்தக் காலத்திலும் வாயைத் திறந்ததில்லை. ஏதும் விமர்சனம் செய்தால் அந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டு தங்களுக்குப் பரிசு கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள் போலிருக்கிறது. சாதாரணப் படைப்பாற்றல் கொண்ட எழுத்தாளர்கள் கூடத் தமிழில் புத்திசாலிகளாகவே இருக்கிறார்கள். பிழைக்கத் தெரிந்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

பரிசு, எழுத்தாளன் பெறும் சமூக அங்கீகாரத்தின் குறியீடு என்பது என் எண்ணம். அது சிறப்பானதோ அல்லது குறைந்தபட்சம் நடுத்தரமானதோ ஆன படைப்புகளுக்குக்

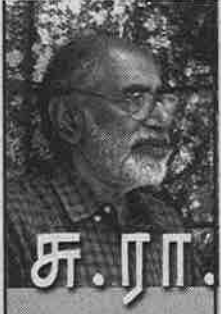
கூடப் போய்ச் சேராமல், அதிலும் கீழான படைப்புகளுக்குப் போய்ச் சேரும்போதெல்லாம் அம்முடிவைக் கடுமையாக விமர்சித்துக் கடந்த நாற்பது வருடங்களில் நான் பல கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறேன். நான் பரிசைப் பெறாததால்தான் சாகித்திய அகாதெமியினரை விமர்சிக்கிறேன் என்று என்னைத் தாக்குவதில் உற்சாகம் கொள்ளும் எழுத்தாளர் சகோதரர்கள் எனக்கு இருக்கிறார்கள். பரிசைப் பெறாத எழுத்தாளர்களும் இவர்களது விமர்சனத்தில் மகிழ்ச்சி அடைவது என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாத புதிராக இருக்கிறது.

இந்தப் பின்னணியில்தான் 'விளக்கு' பரிசு மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இந்த அமைப்பின் தேர்வு பற்றி இன்று வரையிலும் புகார் இல்லை. சந்தேகங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாகவே அது செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆண்டு அந்தப் பரிசு, ஓய்வு பெற்ற ஆங்கிலப் பேராசிரியை ஆன ஹெப்சிபா ஜேசு தாசனுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி ஜேசுதாசனின் 'புத்தம் வீடு' என்ற நாவல் வாசகர்கள் மத்தியில் நிரந்தரமான இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாவல் தவிர மூன்று நாவல்களை அவர் எழுதியிருப்பதோடு, ஆங்கிலத்திலும் பல புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். பாரதியின் 'குயிலையும் அவரது வேறு சில கவிதைகளையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். தனது கணவரான பேராசிரியர் ஜேசுதாசனுடன் இணைந்து தமிழ் இலக்கிய வரலாறை ஆங்கிலத்தில் உருவாக்கியிருக்கிறார். பன்டைத் தமிழ் இலக்கியத்தை விரிவாக அறிமுகப் படுத்தி மூன்று ஆங்கிலப் புத்தகங்கள் எழுதியிருக்கிறார்.

பேராசிரியர் ஜேசுதாசன் தன்னை முன்னிலைப்படுத்திக் கொள்ளாமல் தனது மனைவியின் படைப்பாற்றலை வெளியே கொண்டுவருவதிலேயே வாழ்நாள் முழுக்கவும் முனைப்பாக இருந்தார். பெண்களை ஒடுக்கி அவர்கள் தன்னைவிடவும் மேலே போய்விடாமல் தடுத்து வரும் ஆண்களைக் கொண்ட நம் சமூகத்தில் ஜேசுதாசன் ஒரு விதிவிலக்கு. இவர்கள் இருவரையும் வாசகர்கள் என்றும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்க் கலாச்சாரமும் நடுத்தர வர்க்கமும்



சு.ரா.

பத்தி-2



எப்போதும்

தமிழ் நடுத்தர வர்க்கத்தை அவர்களது பொதுக் குணங்கள் சார்ந்து நாம் ஏகதேசமாகக் கற்பனை செய்துகொள்ள முடியும். இன்றைய வாழ்க்கையில் எல்லாமே சீரழிந்து போய்விட்டதைப் பற்றிப் பேசுவது இவர்களது முக்கியமான பொழுது போக்கு. எந்தச் சண்டைகளையும் உடல் வலு சார்ந்தோ குரல் வளம் சார்ந்தோ கெட்ட வார்த்தைகளின் துணை கொண்டோ இவர்களால் பைசல் செய்ய முடியாது. அதனால் இவர்கள் போட சவால்விட்டிருக்கும் மானநஷ்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துகொண்டேபோகிறது. இந்த வழக்குகளைப் போடாததற்கு தங்கள் ஆத்மீக பலம் சார்ந்து அவர்கள் எதிரிகளை மன்னித்து விடுவதே காரணம் என்கிறார்கள். திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சித் தொடர்கள், பொழுதுபோக்கு இதழ்கள், புகழ் பூத்துவரும் சாமியார்களை இனம் கண்டுகொள்ளாதல், தட்பவெப்ப நிலை பற்றிய எரிச்சல்கள், சுத்தத்துக்கும் அசுத்தத்துக்குமான வேறுபாடுகளை நிலை நிறுத்தல், பெண்களின் கற்பு அல்லது ஒழுக்கக்கேடு பற்றிய தீர்ப்புகள், முன்னுக்கு வரவிருக்கும் குழந்தைகளின் லட்சணங்கள் ஆகியவை பற்றிய தம் அபிப்பிராயங்களைச்

சமூகத்தின் மொத்த மதிப்பீடுகளாக உருவாக்குவதில் இவர்கள் பெற்றுள்ள வலிமை இன்றுவரையிலும் செல்லுபடியாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இவர்களில் யாரை நாம் சந்தித்தாலும் பேச்சைத் துவக்குவதில் தயக்கம் ஏற்பட்டால், 'ஆட்டோக்காரர்களின் அக்கிரமம் தாங்க முடியவில்லை' என்று சொன்னால், கலகலப்பான உறவை அந்த நிமிடத்திலேயே உருவாக்கிக் கொண்டுவிடலாம்.

ஆங்கிலத்தின் மீது மிகுந்த மோகம் கொண்டவர்கள் இவர்கள். இவர்கள் ஒரு பக்கமாகவும் தமிழக அரசியல் கட்சிகள், முற்போக்காளர்கள், முற்போக்கான கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் எதிர்நிலையிலும் நின்று ஏறத்தாழ ஐம்பது வருடங்களாக நடந்து வரும் கருத்துப் போரில் மத்தியதர வர்க்கமே இன்று வெற்றிவாகை சூடியிருக்கிறது. இவர்களுக்குத் தங்கள் வெற்றிகளைக் கருத்துகளின் துணையின்றி மெளனம் சார்ந்த செயல்பாடுகள் வழியாகவே ஈட்டத் தெரியும். தமிழ்க் கல்வியை ஆதரிப்பவர்கள் கலைஞரின் ஆட்சியில் தங்கள் கோரிக்கையை வற்புறுத்த ஆவேசத்துடன் செயல்படுகிறவர்களாகவும், அம்மாவின் ஆட்சியில் இருள்

சூழ்ந்த மூலைகளில் பதுங்கி அவ்வப்போது வெளிப்பட்டு அவர்களை வாழ்த்துபவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் நாம் தெரிந்துகொள்வது தமிழ்ப் பற்றை விட 'பொடோ' சட்டம் வலிமையானது என்பதுதான்.

மத்தியதர வர்க்கத்தினரைப் பேராசை கொண்டவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. சேமிப்பில் வைராக்கியம் கொண்ட இவர்கள் முதலீடுகளில் அவநம்பிக்கை கொண்டவர்கள். சிறுகச் சிறுக முன்னேறிச் சென்றால், மிக்ஸி, ஸ்கூட்டர், சொந்த பிளாட் என்று படிப்படியாக மேலே சென்று, கணினியில் தேர்ச்சி பெற்ற தம் குழந்தைகளை அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் இறுதி வெற்றியை அடைந்துவிடலாம் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இந்த நம்பிக்கை அவர்களுக்குக் கை கொடுத்து வருகிறது. மேன்மை, உயர்வு, பண்பாடு, மொழி, சமத்துவம், தேசபக்தி, ஜாதிப் பிரிவைத் தாண்டி நிற்கும் மனிதநேயம் ஆகியவை சார்ந்த மேலான நோக்கங்கள் நம்மைச் சுற்றி பேச்சிலும் எழுத்திலும் ஆவேசமாக வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் கருத்துகளை மத்தியதர வர்க்கத்

தினர் நேரடியாக எதிர்ப்பதில்லை. தங்கள் வாழ்க்கையில் நிறைவேற்றிக் காட்டும் வெற்றிகள் வழியாக இம் மதிப்பீடுகளை அவர்கள் மௌனமாக முறியடித்துவிடுகிறார்கள். உழைப்பையோ காலத்தையோ சுயவாழ்க்கை சார்ந்த முன்னேற்றங்களுக்குச் செலவிடாதவர்கள் மீது இவர்களுக்கு உள்ளூர்ப் பரிதாபம் உண்டு.

தமிழ் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் நகைச்சுவையில் அவ்வளவாக நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் அல்ல. ஜோக்குகளுக்குச் சிரிப்பதையே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஜோக்குகள் ஆண் பெண் உறவை உரசிக் கொண்டு சென்றால் அவர்கள் அடையும் அதிகப்படியான மகிழ்ச்சியை மனித இயற்கை சார்ந்தது என்றே நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒழுக்கங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதில் இவர்கள் உறுதியானவர்கள். ஒழுங்கினமானவை மொழி சார்ந்து வரும் போது அதை இவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். அவை காட்சிப் படிமங்களாகத் திரைப்படத்திலோ அல்லது தொலைக்காட்சியிலோ வரும் போது அவற்றைக் குடும்பத்துடன் கண்டு களிப்பதில் இவர்களுக்குப் பிரச்சினை ஒன்றுமில்லை.

தமிழ் தங்கள் தாய்மொழியாக இருந்தாலும்கூடப் படித்த நடுத்தர வர்க்கத்தினர் அதை உபயோகமான மொழி என்று கருதுவதில்லை. உபயோகம் எதுவுமற்ற கலைப் பொருள்கள் ஒரு சிலவற்றையேனும் வீட்டின் நடுக்கூடத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது அல்லவா. அதுபோல்தான் தமிழும். அதைக் கற்றுக்கொள்வதற்காக நாம் காலத்தை வீணாக்க வேண்டிய தில்லை. ஒருசில தமிழ்ச் சொற்கள் ஊடுருவிவிட்ட ஆங்கிலத்தை வைத்துக்கொண்டு எங்கும் சமாளிக்க முடிகிறது. அது மட்டுமல்ல. கலப்படத் தமிழில் ஆங்கிலச் சொற்கள் பெற்றுவரும் இடம்தான் சமூக அந்தஸ்தையே தீர்மானிக்கிறது. இவர்களைத் தமிழ்ப் பற்றாளர்களாக மாற்ற வேண்டுமென்றால், நாம் செய்ய வேண்டியது, அமெரிக்க மக்களைத் தமிழ்ப் பற்றாளர்களாக மாற்றுவதுதான்.

சமூகத்தின் பார்வையில் ஒரு குடும்பத்தின் நிலை படிப்படியாக எப்படி மேலே போகிறது என்ற கேள்வியை மத்தியதர வர்க்கத்தினர்

ரிடம் கேட்டால் அவர்கள் சொல்லும் பதில் ஏகதேசமாக ஒன்றாகவே இருக்கும். நம் மரபையும் பண்பாடையும் எந்தளவுக்கு நாம் காப்பாற்றுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நம்மைப் பிறர் மதிப்பார்கள் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். இப்படிச் சொல்பவர்களிடம் எதிராகச் சொல்ல என்னிடம் எந்தக் கருத்தும் இருந்ததில்லை.

கடைத் தெருக்களில் விற்பனையாகும் பொருள்களில் சில வாழ்க்கையின் வெற்றியை முழுக்கு பவையாக இருக்கின்றன. அவற்றைத் தம்மம் வீடுகளுக்குள் எப்படி நுழையவைப்பது என்ற அரிப்புத் தான் மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் முதல் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. பல சமயம் இந்தக் கொள்முதலைத் தான் மரபு, பண்பாடு என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களோ என்ற சந்தேகமும் ஏற்படுகிறது.

எனக்குத் தெரிந்த நண்பர் ஒருவர் போதிய வருமானம் இல்லாமல் அல்லாடிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் மாதத்தில் ஒன்றிரண்டு முறையேனும் தன் மனைவியுடன் பிரபல கடைகளில் ஏறி இறங்குவார். பிரபல கடை அல்ல என்றாலும் கூட வாடிக்கையாளர்கள் கூட்டம் நின்றால் உடனடியாக இருவரும் நுழைந்து பின்வரிசையிலிருந்து எட்டிப் பார்ப்பார்கள். மக்கள் எவையெவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்க

கொங்குதேர் வாழ்க்கை-2
சுகுமாரனின் விமர்சனத்திற்கு ராஜமார்த்தாண்டன் எழுதிய எதிர்வினை அடுத்த இதழில் வெளியாகும்.

ஆர்

அலைபாய்கிறார்கள் என்பதை அறிவது எதிர்கால வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள உதவும் ஜீவாதாரமான செய்தி ஆகும். நகைக்கடை, துணிக் கடை, பரிசுப் பொருள்கள் விற்கும் கடைகள், குழந்தைகளுக்கான விளையாட்டுப் பொருள்களை விற்கும் கடைகள் என்று எந்த பேதமும் இல்லாமல் எல்லாக் கடைகளுக்கும் நுழைந்து பார்த்துக்கொண்டே போவார்கள். ஒவ்வொரு கடையிலும் கிடைக்காத பொருள் என்ன என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அதைக் கேட்டுவிட்டு, இதுகூட இல்லாமல் பஜாரில் எதற்குக் கடைவைத்திருக்கிறீர்கள் என்ற தோரணையில் பார்த்துவிட்டு இறங்கிச் செல்வார்கள். முன்பு இல்லாமலிருந்து இப்போது புதிதாக வந்திருக்கும் பொருள்களை வியப்புடன் பார்ப்பது, காலத்தின் சிக்கல்களை அவிழ்த்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது. பொருள்களைப் பார்ப்பது மட்டுமல்ல, ஸ்பரிசிப்பதையும் இலவசமாக அனுமதிக்கும் வியாபாரிகளின் பெருந்தன்மையை என்னவென்று சொல்வது!

அந்த நண்பரின் வீட்டுக்குப் பல வருடங்கள் கழித்து ஒருநாள் போனேன். நான் இதற்குமுன் பார்த்திராத பல நூதனமான பொருள்கள் கண்களில் பட்டன. விலையுயர்ந்த பொருள்களிலிருந்து விலை குறைந்த பொருள்கள் வரையிலும். அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவர்களின் பெண்களில் மூன்று பேர் அமெரிக்காவில் பணியாற்றுவதாகச் சொன்னார்கள். வானவில் வண்ணங்களில் ஒரு குடை கண்ணில் பட்டது. அதைப் பிரித்துப் பார்த்துவிட்டு, 'இந்தியாவிலும் குடைகள் கிடைக்குமே' என்றேன். 'அவை அதிகமும் கருப்புத் துணி போட்டவை. அவற்றை விரித்தபடி தெருக்களில் திரிவது கூச்சமாக இருக்கிறது' என்றார்கள்.

அவர்களது கனவு நிறைவேறி விட்டதில் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

மருதா வெளியீடு

மழை இரவு



மழை இரவு
(கவிதைகள்)

சா. இலாகுமாரதி
பக்: 80, விலை: ரூ. 40

மருதா

226 (188), பாதி சாலை
ராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014.

☎ : 09382116466

வாசிப்பில்

என் மோசமான ருசி



க.ரா.

பத்தி - 3



மதுகுதனன்

என் வாசிப்பு ருசியைப் பற்றியும் நான் ஏற்கும் அல்லது மறுக்கும் படைப்பாளிகள் பற்றியும் வெளிப்படையாகச் சொன்னால் தமிழ்ச் சூழலில் சண்டைதான் வரும். வசை கிடைக்கும். இப்போதும் வசை கிடைத்தவண்ணமாகத் தானே இருக்கிறது! அதனால் எல்லாவற்றையுமே வெளிப்படையாகச் சொல்வதில் நஷ்டம் ஒன்றுமில்லை.

1950 வாக்கில்தான் தமிழில் வாசிக்கத் தொடங்கினேன். அந்தக் காலத்தில் சுப்பிரமணிய பாரதியையே 'மணிக்கொடி' எழுத்தாளர்களுையோ தெரியாது. ஆனால் அன்றும் மனவார்ப்பில், அழகுணர்ச்சியில், விமர்சனங்களில், நகைச்சுவையில் அவர்களுடைய வாரிசாகத்தான் இருந்திருக்கிறேன் என்பதைப் பின்னால் உணர்ந்தேன். அகனால்தான் புதுமைப்பித்தனை

நான் வாசிக்கத் தொடங்கியதும் தன் மார்போடு அவர் என்னை அணைத்துக்கொண்டார்.

கடந்த முக்கால் நூற்றாண்டுகளில் தமிழில் வெளிவந்துள்ள சிறப்பான படைப்புகளுக்குப் பின்னால் நிற்கும் சூழலை உருவாக்கியிருப்பவன் பாரதிதான். உலக இலக்கியம், சிந்தனைகள், கலாச்சாரம் ஆகியவை பற்றிய அவனுடைய அறிவும் அந்த அறிவுசார்ந்த கற்பனைகளும் தமிழை இருபதாம் நூற்றாண்டை நோக்கித் தள்ள வேண்டும் என்ற பெரும் ஆவேசத்தை அவனிடம் உருவாக்கியிருந்தன. எண்ணெய் வற்றிக்கொண்டிருந்தபோதும் திரிபிடித்து 39 வருடகாலம் எரிந்த சுடர் அது. அதற்கு மேல் நின்று எரிய அந்த விளக்கில் எண்ணெய் இல்லாமல் போய் விட்டது.

பாரதி வழியில் முதலில் வந்தவர்கள் என்று பாரதிதாசன், வ.ரா., புதுமைப்பித்தன், கு.ப. ராஜ கோபாலன், ந.பிச்சமூர்த்தி, சி.சு. செல்லப்பா, க.நா. சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள். அதற்கு அடுத்த தலைமுறையினர் தொ.மு.சி. ரகுநாதன், கு. அழகிரிசாமி, தி. ஜானகிராமன் ஆகியோர். அதன் பின் ஜெயகாந்தன். தொடர்ந்து அசோக மித்திரன், வண்ணநிலவன், ஞானக் கூத்தன், பிரபஞ்சன், அம்பை, ஜெயமோகன் என்று இன்றுவரையிலும் பலர். படைப்பாளிகளான இவர்களைப் பற்றித்தான் எனக்கு அடிப்படை மரியாதை இருக்கிறது.

இவர்களில் பலரும் அவர்கள் மீது நான் வைத்த விமர்சனங்களுக்காக என்மீது கோபப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா எழுத்தாளர்களைப் போல இவர்களும் விமர்

சனங்களை வரவேற்று, அவ்விமர் சனம் தன்னைப் பார்க்க வரும் போது கோபப்படுபவர்கள்தான். அவர்களுக்குக் கோபமோ தாபமோ எனக்கு அவர்கள்மீது மரியாதை தான். என் பார்வையீது நான் வைத்திருக்கும் மரியாதையின் விரிவு என்று இதைச் சொல்ல வேண்டும்.

திராவிட இயக்கப் பாரம்பரியத்தில் நான் மதிக்கும் படைப்பாளிகள் எவருமே உருவாகவில்லை என்று சொல்வது உண்மையில் ஒரு குரூரமான அறிக்கை அல்ல. உபயோகமான பல செடிகள் பூப்பதில்லை. இருந்தாலும் தமிழ்ச் சூழலில் ஆகப் பெரிய கோபத்தை உருவாக்குவது இந்த அறிக்கைதான்.

இவர்களில் நான் வித்தியாசமாகப் பார்க்கிறவர் பாரதிதாசன். அவர் ஒரு கவிஞர். படைப்பாளியாக நேர்மையானவர். திராவிட இயக்கத்தின் வழியில் தன் பயணத்தைத் தொடங்கியவர்தான் கண்ணதாசனும். கடைசியில் ஒரு கதா காலக்ஷேபப் பௌராணிகராகச் சீரழிந்து அவர் மறைந்தார். ஆனால் அழகுணர்ச்சியிலும் கவித்துவக் கற்பனையின் இலகுத் தன்மையிலும் அக்கற்பனை மனதை அள்ளும் விதத்தில் சொற்களைச் சேர்க்கும் திறனிலும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியவர். நவீனத்துவத்துக்குள் இவரால் வர முடியவில்லை. கவிதை உலக அரங்கில் அடைந்த மாற்றங்களைப் பற்றி இவர் எதுவும் அறிந்திருக்கவில்லை.

திராவிட மரபில் வந்த பிற எழுத்தாளர்களான அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி, டி.கே. சீனிவாசன், ஆசைத்தம்பி போன்றவர்களின் படைப்புகளை - எழுத்துகளை அல்ல - என்னால் விருப்பத்துடன் படிக்க முடிந்த தில்லை. இவர்களில் எவருக்கும் மாடர்னிசம் உலக இலக்கியத்தைப் பாதித்த செய்தி தெரியாது. தமிழ்ச் சிற்றிதழ் இலக்கிய மரபிலிருந்து இவர்கள் பாதிப்புப் பெறவில்லை. இவர்களுக்குத் தத்துவ ஈடுபாடு சொல்லும்படி இல்லை. வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் துயரம் சார்ந்த கேள்விகள் இல்லை. படைப்புக்கும் உருவத்திற்குமான உறவு பற்றிய கவலை இல்லை. தமிழில் மோசமான மிகையை உருவாக்கியவர்கள் இவர்கள். புரட்சிவாதிகள்

கற்பனை செய்துகொண்டிருந்தாலும்கூட, இவர்களது சருமத்தை உரித்துச் சாராம்சத்தைப் பார்த்தால், நிலப்பிரபுத்துவச் சிந்தனைகளில் ஊறிப்போனவர்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வது கடினம் அல்ல. தாங்கள் நம்பும் வாழ்க்கைப் பார்வையும் அறவொழுக்கமும் திருவள்ளுவர் காட்டியவை என்று இவர்கள் முழுங்கினாலும், திருவள்ளுவருடைய சிந்தனைக்கும் இவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கும் ஒட்டுமில்லை; உறவுமில்லை. இன்று வரையிலும் இவர்கள் எவராலும் இருபதாம் நூற்றாண்டுக்குரிய பார்வையை திருவள்ளுவர்மீது செலுத்தி அவரை மதிப்பிட முடிந்த தில்லை. பக்தியோ அல்லது காழ்ப்புணர்ச்சியோ இலக்கிய விமர்சனம் ஆகாது. இலக்கிய விமர்சனம் என்பதே நிகழ்காலத்தின் கூண்டில் படைப்பாளியை ஏற்றி அவனை மறுபரிசீலனை செய்து மதிப்பிடுவது தான்.

இதில் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டியவர்கள் என்று எவரும் கிடையாது.

பெண்கள் சார்ந்த இவர்களுடைய படிமம் கண்ணகியை முன்னிலைப்படுத்தி உருவாக்கிக் கொண்டது. கண்ணகியை முன்னுதாரணமாக எடுத்துக்கொண்ட எந்தத் தமிழ்ப் பெண்ணும் தன் வாழ்க்கையில் கடுகளவுகூட முன்னேற முடியாது. இவர்களை ஆட்டிப் படைக்கும் பிம்பங்கள் சேர, சோழ, பாண்டியனுடையவை. இவர்களது ஆடம்பரம் இச்சிற்றரசர்களிடமிருந்து இரவல் வாங்கிக் கொண்டவை. தங்கள் இயக்கத்தின் வழியாக உருவாக்கிக்கொண்ட மொழியின் ஆடம்பரத்திற்கும் சந்தர்ப்பச் சூழல் சாதகமாக அமைந்தபோது இவர்கள் வெளிப்படுத்தும் ஆடம்பரத்திற்கும் நெருக்கமான உறவு இருக்கிறது. மனிதனின் உருவாக்கத்தில் மொழி ஆற்றும் பங்கை உணர இதைவிடச் சிறந்த உதாரணம் இல்லை.

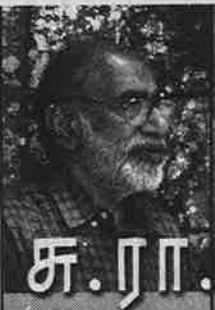
இடதுசாரி எழுத்தாளர்கள்மீது கடுமையான விமர்சனங்களை முன் வைத்தவன் நான். ஆனால் அடிப்படையில் எனக்கு அவர்கள்மீது மரியாதை உண்டு; அவர்களுக்கு என்மீது இல்லை என்றாலும்கூட. அவர்களுக்கு வாழ்க்கையைப் பற்றிய கவலை உண்டு. அரசியல்

பார்வை காரணமாக, இலக்கியத்தின் அடிப்படையைப் பற்றிக்கூட அறியாத, இயக்கத்தின் மாறிவரும் அரசியல் போக்குகளுக்கு தலையாட்டிப் பொம்மைகளாக இருக்கும் விமர்சகர்களின் பொய்மையான பாராட்டுகளை நம்பி மோசம் போனவர்கள் இவர்கள். படைப்புக்கு ஆதாரம் சுதந்திரம். சுதந்திரத்தை ஒற்றிக் கொடுத்தபின் படைப்பு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

இன்று பாரதி வழி வந்தவர்கள் தந்த நம்பிக்கையை மீண்டும் மற்றொரு விதத்தில் உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் தமிழின் தலித் எழுத்தாளர்கள். அவர்கள் இயங்கத் தொடங்கி ஏகதேசமாகப் பத்து ஆண்டுகள்தான் ஆகின்றன. இந்த ஆண்டுகளில் படைப்புக்குச் சாதகமாக நிற்கும் பல குணங்கள் அவர்களிடமிருந்து வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களது காலத்திற்கு முந்திய சிற்றிதழ் மரபையும் மதிப்பவர்கள் இவர்கள். மதித்து மறுபரிசீலனை செய்பவர்கள். தமிழின் சிறந்த எழுத்தாளர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளத் தங்களுக்கு ஏதேனும் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். நேற்றைய தத்துவங்களையும் உருவாகி வரும் புதிய தத்துவங்களையும் கற்றுத் தேற விரும்புகிறவர்கள். மிகையை உருவாக்கும் கனவுகளை ஏற்காதவர்கள். தர்க்கம் சார்ந்த ஒழுக்கத்தைப் படைப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர்கள். இன்று நாவல், சிறுகதை, கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம், சமூக விமர்சனம், தங்கள் பார்வைக்கு விரோதமானவர்களைச் சாடும் polemics எல்லாவற்றிலும் இவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். காழ்ப்புணர்ச்சி தான் விமர்சனம் என்று நம்பிச் செயல்படும் சிலர் இவர்களில் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்களது செயல்பாடு, இவர்களில் மதிப்பீடு சார்ந்த விமர்சனங்களை முன்வைப்பவர்கள் மூலம் பின்னகர்ந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது. சுய விமர்சனத்தில் இவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.

இவர்கள் முழு வேகம் பெற்று இயங்கும் காலம் தமிழின் சிறப்பான காலமாக அமைவதற்குரிய நம்பிக்கைகள் இன்று தெரிகின்றன.

என் சுயவரலாறிலிருந்து ஒரு அத்தியாயம்



சு.ரா.

பத்தி - 4



கௌதம் ராவ்

காலஞ்சென்ற என் மகள் செளந்தரா உயிரோடு இருந்திருந்தால் இப்போது அவளுக்கு 46 வயதாகியிருக்கும்.

அவள் தனது 26வது வயதில் நோய்வாய்ப்பட்டாள். 20 ஆண்டுகள் நோயின் எண்ணற்ற துன்பங்களை மௌனமாக அனுபவித்தாள்.

சௌந்தராவுக்கு வந்த நோயைத் தற்காலிகமாகக் கண்டறிய (provisional diagnosis) ஐந்து வருடங்கள் வரையிலும் ஆயிற்று. டாக்டர்கள் Multiple Sclerosis என்றார்கள். நோயின் முழுப்பெயரையே அவர்கள் எப்போதும் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். ஆனால் வைத்தியத்துறையில் M.S. என்று குறிப்பிடுவது தான் வழக்கம் போலிருக்கிறது. அந்த எழுத்துகள் என் சிறுவயதிலிருந்தே இசையைப் பற்றிய என் கனவின் குறியீடாக இருந்தவை. அதன்பின் அவை வேதனை சார்ந்த நினைவுகளைத் தூண்டும் குறியீடாக இருக்கிறது.

என் மகளுக்கு Multiple Sclerosis என்பது, மாறி மாறி அவளைப் பார்க்க நேர்ந்த டாக்டர்கள் எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. இந்த நோய் தெரியாவிடில்

அபூர்வத்திலும் அபூர்வம் என்றார்கள். இவளுக்கு இந்த நோய் எப்படி வந்தது என்று தங்களையே கேட்டுக் கொண்டார்கள். அமெரிக்கர்களிடையேதான் இந்த நோய் பரவலாக இருக்கிறது என்று தகவல் தந்தார்கள்.

தமிழ்ப் பேராசிரியரான ஜேசுதாசனும் நானும் 2002ல் 83வது வயதில் அவர் மறைவது வரையிலும் நண்பர்களாக இருந்தோம். ஐம்பது வருடங்களில் சிறுகச் சிறுக நெருக்கம் பெற்று முடிவில் அது தந்தைக்கும் மகனுக்குமான ஒரு உறவுபோல் மாறியிருந்தது. செளந்தராவின் நோய் மனக்கலவரத்தை ஜேசுதாசனுக்கு தந்திருப்பதை நான் உணர்ந்தேன். அதன்பின் குறுகிய நாட்களிலேயே எனக்கும் அவருக்குமான உறவில் ஒரு மாற்றம் நிகழ்ந்து வருவதுபோல் உணர்ந்தேன். நெகிழ்ச்சியின்றி அந்த மாற்றத்தை என்னால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. ஏனோ ஒவ்வொரு தடவையும் அவர் முகம் நினைவுக்கு வரும்போதெல்லாம் மனது சங்கடப்பட்டது. அவர் என்னைப்

காட்டிக்கொள்ளவில்லை என்றாலும், மிகுந்த கவலை அவர் கண்களில் தெரிந்தது. அந்த நேரங்களில் அவர் மனதில் என்னென்ன எண்ணங்கள் ஓடின என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஒவ்வொரு முறையும் செளந்தராவின் படுக்கை பக்கம் வந்து நிற்கும்போது அதிகமாக எதுவும் கேட்காமல் அவளுடைய முகத்தை அவர் கூர்ந்து பார்ப்பார். நோயைப் பற்றி என்னிடம் விசாரிப்பதில் அவருக்குப் பெரிய ஆர்வம் இல்லை என்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

ஒவ்வொரு முறையும் அவர் அவள் கட்டிலின் அருகே நின்ற படியே தன் கண்களை மூடிக்கொள்வார். அவளது வலது கரத்தை அவருடைய வயோதிகமான விரல்கள் துடித்தபடி ஸ்பரிசித்து விலகுவதைப் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன். அவர் ஜெபம் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பது தெரியும். அதன் பின் தன் வேலை முடிந்துவிட்டது என்பதுபோல் அவர் முன்வாசல் அறைக்கு (hall) வந்து வலக்கரத்தை என்வாசல்

வெகுநாள்களுக்கு ஆறுதல் சொல்வதுபோல் எந்த வார்த்தையும் அவரிடமிருந்து வரவில்லை. தனக்குத் தெரியாததைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம் என்ற எண்ணத்தில் அவர் இருப்பது போல் பட்டது. அவருடைய ஆறுதல்கள் - அவை medical science சார்ந்தவை அல்ல என்பது தெரிந்திருந்தபோதிலும் - எனக்குத் தேவையாக இருந்தன. எந்தக் கற்பனையான ஆறுதலையும் பற்றிக்கொள்ளும் மனநிலைக்கு நான் வந்திருந்தேன். எல்லோரையும் ஆறுதல் படுத்தத் துடிக்கும் ஜேசுதாசன் மெளனம் சாதித்துக்கொண்டிருந்தது சங்கடத்தைத் தந்தது.

அவரது குக்கிராமத்தில் அவருக்குத் தொலைபேசி இணைப்பு கிடைத்த பின்பு, ஒவ்வொரு நாளும் அவர் என்னுடன் போனில் பேசத் தொடங்கினார். மகள் எப்படி இருக்கிறாள் என்று கேட்பார். நான் அவளுடைய அன்றைய உடல்நிலையைச் சுருக்கமாகச் சொல்வேன்.

அவள் நோய்வாய்ப்பட்டு ஒரு சில வருடங்கள் கழிந்திருந்தன. அவள் வாழ்க்கை பற்றிய நம்பிக்கை நாள்தோறும் குறைந்து கொண்டே வந்தது. அலோபதி மருத்துவர்கள் எல்லோரும் நோய் நீங்கும்படி செய்வதற்கு எதுவுமில்லை என்று தான் சொன்னார்கள்.

ஒரு நாள் போனில் பேசும்போது செளந்தராவுக்கு நோய் குணமாகி விடும் என்றார் ஜேசுதாசன். அவ்வாறு அவர் சொன்னது எனக்கு ஆறுதலையும் வியப்பையும் தந்தன. யாரிடமோ தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்ததுபோலவும், இப்போதுதான் அதற்குச் சாதகமான விடை கிடைத்ததுபோலவும் எனக்குத் தோன்றிற்று. அவ்வாறு தோன்றுவதற்கான காரணங்களும் இருந்தன.

ஜேசுதாசனும் தமிழ் நாவலாசிரியையான அவர் மனைவி ஹெப்சிபா ஜேசுதாசனும் இளம் வயதிலேயே தங்களை ஏசுவிடம் முழுமையாக ஒப்படைத்துக்கொண்டவர்கள் என்பது அவர்களுடைய நண்பர்கள் எல்லோருக்குமே தெரியும். சந்தோஷம் என்றாலும் சரி, துக்கம் என்றாலும் சரி அவர்கள் மனத்தின் மையத்தில் இருந்த ஆண்டவருடன் தான் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களுக்கு மத்திய வயதாக இருந்த காலத்தில் இருவரும் திருவனந்தபுரத்தில் பாணையம் சர்ச் முன்னால் நின்று நெடுஞ்சாலையில் தங்களைத் தாண்டிப் போகிறவர்களுக்கு சமயம் சார்ந்த துண்டறிக்கைகளை - எவருக்கும் தருவதற்கு விட்டுப் போய்விடக் கூடாது என்ற கவலையுடன் - விநியோகிப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

கடவுள் நம்பிக்கைக் கொண்ட பலரையும் எனக்குத் தெரியும். கடவுளை நம்புகிறவர்கள், நம்புகிறவர்கள்போல் காட்டிக்கொள்கிறவர்கள், அப்பட்டமான வேஷதாரிகள், கடவுள் பெயரில் விஷமம் செய்து வருகிறவர்கள் எல்லோரையும். ஆனால் தாங்கள் சார்ந்து நிற்கும் நம்பிக்கைக்கும் தங்கள் வாழ்க்கைக்கும் இடையே சிறிய இடைவெளி கூட இருப்பது ஜேசுதாசன் தம்பதியினருக்குச் சம்மதம் இல்லாமல் தான் இருந்தது. இவ்வளவு ஆழ்ந்த நம்பிக்கையை வேறு யாரிடமும் நான் பார்த்ததில்லை.

பின்னால் ஜேசுதாசன் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தபோது, அவர் முன் நான் தனியாக இருந்த ஒரு நேரத்தில், 'கவலைப்பட வேண்டாம். நான் தொடர்ந்து ஜெபம் செய்து வருகிறேன்' என்றார். 'ஆண்டவரிடம் காலையும் மாலையும் பிரார்த்தனை செய்கிறோம்' என்றார். சகல நோய்களையும் குணப்படுத்த வல்லவரான வைத்தி

யரிடம் நான் எவ்வளவு நம்பிக்கை கொள்வேனோ அதற்கு இணையான நம்பிக்கையுடன் அவர் சொன்னார்.

ஆனால் செளந்தராவின் நிலைமை நாளுக்கு நாள் மோசமாகிக் கொண்டே வந்தது. போனில் பேசும் போதும் சரி, வீட்டுக்கு வந்து செளந்தராவை அவர் பார்த்து முடித்த பின்னும் சரி, அவர் வழக்கம்போல் சிகிச்சை பற்றி யெல்லாம் அதிகம் தெரிந்துகொள்ள ஆர்வமின்றி 'ஆண்டவருக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பது தெரியும்' என்று சொல்வார்.

ஒரு நாள் பேசிக்கொண்டிருந்த போது இப்போது நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யத் தொடங்கி எத்தனை வருடங்கள் ஆகியிருக்கும் என்று கேட்டேன். அவர் மிக மென்மையான குரலில், 'பத்து வருடங்கள் இருக்கலாம்' என்றார். 'பத்து வருடங்கள்! அவர் உணவருந்தாத நாட்கள் இருந்திருக்கலாம். பிரார்த்தனை செய்யாத நாட்கள் இருந்திருக்கவே முடியாது. என் மன நெகிழ்ச்சியை அவரிடம் சொல்லத் தெரியாமல் தவித்தேன்.

செளந்தரா காலமானார். ஒரு சில மாதங்களுக்குப் பின் ஜேசுதாசனிடமிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. வேறு சில விஷயங்களை எழுதிவிட்டு, முடிவாகக் கடிதத்தில், 'என்னுடைய முயற்சி வெற்றி பெற்றிருக்கும், உங்களுக்கும் சிறிது நம்பிக்கை இருந்திருந்தால்' என்று எழுதியிருந்தார். 'இனி வருந்திப் பயனில்லை. ஆண்டவருடைய சித்தம்' என்று கடிதத்தை முடித்திருந்தார்.

நான் எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்து இன்று வரையிலும் ஒரு agnostic ஆகவே இருந்து வருகிறேன். ஜேசுதாசனின் கடிதம் வந்த அன்று எனக்கு தாங்கிக் கொள்ள முடியாத துக்கம் ஏற்பட்டது. தந்தைபோல் என்னை நேசித்த நண்பரை ஏமாற்றிவிட்டேனோ என்ற வருத்தம் என்னை ஆட்கொண்டது.

2003 ஜனவரி முதல் மே மாதம் வரை த.நிழி இண்டியன் எக்ஸ்ப்ரஸ் ஆங்கில நாளிதழில் Writer's Note எனலும் தலைப்பில் சு.ரா. எழுதி வந்த மாதாந்தரப் பத்தியில் இடம் பெற்ற கட்டுரைகளில் சில (முல் வடிவில்) இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன.

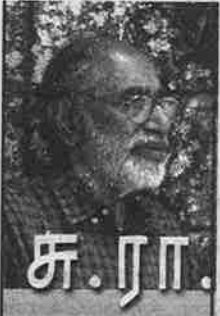
மருதா வெளியீடு



எவரும் அறியாத நாம்
(கவிதைகள்)

விழி.பா. இதயவேந்தன்
விலை: ரூ. 40

மருதா
226 (188), பாரதி சாலை
ராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014.
☎ : 09382116466



சு.ரா.

டயரிக்க
குறிப்பு

ஜாவாலையை எழுப்ப முடியுமா?



ஆதிமுல்லம்

'புதுமைப்பித்தன் கதைகள்' செம்பதிப்பின் (பதிப்பாசிரியர் : ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி) பணிகள் நடந்துகொண்டிருந்த வேளையில் - 1999 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்ப நாள்களில் - தினமும் புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளைப் படித்துக் குறிப்புகள் எழுதிவந்தார் சுந்தர ராமசாமி. அப்போது அவர் தங்கியிருந்தது அமெரிக்காவில். பு.பி. கதைகள் குறித்த விரிவான விமர்சன நூலுக்கான முன் தயாரிப்பு அது இந்தக் குறிப்புகளின் சாராம்சமே 'புதுமைப்பித்தன் கதைகள்' செம்பதிப்பில் உள்ள 'புதுமைப் பித்தன்: ஆளுமையும் ஆக்கங்களும்' கட்டுரை. ஒவ்வொரு கதையின் நிகழ்வுகள் மற்றும் அக்கதைகள் பற்றிய தனது கருத்துகளை எழுதிவந்த சுந்தர ராமசாமி, அதன் உடனிகழ்வாக, தான் படித்த புத்தகங்கள் பற்றியும் அவை குறித்த தனது மனப் பதிவுகளையும் விரிவான டயரிக்க குறிப்புகளாகவும் எழுதிவைத்துள்ளார். நவீனத் தமிழின் மேலானதொரு படைப்பாளியின் சாதனைகளுக்குப் பின்னணியிலுள்ள உழைப்பை வெளிப்படுத்தும் குறிப்புகள் இவை.

26.2.99 தேதியன்று பு.பி. யின் 'செவ்வாய் தோஷம்' கதையின் நிகழ்வுகள் மற்றும் Comments எழுதி விட்டு.

'இந்த Comments எழுதிக்கொண்டிருந்தபோது ஏற்பட்ட வெளிச்சத்தை இந்த நோட்டுப் புத்தகத்தில் டயரிப் பக்கத்தில் இன்றைய தேதி போட்டு எழுதியிருக்கிறேன்.

இன்று எழுதிய வரிகள் மிக முக்கியமானவை. ஒவ்வொரு நாளும் படிக்க வேண்டியவை.

மேற்கொண்டு பல வரிகள் எழுதவும் உள்ளன.

நாள்தோறும் இந்தக் காரியம் தொடர வேண்டும்.

தொடரும். உறுதி.'

என்ற குறிப்பை எழுதியுள்ளார் சுந்தர ராமசாமி. கவித்துவ எழுச்சிகொண்ட அந்தப் பகுதி கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

பிரபாகர் குழு

26.2.99 வெள்ளி காலை 10.30 மணி

சுந்தனையின் தளத்தில் அடுத்த படிக்குச் செல்ல வேண்டும்.

செல்ல வேண்டுமா? தாவ வேண்டுமா?

அப்படி என்றால் முதலில் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்ன?

மனதைக் கட்டவிழ்த்துவிட வேண்டும்.

மனதைச் செயலில் கட்டவிழ்த்து விட வேண்டுமா? அல்லது எழுத்தில் கட்டவிழ்த்து விட வேண்டுமா?

செயலில் கட்டவிழ்த்துவிட இளமை இல்லை. அவகாசம் இல்லை.

உள் வாய்க்கு மதிப்புத் தரும் வயது முகத்தில் தொங்குகிறது.

எழுத்தில் மனதைக் கட்ட விழ்த்துவிட முடியும்.

எழுத்தில் மனதைக் கட்ட விழ்த்துவிடுவதால் என்ன லாபம் கூடப்போகிறது.

எழுத்தில் மனதைக் கட்ட விழ்த்துவிடுவதால் மனம் இன்னும் கூடுதலாகத் தெரியப் போகிறது.

கூடுதலாகத் தெரியப்போவது
வதால் மனமா? சூக்ஷ்ம மனமா?

ஸ்தூல மனம் எப்போதும் எந்த
யற்சியும் மேற்கொள்ளாமல்
தோ ஒரு விதத்தில், அரையும்
நறையுமாகத் தெரிந்துகொண்டு
என் இருக்கிறது. சூக்ஷ்ம மனம்
என் தெரிய வேண்டும்.

எது அதிக வலுக்கொண்டது?
சூக்ஷ்ம மனம்தான்.

சூக்ஷ்ம மனம் தெரியும்போது
மனதின் உள்ளறைகள் வெட்ட
வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன.

உள்ளறைகள் புலப்பட என்ன
செய்ய வேண்டும்?

உள்ளறைகளைப் பாரு.

உள்ளறைகளை ஈவிரக்கமின்றிப்
பாரு.

எண்ணங்களிலும் சரி, செயல்
களிலும் சரி உயர்வானது,

தாழ்வானது என்று எதுவும்
கிடையாது.

எண்ணங்கள் பற்றியும், செயல்
கள் பற்றியும் தெரிந்துகொள்வது,
சூட்சுமமாகப் புரிந்துகொள்வது
சமூக நியதிக்குச் சம்பந்தமுள்ளது
அல்ல.

சமூக நியதி என்பது ஒரு கோடு.
கடற்கரையில் அலைகளின்
ஆட்சிக்குட்பட்ட இடத்தில்

கூட்டு வாழ்க்கை கிழித்த
தெளிவற்ற, கருத்தொருமை அற்ற,
வலுவற்ற ஒரு கோடு.

வலுவற்ற அந்தக் கோட்டை
மிகவும் வலுவு கொண்டதாகக்

காட்டுவதுதான் சமூக நியதியின்
பணி.

சமூக நியதி என்பது மேலோட்ட
மானது. சட்டம், நியதி, நீதி, காவல்
நிறை, குண்டாந்தடி, துப்பாக்கி,
உத்தரவு, அதிகாரம் சம்பந்தப்
பட்டது. மனமோ காற்றில் தன்
இச்சைக்குப் பறந்து திரியும் இறகு
போன்றது. அந்த இறகு வலுவற்றது
தானே? வலுவற்றதுதான். ஆனால்
அதை இயக்கும் காற்று வலு
வற்றதா?

யோசித்துப் பாரு, காற்று
வலுவற்றதா?

இன்று காலை இவை பீறிட்டு
எழுத்தில் வெளிப்படுவதற்கான
காரணம் என்ன?

மனவெளியில் ஜுவாலை
பற்றிக்கொண்டு எரிகிறது.

வான முகட்டைத் தொடும்
அளவுக்கு அந்த ஜுவாலை
எழுமா?

வான முகட்டைக் கரிக்கும்
அளவுக்கு அந்த ஜுவாலையை
உன்னால் எழுப்ப இயலுமா?

இயலும்.

எப்போது?

இந்த நிமிஷமே.

இந்த நிமிஷத்திலேயா?

ஆம். இந்த நொடியில்.

செய்.

செய்கிறேன்.

இப்போது என்ன என்ன
நியதிகளில் ஈடுபடப் போகிறாய்?

ஒவ்வொன்றையும் மிகத் தெளி
வாகச் சொல்லு.

முதலில் மௌனம்.

மௌனம் என்பது ஊமையின்
கையாலாகத்தனமல்ல.

மௌனம் என்பது உற்றுப்
பார்த்தல்.

மௌனம் என்பது உற்று
உணர்ந்துகொள்ளுதல்.

மௌனம் என்பது தேர்வு
செய்வதை முளையில் ஒட்டி
வைத்துக்கொள்ளுவது.

அது உன்னால் சாத்தியமா?

சாத்தியம்.

எப்போது?

இந்த நொடியிலிருந்து.

செய்.

செய்து காட்டுகிறேன்.

இனியும் தள்ளிப் போட
உத்தேசமுண்டா?

உத்தேசமில்லை.

ஏன்?

தள்ளிப்போடுதல் என்பது
மரணம்.

தள்ளிப்போடும் போது
அதன்பின் செயல் என்று எதுவு
மில்லை. படிப்பகம்

அதன்பின் எப்போதும் இருப்பது
பச்சாதாபம்.

நடைமுறைக்கு வா.

கனவிலிருந்து மண்ணில்
காலூன்று.

மண்ணில் காலூன்றி நில்.

மண்ணில் காலூன்றி நின்று,
மண்ணையும் பாரு, வானத்தையும்
பாரு, பார்க்கக் கிடைத்த ஒவ்வொன்
றையும் உயர்வு தாழ்வு ஒழித்து
உன்னிப்பாகப் பாரு. ஆனால்
காலூன்றி மண்ணில் நில்.

பறக்கலாமா? பறக்காதே.
ஒருபோதும் பறக்காதே.

பறக்கும் சக்தி படைத்தவை
இரையை மட்டுமே தேடுகின்றன.

மனிதனுக்கு இரை தேடுவது
தொழிலல்ல.

எதற்காக இரை தேடுகிறோம்
என்ற கேள்விதான் மனிதனுக்கு
முக்கியமானது.

காலூன்றி மண்ணில் நின்று
இந்த நிமிடத்திலிருந்து என்ன
என்ன செய்யப் போகிறாய்?

1. மனம் போன போக்கில் எழுது.
தினமும் சிறிது நேரம்.

மனதின் உள்ளறைகளில் உலாவி
வரும் பயிற்சி இது.

2. தத்துவ நூல்களை மிகக்
கூர்மையாகக் கற்றுணர்ந்தல்.

3. கடுமையான வாசிப்புப்
பழக்கத்திற்கு விரிந்துகட்டிக்
கொள்ளுதல்.

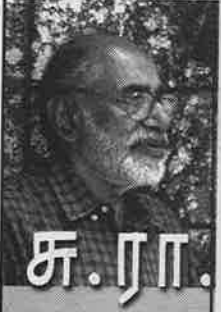
4. தமிழ்ச் சமூகம் சார்ந்த
மேலோட்டங்களையும் போலி
களையும் அடையாளப்படுத்துதல்
(உரித்துக் காட்டுதல் அல்ல. உரிக்க
அங்கு எதுவும் இல்லை. வலுவற்ற
எதற்கும் எதிரிக்குரிய கௌரவத்
தைத் தர இயலாது).

5. பு.பி. புத்தகத்தை ஒரு சாசன
மாக அமைக்க முயல வேண்டும்.

இவ்வளவுதான் இன்றைக்கு.
இந்தப் பகுதியை ஒவ்வொரு
நாளும் படிக்க வேண்டும்.

இங்கு வெளிப்படையாக எழுதி
யிருப்பது கடுகளவு.

உள்ளே கட்டி வைத்துக்
கொண்டிருப்பது மலையளவு.



சு.ரா.

இறுதி

நாட்கள்

அந்த அற்புத மணம் என்னைத் தேடி வரும்



சு.ரா. நாட்குறிப்பு
26.07.2005

உடல் நிலை மிகவும் பாதித்து விட்டது. மூச்சுத் திணறல். ஏற்கனவே சாப்பிட்டு வந்த ஒரு மாத்திரை சுவாசப்பையை மோசமாக பாதித்துவிட்டது என்கிறார்கள் டாக்டர்கள். அந்த விஷமியை உடனடியாக வெளியேற்றினார்கள். எதிர்பார்த்த குணம் உடனடியாகக் கிடைக்கவில்லை. அசகாய சூர மருந்தொன்றை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரி வழக்கப்படி புதிய மருந்தொன்று தரும்போது பக்க விளைவுகளை நோயாளியிடம் படித்துக் காட்ட வேண்டும். 25 நிமிடம் படித்தாள் நர்ஸ்.

இருமுறை ஆஸ்பத்திரியில் சேர நேர்ந்தது. வீட்டில் வைத்து சிகிச்சை என்ற இந்திய சாகசம் இங்கு நடக்காது. ஆஸ்பத்திரி என்பது ஒரு குட்டி ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல் மாதிரி. ஒரு மாதிரி நியாயமான வியாதி என்றால் எக்கச்சக்கமாக அனுபவிக்கலாம். அனுபவிக்கிறார்கள் மகான்கள். காதல் குடித்தனம் நடத்துகிறார்கள். எனக்கு ஒரு காலுறை அணிந்துகொண்டு நடு

வில் ஓய்வெடுத்தால்தான் மறு காலுறை அணிய முடியும் என்ற நிலை.

எனக்கு வெஜ் உணவு. பார்க்கப் பிரமாதமாக இருக்கும். வாயில் வைக்க முடியவில்லை. மணம் ஆகவே ஆகவில்லை. எவ்வளவு சாப்பிட்டேன் என்று நர்ஸ் பார்த்து ஒவ்வொரு நாளும் படிவத்தில் பூர்த்திசெய்ய வேண்டும். ஏன் என்று கேட்பார். நான் தோசை இட்லி கேஸ் என்பது அவருக்குத் தெரியாது. எனக்கு 15 சதவீதத்திற்கு மேல் உணவு தேறவில்லை.

நர்சுகள் காட்டிய ஆதரவுக்கு அளவில்லை. என்னைக் கவனித்துக் கொண்டு வரும் டாக்டரின் கவனமும் இணக்கமும் குழந்தைத் தனமான புன்சிரிப்பும் என்னை அவருடன் ஓட்டவைத்தன. எனக்குக் குணம் கிடைக்குமாம். பழைய வேகத்தில் கடற்கரையில் நடப்பாய் என்றார். பொன்னாக இருக்கட்டும் அவர் வாக்கு.

27.07.05. மூன்று நான்கு வாரங்களாக எந்தப் புத்தகத்தையும் படிக்க முடியவில்லை. புத்தம் புதிய புத்தகங்கள் மேஜைமீது கிடக்கும்

போதுகூட எடுத்து மேலட்டையைப் பார்க்கத் தோன்றவில்லை. கையில் படிக்க எதுவும் எடுத்துச் செல்லாமல் கழிப்பறைக்கு கடந்த அறுபது வருடங்களில் ஒரு நாள் கூடச் சென்ற நினைவு இல்லை. அந்தப் பழக்கம்கூட மறந்து போய் விட்டது. மனைவி பாதி பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே தூங்கி விட்டிருக்கிறேன். இரவு பகல் என்று பாராமல் தூங்கினேன். மாலையா அதிகாலையா என்பது தெரியாமல் தூங்கினேன். சுவர்க் கடிக்காரத்தில் AM, PMதான் இல்லையே.

28.07.05. ஆர்வங்கள் எட்டிப் பார்க்கின்றன. வாழ்க்கைமீது மீண்டும் கவனம் திரும்புகிறது. புத்தகங்கள் படிக்கிறேன். கணினியில் உட்கார முடிகிறது. நண்பர்களிடமிருந்து வந்த ஈ-மெயில் கடிதங்களுக்கு ஒவ்வொன்றாகப் பதில் எழுதுகிறேன். தொடர்ந்து வீட்டிற்குள் முடிந்த மட்டும் நடக்க வேண்டும் என்று டாக்டர் சொல்லியிருக்கிறார்.

29.07.05. காலையில் நீச்சல் குளத்தைச் சுற்றியும் மாலையில் கடற்கரையிலும் சிறிது நடந்தேன். நத்தை தாண்டிப் போய்விடும்.

ஓவ்வொரு நாளும் தைலா கடற் கரைக்கு அழைத்துச் செல்கிறாள். அவளுடைய வேலைத் திட்டத்திற் குள் இதையும் நுழைப்பது கடினம், கடினம், கடினம்.

நண்பர் கொடிக்கால் சேக் அப்துல்லா பற்றிய என் பேச்சைச் சுருக்கி இன்று எழுதி முடித்தேன். லக்ஷ்மணனுக்குத் தர அரவிந்த னுக்கு அனுப்பிவைத்தேன். இது தான் கடைசிக் கட்டுரை என்று லக்ஷ்மணனுக்குத் தெரிவிக்கக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். மாதம் இரண்டு விஷயங்களைக் கண்டு பிடித்து எழுதுவது சுமையாக இருக்கிறது. எழுதியது வரையிலும் சந்தோஷம். சில புத்தகங்களை வாசகர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர முடிந்தது. அறிமுகப் படுத்த ஆசைப்பட்ட புத்தகங்கள்.

30.07.05. வாசிப்பு வேகம் பற்றிக்கொண்டு வருவது சந்தோஷத் தைத் தருகிறது.

02.08.05. கோகுலக் கண்ணனைச் சந்தித்தேன். என் உடல் நிலை முன் னேற்றத்தை வரவேற்க வந்ததுபோல் இளையராஜாவின் திருவாசகத் துடன் வந்திருக்கிறார். நான் நீச்சல் குளம் நடையை முடித்துக்கொண்டு வரும்போது எல்லோரும் ஹாலில் அமர்ந்து மேற்கத்திய இசையில் திருவாசகத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மிகுந்த மகிழ்வுடன் நானும் சேர்ந்துகொண்டேன்.

இளையராஜாவின் திருவாசகத் தைப் பற்றிச் சொல்ல கோகுலிடம் செய்திக் கதிர்கள் நிறைய இருந்தன.

சொன்னார். எதிர்ப்புகள். பாராட்டுகள். தலைமேல் வைத்துக் கூத்தாடல்கள். தமிழ்நாட்டில்.

எந்த அபிப்பிராயத்தையும் உருவாக்கிக்கொள்ளும் அவசரம் காட்டாமல் திருவாசகத்தைக் கேட்க வேண்டும் என்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டேன். அவரது இசையை, அதிலும் மேற்கத்திய இசையின் பின்னணியில் மதிப்பிட, எனக்குத் தகுதியில்லை. அவரது ஆசையைப் புரிந்துகொள்ள நான் விரும்புகிறேன். என் மனதிற்குப் படும் குறை நிறைகளுடன். முதலில் கேட்டதுமே ஒன்று தெரிந்தது. நடுவில் இளையராஜா பேசுகிறார். இது அனாவசியம் என்று எனக்கு உலகியாகக் தெரிகிறது.



க.ரா. உடல் நலமில்லாமல் இருந்தபோது அவரது பேரக் குழந்தைகள் சாரங்கனும் (11) முகுந்தனும் (6) - கண்ணனின் புதல்வர்கள் - அவர் குணமடைவதற்காக அனுப்பிய வாழ்த்து அட்டை. வரைந்தது முகுந்தன். தண்டு என்பது நாத்தாவுக்கு அவர்கள் வைத்த செல்லப் பெயர்.

இளையராஜா தமிழகத்தில் இன்று வாழ்ந்திருக்கும் ஒரே மேதை. இதற்கு முன் இதைச் சொல்லி யிருக்கிறேன். நான் மேதைகள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை நிறையப் பார்த்திருக்கிறேன். மேதை யைப் பார்த்ததில்லை. படித்ததை வைத்து கற்பனைசெய்து பார்த்துக் கொண்டது. அவர்கள் நம் எதிர் பார்ப்புப்படி இருப்பதில்லை. பெரிய ஞானமும் பெரிய அஞ்ஞானமும் அவர்களிடம் சாரையும் பாம்பு மாகப் பிணைந்து கிடக்கும். அவர் தங்களைப் பற்றி பெரிய நினைப்புக் கொண்டவர்கள்.

இளையராஜா மாதிரி இந்திய ஆத்மீகத்தைப் பற்றி வாய்க்கு வந்தது போல் உளறியவர்கள் எனக்குத் தெரிந்து எவருமில்லை. கல்வி அறிவே இல்லாத ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் எவ்வளவு கவித்துவத் துடனும் யதார்த்தத்துடனும் பேசியிருக்கிறார்.

02.08.2005

சில மணங்கள்

இனி என்ன என்ற கேள்வி தோன்றிவிட்டது. மீண்டும் சுவாசப்பை சிறிது சக்தி பெற்றால் நியாயமாக இயங்கலாம். குணம் கிடைக்கும் என்றார் டாக்டர். அவர் சொன்னபடி இயங்க முயல்கிறேன். நடக்க முயற்சிக்கிறேன். வீட்டு நீச்சல் குளத்தைச் சுற்றிதான். நன்றை வேகத் தில் ஐந்து நிமிடம். பழைய வேகத்

திற்கு அரைக்கால் பங்குகூடத் தேறாது. அதற்குள் மூச்சுத் திணறல். அதன் பின் ஐந்து நிமிட ஓய்வு. மீண்டும் நடை. மீண்டும் ஓய்வு. என்னால் இந்தக் கண்டத்தைக் கடந்து போக முடிய வேண்டும். அம்மாவும் அப்பாவும் இறந்தது மூச்சுத் திணறலில். நண்பன் இறந்த தும் மூச்சுத் திணறலில்தான்.

நடந்து திணற அற்புதமான இடம் கண் முன்னால் அமைந்து விட்டது. இயற்கைக்கு நன்றி. நவீன வடிவம் கொண்ட நீச்சல் குளம் அது. ஓவல் வடிவத்தில் அமைத்துக் கொண்டு வரும்போதே ஒரு பக்கம் துணிந்து சரேரென்று ஒரு கோணலைப் போட்டுவிட்டிருக் கிறான். அங்குதான் அற்புதம் வழிகிறது. வடிவங்கள் மாறி மாறி வராத வரையிலும் அலுப்பு மேலிட்டு உயிர் உறைந்துபோக வேண்டியதுதான்.

ஏதோ ஒரு அற்புதமான செடியின் மருந்து மணம் திடீரென்று வந்து மனதைக் கோதிற்று. ஒரு நொடிதான். எவ்வளவு விலை மதிப்பற்ற நொடி அது. இந்த மணத்தைப் பிடித்துக்கொள்வது தவிர இப்போதைக்கு எனக்கு வேறு வழியில்லை. இயற்கையின் ரகசியங் களைப் பற்றி மனம் என்னென்னவோ யோசிக்கத் தொடங்கியது.

நடுவில் ஓய்வெடுக்கக் குளக்கரையில் அதிர்ஷ்டம்போல் ஒரு இடமும் அமைந்துவிட்டது. குளத்திற்கு ஒரு பக்கம் வெயில். வெளிச்சம் அருவியாகக் கொட்டுகிறது. நான் ஓய்வெடுக்கும் எதிர்ப்பக்கம் நிழலும் வெயிலும் இடைகலந்து கிடக்கின்றன. அந்த இடத்தில் அரைச் சுவரோடு புதைந்து நிற்கும் அந்த மர வேலியின் மேல் நுனியில் பிரியத்துடன் உட்கார்ந்துகொள்ள முடிகிறது. மென்மையான தென்றல் வீசுகிறது. ஆனால் இப்போது அந்த மருந்து மணத்தைக் காணோம். மனம் அதைத் தேடுகிறது.

செடியை மனதிற்குள் ஆதார மில்லாத நிச்சயத்துடன் இனங்காண முயன்றேன். பச்சைப் பசேலென்று ஒரு குட்டிச் செடி என் வலது தோளை உரசியபடி நிற்கிறது. அநேகமாக அதுதான். அதிகபட்சம் ஒன்றரை அடி உயரம் இருக்கும். ஒவ்வொரு இலையும் குண்டாக பச்சைப் புழுப்போல் சுருண்டு தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. இலையைக் கசக்கலாம். என் விரல்கள் துடிக்கின்றன. வேண்டாம் என்று மனம் தடுக்கிறது. முதலில் கேட்டா வந்தது அந்த மணம்?

வானத்தின் வெளிர் நீலம் அப்படியே குளம் முழுக்கக் கரைந்து கிடக்கிறது. நீரிலும் அடி மட்டங்களிலும். மரங்களின் பச்சை நிழல்கள் வேரை வெட்ட வெளியில் விட்டு நீரின் சலனத்தில் அசைகிறது. மிக மென்மையான ஒரு விறையல். ஓய்வற்ற துடிப்பு. நீர்ப்பரப்பின் வெளிச்சம் நெளிசலான கோடுகளில் அற்புதமான கோலங்களை இடைவிடாது உற்பத்திசெய்து கொண்டிருக்கிறது. அவை குளம் முழுக்கப் பரவுகின்றன. கரையோரம் சென்று காணாமல்போகின்றன. இந்தக் கோலங்கள் எல்லாமே நிச்சயமற்றவை. ஒரு நொடியில் அவை உருமாறுவது தெரியாமல் உருமாறிவிடும். இனி என்ன புதிய கோலம் உருவாகும் என்று யாராலுமே கற்பனைசெய்ய இயலாது. காற்றைப் பொறுத்து. ஒளியைப் பொறுத்து. நிழல்களைப் பொறுத்து. இன்னும் நாம் அறிந்திராத பலவற்றையும் பொறுத்துத்தான் எல்லாம். மணத்தைத் தேடியபடியே நடக்கத் தொடங்குகிறேன். மீண்டும் வய

வெடுக்கும்போது அது வரலாம். எனக்கு ஆசுவாசம் தரலாம்.

வெயிலேறிக்கொண்டிருக்கிறது. குளிர் விரைந்து பின்னகர்ந்து போகிறது. மருந்து மணத்திற்காக மனம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. முதலில் தானாக வந்து வருடிய வாசனை எதற்காக இப்போது தன்னை மறைத்துக்கொள்கிறது? நான் உணராத நிலையில் கூட எங்கும் பரவி நிற்கும் அவ்வாசனை தான் என் சுவாசப்பையில் சுருக்கொடுக்க வேண்டும். சிறுகச் சிறுக அவ்வாசனை சுவாசப்பையின் உட்கவரெங்கும் பரவிப் பிராணவாயுவைப் பைகளில் நிரப்பி இதப்படுத்தும்.

இனி எனக்கு யோசிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? நிச்சயம் எனக்கு பனை செய்து கொள்ளச் சாத்தியமாக இருந்த காலங்கள் தேய்ந்துவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. இனி அன்றன்றாடம் சாத்தியப்படுவது சாத்தியப்படும். எதுவும் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. பெரும் புதையல்போல் வாழ்க்கை திரும்பாது என்றும் சொல்ல முடியாது.

நான் நம்பிக்கையுடன் வாழ வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொள்கிறேன். இதை நினைவுபடுத்தத் தான் காலையில் அந்த அரிய மணம் வந்து சமிக்கை காட்டி விட்டுப் போயிருக்கிறது. மீண்டும் அது வரும். எதிர்பாராத வேளைகளில் அது வர விரும்புகிறது. அதன் விருப்பம்போல் இயங்க அதற்கு உரிமை உண்டு.

நடந்துகொண்டே இருக்கிறேன். சாத்தியப்படும் என்றெண்ணியதை விடவும் சிறிது சாத்தியப்படுகிறது. நான் எதுவும் பெரிதாக இப்போது கேட்க முடியாது. நான் காத்திருக்க வேண்டும். மீண்டும் அந்த அற்புத மணம் என்னைத் தேடி வரும்.

08.09.2005. Winter Blues குளிர்கால நீலம்

குளிர்கால நீலம் (Winter Blues) என்னைத் தாக்கிற்று. சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன்.

எனக்கு வந்து சேருகிற வியாதி களில் அநேகம் ஓசை சுகம் கொண்டதல்ல. அளிப்பதற்குள் என் மனதிற்கு இதமாக இருந்தது.

மருதா வெளியீடு



மல்லிகைக்காடு

(கவிதைகள்)

மதியழகன் சுப்பையா

பக்: 80, விலை: ரூ. 50

மருதா

226 (188), பாரதி சாலை
ராயப்பேட்டை, சென்னை 600 014.

☎ : 09382116466

நான் கலிபோர்னியாவில் அப்போது இருந்தேன். திடீரென்று என் பேச்சு குறையத் தொடங்கி, வெகு வாகக் குறைந்துபோய்விட்டது. முதலில் எனக்கு இது தெரியவில்லை. அளந்து பேசுகிறவன் தானே நான் என்ற எண்ணத்தில் இருந்திருக்கலாம். என் மனைவி தான் கேட்டாள்: ஏன் உங்க பேச்சு இவ்வளவு குறைந்துபோய்விட்டது? இரண்டொரு நாட்களுக்குப் பின், நகைச்சுவைக்குச் சிரிக்கிற பழக்கமும் உங்களைவிட்டுப் போய்விட்டதா என்றும் அவள் கேட்டாள். என்னைப் பற்றி எனக்குப் பல சந்தேகங்கள் வரத் தொடங்கின. ஹிம்சை செய்யாமல் இருக்கிறேனா என்று மனைவியிடம் பல தடவை விசாரித்தேன். பெரிய ஹிம்சை என்று சொல்ல இல்லை என்றாள் அவள்.

கலிபோர்னியாவில் பனி வருவதில்லை. ஆனால் குளிர் கூடிக் கொண்டேபோயிற்று. இருள் சூழ்ந்து கிடந்தது. நான் மேலுக்கு மேல் மந்தமாகிக்கொண்டுபோவதாக மனைவி, மகள் எல்லோருமே சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

(இந்த நாட்குறிப்பு முடிவடையவில்லை. Winter Blues என்பது பனிக் காலத்தில் ஏற்படும் மனச் சோர்வு அல்லது மன அழுத்தம். தலைப்பு கள் சு.ரா. கொடுத்தவை)

பசுவைய்யா கனிதைகள்



தலையில் சுள்ளிகளுடன் ஒரு கரியநிறப் பெண்

உன் நிறம் என்னைக் கவர்ந்தபின்தான்
உன் முகத்தைக்
கவனிக்கத் தொடங்கினேன்.
நான் நின்ற கோணத்தில்
உன் கண்கள் எனக்குத் தெரியவில்லை.
விழிகள் மண்ணில் பதிந்து கிடக்க
கண் இமைகள் தாழ்ந்திருந்தன.

அப்போது உன் தலைச்சுமை
என் மனதை இலேசாக அழுத்திற்று.
அவை சுள்ளிகள்தான்; விறகல்ல
காட்டை அழிப்பவர்களுக்கு விற்கும்
காட்டில் வாழ்பவர்களுக்குச் சுள்ளிகளும்.
உன் முகம்போல் காய்ந்திருக்கும் அச்சுள்ளிகள்
இன்றிரவு உன் உலைக்குப் பயன்படும்.
உன் வயிற்றில் என்றும் அவியாது எரியும் உலையை
அவிக்க இச்சுள்ளிகள் இன்று பயன்படும்.
சரி; உலையில் போட உணவிருக்கிறதா?
இருக்குமென்றுதான் நம்புகிறேன்.

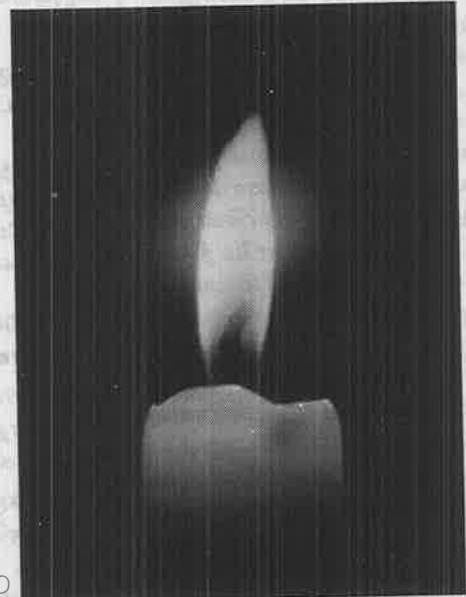
நாளை மீண்டும் உன் உடலின் உலை மீளும்
உலையை மூட்ட மீண்டும் நீ
சுள்ளிகள் பொறுக்கவேண்டியிருக்கும்.
மீண்டும் இதே கோலத்தில்
உன்னை நான் பார்ப்பேன்.
மண்ணில் பதிந்த விழிகளுடன்
விழிகளை மறைக்கும் தாழ்ந்த இமைகளுடன்.

சைக்கிளில் பூ விற்பவர்

சைக்கிளில் பூ விற்கும் இவரை
இப்போது பாக்கும்போது
இதற்கு முன்னும் பல முறை
பாத்தது போலவே இருக்கிறது.
எந்தெந்த இடங்களிலோ
எந்தெந்தக் காலங்களிலோ
எத்தனை யுகங்களாக
இந்தப் பூக்களை விற்கிறீர்?

எதற்கு சைக்கிள்?
விரைவில் தூரத்தைத் தாண்டவா?
வாடுவதற்கு முன் பூக்களைச் சேர்க்கவா?
காலம் நிற்குமா?
மாற்றங்கள் இல்லாது ஒழியுமா?

பூக்கள் வாடும்
சைக்கிள் பழுதடையும்
காலத்தின் நரையும் மெல்ல மெல்ல
உங்கள் தலைமீது ஏறும்.
இன்று தங்கள்
ஆசைக்கு அழகேற்றும் பெண்கள்
நாளை
உங்களை நினைவு கொள்வார்களா?
காலம் உங்களை நினைவு கொள்ளுமா?
ஊரின் கதை உங்களைப் பதிவு செய்யுமா?
நாளை மற்றொருவர்
பூ விற்க வரும்போது
'அவர் எங்கே?' என்று யார் கேட்பார்?
மொக்கவிழ்ந்து
மணம் விட்டு
அழகு பரப்பி
களிப்பூட்டி
பின்னர் வாடி வதங்கி
உலர்ந்து சருகாகிறது பூ
உங்களுக்கும் பூவக்கும்
என்ன வித்தியாசம்.



கவிதை உருப்பெறும் காட்சிகள்

தனது பிரதிகளை பல முறை திருத்தி எழுதி செம்மைப்படுத்தும் பழக்கம் கொண்ட சுரா. 1999இல் எழுதிய கவிதை இது. கவிதை படிப்படியாக திருத்தப்பட்டு இறுதி வடிவம் பெற்றிருப்பதைக் கீழே உள்ள படங்களில் காணலாம்.

வதாய் யா

7.5.99
 மனதுக்குச் செவி சாய்த்து
 உறங்காது கிடந்த போது
 படைப்புக் கண்ணின் இமைகள்
 துடிக்காது இறுகுவதை உணர்ந்து
 நடுங்கினேன்.
 இனி எப்போதேனும்
 அந்த இமைகள்
 துடிக்குமா?
 கனம் மனதில்
 இறங்கிற்று.
 மற்றொரு நாள்
 மனதுக்குச் செவி சாய்த்து
 மீண்டும் உறங்காது கிடந்தபோது
 சலனமற்ற தடாகத்தில்
 நீரின் மொக்குகள்போல்
 குமிழிகள் பூத்துக் குலங்குவதைக்
 கவனித்தேன்.
 நீரின் வளம்
 காற்றின் சலனம்
 படரும் ஒளி
 குமிழிகளின் மலர்ச்சி
 பின் அவற்றின் மறைவு
 இயற்கையின் இமைகள்
 துடிக்கின்றன.

குமிழிகளின் மலர்ச்சி
 பின் அதன் மறைவு
 சிருஷ்டியும் அழிவும்
 இயற்கையின் இமைகளில்
 மூடிவிடவில்லை துடிப்பு
 இயற்கையின் இமைகள் துடிக்கின்றன.

மனதுக்குச் செவி சாய்த்து
 உறங்காது கிடந்த போது
 படைப்புக் கண்ணின் இமைகள்
 துடிக்காது இறுகுவதை உணர்ந்து
 நடுங்கினேன்.
 இனி எப்போதேனும்
 அந்த இமைகள்
 துடிக்குமா?
 கனம் மனதில்
 இறங்கிற்று.
 மற்றொரு நாள்
 மனதுக்குச் செவி சாய்த்து
 மீண்டும் உறங்காது கிடந்தபோது
 சலனமற்ற தடாகத்தில்
 நீரின் மொக்குகள்போல்
 குமிழிகள் பூத்துக் குலங்குவதைக்
 கவனித்தேன்.
 நீரின் வளம்
 காற்றின் சலனம்
 படரும் ஒளி
 குமிழிகளின் மலர்ச்சி
 பின் அவற்றின் மறைவு
 இயற்கையின் இமைகள்
 துடிக்கின்றன.

7.5.99
 மனதுக்குச் செவி சாய்த்து
 உறங்காது கிடந்த போது
 படைப்புக் கண்ணின் இமைகள்
 துடிக்காது இறுகுவதை உணர்ந்து
 நடுங்கினேன்.
 இனி எப்போதேனும்
 அந்த இமைகள்
 துடிக்குமா?
 கனம் மனதில்
 இறங்கிற்று.
 மற்றொரு நாள்
 மனதுக்குச் செவி சாய்த்து
 மீண்டும் உறங்காது கிடந்தபோது
 சலனமற்ற தடாகத்தில்
 நீரின் மொக்குகள்போல்
 குமிழிகள் பூத்துக் குலங்குவதைக்
 கவனித்தேன்.
 நீரின் வளம்
 காற்றின் சலனம்
 படரும் ஒளி
 குமிழிகளின் மலர்ச்சி
 பின் அவற்றின் மறைவு
 இயற்கையின் இமைகள்
 துடிக்கின்றன.

பதிவுகள்: அஞ்சலிக் கூட்டங்கள்

உலகம் முழுவதிலும் தமிழர்கள் அதிகமாக வசிக்கும் பகுதிகள் பலவற்றில் சு.ரா.விற்கான அஞ்சலிக் கூட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும் பல கூட்டங்கள் பலரால் திட்டமிடப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை நடந்த சில கூட்டங்கள் குறித்த பதிவுகள் இங்கு தரப்படுகின்றன. நடைபெறும் கூட்டங்கள் பற்றிய விவரங்களை அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

- ஆசிரியர் குழு

திருமுதுகுன்றம் இலக்கிய அமைப்பின் சார்பாக இமையம், கரிகாலன், ரத்தின. புகழேந்தி ஆகியோர் 19.10.05 அன்று விருத்தாசலத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்த நிகழ்வில் எழுத்தாளர்கள் ரமேஷ்-பிரேம், வே.சபாநாயகம், வெ.வெங்கடாசலம், பேராசிரியர் அமிர்தலிங்கம், சி.சந்திர பாண்டியன் முதலானோர் கலந்துகொண்டனர். கவிஞர் தபசி, யவனிகா ஸ்ரீராம் ஆகியோர் இரங்கல் செய்திகளை அனுப்பியிருந்தனர்.

“தனக்குள் பெரும் உடைப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டவா் சு.ரா. அவரின் கலைவாழ்வு மகத்தானது. தன்னை ஒரு விவாதத்திற்குரிய கலைஞனாய்த் தொடர்ந்து வைத்திருப்பதற்கான வாய்ப்புகளை சு.ரா. விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அதனால் அவருக்கு மரணம் என்பதே இலலை. தமிழ் எழுத்தாளர் ஒவ்வொருவரும் அத்தகைய வாழ்வைச் சிந்திக்க வேண்டும்” என்றார் ரமேஷ் (பிரேம்).

தகவல்: இமையம்

நாகர்கோயில்:

சு.ரா.வின் உடல் எரி யூட்டப்பட்ட 21.10.2005 அன்று மாலை 6.30 மணிக்கு நெய்தல் இலக்கிய அமைப்பின் சார்பில் சு.ரா.வுக்கு அஞ்சலிக் கூட்டம் நடந்தது. கோணங்கி, எம்.எஸ்., ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி, பொன்னீலன், நாஞ்சில்நாடன் உள்படப் பலரும் கலந்துகொண்டனர். சு.ரா.வின் வாழ்க்கை, படைப்புகள், எழுத்தாளர்களுடனான அவரது நட்பு, இலக்கியப் பங்களிப்பு ஆகியவை பற்றிப் பேசினார்கள்.

சு.ரா.வின் இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டவர்களில் பெரும்பாலோர் இந்நிகழ்விலும் கலந்துகொண்டனர்.

தில்லி: 22.10.2005 அன்று தில்லித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில் திருவள்ளூர் கலை அரங்கில் இரங்கல் கூட்டம் நடைபெற்றது. ஜி.எஸ். செளந்தர்ராஜன் தலைமை தாங்கினார். பி.ஏ.கிருஷ்ணன், பேரா. முனைவர் செ.ரவீந்திரன், பேரா. ராமானுஜம், வடக்கு வாசல் ஆசிரியர் யதார்த்தா கி.பென்னேஸ்வரன், ஆனந்தம் கிருஷ்ண முர்த்தி, உலகத் தமிழ்க் கவிஞர் பேரவையின் தில்லி கிளைத் தலைவா் கருப்பையா பாரதி, கௌதம் முதலானோர் பேசினர்.

தகவல்: கி.பென்னேஸ்வரன்

லண்டன்: ‘தேசம்’ சஞ்சிகையின் ஆதரவில் லண்டனில் அக்டோபர் இறுதியில் நடைபெற்ற இளைய அப்துல்லாவின் ‘துப்பாக்கிகளின் காலம்’ சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியீட்டு விழாவின்போது அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது. சட்டத்தரணி பஸீர் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் நீல. பத்மநாதன், மு. நித்தியானந்தன், பத்மநாப ஐயர், ந. சுசீந்திரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

பன்முகப்பட்ட எழுத்தாளுமையாகத் திகழ்ந்த சு.ரா., ஈழத்து எழுத்துக்களை நேசித்து அவற்றில் அக்கறை காட்டிவந்த அவரது மறைவு புகலிடத் தமிழர்கள் மத்தியில் துயர அலையை எழுப்பியிருக்கிறது என சுசீந்திரன் தான் வாசித்த கட்டுரையில் குறிப்பிட்டார்.

தகவல்: துஷ்யந்தினி, லண்டன்

சென்னை: தமிழ் மையம் அமைப்பின் சார்பில் 31.10.2005 அன்று கூட்டம் நடைபெற்றது. ஞானக்கூத்தன், ஆ.இரா.வேங்கடாசலபதி ஆகியோர் பேசினார்கள்.

‘ஒரு புளிய மரத்தின் கதை’ பற்றிய ராஜ் கௌதமனின் கட்டுரையைத் தமிழ் மையத்தின் பொறுப்பாளர் ஃபாதர் ஜெகத்கஸ்பர் வாசித்தார். சு.ரா.வின் சில கவிதைகள், கதையிலிருந்து சில பகுதிகள் ஆகியவற்றை பிரஸன்னா ராமஸ்வாமி வாசித்தார்.

கூத்தப்பாக்கம் இலக்கியப் பேரவை சார்பாக 3.11.2005 அன்று வளவ. துரையன் தலைமையில் கூட்டம் நடைபெற்றது.

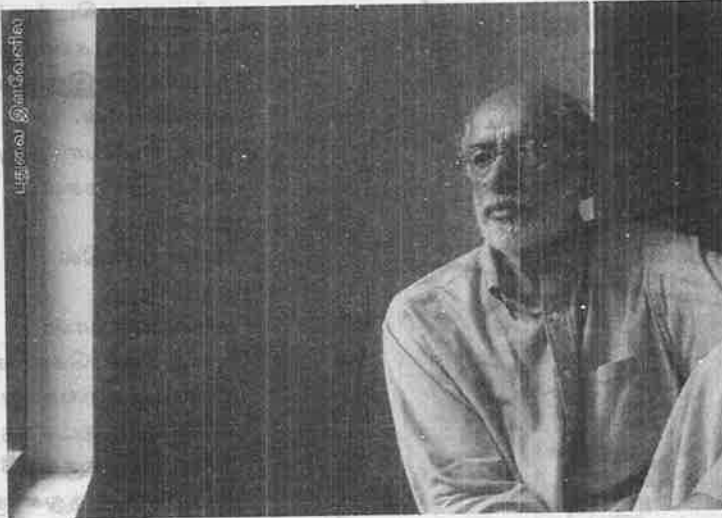
இக்கூட்டத்தில் சாகித்திய அகாடெமி ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர் பேராசிரியர் பஞ்சாங்கம், எழுத்தாளர் நடராஜன், முற் போக்கு எழுத்தாளர் சங்க மாவட்ட செயலாளர் கவிஞர் பால்கி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

“சு.ரா.வின் இலக்கியப் பணியை ஒதுக்கிவிட்டு யாரும் இலக்கியம் பேசிவிட முடியாது, மனிதனின் அகத்தை முழுவதுமாக உணர்ந்தவர் அவர். மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சுவது தவறு என்று குரல் கொடுத்தவர்” என்று நடராஜன் குறிப்பிட்டார். பஞ்சாங்கம் தனது உரையில் சு.ரா.வின் எழுத்துடன் உருவான நெருக்கத்தையும் அவரைச் சந்திக்கத் தனக்கு உண்டான ஆவலையும் அவரது இறுதிப் பயணத்தின்போது தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தையும் பகிர்ந்துகொண்டார்.

தகவல்: வளவ. துரையன்

படிப்பகம்

தொகுப்பு: சரஸ்வதி



புகழேந்தி இமையம்

With Best Compliments from

தீனமலர்

தேசியத் தமிழ் நாளிதழ்

DINAMALAR

National Tamil Newspaper

Printed simultaneously at

Chennai | Vellore | Pondicherry
Erode | Salem | Coimbatore | Tiruchi
Madurai | Tirunelveli | Nagercoil



அழகை அழகாய் காட்டுமே!

பெண்ணின் கணவுகள்
நீஜமாகும் வேளையில்
இதயங்கள் இணைந்திடும் வேளையில்
ஆரெம்கேவி உங்கள் அழகை
அழகாய் காட்டுமே.

ஆரெம்கேவி முகூர்த்தப் பட்டுகள்.
பாரம்பரியத்தை பிரதிபலிக்கும்
நவீன படைப்புகள்.

RAMKY
முகூர்த்தப் பட்டுகள்